

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADİYÊ BI RÛMET'TIR TIŞTEK NİNE

Sayı: 49 / Ocak 1986 / 2.-DM

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN Yoldaşın Yeni Yıl Mesajı

1986'yı Daha Bilinçli ve Eylemli Karşılayan Halkımız Bu Yılı Kazanmasını Bilecektir

Partimizin ve halkımızın mücadele tarihinde her bakımdan büyük hamlelerle geride bıraktığımız 1985 yılı temelinde yeni bir yıla giriyoruz. Denilebilir ki, 1985 yılı halkımızın en parlak ve en anlamlı zafer yıllarından birisi olarak değerlendirilmeye layıktır. Bu yılın bilinçlilik ve eylemlilik özelliklerini henüz derinliğine özümsemiş olmasak da, birçok belirti, halkımızın direniş tarihinde özgür yaşama bilincinin kendi toprağına bir daha yıkılmamacasına kök saldığını, onun dünyaya artık bu temelde baktığını, hiç bir baskıcı rejimin ve hiç bir demogojik bilinç saptırıcı gücün engelleyemeyeceği kadar aydınlıkla kendi geçmişini ve yaşadığı günü değerlendirebilen ve geleceğini bu temelde hazırlamaya cesaret edebilen bir konumda kendisini yenilediğini ortaya koymaktadır.

Çağdaş halkların ne kadar gerisinde olursa olsun, halkımızın böylesi bir gerçekliğe ulaşmış olması küçümsenemez bir olaydır. Eğer halkımız çağımızın bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm mücadelelerinden edindiği tecrübeleri kendi mücadelesine sağlıklı aktarırsa, bu konumu yaşamış olan birçok halkın ileri sıçrayışlarla insanlık tarihine katkılar yapması gibi, kendisinin de geriliğini çok ileri bir hamleyle aşması ve çağ içinde rolünü oynaması beklenmelidir. Hele hele içinde yer aldığı Ortadoğu bölgesinin karmaşık durumu ve yaşadığı alt-üst oluşlar gözönüne getirildiğinde, çözümleyici niteliği yüksek olan bu alt-üst oluşlar içerisinde halkımızın zengin bir tarihi de arkasına alarak, çağın binbir türlü baskı ve düzenbazlıklarla kendisine kapatılmasına duyduğu öfke ve tepkiyle ileriye fırlaması ve bölge halklarının bastırılmış ve saptırılmış yaşam gücünü sağlıklı, ilerici ve tarihe yakışır bir ileri hamleye dönüştürmesi yadırganmamalıdır. Tarih, burjuva ve proletarya devrimlerinde birçok bakımlardan bazı halkların oynadığı rolün bir benzerinin Ortadoğu'da da tekrarlanmasını dayatmaktadır. XIX. yüzyılın ikinci yarısında Alman proletaryasının, XX. yüzyılın başlarında Rus proletaryasının ve yine kendi kıtalarında Vietnam ve Küba'nın oynadıkları rolü, halkımız Ortadoğu'da oynamak zorunluluğunda görmektedir kendisini. Birçok tarihsel, sosyal, siyasal ve kültürel etmen, bugün insanlığın karşılaştığı kördüğümlerin aşılmasında, kendisini mevcut sapmalardan da arındırarak, tekrar eski devrimcileştirici, yenileyici gücüne kavuşması gereken çağımızın en ileri düşüncesi olan Bilimsel Sosyalizm'in kılavuzluğunda halkımızın önemli katkılarını oynama gereğinden kaçınamayacağını tekrar tekrar ortaya koymaktadır.

Hangi tarihsel zırha ve yine sosyalizmin revizyondan geçirilmiş hangi biçimlerine bürünürse bürünsün, çağı geçmiş burjuva milliyetçiliğinin Ortadoğu halklarının sonderece sancılı birçok anlamsız çekişme içinden çekip çıkarılmasına, kurtarılmasına gücünün yetmediği mevcut gelişmelerden açıkça ortaya çıkmış bulunmaktadır. İsrail-Arap çelişkisi, burjuva milliyetçiliği ile fazla aşılamamaktadır. Aynı şekilde İran-Irak çelişkisi,İslamiyetin hangi mezhebine ve yorumuna dayanılırsa dayanılsın, çözümlenememektedir Tarihinde, yüzyıllarca islamiyeti kullanan Türk hakim sınıfları yine burjuva milliyetçiliğini en erkenden kullanmada gösterdikleri

Devamı syf: 4'te

SERXWEBÛN 5. YILINDA, KÜRDİSTAN DEVRİMCİ GERÇEKLİĞİ İLE HALKIMIZIN, BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİNİ DAHA GÜÇLÜ YANSITACAKTIR

Beşinci yayın yılına giren Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelemizin sesi Serxwebûn'da halkımız kendini tanımayı gerçekleştirdiği gibi, bu özden aldığı bilinçle çağı ve dünyayı da daha iyi tanımaktadır. Nedir Serxwebûn'daki bu gerçeklik?

Kendi objektif sınırları içinde en devrimci işlevini daha yayınlandığı ilk günden önüne ilke olarak koyan ve bir yayın organı için oldukça kısa olan dört yıl gibi bir mücadele tarihinde Serxwebûn, Kürdistan toplumsal gerçeğinin, sömürgeci varlığın bütün yönlerinin, toplumdaki devrimci birikimin, yayınlandığı tarihe kadar olan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin zengin mirasının ideolojik, politik, örgütsel ve eylemsel izahçısı olmuştur. Bu özelliği ile Serxwebûn, ulusal kurtuluşun sadece bir propaganda-ajitasyon aracı olmamış, gittikçe artan şekilde örgütsel ve eylemsel bir rol de oynamıştır. Böylece Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesinde, pratik devrimci faaliyetin pasif bir yansısı değil, aktif bir bileşkesi, aktif bir tamamlayıcı öğesi olmuştur. Şimdiye değin tarih, sosyal yaşam, kültür, siyaset olarak sömürgeciler ve Kürdistan'daki uzantılarının kalıplarını izlemeye koşulan Kürdistan halkı bu yabancılaşmanın en tehlikeli şekli olan ideolojik-politik yayın etkilemesinden kurtulmanın ve gittikçe gelişen kendi gerçekliğini yaşamanın aracına Serxwebûn'la kavuşmuştur.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin en hayati sorunlarından biri, ideolojide, politikada, örgütlenmede kendi gerçekliğini yaşamak olduğu kadar, bu gerçekliği kendi dışındaki dünyaya da kabul ettirmek, kendi kurtuluş gerçekliğini devrimci dünyanın aktif ilerletici bir öğesi haline getirmek, bunun da ötesinde kendisini ve ülkesini kuşatan politik dünyayı ve bunun öğelerini tanımak, algılamak ve bunlarla ilgili yaklaşım belirlemekti. Özellikle Kürdistan gibi çağla oldukça çelişir bir durum yaşayan bir ülke için bu gerçekliğin ortaya çıkardığı zorunluluk daha acildi. İşte, çoğu ülke ve güç gerçekliğinde yıllarca gerçekleştirilebilen ya da revizyona tabi tutularak gerçekleştirilebilen bu görev, Serxwebûn gerçekliğinde henüz alması gereken çok mesafe olmasına rağmen bu büyük ölçüde çok kısa sürede yaşanmıştır. Kuşkusuz, bu Kürdistan'da verilen Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin doğru ideolojik-politik hattından, etkin pratikten, büyük inanç ve fedakarlık birikiminden ve Kürdistan Ulusal gerçekliğinin bölgede gittikçe kendini daha fazla duyuran etkisinden kaynaklanan bir durum olmasına rağmen, Serxwebûn bu doğru özü en aktif etkilemenin, dışa açmanın ve ilerletmenin aracı olmuştur. Böylece yılların tecrit çemberi aşılmış, dış dünyayla devrimci bağlantılar itinayla örülmüş, katlı bir yabancılaşmayı yaşamaya itilen Kürdistan halkı, kendi davasına sahip çıkmanın onurunu kavradığı gibi, dış dünyayı da algılamanın önem ve olanağını yakalamıştır. Üstelik dış gerçekliği, sömürgeci burjuvazi, sosyal-şovenler ve burjuva milliyetçilerinin çarpıtmalarına göre değil,

DEVAMI SAYFA 2'DE

Ulusal Kurtuluş Mücadelemize Yönelen Hiçbir Saldırı Karşılıksız Kalmayacaktır

TÜRK SOL'U MU, 12 EYLÜL SOL'U MU?

Ulusal Kurtuluş Mücadelemize ve önderliğine karşı yoğunlaşan saldırılara, karalama ve komplolara hergün bir yenisi eklenmekte ve en alçakça yöntemlere başvurularak sürdürülmek istenmektedir. Özel Harp Dairesi, MİT, sömürgeci basın ve kendisine "sol" diyen ajan-provakatör güçler arasında sıkı bir işbirliği çerçevesinde geliştirilen bu alçakça komplo ve karalama politikası, bugün daha değişik boyutlara vardırılarak yürütülmektedir. Büyük bir demogoji, yalan ve iftira kampanyası biçiminde sürdürülen bu faaliyetlerin önemli bir halkasını da kuşkusuz yüzlerine solculuk, ilericilik, hatta yurtseverlik maskesi geçirmiş ve böylece komplolarını daha kolay uygulama zeminini elde etmiş olan M. Kemal solculuğu oluşturmaktadır. 12 Eylül faşist rejiminin sol'u tasfiye etme ve devrimci-direnişe saldırtmada elde ettiği başarının sonucu olarak, bugün, bu güçler, K. Evren'den, sıkıyönetim komutanlarının açıklamalarından, sömürgeci basının yazdıklarından; yine provakatör ve hainlerin diline doladıkları aldatmacalardan ayrı birşey yazmamakta, konuşmamaktadırlar. Tabii ki, tüm bunların birer tesadüf olmadığı açıktır. Dillerin, kalemlerin bu derece birbirine benzemesi, aynı şeyleri tekerrür etmesi, arada belli bağlar (objektif ya da subjektif olabilir) bulunmasa mümkün değildir. Açık ki, herkes temsil ettiği davanın çıkarlarını dile getirir ve ona sahip çıkar. Bu solcu geçinen, ama daha doğuşunda beyinleri, "Türklüğün ruhu, milli birliği" ile yıkanan, bu baylarımızın, Kemalizmin o en ince uygulanışının, onun sol içine sızdırılmasının ürünleri olarak; doğaldır ki, TC'nin varlığı ve bütünlüğü için çalışacakları, onun için yazacakları, onun için konuşacakları ve buna karşı yönelen her tehlikeye de karşı koyacakları açıktır.

Devamı syf: 3'de

Kürdistan'da Suç ve Ceza

«Bir yeryüzü cenneti olan zengin ve verimli ülkemizde halkımız açlığa ve yoksulluğa mahkum edilir, ekmek parası için diyar diyar süründürülürken; Türk sömürgecileri zengin yeraltı ve yerüstü kaynaklarımızı kendi kapitalizmlerinin hizmetine sunmuştur. Ve gelişme aşamasında en büyük özsuyunu buradan alırken bugün de bu çürümüş kapitalizmi zorla ayakta tutmak için hiç bir kırıntı bırkmaksızın değerlerimizi iliklerine dek sömürmekte, talan etmektedir. Bitkisel ve hayvansal gıda maddelerinin en büyük üreticisi olan halkımız, yiyecek kuru ekmeği dahi bulamamakta; Kürdistan'da kurulan barajlarla Türk ekonomisinin çarkları döndürülür, Türkiye'nin dört bir tarafı aydınlatılırken, Kürdistan halkı karanlıklar içinde yüzmektedir.»

YAZISI SAYFA 10'DA

VI- HRK Basın Bürosundan Kamuoyuna:

FAŞİST TÜRK SÖMÜRGECİLİĞİNİN PRATİK YENİLGİSİ DE YAKLAŞIYOR DEVRİMCİ DİRENİŞ SAVAŞIMIZ YENİ ATILIMLARLA SÜRÜYOR

YAZISI SAYFA 18'DE

SÖMÜRGECİLİĞE KARŞI DEVRİMCİ İNTİKAM EYLEMLERİ SÜRÜYOR

Geçtiğimiz süreç içerisinde de, faşist Türk cuntasının tüm uygulamalarına, mevsim şartlarının tüm zorluklarına karşın, devrimci direniş eylemlerimiz, sömürgeci orduya ve işbirlikçi ajanlarına darbe vurarak devam etmiştir.

Dersim, Bingöl, Diyarbakır, Mardin, İdil, Midyat, Cizre, Eruh, Şırnak, Batman ve daha birçok alanda gerçekleştirilen eylemlerde milis çete ve ordu birliklerine çok sayıda kayıp verdirilirken, düşmandan başta silah olmak üzere çok sayıda askeri teçhizat vb. malzemeler de ele geçirilmiştir.

ŞIRNAK-ERUH

1-) 25 Kasım 1985 Şırnak'a yakın bir mesafede bulunan Biryan köyünde düşmandan silah alan ajan Ahmet Biryan ve köy milis çetelerine baskın düzenlenmiştir. Ancak baskının farkına varan çeteler panik içinde savunmaya geçmişlerdir. Telsizle durum yarım saat uzaklıktaki Şırnak alayına ve 1 saat uzaklıktaki Gundike Melle karakoluna haber verilmiştir. Korkularından havaya binlerce mermi, aydınlatma mermileri ve çok sayıda roket sıkan Şırnak alayı ancak gündüz olay yerine gelebilmiştir. İki saate yakın süren çatışma çetelerin bir kısmını göç ettirirken, zorla silah verilenler üzerinde de caydırıcı etki yapmıştır.

2-) Aralık 1985 Eruh'un Zeve köyüne yapılan baskında, 2 çete öldürülmüş, 3'ü de yaralanmıştır. Mıhemmede Hessam'a bağlı olan bu çete grubu daha önce Feride (Hanım Yaverkaya), Halil ve Osman yoldaşların şehit edilmelerinde rol almışlardır.

Devamı Syf: 23'te

SERXWEBÛN 5. YILINDA, KÜRDİSTAN DEVRİMCİ GERÇEKLİĞİ İLE HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİNİ DAHA GÜÇLÜ YANSITACAKTIR

Baştarafı Syf: 1'de

devrimci diyalektiğin sentez gözüyle görme olanağına kavuşmuştur. Teşhir, araştırma, haber, yorum, röportajlar vb. yöntemlerle Serxwebûn bu alanda da propagandacılığı aşarak ideolojik-politik, örgütsel işlev görmüştür.

Serxwebûn'un yayın yaşamında sağladığı atılımın büyüklüğünü, onun hem öz hem de biçimdeki boyutlarını tam kavramak, ülke gerçekliğimizi bütün özgünlüğü ile kavramaktan ve bu temelde vücut bulan bir devrimci yayın organı olarak ona yöneltilen saldırıları gerçek niteliği ile bilmekten ve önüne çıkarılan engellere rağmen gelişmeyi yaratabilmesinin anlamına yeterince varabilmekten geçer.

Basım-yayın, diğer birçok araç gibi, sınıfların çıkarını doğrudan, fakat herhangi bir araca göre çok daha etkin bir tarzda yansıtır. Bu nedenle herhangi bir yayın organının bağımsızlığı oldukça önemli, önemli olduğu kadar da güç bir olaydır. Emperyalist ülkelerde, sermayenin yoğunlaşması ve bu yoğunlaşmanın dar tekel gruplarında somutlaşması had düzeydedir. Tekellerin ekonomik, siyasal, entellektüel yaşam üzerinde oldukça çapraşık denetimi en fazla basım-yayın organları üzerinde etkisini duyurmaktadır. Kuşkusuz, ideolojik-politik, propaganda, örgütleme eylem aracı olmalarından ötürü de bunlar mutlak bir denetim olmaktadırlar. Ekonomik, siyasal ve askeri zor'un en tehlikeli bileşkesi olan Türk sömürgeciliği elinde basım-yayın araçları üzerindeki denetim tüm bir faşist mutlakiyet örneğidir.Türk burjuva basım-yayıncılığı dünya örnekleriyle çelişir bir acayiplik sergilemektedirler. Onun bu alandaki denetimi, Kürdistan gerçekliğini dile getirebilecek her kıpırdanışın anında izlenip, bastırılmasında kendisini en güçlü kılan etkenlerden biridir. Burjuva basını sınıfdaşlarını bile geride bırakan bir yabancılaşmayı, kozmopolitizmi Kürdistan toplumuna sunarken, icazetli türedileri olan sosyal-şoven gruplar da itinayla birer karikatürü geçmeyen yayın organlarıyla, sömürgeciliği meşrulaştırıcı, ulusal gerçekliğimizi inkar edici, kurtuluş çabalarını çarpıtıcı fikirleri en ince biçimleriyle yaymışlardır. Sosyal ayrışmaya bağlı olarak doğan, ama modernliği sadece çağdaşlığıyla sınırlı kalan feodalizm ve sömürgecilikle girift yaşam bağlantıları olan Kürdistan küçük-burjuva milliyetçileri ve politikleşme biçimleri, programları, mücadele hatlarıyla nasıl uydu ve reformist bir politika izlemişlerse, sözde yayın organlarıyla da aynı bağımlılığı en açık tarzda yaşamışlardır. Varolan kültür birikimlerine, politik birikim ve toplumun talebine rağmen, sömürgeciliğin üzerine yürüyememişler, toplum önüne, doğru düşünceleri koyamamışlar, tam aksine sözde yayın organlarıyla hakim sınıf ve dış sömürücü güçlerin çıkarını yansıtan birer türevleri haline gelmişlerdir. 1970-80 arası dayatan sürece ve 1980 faşist darbesiyle oluşan uygun iç ve dış politik koşullara rağmen, reformist, revizyonist ve işbirlikçi nitelikteki bu organlar, toplumun önüne, doğru programlar ve çıkış yolları koyamamışlar, tam aksine yabancılaşmaya hizmet eden yayın politikasını Avrupa sosyal-demokrasisinin de desteği ile daha ince bir tarzda sürdürmüşlerdir. Birer kültür organı olarak da burjuva anlamda da olsa bir katkıdan uzak kalmışlardır. Birçok olanakları olmasına rağmen dünya devrim literatürlerini ya hiç yansıtmamışlar ya da reformizme ederek yansıtmışlardır.

Serxwebûn açık ki, özde de, biçimde de apayrı bir gerçeği temsil etmiştir. Serxwebûn, son derece yetersiz olanaklara ve karşı karşıya kaldığı oldukça güçlü engellere rağmen devrimci çıkışını gerçekleştirmiştir. Bağımsız ve devrimci politikasından zerre kadar taviz vermemiş, varolan engelleri teşhir ederek, onlarla mücadele içinde gelişmiş, doğru ve bağımsızlıkçı yayın politikası sayesinde, yurtsever kitlelerin tek organı haline geldiği gibi, o uydu, sunni yayın otoritelerini aşarak dost ve düşmanın saygınlığını kazanıp, çok kısa sürede bu güçlerin de kabul etmek zorunda kaldıkları Kürdistan'ın ilk ve tek devrimci yayın organı olmuştur.

Serxwebûn, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin sesi olarak, faaliyet, yayın, program ve politikasını tamamen bu gerçekliğin ihtiyaçlarına göre ve bu gerçekliği ilerletici bir öğe olarak sürdürmüştür. Doğal olarak Serxwebûn, yayın hayatına biraz geç de başlamış olsa, ulusal kurtuluşun temel taleplerine sahip çıkarak, bu yıllarda Türkiye ve Kürdistan'da devrimcilik adına oynanan ve oynanmak istenen oyunları teşhir ederek, çıkış yollarını göstererek, önemli roller üstlenmiş biçimde yayın hayatına başlamıştır ve denebilirki, Türkiye ve Kürdistan'da çıkışından bugüne kadar bu görevi yerine getiren tek öncü devrimci organ olmuştur.

1980, 12 Eylül faşist ordu darbesi, yeni bir dönem açmıştır. Yetersizliklerden kurtulamayan Türkiye ve Kürdistan sol hareketleri çok ciddi darbeler almışlardır. Büyük ölçüde ülke dışına çıkmış olan bu güçler dönemin özelliklerinden kaynaklanan ciddi devrimci görevlerini yerine getirmek, sorunları çözmek zorundaydı. En başta mültecilik, yozlaşma, yabancılaşma, tasfiyecilik tehlikesine karşı tavır alarak, toparlanmaları, doğru programlara, devrimci taktiklere ve mücadele birliklerine varmaları gerekiyordu. Serxwebûn, büyük bir duyarlılıkla bu sorunları en doğru tarzda işledi. Daha ilk sayısında mültecilik tehlikesi ve ardındaki gerçekliğe parmak bastı. Faşist cuntayı teşhir etti. Türk burjuvazisinin değerlendirilmesindeki yaygın yanılgıları vurguladı. Doğru devrim ve mücadele programları yayınladı. Hataları ve çözümsüzlükleri aşma yöntemlerini gösterdi. Kürdistan ve Türkiye emekçilerinin temel ilkesel çıkarlarından ayrılmadan, birlik sorunlarına oldukça esnek yaklaştı. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Programı Taslağı ve Faşizme Karşı Cephe Programı Taslağını yayınladı. Dağılmanın, çürümenin yaşandığı ve bunun genel eğilim haline getirilip bütün sola ahtapotun kolları gibi egemen kılınmaya çalışıldığı bu dönemde, Serxwebûn'un öz faaliyeti, devrimci çıkış için toparlayıcı rol oynamış oldu ve birlik yönünde bu temelde ciddi adımlar atıldı. Faşizme karşı mücadelenin 1980-82 arasında en sert alanı olan zindan direnişçileri kamuoyuna maledilerek, zindanlarda inşa edilen örgüt provakatörlüğü bütün temel bağlantıları ve hedefleriyle ortaya konarak teşhir edildi. Kuşkusuz bunlar PKK'nin ülke içinde ve dışındaki direnmesinin, daha güçlü direnme hazırlıklarının ve birlik çalışmalarının aktif bir yansısıydı. PKK'nin ve Serxwebûn'un bu çalışmaları döneme damgasını vurarak, proleter devrimcilikle boy vermeye başlayan tasfiyecilik ve örgüt bozgunculuğu arasında sınırı belirginleştirmiştir. Serxwebûn, Türk faşizme, TKP-IKP oportünizmi ve Avrupa sosyal-demokrat emperyalist çevrelerinden kaynaklanan tasfiyecilik faaliyeti ve en incelmiş yöntemlerini teşhir ederek, devrimci çıkış yolunu göstermiştir. Tasfiyeciliğin temel etkenleri olan güçlerin çıkarını yansıtan, reformculuk, örgüt dağıtıcılığını "demokrasi", "bireysel özgürlükler" vb. adlar altında yayan Demokrat Türkiye, Rıya Azadi'den, TKP organlarına kadar her soydan sosyal-şoven, reformist-tasfiyeci yayın organının maskesi, PKK'nin ve Serxwebûn'un sürdürdüğü inatçı devrimci faaliyeti sayesinde ortaya serilmiştir.

1980-82 arası dönemde devrimci program hazırlıkları tasfiyeci engelleri aşarak PKK II. Kongresinde had düzeye varmıştı. Bu nedenle Serxwebûn'un bundan sonraki faaliyeti, Kürdistan ve Türkiye devrimi için devir açıcı olan PKK'nin direnişi ülkede örgütleme sorunlarına dönmüştür. PKK II. Kongresi, özelde Parti içi komploculuğun ve tasfiyeciliğin, genelde ise tasfiyeci solun siyasal yenilgisi olmuştur. O nedenle bundan sonra tasfiyeci-komplocu kampın saldırıları daha azgınlaşmıştır. Rejimle doğrudan ya da dolaylı bağlara sahip olan ve esas olarak Avrupa sosyal-demokrasisinin güdümünde bulunan Dev-İşçi (Demokrat Türkiye), Özgürlük Yolu vb. tasfiyeci reformculuk tamamen teşhir olmuş, çeşitli bağlantılarıyla ortaya çıkarılarak anlayış olarak ezilmiş, direnişe vargüçleriyle saldıran geneldeki tasfiyeci-reformist blokun bütün yöntemleriyle teşhirine, diğer yandan da programsal sorunları çözülen direnişin örgütlenme ve taktik sorunlarına, halkımızın pratik mücadele birliği sorunlarına ağırlık verilmiştir. PKK'nin direniş çabaları ürün vermiş, Kürdistan genelinde halkımızın mücadele ile dayanışmasında ileri adımlar atılmıştır. Serxwebûn'un ülke içinde kitlelere ulaşım olanakları artmış, ülke pratiği ile doğrudan bağ kurmuş, örgütlenmenin temel öğeleri olan (1982-84) silahlı propagandaya hazırlık olan öncü çekirdek grupların keşif, propaganda ve dar gruplar oluşturma faaliyeti döneminde Serxwebûn, Parti kadrolarının ve kitlelerin elinde güçlü teorik, taktik bilgilenme ve örgütlenme aracı olmuştur. Bu özelliğindendir ki, Serxwebûn'un tirajı olağanüstü artmış, Ortadoğu'nun en otoriter gazeteleri arasına girmiş ve Türk faşizminin en çok çekindiği organ olmuştur.

Devrim silahı olan Serxwebûn, ülkede artan mücadele olanaklarına ve sorunlarına bağlı olarak, direniş ve örgütleme sorunlarına daha fazla eğilmiş, Türkiye ve Kürdistan soluna egemen olan tasfiyeci illeti, kendini sosyal-demokrasi ve Türk faşizmine kiralayan politik uşakların sınıf gerçekliğinde teşhirlerini ve direniş saflarında bireyolarak kalan bozguncu-teslimiyetçi anlayışların pratik tasfiyeciliğini hızlandırarak, döneme tamamen egemen kılınan direnişi bütün boyutlarıyla kitlelere taşırmayı ve dünya kamuoyuna tanıtmayı becermiştir. Serxwebûn, Ortadoğu'da politik ortamın genelde Kürdistan ulusal Kurtuluş Mücadelesine uygunluğundan hareketle birlik ve mücadele sorunlarını işlemiş, Türk devletinin Kürdistan genelindeki direniş hareketine saldırgan konumunu, tarihsel güncel nedenleriyle göstererek, mücadele sorunlarını öne alarak, birlik ve direniş sorunlarını baltalayan IKP şovenizmi ve Güney-Doğu Kürdistan'ın burjuva-feodal ve küçük-burjuva örgütlerinden doğan uzlaşmaz, sekter ve teslimiyetçi çizgi ve tavırları teşhir etmiş, 1983 Türk ordusunun Güney Kürdistan'a giriş eyleminde en aktif teşhir ve karşı koyuşu sergilemiştir. Böylece Serxwebûn Kürdistan genelinde yurtsever kitlelerin propaganda ve ajitasyon silahı olmuştur.

1984 Ağustos devrimci eylem patlaması, PKK'nin uzun ve inatçı siyasal ve askeri faaliyetlerinin doruk noktası olmuştur. 15 Ağustos aynı zamanda örgüt içi tasfiyeciliğin mutlak yenilgisi olmuştur. 15 Ağustos'un Kürdistan ulusal sorununa açtığı tarihi olanaklar Serxwebûn tarafından itinayla değerlendirilerek, PKK ve Kürdistan halkının direnişi dünya kamuoyuna iletilerek, Kürdistan devriminin dünya devrim cephesinin pratik bir aktif parçası haline getirilme çabaları ürün vermiştir. Tasfiyeci, uşak, şoven ve milliyetçi grupların 15 Ağustos'u karalama çabaları tam bir teşhir ve tecritlerine dönüşmüştür. Serxwebûn, artan sömürgeci vahşeti binbir zorluklarla sınırlar aşılarak ulaştırılan haber ve belgelerle dünya halklarına ulaştırmış, ülkenin dört bir yanından halkımızın ekonomik, sosyal, kültürel yaşamı, mücadele sorunları, acı ve taleplerini, duygularını işleyerek, kollektif bir propaganda, ajitasyon, örgütleyici rolünü artan bir şekilde yerine getirmiştir.

15 Ağustos'la Kürdistan Ulusal Kurtuluşunu örgütleme olanakları arttığı gibi, sorunları da artmıştır. Gelişme sorunları olan bu sorunlar; silahlı mücadeleyi ülke geneline yaymak, toplumun bütün kesimlerini ulusal kurtuluş örgütlemesine çekmek, kitle kabarmasını askeri ve siyasi olarak cephe örgütlenmesinde biçimlendirmek, sömürgeci ordunun artan askeri saldırılarına, "Özel Savaş" taktiklerini (çetecilik, pasifikasyon, göç, ajanmuhbirlik, ihaneti teşvik vb.) teşhir etmek ve bozmak, proleter öncüye yanlış hesaplarla ilişkiye geçen ilkel milliyetçi önderliğin düşmanla işbirliğine yönelen oyunlarını açığa çıkarmak ve aşmak, tam bir komploculuk ve saldırıya dönüşen ve yenildikçe azgınlaşan sosyal-şoven ve reformist milliyetçi grupları tam teşhir ederek, belgelenen ihanetlerini açığa çıkarmak ve önlem almak vb. sorunlardı. Tasfiyeciliğin asıl kaynakları olan sosyal-demokrasi, Türk faşizmi, IKP-TKP uydularıyla sonuç alamayınca, bu defa devlet, örgüt ve yayın olanaklarıyla doğrudan kendileri saldırıya geçtiler. BBC'nin TRT'yi geride bırakan mücadelemizle ilgili yayın faaliyeti, İsveç devletinin, yayın organlarının, Alman TAZ vb. organlarının yoğun karşı faaliyeti, IKP'nin Türk MİT'iyle görüşerek ve ilkel milliyetçilik destekli 1985 Zaxo Bahar komplosu, Kürdistan Ulusal Kurtuluşunun bağımsızlıkçı gelişiminin hangi güçlerin çıkarını sarstığını ve PKK aleytarı faaliyetin arkasında hangi güçlerin olduğunu bütün bağlantılarıyla ortaya koymuştur. Serxwebûn, ulusal kurtuluş mücadelesine doğrudan yönelen bu emperyalist komploları ve araçları olan uşak sınıflardan kaynaklanan saldırıları bütün yönleriyle teşhir ederek, pratik mücadelenin ihtiyaçlarına göre gelişmesini sürdürmüştür.

PKK'nin soylu direnişi ve engelleri altetme ruhu, Serxwebûn'da en yalın şekliyle ifadesini bulmuştur. Kürdistan Ulusal Kurtuluş düşmanları teşhirden kurtulamamışlardır. Kitlelerden tecritleri hızlanmıştır. Bütün güçleri devrimin sesi Serxwebûn'u durdurmaya yetmemiştir.

Serxwebûn, bir propaganda-ajitasyon, teşhir ve örgütleme aracı olduğuna göre, her zaman hataların üzerine de gitmiştir. Verilen pratiği, hep eleştirici gözle değerlendirmiş, hataları teşhir etmiş, doğruyu ısrarla vurgulamıştır.

Serxwebûn, dört yılı dolduran kısa fakat zengin ve zorlu mücadele tarihinde şu gerçeğe bağlı kalmış ve bütün faaliyetinde ısrarla vurgulamıştır; Kürdistan'da yaşamın tek bir gerçekliği vardır, o da Kürdistan halkının PKK'yle beraber girdiği devrimci direniş gerçeğidir. Ve bu yol açıkça göstermiştir ki, tersi yol tükenişdir. Kürdistan halkı deneyi ile bu gerçekliğin farkına vararak, ısrarla öncü partisiyle kenetlenerek zafere kadar bu yolda ilerleme kararındadır.

Beşinci yayın yılına girerken, Serxwebûn, güçlü ilerlemesinin yanında, halen birçok eksikliklerinin olduğunun ve yeni görevlerle karşı karşıya bulunduğunun bilincindedir. Emperyalist devletlerin yayın organlarının, her soydan uşak yayın organlarının saldırı ve fiili engellemeleriyle karşılaşacağının bilincindedir; fakat şimdiye değin olduğu gibi, bu engellemeleri teşhir ederek mutlaka aşmaya da kararlıdır. Özellikle geçtiğimiz yıllarda çeşitli nedenlerle yerine getiremediği, emperyalist, sömürgeci, sosyal-şoven ve işbirlikçi basın-yayın faaliyetlerinin iç yüzünü ortaya koyma, bunlara gerektiği gibi cevap verme görevini bu yıl, tüm ulusal kurtuluşçu kadroların aktif desteği ile mutlaka en güçlü bir biçimde yerine getirecektir.

Türk ordusu, Kürdistan Ulusal Direnişine karşı yeni "Özel Savaş" taktiklerini hayata geçirmeye hazırlanmaktadır. Yoğun çetecilik, savaş provaları aşan kitle kıyımları, stratejik köyler, kitlesel sürgünler, alan bombalamaları vb. siyasal olarak Kürdistan hakim sınıflarını ve bunlardan kaynaklanan komplocu politikayı Kürdistan genelinde yayma almaya çalışmaktadır. Ortadoğu'da emperyalizme dayalı olarak Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı yeni gerici blokları oluşturulmaya çalışılmaktadır. Serxwebûn, ulusal direnişin bu artan gelişme sorunlarına daha da fazla eğilerek, bütün bu karşı faaliyetleri en açık şekilde teşhir etme, kitleleri duyarlı kılma, Kürdistan halkıyla bölge halklarının dayanışma koşullarını daha ilerletme, Türk faşist ordusuyla işbirlikçilerinin saldırı ve komplolarını açığa çıkarıcı ve aşıcı örgütlenme ve savaş taktiklerini daha fazla işlemeyi sürdürecektir.

Serxwebûn, KUKM'ni dünya halklarının mücadeleleriyle bütünleştirmeye devam edecek, bu amaçla şimdiye değin sürdürdüğü ulusal direnişi tanıştırma, röportaj, araştırma faaliyetlerine hız verecektir. Dünya halklarının devrimci deneylerini de aynı duyarlılıkla Parti kadrolarına ve Kürdistan halkına aktarmaya daha da artan bir şekilde devam edecektir.

Serxwebûn, bundan sonra da direniş içinde varolma olan Halk Kurtuluş iradesine bağlılığını sürdürecektir. Özel olarak Parti mücadelesinde genel olarak solda görülen komplocu, bozguncu, tasfiyeci, teslimiyetçi anlayışlara amansızca mücadele edecektir. Tasfiyecilik, reformculuk ve ardındaki güçleri teşhir ve tecrit ederek, KUKM önünde engel olmaktan çıkarmayı varlık ilkesi olarak almaya ve

Devamı syf: 23'te

Ulusal Kurtuluş Mücadelemize Yönelen Hiçbir Saldırı Karşılıksız Kalmayacaktır

TÜRK SOL'U MU, 12 EYLÜL SOL'U MU?

Baştarafı Syf: 1'de

Daha PKK Hareketinin temellerinin yeni atılmaya başlandığı bir dönemde, giderek yoğunlaşan saldırılar; sömürgecilerin sıkıyönetim uygulaması, çeşitli katliamları geliştirmesi biçiminde devam ederken, "Beş Parçacılar", "Tekoşin" gibi ajan-provakatör güçlerin komplolarına, sosyal-şoven ve küçük-burjuva milliyetçisi güçler de destek vererek "UDG"ler oluşturup, alçakça bir faaliyet içerisine girdiler. Hürriyet, Tercüman ve Milliyet başta olmak üzere, MİT'in tescilli ajanlarının çıkardığı Aydınlık gazetesinden, sosyal-şoven ve küçükburjuva reformistlerin dergilerine varana kadar, bir yalan, iftira ve demogoji kampanyası geliştirilmeye başlandı. 1979 yılında daha da arttırılan bu saldırılarda yazılanlar ve çizilenler, birbirinden ayrı şeyler olmadığı gibi, tam tersine birbirini tamamlıyordu. 12 Eylül faşist cuntasının işbaşına getirilmesi ardından devam ettirilen bu karşı faaliyetlere, özellikle de 15 Ağustos Atılımının ardından hız verildi.

Bir yandan sömürgeci basın, yürüttüğü saldırılarda, demogoji ve iftira kampanyasını yoğunlaştırırken, diğer yandan ise, bunun papağanlığını yapan sözde solcular da aynı koroya katıldılar: *"Birtildiler, yok edildiler. Hepsi teslim oluyor. PKK dağılıyor"* vb. iddialar manşetlere çıkarılırken, meşhur solcularımız da 5'li, 6'lı, 12'li birlikler oluşturup, bildiriler dağıtarak aynı şeyleri tekrar etmeye başladılar. Böylece de, o unutulmaz birliklerini, yine PKK'ye karşı, ama bu kez daha alçakça bir konumda sergilemeye başladılar.

Geçtiğimiz aylar içerisinde Milliyet ve Tercüman gazeteleri başta olmak üzere, sömürgeci basında daha da artış gösteren ve Parti önderliğimiz ile ulusal kurtuluş mücadelemizi hedefleyen "Apo'nun Maskesi", "Silahlı Robotlar" adı altında bir dizi seri yazı yayınlanmaya başlandı. Parti önderliğimizi, "ağa, diktatör" vb. biçimde tanımlayarak, kadroların ve savaşçıların "aç, sefil bir yaşam içinde" zorla savaştırıldıkları iddiasına sarılan sömürgeci basın, bunlarla yetinmeyip daha da ileri giderek, "Apo öldürüldü", "Apo desteksiz kaldı" vs. gibi demogojilere de başvurup, mücadelemizin ve önderliğimizin giderek güçlenen etkisini zayıflatmak istemişlerdir. Bu nedenle, adeta hergün yeni manşetler, yeni iddialarla sömürgeci basında yürütülen iftira ve karalama kampanyası yoğunlaştırıldı. Direkt Özel Harp Dairesi eliyle geliştirilen ve basın, radyo, televizyon aracılığıyla sık sık işlenen bu demogojiler, aynı zamanda "sol" güçler elinde de bir saldırı malzemesi haline geldi. "Milliyet"te, "Tercüman"da, sıkıyönetim bildirilerinde ve Özel Harp Dairesinin açıklamalarında söylenelere bir iki kat fazlası ile eklemelerde bulunularak, "Sol Birlik", "Partizan", "HK" vb. güçlerin bildirilerinde, dergilerinde yer verilmeye başlandı. Tüm bu alçaklıklar da "sol" maske altına gizlenilerek yürütülmeye ve geliştirilmeye çalışıldı. "Genç Kemalistler Birliği"-nin içerdeki ve dışardaki üyelerinin açıklamalarına, sömürgeci basının yazdıklarına dayanarak PKK'ye karşı savaş açan bu güçler, sömürgeci basınla olan sıkı işbirlikleri sonucu PKK aleyhtarı bir çok faaliyetlerini de bu gazetelerin sayfalarından duyurdular. Bunlardan bir kaçını değerlendirdiğimizde bile, bu güçlerin nasıl bir konum içinde bulunduklarını açıkça görmekteyiz. *"Apo'ya suikast düzenlendi"*, *"PKK birliği törpilledi"* başlıkları altında verilen iki yazıyı bile ele aldığımızda aradaki bağı görmemek için kör veya bilgisiz olmak gerekir. Okuyucularımızın da bu bağı görmekte fazla zorluk çekmediklerini bilmekle beraber, bu ilişkinin bugün daha da açığa çıktığını söyleyebiliriz.

14 Ocak 1986 tarihli Milliyet gazetesinde *"Apo için vur emri"* başlığı altında "Sol Birlik", "Dev-İşçi Hamburg" kliği, "Partizan", "Genç Kemalistler Birliği" ve MİT kaynaklı çıkarılan bu yeni haber, aynı zamanda TC'nin uzantısı bu kemalist sol'un faaliyetlerini de önemli oranda deşifre etmektedir. PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN'ın, *"zor durumda olduğu ve yalnız kaldığı"* iddialarının başlığa çıkarıldığı gazete haberlerinde özetle; *"PKK'nin dağıldığı, 48 militanın Türkiye'ye teslim olduğu, geriye kalanlarının ise Barzani'nin kamplarında 'sığıntı' bir yaşam sürdürdüğü, bir kısmının ise yeniden yurtdışına çıktığı"* işlenmektedir. Yazıda, devamla şu görüşlere yer veriliyor; *"PKK'nin lideri Abdullah ÖCALAN, diğer sol örgütler tarafından da dışlanmış bulunuyor. A. ÖCALAN, kendi dışındaki sol örgütlere, bundan önce birçok kez birlik çağrısında bulunmuştu. A. ÖCALAN'ın izlediği siyaseti benimsemeyen diğer sol örgütlerin, PKK lideri için* **ölüm kararını** *benimsedikleri anlaşılıyor."* Yazının ayrı bir bölümünde ise, *"PKK'nin lideri Abdullah ÖCALAN'ın, 'devrim nikahlı' eşi Kesire YILDIRIM tarafından da terkedildiği bildiriliyor... Kesire YILDIRIM, eşinin görüşlerine katılmaması yanısıra, şimdi yeni bir grup oluşturma çalışmalarına başladı"* gibi alçakça bir demogojiye dayanan görüşlere yer veriliyordu. 15-16-17 Ocak tarihlerinde de Milliyet gazetesi, hangi kalemlerden ve odaklardan çıktığı çok açık olan saldırılarını devam ettirdi: **"Eşkıyaya Son İhtar"** başlığı altında verilen yazıda da yine *"son kırınlarının kaldığı"* iddiası işlenirken, bir sonraki günkü yayınında ise, *"Kürt lideri Barzani de PKK'yi dışladı"*, *"Talabani birleşme sırasında Barzani'ye içlerindeki yabancı grupların da tasfiye edilmesi gerektiğini belirtmişti"* vb. görüşlere yer veriliyordu.

PKK lideri Öcalan'ın en güvendiği 48 elemanı Türkiye'ye teslim oldu

APO İÇİN VUR EMRİ

Karısı da terk etti

Keşire yeni örgüt kuruyor

Milliyet

Halk Gazetesi

PKK dağılıyor

Eşkıyaya son ihtar

TESLİM OL

17 Ocak tarihli baskısında ise, "Partizan" adlı cezaevi kaçkınları ve cunta işbirlikçileri olan bir kliğin yönetiminde, devrime saldırtılan bir güruhun dağıttığı bildiriye dayanarak, **"PKK dağılıyor"** başlığını atan Milliyet maskeli Özel Harp Dairesi elemanları, aynı zamanda tüm bu "sol" geçinen çevrelerle birlikte kendi umutlarını da dile getiriyordu. Böylece açık işbirliğinin daha da ayrıntılı bir biçimde ortaya çıktığı bu saldırılarda; sömürgeci basının ve bu devrim düşmanı güruhların, yönelttiği karalama ve iftira kampanyası arasında bir fark görmek mümkün değildir. Milliyet ve diğer sömürgeci basında çıkan yazılara paralel olarak, sol güçlerin yayınlarında da benzer konular; yine en ufak bir gecikmeye bile yolaçmadan piyasaya sürülmektedir. "Genç Kemalistler Birliği"nin azgın Kürt düşmanı ve PKK'yi yıkmayı önüne hedef olarak koyan diğer bir üyesi de yine bu dönemde, aynı konuları işleyen yazısını dağıtmaya başladı. Yazıda işlenen konulardan biri de, PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN'ın, *"örgüt içinde direk kendisine bağlı bir eroin, afyon vd. uyuşturucu kaçakçılığı yapan bir grup oluşturduğu ve bunların gizli olduğu"* iddiasıdır. Bunun üzerinden daha fazla bir zaman bile geçmeden, Milliyet gazetesinde, *"uyuşturucu kaçakçılığı yapan 25 Apocu, Avrupa ve Türkiye'de yakalandı"* başlığı altında bir haber yayınlandı. Değil PKK ile, hiç bir örgütle bile alakası olmayan ve daha önceleri bu suçtan yakalanmış, bazı kişilerin adları da verilerek, iddialarına kanıt oluşturmaya çalışmışlardır. Fakat işin iç yüzü bilindiğinden ve kamuoyunun da yabancısı olmadığı gelişmeler olduğundan bu iddia da diğerleri gibi boşa çıkarak tutmamıştır. Açık ki, bundan sonra da bu türden yalana ve tümden demogojiye dayanan sansasyonel haberler çıkartılacak, sömürgeci basından, soluna varana kadar, hepsinin sayfalarında birer birer işlenecektir de. Bilinen bir gerçekte vardır ki; bu tür saldırı ve iftiralar, halkımızca beş para değer verilmeyen iddialardır.

Şimdi dürüst, namuslu ve kalbi ülkesi, halkı için çarpan ilericilere, yurtseverlere ve devrimcilere soruyoruz: Tüm bunlardan ne gibi bir sonuç çıkarmak gerekir? Tüm bu yazılanları, söylenenleri ve fiili olarak devrimcileri katletmeye kadar varan saldırıları nasıl yorumlamak gerekir? Cunta, işbirlikçileri ve kendisine "sol" diyen, ama çoktan 12 Eylül solu haline gelmiş bu güçlerin böylesine birbirine benzer şeyleri, aynı dönemde ileri sürmeleri bir tesadüf müdür? Eğer tüm bunlar bir tesadüf değilse, o halde neyin kanıtıdır? Açık ki bu sorulara hiç bir çarpıtmaya, demogojiye başvurmadan gerekli cevap verilmek zorundadır.

Hemen hemen tüm birliklerini, bildirilerini PKK'ye karşı yapan ve dağıtan 12 Eylül solu, en utanmazca yöntemlerle alçakça komplolarına devam ediyor. Milliyet'te deşifre edilen faaliyetlerin özünün de bu olduğu açıktır. Bir araya geldiklerinde "PKK direnişten nasıl vazgeçirilecek, bunun için nasıl mücadele edilecek?" sorularını tartışan bu güçler, Parti önderliğimize fiili saldırı kararları alma ve uygulamaya kadar işi vardırdılar. Geçtiğimiz aylarda başta Hamburg olmak üzere yapılan bir dizi toplantıda ne idüğü belirsiz, tıpkı içinde yeraldığı TKP gibi ince kemalizmle beslenmiş ve halkımıza, önderliğine karşı azgın bir düşman haline getirilmiş bir serseri, *"fazla tartışmaya gerek yok, aslında işin başı APO'dur, O'nu öldürmemiz gerekir"* diyerek, baklayı ağzından çıkarırken, diğer uşaklar ise bunun nasıl gerçekleştirileceğini tartışmaya başladılar. İşte Milliyet gazetesinde dile getirilmek istenen de budur. Ulusal önderimize karşı komploların sadece bununla sınırlı kalmadığı, Ortadoğu'dan Paris'ten ve Avrupa'nın diğer kentlerinden gönderilen komplocular vasıtası ile saldırılar düzenlendiği ve bu saldırılarda bazı arkadaşların yaralandığı da bilinmektedir. Evet, buralardan gönderilerek alçakça komplolar düzenleyenler kimlerdir? Neye hizmet ediyorlar? Tabi bunlar hep açık olan gerçeklerdir.

Ulusal önderliğimize karşı bu derece alçakça bir saldırı içerisine giren bu çevreleri nasıl tanımlamak gerekir? Bunlar, CIA'ya güdümlü hain Kürt uşaklarından Kamuran İnan alçağının *"... Terörün başının nerede oturduğunu biliyoruz. Ama benim devletim buna müdahale edemez."* sözlerinde ifadesini bulan PKK Genel Sekreteri ve halkımızın büyük önderi A. ACALAN "öldürülmeli" çağrısına TC'nin yapamadığını, bunlar yaparak böylece cevap vermiyorlar mı? Peki bu güçler, şimdiye kadar ne yaptılar? Açık ki yapılanlar meydandadır: Tüm işlerini "PKK ve önderliğinin imha edilmesi" üzerinde geliştiren bu güruhlar, kendi milyonluk örgütlerini tasfiye etmekle yetinmeyip, PKK'yi de bu yola çekme çabası içerisine girmektedirler. Bu faaliyetler her ne kadar günümüzde yoğunlaşmışsa da, eskilere dayandığı bilinmektedir.

Hamburg Dev-İşçi kliğinin şeflerinden, TKP'li "Sol Birliğe", yine Partizan'ından provakatörlere varana kadar, hemen hepsinin PKK'nin devrimci-direnişçi özünden boşaltılması üzerine hesapları olduğunu ve bunları dolaylı ve dolaysız vasıtalarla uygulamak istediklerini bugün daha iyi görmekteyiz. Bir yandan provakatörlere, *"sizi sonuna kadar koruruz. Yeter ki PKK'ye karşı savaşın"* vaadlerinde bulunurken, diğer yandan ise çeşitli güçleri de bu saldırılarına alet ederek, bu amaçlarını gerçekleştirme çabası içine girdiler. Hatta, PKK'den adam koparmak için, nerede bir zayıf unsur varsa ona ulaşmaya çalışarak, *"sizi Avrupa'ya götürürüz. Orası da tehlikeli olursa, Moskova'ya göndeririz"* vaatleriyle PKK'yi yıkmak istediler. Bugün bu güçlerin daha da ileri giderek *"Moskova'ya müracaat edeceğiz. PKK'yi uluslararası alanda sıkıştırsın, faaliyetlerine engel olsun"* diyecek kadar alçaklaşabiliyorlar. Bu kadar çaba, bu kadar faaliyet niçin? Niye faşist cuntanın teşhiri, sıkıştırılması için müracaatlarda bulunulmuyor da, PKK'nin teşhiri için her türlü ahlak kuralı hiçe sayılarak hummalı bir çaba gösteriliyor? Açık ki tüm bu faaliyetler, bu güçlerin gerçek yüzünü ortaya koymaktadır. Faşist cuntaya karşı en ufak bir çaba bile göstermeyecek, bir bildiri dahi dağıtmayacaksın, ama ortada sol diye geçineceksin. Bu numarayı artık kimsenin yutmadığı, hele halkımızın da buna beş para değer bile vermediği artık çok iyi bilinmelidir. Hele hele başka güçlerin de buna zorlanması, onların da bu saldırıların aleti durumuna getirilmek istenmesi hiç mi hiç başaramayacağınız bir konudur. Dünya halkları da bugün gerçekleri daha iyi görmektedir. Kürdistan'da yükselen Ulusal Kurtuluş Savaşının sesini daha iyi işitmektedir. Bu noktadan sonra hiç bir hain çabanın, saptırma faaliyeti ve demogojinin tutmayacağı da çok açıktır.

PKK'ye ve Ulusal Kurtuluş Mücadelemize karşı yönelen komplo ve saldırıların, tek bir merkezden yönlendirildiği bugün daha iyi görülmektedir. Çok sıkı bir koordinasyon ve işbirliği temelinde geliştirilen bu komplo ve demogoji faaliyetlerinin koordinatörlüğünü MİT-in yaptığı bugün daha da açığa çıkmıştır. "sol"un sömürgeci faşist Türk devleti ile bu derece aynı şeyleri konuşmasının nedenini; işte bu ilişkide aramak gerekir. Faşist Evren'in ve sıkıyönetim komutanlıklarının söylediklerini bunlar da bir papağan gibi, hem de eksiksiz tekrarlamaktadırlar. TC, "PKK dağılıyor mu dedi", bunlar, "kalmadılar, 3-5 adamları var" demektedirler. Onlar, "son ihtar" bildirileri mi yazdılar, bunlar "PKK şeflerini uyarıyoruz" bildirilerini dağıttılar. Yine, Genel Kurmay Başkanlığı *"İsveç ve Danimarka'da PKK'nin kurucu üyelerinin arkadaşlarınca öldürülmesi olayında olduğu gibi, senin de birgün dost bildiklerince öldürüleceğin"* iddiasını mı ortaya attılar, bunlar daha da ileri giderek *"PKK'nin politikası sizi de imha edecek"* diyerek buna yetişmeye çalıştılar. Sıkıyönetim komutanlıkları, PKK savaşçılarına, *"en yakın komutanlığa teslim ol. Dağlarda, mağaralarda aç-susuz boş yere soğukta titreyerek ölümü bekleme"* çağrıları mı yaptılar; bunlar hiç durmadan *"PKK şeflerinin yolu karanlıktır. PKK'den ayrılın, PKK'yi yalnız bırakın"* isteklerini çarşaf çarşaf yazdılar, dağıttılar ve söylediler. Sömürgeci basın, *"PKK dışlandı. Apo örgüt içinde yalnız kaldı. En güvendiği militanları teslim oldular"* mı dediler; bunlar çok öncesinden *"PKK tecrit oldu. Militanları teslim oluyor, kaçıyorlar"* vb. iddialarını bas bas bağırmaya başladılar. "Genç Kemalistler Birliği" üyeleri; Semir-Süleyman ihanet çetesi ve hainler, *"Apo, örgüt ağasıdır, diktatördür. Her şeyde kararı o verir"* mi dediler; bunlar, "demokratik PKK" yaratma savaşına girişerek, Kenan Evren diktatörünü, baskı altındaki halkı unutup, PKK'nin önderliğiyle uğraştılar. vs. vs. bunları, daha bir çok örnekle arttırmak mümkün. Ama sanırız bu kadarı bile bu güçlerin yüzlerini ortaya koyma açısından yeterli ve hatta fazladır. Bu kadar benzerlikten sonra, okur da durumu kavramakta fazla zorluk çekmeyecektir. Biz yine de yorumu kamuoyuna bırakıyoruz.

14 Ocak tarihli Milliyet gazetesinde *"PKK'nin dağıldığı, bitirildiği, geride kalan 3-5 militanının ise Barzani'nin yanına sığındığı"* demogojisi yürütülürken, aynı zamanda *"istihbarat örgütlerince ilgiyle izleniyor"* dediği sol maskeli provakatörlerin, PKK'ye karşı mücadelesinin ilk ürününü 17 Ocak tarihli nüshasında "Partizan" imzalı bildiriyi yayınlayarak, "PKK dağılıyor" iddialarına kanıt oluşturmaya çalıştı. Eğer "PKK bittiyse" hergün meydana gelen çatışmalar nerede gerçekleşiyor. En son olarak Cizre ve Şırnak'ta meydana gelen çatışmalar ve bazı devrimcilerin şehit düşmesi olayları neyin ürünüdür? Hergün bir yığın eylem (toplantı, gösteri, pusu, baskın vb.) gerçekleştiriliyor, tüm bunlar neyin göstergesidir?

Sömürgeciler ve sadık uşakları mülteci "sol", *"PKK'nin hiç bir gücü kalmamış"* diyor. O halde alınan bunca tedbir, yürütülen bu kadar alçakça saldırı neye hizmet ediyor? Biten bir güç için bu kadar önlem almaya, milyarlarca lira harcamaya gerek var mıdır? "Biten" bir güce bu kadar alçakca saldırı yürütmeye, demogojiye başvurarak, devrimci-direnişi özünden boşaltma çabalarına neden ihtiyaç duyuluyor? "Köy korucuları", 15 binden 25

Devamı syf: 21'de

1986'yı Daha Bilinçli ve Eylemli Karşılayan Halkımız Bu Yılı Kazanmasını Bilecektir

Baştarafı Syf: 1'de

bütün o beceri ve düzenbazlıklar, günümüz Türkiye'sinde tam bir çözümsüzlük içerisinde toplumun yozlaşmasını, içinden çıkılmaz bir cendere içinde sıkışmasını ve düşmanın düşebileceği en aşağı derekeye düşmesini engelleyememiştir. Ve gelinen aşamada durumun sadece bir takım güncel reformlarla düzelemeyeceği, bu şekilde hiçbir yere varılamayacağı, ileri bir sıçrayış için tarihsel bir müdahalenin zorunlu olduğu, dünyamızın birçok alanında çözümleyici olamadığı açığa çıkan çeşitli ideolojik, politik gerçeklerin yetmezliğinin görülmesi ve aşılması gerektiği apaçık ortaya çıkmıştır. Gerek emperyalist sistem ve gerekse sosyalist sistem içinde tıkanmalara yolaçan ve kendi kendisini yenileyemez duruma getiren bu ideolojik-politik sapmaların aşılmasıyladır ki, çözüm yolu bulunabilecek böylesi bir sıçrayışı ancak en ileri ideolojinin en devrimci yorumu ve bunun pratiğe uygulanması sağlayabilecektir. Bunun dışında, sosyal-şovenizme ve revizyonizme götüren o hertürlü sosyalizm saplantılarının ve burjuva milliyetçiliğinin çeşitli türlerinin topluma uygulanmasının ilerletici olmak bir yana, bugünün dünyasının tanık olduğu en alçak türden bir faşist rejimin karşısında sıradan bir direnmeyi bile geliştiremediği ortaya çıkmış bulunmaktadır. Bu, sadece Türkiye gerçeği olarak ifade edilmenin de ötesinde, emperyalist sistem içindeki milliyetçiliğin çıkmazlarının ve sosyalizm sahtekarlıklarının tüm maskelerinin düşürülmesinin bir ifadesi ve bu anlayışların ancak gericiliğin en soysuz türlerinden bazıları olabileceklerinin dile getirilmesidir.

Bütün bunlara karşılık, bu son yıllarda Kürdistan'da yükselen bir direniş mücadelesi gerçekliği vardır. Bu direniş hareketi, çağın kendi içindeki o bir anlamda şovenizm olarak adlandırılabilecek duyarsızlığına ve bazı bencil çıkarlarından ötesini görememesine rağmen –ki bu aynı zamanda Kürdistan devriminin önemli bir özgüllüğü olarak karşımıza çıkmaktadır– kendisini zorla çağa dayatarak, haykırarak, azgın bir gericiliğe karşı zayıf bir halkın direnme iradesini ve kurtuluş azmini formüle etmiş, bunu somutlaştırmış ve esas olarak yenileyici ve sonuç alıcı olanın, tarihin bir çok devresinde çeşitli halkların bağrında görüldüğü gibi, ancak böylesi bir yaklaşım olabileceğini göstermiştir. Başlangıçtaki niceliksel ve niteliksel zayıflığın belirleyici olamayacağı, atılan temelin, yaklaşım tarzının, çağa ve kendi gerçekliğine dayatılan özün belirleyici olacağı; başlangıçtaki zayıflığın bu belirleyiciliği önleyemeyeceği PKK gerçeğinde somut olarak bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Çağımızın Kürdistan halkının özgür yaşamına, nedenleri ne olursa olsun, diğer halklar kadar adaletli bir yer vermemesi bizi bu konuda umutsuz kılamaz. Bu gerçek, aynı zamanda çağımız insanlığının kurtuluş problemlerinin Kürdistan gerçeğinde kendisini bir kördüğüm gibi açığa vurması anlamına da gelir. Yani, Kürdistan sorununda ortaya çıkan, bir halkın özgür gerçeğini inkara kadar varan ve bunu, yaşanan politik statü ile açıklamaya çalışan her türlü ilerici ideoloji ve politikanın yetmezliği gerçekliğidir. Bugün Ortadoğu'da yine benzer bir kördüğüm, bir kaos vardır. Bugün kendisini kısmen yansıtan bu gerçeklik, tüm yansımasını Kürdistan'daki insanlık gerçeğinin çözümlenmesi aşamasında gösterecektir. Nasıl ki, Fransız Devrimi feodal dünyadan bu karanlık, kapalı, kendi içinde çözümsüz feodal dünyadan aydınlık burjuva dünyasına nihai bir zafer atılımı ise; ve yine Büyük Ekim Devrimi nasıl ki burjuva karanlık savaş ve sömürü dünyasından halkların aydınlıklı özgür dünyasına sıçrayışın önemli bir kalkış hamlesi ise; Kürdistan'da devrimci çözümlenme de Ortadoğu'da boyveren dev boyutlu sorunların çözümünün, dolayısıyla, genel özgürlük sorununun çözümünün temel atılımlarından birisi olacaktır. O halde, Kürdistan devriminin ulusal kurtuluşçu niteliği, yurtseverliğin esas belirleyici yön olduğu özü aynı zamanda en derin bir enternasyonalizmi ve insanlığı da bağrında taşımaktadır. Tam da bu nedenle Kürdistan halkı sadece çağdaş halklar arasında kendisi için eşit ve özgür bir yer edinmekle yetinmeyecektir. Bu devrim, çağın ilerisinde kendi problemini çözdüğü oranda dünya sosyalist devriminin ve dolayısıyla insanlığın ilerici çözümünde de bir aşama, bir katkı rolünü oynayacaktır.

Bugün PKK'nin ve çok çeşitli zeminlerde yürüttüğü mücadelenin bu kadar gürültüye-patırtıya neden olmasını salt şu veya bu biçimde değerlendirilen eylemlerine ve bunlara yolgösteren görüşlerine bağlamaktan da öteye, tarihin bu anında çağla ve kendi ülke gerçeğiyle hesaplaşmasında neyi ifade ettiğine bakıp ona göre bir değerlendirmeye tabi tutmak gereklidir. Bu niteliklere sahip olmayan herhangi bir hareket istediği kadar büyük gürültüler koparan eylemler yapsın, istediği kadar nitelikçe yüksek eylemler sergilesin, –bunlar sonderece planlı ve programlı da olsa– böylesi sonuçlar yaratamayacaktır. Onca yetmezliğe ve hatalara rağmen, eğer bugün her atılan adım büyük bir anlam bulabiliyorsa, bunun nedenini tarihin bu anında ve belli bir mekan içinde yapılan müdahalenin özgüllüğünde aramak gerektiği gerçeği bir kez daha kendisini doğrulamış olmaktadır. PKK'nin inanılmaz olanı gerçekleştirmesi; mucizevi olarak görülmesi gerekeni başarması, aslında insanlık tarihinin tüm ileri sıçramalarında yapılanlara benzer bir eylem olmasından ileri gelmektedir. Burada insanlık adına türetilmiş ne kadar ideoloji ve politika varsa, bir pratiğin ahengine vurularak bir ses olması ve bu sesin kendi doğal eylem gücünü, doğal yürüyüş tarzını oluşturması sözkonusudur. Bunun içinde yeralan kişi ve örgütlerin bilinç ve örgütlülük düzeyinin bile bir yerde etkili olamaması yine bu nedenden ileri gelmektedir.

Eğer bir halk, tarihin birçok döneminde başta din olmak üzere, birçok resmi ideoloji ve siyasetin kenarından zorla durdurulmuş, tecrite alınmış ve tüm bunlara rağmen yine de tasfiye edilmesi tamamen başarılamamışsa böylesi bir halkın ülkesinde ve gerçekliğinde her türlü devrimci ideoloji kendisine yaşam imkanı bulabilir. Böylesi bir halkın içinde en ilerici ideolojik ve politik akım, kendisini bu duruma getiren resmi ideoloji ve politikalarla hesaplaşmasını en geri biçimde de olsa, diğerlerinin şaşkın bakışları arasında o resmi güçlere; kurumlaşmış geleneklerine; sosyalizm içinde sosyal-şovenizm, emperyalizm içinde ise aşırı şovenizm biçiminde kendisini gösteren o kendini beğenmişliğe karşı sürdürerek ve kendi gerçekliği dışındaki şeylere fazla değer vermeyen, adeta kendisini onların putu haline getirmiş olan böylesi değer yargılarıyla alay ederek onların pek de öyle dünyalık görüşler olamayacağını, kendi hayal ettiklerinin cennet ve bunun dışındaki gerçeğin de cehennem olmadığını bir kez de bizim halkımız kendi gerçekliğinde ortaya koymuş bulunmaktadır. İşte geçen bir kaç yıl böylesine bir konumu halkımıza da dayatmış, gerçeğin bu yönlü yeniden sergilenişi yaşanmıştır. Ancak, bir yerde yaşam umutları alabildiğine karartılmış da olsa, eğer insan, kendini tepeden tırnağa kadar gözden geçirmeye, yenilemeye ve yaşam umudunu yepyeni temeller üzerinde yeniden inşa etmeye karar vermişse, başlangıçtaki zayıflığının, nicelik ve nitelikçe güçsüzlüğünün pek de belirleyici olamayacağını PKK gerçeği çok somut olarak dile getirmiş; umudun yeniden yaratılışını, çok kısa bir süre içinde güçlü bir direnişe dönüşümünü ve yaşamın ayrılmaz bir parçası haline getirilişini sergilemiştir. Daha dün bir hayal, bir rüya olarak görülen ve özlem duyulanın bugün böylesine hızla gerçeğe dönüşmesi ve yaşamı bütünüyle etkisi altına almasını; çıplak fiziki baskı kuvvetlerinin ve en iğrenç türden güdülerin yüceltici olmayan yaşam, özlem, duygu ve bilincin –ki bunlar hep gerici özelliklerle kendilerini belirlerler– çok zayıf olan ileri duyguya, umuda ve düşünceye ket vuramayacağını, galebe çalamayacağını; hiç bir karşı koyuş, saptırma, kurnazlık, iflah olmazlık ve kendini aldatmanın bunda uzun veya kısa vadede engel teşkil edemeyeceğini; ve hele çıplak zorun faşist niteliği ne kadar geliştirilirse geliştirilsin ancak bir dereceye kadar etkili olabileceğini; insanlık türündeki o ilerletici ögenin tüm bunlara galebe çalacağını, geçmiş bir kaç yıl içinde parlak bir biçimde ve bir zafer derecesinde doğrulanmış olarak görmekle büyük inanç kaynağının nerede yattığını da görmüş olmaktayız. Evet, çağımızın bunca resmi ideoloji ve politikalarına meydan okuyarak bunu yaşamanın; kişiyi, örgütü ve halkı en çok kendine yeniden güvenmeye, konuşmaya ve eyleme kalkmaya gütüren özün de ta kendisi olduğunu görmekteyiz. O halde, bu gerçeklerin ışığında hiç kimse artık gelişmenin nasıl sağlanacağını, umudun nasıl yaratılacağını ve yaşama nasıl dönüştürüleceğini sormamalıdır. Bundan salt kurtuluş iradesinin, inancının ve imanının belirleyici olduğu sonucu çıkar mı? Çoklarının macera dediği, çağımızın birçok resmi gücünün gerçekten pek de ciddiye almadığı bu gelişme, bugün eğer başlarında bir hayalet gibi dolaşıyorsa, bunda ancak her soylu ideolojik, politik ve ahlaksal çıkışın bir benzerini kendi somutumuzda temsil ettiğimiz sonucu tekrar tekrar ispatlanarak ortaya çıkar.

Ancak kurtuluşu güncel bir olay ya da resmi teknik, maddi vb. yardımlarla hemen başarılacak bir olay olarak görmeyen; onun düşünce ve inanç temeline çok büyük değer veren; salt günün resmi güçlerine dayanmayla büyük davaların kazanılamayacağını bilen kişilikler ve örgütler böylesine nitelikli bir çalışmayı göze alabilir; her köklü davanın böyle kazanılacağını bilerek yaşamı düzenleyebilir ve yeni ahlaki katkı denilen ileri hamleyi böyle başlatıp zafere götürebilir. Bugün bizim yaşadığımız kendi somutumuz ve Parti gerçeğimizde de dile getirilen gerçeğin tamamen böylesi niteliklere sahip olduğunu; yaşama yön vermenin, gerek çağla ve gerekse tarihle hesaplaşmanın ve geleceği kazanmanın bu biçimde sağlanması gerektiğini; derinliğine bir kavrayış, duyuş ve yaşama dışında hiç bir yaklaşım yöntemiyle kendimizi gerçekleştiremeyeceğimizi ve kendimizi başarılı kılamayacağımızı pratiğimizde açıkça görebiliriz. Aynı şekilde, doğrulanmış ve zafer kazanmış pratiğimizde zaferi tekrar tekrar görebilir ve onu yeni hamlelerle daha da zenginleştirebiliriz. İşte, geçen yılların ve özellikle de son mücadele yılımızın bize öğrettiği esas ders budur. Geleceğe bu temelde bakacağız. Geleceğin kapsamlı yeniden yaratılışının, ideolojik, siyasal ve ahlaksal oluşumunun böylesine derin bir kavrayış temelindeki biçimlenme ile gerçekleştirilebileceğini; güncel bazı resmi siyasal kuvvetlere dayanarak bazı sınırlı gelişmeler sağlanabilse de stratejik zaferin bu kuvvetlere dayanarak fazla ilerletilemeyeceğini; esas olarak davanın özüne ve niteliğine dayanılarak, onu derinleştirerek, çeşitlendirerek ve zenginleştirerek sonuç alınıp zafere gidilebileceğini bilince çıkarmak, bunu büyük bir parlaklıkla kavramak kadar direnme gücü olarak da somutlaştırmak gerekmektedir. Parti olarak yapmamız gereken budur. Bugün öncü ile, PKK ile uğraşıyorz, PKK'de büyük bir mücadele gücü var. O, kendi içinde ve dışına karşı büyük bir mücadele gücü demektir. Bu gerçeği çok iyi bilince çıkarmak gereklidir. PKK'de yoğunlaşan mücadele gücünün tüm muhtevasını, bu muhtevanın biçimlenişini büyük bir dirayet ve derinlikle görmek gerekmektedir. O, ara tabakaya özgü, günümüzde de küçük-burjuvazide somutlaşan sıradan, sığ ve düz yaklaşım burada hiç bir şey izah edemeyeceği gibi, kurtaramaz da. Her zamankinden daha fazla olağanüstü, yenileyici gücü yüksek, tarihsel boyutu derin bir geleceğe ilerleme sağlanmadıkça ve umut kapasitesi bu nedenle sonsuz diyebileceğimiz bir derinlikle ele alınmadıkça böylesi bir mücadele gerçeğine dayanmak ve bu mücadele gerçeğini yaşamak pek olası değildir. Yanılmamak ve başkalarını da yanıltmamak gerekiyor.

PKK mücadele gerçekliğini, sosyalist şu ya da bu kanadının ya da günün geçerli ideolojik-politik kurumlaşmasının bir izahı olarak, şu veya bu biçimde bir kopyası olarak görmek yapılabilecek en ciddi hatalardan birisi olacaktır. Gerek bu mücadele gerçeğinin sorumluluğunu, yetkisini ve görevini kendilerinde görenler açısından olsun ve gerekse buna karşı direnen ve savaşanlar açısından olsun, eğer yaşam ve savaşı daha da anlamlılaştırmak istiyorlarsa, savaşın taraflarını, doğasını ve metodlarını çok iyi anlamaları gereklidir. Partimizin oluşum tarzını, bu oluşum altındaki yüreği, çabayı, anlayışın, kavrayışın ve bilincin yüceliğini yerli yerine oturtmadıkça; bundan da öteye bunu duymadıkça, yaşamında somutlaştırmadıkça düz, sığ veya artniyetli, komplocu kişiliğin, bu yapı içinde beyhude dolaştığını, kendisine yaşamı anlamsız kıldığını ve nitekim bir çok örneklerinde de görüldüğü gibi sonucun bundan başka türlü olamayacağını artık yeterince görmeleri gerektiğini söylemekteyiz. Parti içinde birleşen öncünün kendisini çağın bir çok yetmezliğinden kurtarması yetmez. Sözünü ettiğimiz yetmezlikler, ahlaki, kültürel, ideolojik ve siyasi düzeyde olabilir; emperyalizmin dayattığı, sonderece gerici-şovenist kılıflarla, çeperlerle donanmış her türlü kurumun dayattığı politikalar şeklinde ortaya çıkmış olabilir; bu, sosyalist sistemin içindeki tıkanıklıkların ve çözümsüzlüklerin, ideolojik, politik, kültürel ve ahlaksal ifadesi çok daha tehlikeli olabilen, sistemin o gerici bürokratik kurumlarında kendisini en iğrenç bir tarzda gösteren sapmaların dayatmalarında ortaya çıkabilir. Evet, bütün bunlardan kendisini koparmak, bunlarla hesaplaşmak yetmez. Kişi, aynı zamanda kendi öz programını, bu program temelindeki öz eylemini ahlaki ve kültürel temellerine kadar derinleştirerek ve bunu bağımsız bir yaşam gücüne dönüştürerek cesareti kendisinde bularak; onun yaşam örneğini kendi kişiliğinde sergileyerek; bunun artık bir öncülük karakteri olduğunu, öncüde bir savaş tarzı olduğunu, bir yaşam tarzı olduğunu kanıtlayarak ve geleceğe böyle yönelerek bu mücadele gerçeği içinde tutunabileceğini ve yaşayabileceğini anlamalı, anlamaktan da öteye bunun böyle olduğunu gösterebilmeli ve onun büyük savaşçı gücü olduğunu kanıtlamaktadır. Öncüde, PKK'de olumlu bir somutlaşma bu biçimde olmadıkça, samimi, dürüst ve öncü sıfatlarını kendimize kolay kolay yakıştıramayacağız. Yakın geçmiş Parti tarihinin örnek bilinç ve eylem kapasitesi canlandırıldığında, yaşama dönüştürüldüğünde ve özellikle şehitlerin anıları, yaşamın ta kendisi haline getirildiğinde bundan başka bir sonucun çıkamayacağını, bunun bir kanı olmaktan öteye doğal yaşamın kendisi olduğunu kabul etmek gerekiyor.

Bunun dışında, gerçeği, Parti içi mücadeleyi başka türlü gösterme isteminin, başka sonuçlara vardırma, başka öz ve biçimlere dönüştürme amacıyla yürütülen tüm çabaların adı, niyeti ve biçimi ne olursa olsun, büyük bir boğuşma içinde kendisini bulacağı, kendisini çepeçevre saran olumlu mücadele gerçekliğimiz tarafından kuşatılacağı ve çok feci trajik sonuçlarla kendisini karşı karşıya getireceği bilinmelidir. Sömürgeci toplumun çeşitli boşluklarında Kürdistan insanı gerçekten tanınmaz yaşamını şu veya bu kadar zaman süresi içerisinde sürdürebilir, kendisini aldatabilir, oyalayabilir, zafer görmüş bir kahraman veya çok düşmüş birisi olarak görebilir; kısacası, yabancılaşmanın her türlüsünü kendisi için layık görebilir. Ama, Parti içerisinde aynı hayallerle yaşanabileceğini sanmak yapılabilecek hataların en büyüğü olacaktır. Geçmişte bu konuda bir çok hata yapıldı. Partiden yararlanmacı anlayışlar, Partiyi kendi bireysel konumuna hizmet ettirici kurnazlıklar, Partinin çok gerisinde olduğu halde onu buna taptırma hevesleri, Partiyi kendi etrafında döndürme hafiflikleri, böylece gerçek özle, olumlu özle çarpışan birçok özellik sergilendi. Bunların hepsi şu veya bu düzeyde ceza diye tabir edebileceğimiz kavramlarla uygunluk içerisinde layık oldukları yere kısmen oturtuldular. Daha fazlası da önümüzdeki dönemde oturtulacaklardır.

O halde, öncümüzü çelikleştirirken, öncünün içinde yaşarken, öncünün iç mücadelesini kavrarken ve bu mücadelede yer alırken, eğer öncü, güçlü bir biçimde desteklenmek ve yüceltilmek isteniyorsa ona dürüstçe yaklaşmak, omuz vermek,

irade ve düşünce birliğini olgunlaştırmak, dirayetli, yüzyıllara hükmedecek kadar kendine güveni ve cesareti artmış, parlak bir saydamlığa ulaşmış, bu saydamlığı yalnızca bilince değil, ruha ve iradeye de hükmettirmiş konuma ulaşmak, Parti ortamı içerisinde yepyeni insanı böylece yaratmak her sorumlu militanın vazgeçilmez görevi haline gelmiştir. Önümüzdeki yıllar ancak bunun daha da yetkinleştirilmesi, berraklaştırılması ve keskinleştirilmesiyle geçirilebilecektir. Öncünün esas alacağı ilkenin, parti içerisinde yaşam ilkesinin bu olduğunu özenle belirtiyoruz.

Tarihin her döneminde görüldüğü gibi, ara sınıflara, günümüzde de küçük-burjuvaziye has yaşam tarzı, başka örgütlerde şu veya bu düzeyde yaşayabilir, o örgütleri dönüşüme uğratabilir, şu veya bu sistemin saplantılarıyla kaynaştırmada başarılı olabilirler ama, günümüz PKK gerçekliğinde, ister en sıradan ruh belirtilerinden olsun ve isterse en kurnaz politik gerçekliklere dönüştürülsün, bunların PKK'de kendilerine karşı büyük bir savaş gücünü bulmaları kaçınılmazdır. Bugün bazıları, *"PKK, kendisinden ayrılanı cezalandırıyor"* diye feryat ediyorlar. Şu çok iyi bilinmelidir ki, PKK yalnızca cezalandırmakla kalmayacak, bu tip yaşamlara en kahredici darbeleri vurarak soluk almasına izin vermeyecektir. Sınıf olarak kendi içinde yaşatmayacaktır. Çünkü o, çok iyi bilmektedir ki, bu sınıfın kustuğu herşey –hele bu somut Kürdistan olursa– çok iğrençtir, ihanete bürünmüştür, inkarcıdır, yabancıdır, soysuzdur ve düşkündür. Partiye bunların soluklarının bulaşması, bu solukların kesilmeyip hele bir de yaşam hakkı için kendisine yer almaya çalışması, buna müsaade edilmesini istemesi saçmalıktan da öteye büyük bir insanlık suçudur. Bunu sadece Partiye karşı işlenmiş bir suç olarak değil, bir insanlık suçu olarak görüyoruz. Bir kanser uru olarak değerlendiriyoruz ve hiç kimsenin de kanser urunun vücudumuzda zorla üremesini isteyecek kadar şarlatan olmaması gerektiğini, bunu hakkı olarak görmemesi gerektiğini çok ciddi bir şekilde ve tekrar tekrar hatırlatıyoruz.

Eğer hastalıklardan arınma gücü varsa, Partinin olumlu özellikleriyle özce bütünleşsinler ya da kendilerini Partinin tedavi eden, rahatlatan ortamı içinde tutsunlar, tedavi için zaman ve olanaklar istesinler ama, Partiyle olumsuz yönde boğuşmasınlar. Tedavi için zaman ve olanak istemelerinin anlaşılır bir yönü olabilir ve Parti bu konuda gerekli çabayı ve büyüklüğü her zaman göstermiştir, gösterecektir. Aynı durum toplumumuz içinde çok daha derinliğine yaşanmaktadır. Parti gerçeğimizin, halk gerçeğimizin uyanmış, bilinçlenmiş ve eyleme geçirilmiş bir biçimi olduğunu söylerken, bundan anlaşılması gereken, halkımızın içinde yaşadığı toplumsal yapının birçok özelliğini –ki bunlara önemli oranda olumsuzlar da dahildir– bağrında taşıdığı ve Partimizin onlarla boğuşarak halkımızı kendisine benzetmeye çalıştığıdır. Kısacası, Partimiz, halkımızı ahlaki alanlardakinden ideolojik ve politik alandakilere kadar kendisine dayatılmış olan bir çok yabancılaştırıcı etkiden kurtarmak istemektedir. Bunların gericiliğini, inkarcılığını, baskıcı ve sömürücü karakterini sergilemekte, geçmişte sınırlı, son bir yıl içinde ise daha kapsamlı bir biçimde uzaklaştırılan etkilerini köklerine kadar kurutmak istemektedir. Bu çağdışılığı ve vahşeti insanlığa ulaşmanın önündeki mutlaka aşılmak zorunda olan bir hedef olarak önüne koymuş bulunmakta ve uğraşmaktadır. Bugün Partimizin ideolojik, politik ve kimlik savaşımında açığa çıkartılmış ve sömürücü yönlerini ortadan kaldıran, iyi formüle edilmiş olan halkımızın içindeki bu gerici kuvvetlerin ezilip sökülmesini hiçbir güç engelleyemeyecektir. Bugün bir takım uluslararası güçlerle birlikte sömürgeciler, halkımız üzerine fiziki baskı aygıtlarının geliştirilmesinden ideolojik saptırıcı aygıtlara, ahlaki çöküşü körükleyen çok soysuz değerlerden en gerici ütopyacı inançlara kadar birçok yöntemi kusmaktadırlar. Bazısına modern giysiler giydirilmekte, bazısına ortaçağ giysisi. Ama hepsi de halkımızın sınırlı olarak uyanmış olan bilincine ve eylem gücüne dayatılmak istenmektedir. Halkımız, Parti önderliğinde buna karşı bir direniş geliştirdi. Açık ki, bundan sonra, bu küçük gibi görünen ama yol açma anlamında ilk örneklerini sunma anlamında çok büyük olan deneyimine dayanarak hesaplaşmasını çok daha anlamlı kılacak, önümüzdeki yılda çok daha zengin ve acımasız geliştirecektir. Madem ki, kendisini inkar eden, gerileten, ezen ve sömüren kuvvetler bu kadar acımasızdır; o halde, halkımız da yaşamını yeniden üretmek konusunda dilediği gibi nefes açan, ilerleten ve yenileyen yaşama ulaşmak için öz gücünü konuşturmakta acımasız davranacaktır. Bunun anlaşılmayacak bir yönü yoktur. Madem ki, tarihte ve günümüzde kendisine bu kadar olumsuzluk reva görülmüştür, o da tarihle, dolayısıyla günümüzle; hesaplaşmasını bu biçimde yapmak zorundadır.

Özellikle, halkımızın kaderinde birincil derecede sorumluluk sahibi olan Türk egemenliğinin, tarihte yaptıkları yetmiyormuş gibi, günümüzde de düzenbazlığını, sindirme ve yoketme yöntemlerini en soysuzca ve alçakça bir tarzda sergilediği bir ortamda ona karşı daha da şiddetlenmiş bir savaşla karşılık vermekten başka bir yol olamayacağı açıktır. 12 Eylül faşist rejimi, Türk egemenlik sisteminin Parti gerçeğimize karşı geliştirdiği en son icatlardan birisidir ve kısmen de kendi halkının yaşam umuduna yöneliktir. Bu faşist rejim birçok uluslararası zeminde; emperyalist sistem zemininde, sosyalist sistem zemininde, Türkiye toplumsal zemininde ve bölge zemininde birçok düzenbazlıklara başvurdu, politik arayışlara girdi ve yeni ekonomik yöntemler geliştirdi. Tüm bu alanlarda belli bir yenilenmeyi ve yepyeni bir Türkiye'yi yarattığı iddiasında bulundu. Tıpkı Ekim Devriminin yanıbaşında ve ona dayanarak kemalist cumhuriyetin kurulmasında olduğu gibi, tıpkı 1945'lerde emperyalist sistemin demokrasilerine dayanarak bu kez de bu temelde yükselmesi gibi, bugün de hem emperyalist sistem içindeki gerçek dostlarına dayanmakta ve hem de sosyalist sistemin tıkanıklıkları ve sapmalarından yararlanarak, yarar sağlayabileceği tüm gücü bölgesel ve ulusal düzeyde alabildiğine yoğunlaştırmaktadır. Bu temelde de, zaten yüzyıllardan beri örtbas edilmiş olan Kürdistan gerçeğini daha da örtbas ederek, PKK'de biraz aydınlatılan ve direnişe kavuşturulan Kürdistan halkının bu nefes alışını daha doğmadan boğmak ve bu bilinçlenmesini daha doğmadan bulandırıp köreltmek için manevra üzerine manevra yapmaktadır.

Bu faşist rejime karşı, biz, geride bıraktığımız beş yıl boyunca, tüm özelliklerini uzun uzun sıraladığımız parti gerçekliğinde somutlaşan kıyasıya bir mücadele verdik. Bu, yürekle, bilinçle ve inançla verilen bir mücadeledir. Çağın muazzam duyarsızlığına rağmen geliştirilen mücadele; dostun dostluğunu tam yapmadığı ama düşmanın da düşmanlığını sonuna kadar yaptığı; halkın en zayıf bir döneminde yaşadığı bir mücadele gerçekliğidir. Bugün bu mücadele belli bir sonuca gelmiş bulunmaktadır. Her çağdışı fiziki baskı kuvvetinde görüldüğü gibi, 12 Eylül faşist rejiminin de tüm dayanakları ve tüm ideolojik, politik, ekonomik ve kültürel temelleriyle belli bir yetmezliğe düştüğünü, direniş bunca zayıf olmasına rağmen karşısında defalarca yenilgiyi tattığını, zindan direnişimizde ilk meydan savaşlarını kaybettiğini, yine ülkemizin en özgür yaşam alanlarında, şehitlerimizin direnişinde defalarca kaybettiğini söylersek; bu küçük savaşların, nihai anlamda zaferler olmasalar da, nihai zaferi tekrar tekrar kanıtlayan eylemler olduğunu ortaya koyarsak; bunun gerçek anlamda bir sonuç olduğu, aslında manevi alanda zaferin kazanıldığı, bunun yaşamın ayrılmaz bir ögesi olarak artık kanıtlandığı; halkımızın bunu gerçekten coşkuyla onaydan geçirdiği, tarihinde ilk kez bunca baskı kuvvetine, bunca şer kuvvetine, bunca demogoji kuvvetine rağmen bu sonucu gerçekleştirdiği teslim edilmek zorunda kalınacaktır.

Parti ve halk hareketimiz açısından 1985, belirtilen biçimde bir zafer yılıdır. Bu, gerçeğe karşı biraz duyarlı olan tüm güçlerin; yani demokrat, sosyalist ve hatta insani kuvvetlerin teslim edeceği bir olgudur. Elbetteki bundan çıkartılması gereken önemli dersler vardır. Bu yılları böylesine yıllar haline getiren Hareketimizin çapı ne kadar küçük görünürse görünsün, bundan gelecek için muazzam sonuçlar çıkarılması zorunludur. Herşeyden önce, şartlarımız ne kadar acımasız olursa olsun kendi öz gücümüze dayanacağız. Geçmişte olduğundan çok daha fazla bir güçle bu özümüzü konuşturacağız.

Önümüze dikilmek istenen, özelliklerini çok iyi tanıdığımız faşist rejimin o çapul sürülerine; o, yüzyıllardır yaşamını halkların ilerici kültürünü gaspetmekle, varlıklarına saldırmakla barbarlık sıfatını en çok hak etmiş olan bu güce, geçmişte sınırlı örneklerle de olsa ortaya koyduğumuz gibi, gelecekte bundan çok daha ilerde nasıl direnilebileceğini göstereceğiz. Fiziksel imha güçleri, bu temelde ülkemizin doruklarında her zamankinden daha fazla tükenişe doğru yol almaya devam edeceklerdir. Bu alanda zaferin önümüzdeki dönemde çok daha elle tutulur olacağını rahatlıkla söyleyebiliriz. Bunun yaratılmasında esas, halk savaşımızın derinliğine kavranılıp uygulanması olacaktır.

Türk burjuvazisinin çeşitli ideolojik, politik kuvvetlerinden de bahsetmek gerekir.

Bu kuvvetlerden, "sağ" olarak tanımlananın tahliline pek gerek yoktur. Bunlar, tümü ile hedef durumundadırlar ve tüm savaş yöntemleri kullanılarak, Kürdistan üzerindeki etkiler her düzeyde silinmesi gereken güçlerdir. Düzenin bu dolaylı kuvvetleri içinde sözde sol olarak tabir edilen, özünde en az sağ kadar tehlikeli olan ve fakat ondan daha kurnaz ve sinsi; ulusal ve toplumsal gerçekliğimizi inkar temelinde bugün kendisini programlara da yansıtan bir kesim daha vardır. Anlaşılacağı üzere bugün Türkiye'de rejimle doğrudan ya da dolaylı bağlar içinde piyasaya sürülen "SHP", "Demokratik Sol"; Avrupa sokaklarında ise, PKK'ye karşı kutsal ittifak geliştiren "Partizan", "Devrimci İşçi", "Sol Birlik" vb. gibi yaşanci, sahte dost kuvvetlerden sözediyor, bunların şeflerinin halkımızı aldatmak için sahnelemek istedikleri oyunlara dikkat çekiyoruz.

Evet, tarihte çeşitli papazlar, halkımızı kısmen de olsa aldatabildiler. Nice Türk burjuva ideologları, halkımızın değerlerine el atabildi, onları kendi oyunlarına alet edebildiler. Bunlar halkımızın kendi öz kurtuluş bilinci ve eylemi dışında bir yaşama mahkum edilmesinde önemli rol oynadılar. Ama artık günümüzde, özellikle de PKK gerçekliği karşısında hangi kılıflar altında olursa olsun bunu sürdürme olanağı yoktur.

Açık ki bu, herhangi bir şeye dayanan ya da güncel, sıradan gelişmelerin bir sonucu değildir. PKK, bunu başaşağıya giden bir tarihe; çağın dışına atılmış bir ülke ve halk gerçekliğine, ideolojik, politik, örgütsel ve eylemsel tüm alanlarda yaptığı devrimci müdahale ile, bu mücadelesinde önüne dikilen tüm engelleri başarıyla altetmesini bilerek, bu temelde doğru, devrimci bir önderlik ile Kürdistan halkını, çağın rotasına sokmayı başararak ulaşmıştır. O, halkımız için bir ölüm-kalım meselesi olan bu sonucu yaratmak için kendi içinde ve dışına karşı amansız bir mücadele yürütürken, bu mücadele ile varlıkları günbegün temellerinden sarsılan halkımızın sahte dostları avazları çıktığı kadar bağırıyorlar, *"PKK kendisinden ayrılanlara vahşi bir terör uyguluyor"*! Sözde kendine "sol" diyen bu güruhun gününüzde sanki vahşetin alasının nerede ve kimler tarafından uygulandığı bilinmiyormuş gibi, insanlığa saldıran güç olarak gündemine PKK'yi koyması, onun gerçek niteliğini gözler önüne sermektedir.

"Vahşi PKK", "PKK'nin vahşi eylemleri"! Bunlara sormak gerekiyor: Buna, kendiniz inanıyor musunuz? Vahşi kimdir? Vahşetin, barbarların sahipleri kimlerdir? Bunların tarihte ve günümüzde sizin egemen sınıflarınız, yani atalarınız ve büyükleriniz olduğunu bilmeyen var mı? Ne kadar soykırım gerçekleştirdi atalarınız? Size gereken ulusal ve toplumsal yaşam çerçevesini kim çizdi? Halkları bu çerçeve için nasıl kurban edebildiler? Osmanlıcılık, turancılık, misak-i millicilik ve daha sonra solculuk, Türkiye'de nasıl oluşturuldu? 1920'lerden başlayarak Atatürk'ün Komünist Parti'sinden, tasfiye ettiği bilinen Komünist Parti'ye kadar nasıl bir solculuk yaptınız? Örneğin "vahşi Kürtler'in isyanı"na karşı neler geliştirdiniz? Çoluk-çocuk, onbinlerin katliamında bu tarihsel temelden kaynaklanan günah payınız nedir? Egemenleriniz, Anadolu'daki çok zengin olan insanlık kültürünün başına neler getirdiler? Sadece bununla da kalınmadı: Halkların fiziksel imhası, yüzyıllar boyunca nasıl gerçekleştirildi? Balkanlardan Orta Avrupa'nın içlerine; Arabistan'dan Afrika'ya kadar işlenen vahşetleri hatırlamıyor musunuz? O deniz kurtlarının, Barbarosların hikayesini bilmiyor musunuz? Yavuzların, Kanunilerin "zaferleri" hakkında ne düşünüyorsunuz? Bunlarla gururlanıyor musunuz, yoksa bunları halkların katliam seferi olarak mı düşünüyorsunuz? Bugün size biçim veren ahlakınız, kültürünüz, inançlarınız ve tarih bilincinize kök salmış olan düşünce, bilinç ve eylem gücünüzle, bunun tarihsel ve güncel dayanaklarını gözden geçiriyor musunuz? Bunun vahşetle ve barbarlıkla ilişkisini cesaretle ortaya koyar mısınız? Evet, bütün bunları görmemezlikten, bilmemezlikten ve düşünmemezlikten gelebilir misiniz? Peki, bütün bu gerçekler orta yerde dururken, "PKK'nin vahşeti"nden bahsetmekle neyi örtbas edebileceğinizi zannediyorsunuz? PKK'nin sizi canevinizden vuran "vahşeti" ise ordunuza karşı geliştirdiği eylemlerdir. Tabi ki siz, herşeyinizi demek olan ordunuzu savunmamazlık edemezsiniz. Ama siz, "büyük Türklüğün" kuvvetinde büyümüş evlatları ve onun sofrasından nasiplenmiş işbirlikçileri, uşakları olarak bütün zekanızı kullanıp onu en etkin tarzda savunmak için ince buluşlar icat etmekte gecikmediniz. Yazıp-çizdiklerinize bakılırsa, PKK, halkımıza hergün, her saat kan kusturan sömürgeci faşist bir ordunun mensuplarını değil de, "Hakkari'ye sürülmüş bazı ilerici subayları öldürmektedir" (!) Yine size bakılırsa PKK, oradaki "başka azınlıklardan olanlara zulmetmektedir" İnce buluşçu Haydar'a göre, Kürdistan'da olup bitenler, *"askersel yönetimin Kürt-Türk çelişkisini* –ki bu zata göre, Güneydoğu'da aynı köylerde Kürtler ve Türkler birlikte yaşamaktadırlar(!)– *geliştirmek için tezgahladığı"* ve açıkça dile getirmese de PKK'yi bu konuda kullandığını ima etmektedir. Yine bu aynı Haydar'a göre, özellikle Ağrı direnişinde, *"Amerika'nın parmağı da olabilir"*. O, bunu sözde Sovyet çıkarlarını gözetiyor gibi ortaya koysa da bütün bu zehir-zemberek düşüncelerin hep Türklüğün çıkarlarını kollamak için icat edildiği gün gibi ortadadır. Bunlarda bu zeka ve gayret varken elbette ki, Türk burjuvazisinin sırtı yere gelmez. Biraz tarih bilinci olanlar, Türk burjuvazisinin günümüze kadar gerçekte özellikle de sol maskeli, devleti korumaya yeminli böylesi büyük icatçılar sayesinde gelebildiğini teslim ederler. Eğer bunlarda bir Çerkez Ethem kadar bile onur olsaydı, yine Mustafa Suphi'nin başına gelenlerden gerekli dersi çıkarmış bulunsalardı, kemalist devleti, onun vahşeti ve barbarlığını çok iyi anlar ve güçleri oranında ona karşı mücadelelerini verirlerdi.

Evet, bütün bu gerçekler, şunu hiç bir şüpheye yer bırakmayacak kadar açıklamaktadır: Bir halkın kanla, işkence ile yoğrulmuş, yaşam umudundan başka bir anlamı olmayan PKK gerçekliğine bu kadar yönelmeniz, dayandığınız tarihsel ve toplumsal zeminin size yüklediği bir görevdir. Sizin, mevcut durumunuzla, dayandığınız objektif temelin sadık bir yansıması olduğunuz, artık herkesin kabul etmesi gereken bir gerçektir.

Artık kesinleşmiş olan bu gerçek nedeniyle sözkonusu olan, böyle bir tarihle kopuşunuzu yaratıp, yaratmayacağınız, bu tarihin şartlandırdığı ideoloji, politika, kültür ve ahlakı terkedip etmeyeceğinizdir. Terketmemeniz, sizi tükenişe hergün adım adım yaklaştıracaktır. Çünkü, PKK'ye karşı "kutsal ittifaklarda" bir araya gelseniz de bu, sizin TC ile olan göbek bağınızı; devrimci harekete karşı onunla aynı mevzide yer alma gerçeğinizi hergün halk kitlelerinin gözünde daha da somutlaştıracaktır. TKP'si, HK'si, Partizan'ı, Dev-Yol'u vb.leriyle sizler daha düne kadar birbirinizi en olmadık biçimde "sosyal-faşistlik"le, "Maocu Bozkurt" olmakla suçluyor; en sahte nedenlerle de olsa birbirinize sille-tokat girişmekten çekinmiyordunuz. Peki, K. Evren, ailenin yaramaz çocukları olarak sizi köşeye sıkıştırır, başınıza hertürlü şeyi getirirken, bir araya gelip ortak bir tavır koyamayan, bir bildiri bile yayınlayamayan sizler, nasıl oluyorda, bu faşist rejime en soylu bir biçimde direnen ve ona darbe üzerine darbe vuran PKK'ye karşı onbiri, onbeşi bir araya gelebiliyor, bildiriler yazabiliyor, ortak eylemler yapabiliyorsunuz? Bunu neyle açıklayacaksınız? Belliki siz, bu dürüstlüğü hiçbir zaman göstermeyeceksiniz. Biz söyleyelim! Sizler geçmişte Türkçülük ailesinin iflah olmaz bazı kardeşleri olarak aranızda çatışıp durdunuz, ama Kürdistan'da direniş baş gösterir göstermez devrimci önderlik birlikte Ulusal Kurtuluş Hareketinin yaşayıp, gelişeceği anlaşılır anlaşılmaz; durumu hemen kavradınız! Yaptıklarınızı Türklük ailesi içinde bir savaş, kardeşin kardeşi alt etmesi olarak gördünüz. Türklüğü dışardan kuşatan teh-

like(!) karşısında aile içindeki dirlik ve düzeni sağlamanız gerektiği sonucuna vardınız, sağıyla-soluyla basın-yayını ve hertürlü aracılığıyla çok çeşitli güçler ve en önde de rejimin sahipleri dolaylı ve dolaysız biçimde size bu amaçla seslendiler, sizler de bu sese uyarak kardeş kavgasından vazgeçerek, K. Evren'in emir ve beklentilerine uygun, kafa bulandırıcı, inkarcı, tasfiyeci ve "itidal" tavsiye eden teori ve eylemlerde ortak bir zemin yaratarak, bir araya geldiniz. Belki görünürde aynı şeyleri söylemiyor ve hatta biribirinizi eleştirmeye ve suçlamaya devam ediyorsunuz; ama ulusal kurtuluş hareketimiz ve devrimci gelişmeye karşı tereddütsüz birliğinizi, ortaklığınızı ve bunun gerici niteliğini, hiçbir şeyle ört-bas edemeyeceğiniz kadar açıkça ortaya koyuyor. "Yeni demokrasi", "yeni sosyalizm" gibi sahtekarlıklar temelinde uzlaşarak "asıl tehlikeye" karşı birleşmenizin böylesine tarihsel ve güncel bağlantılarına sahip olduğu ortada değil mi? PKK'ye karşı bu tür ittifaklara önderlik eden bayların, dün olduğu gibi bugün de, bu tarihi bilinçle **hareket ettiklerine dair hiçbir şüphe** var mıdır?

Semir denilen hain etrafında kopardığınız yaygaralar ve yaptığınız spekülasyonlar, sizi daha da açık bir biçimde ele veriyor. Herhalde oluşturduğunuz bunca anti-PKK'ci bloklar ve saldırılarınızı, sadece Semir'e duyduğunuz acıma ya da hayranlıktan ötürü yapmadınız. Eğer utanmazca bir yüzsüzlükle, gerçeğin üstünü örtmek için, bundan ötürü olduğunu iddia etmeye kalkarsanız o zaman şu sorulara da cevap vermek zorundasınız. Faşizmin ezdiği Türkiye halkının onca yiğit evlatları vardı ve halen de vardır. Onlar için niye bu kadar bildiri yazmıyorsunuz? En vahşi işkenceler onlara uygulanmadı mı? Yüzlercesi katledilmedi mi? Neden onlar hiç aklınıza bile gelmezken; bir aşağılık haini kendiniz için bu kadar büyük bir mesele olarak gördünüz? Neden? Eğer dürüstçe araştırılırsa bunun ciddi nedenleri olduğu sonucunu ortaya çıkarmak hiç de zor değildir.

Semir, sizin belli belirsiz kestirebildiğiniz "Türklüğün birlik ve bütünlüğünü" ve "misak-i mili"sini korumanın gereğini, kendine has bir üslupla ortaya koyan ve bunda -niyet ve girişim düzeyinde de kalsa- İdris-i Bitlisi'yi, Ziya Gökalp'ı ve yakın tarihteki, ya da halen mevcut bir çok Kemal'i geride bırakan biriydi. Ona, PKK'ye karşı savaş tarzında, size gerekli perspektifleri çizdiği, bazı usta biçimleri konusunda uyardığı, bunda başarılı olmanın yol ve yöntemlerini çizdiği için sarıldınız. O, sizin bozulan birlik ve bütünlüğünüzün mayasıydı. Bunu göremeyecek kadar aptal değiliz. Kürt, artık biraz uyandı(!). O büyük saflığını ve yabancılığını biraz aştı. Kendisini görmeye başladı. Artık o, biraz bu işten anlıyor. Üzerinde oynanan alçakça oyunların taşıdığı sırları artık biraz çözebiliyor. İşte bu nedenle biliyor ki, Semir'i, siz bunun için tuttunuz. Türk'ün "birlik ve bütünlük kavgasında" sizlerin o, sosyal-şoven ideolojileriniz ve eylemlerinizle başaramadığınızı; sizden de öteye ikinci Atatürk'ün bile bunca muazzam gücüne rağmen başaramadığını, biraz başarır gibi olduğunu gördüğünüz için ona dört elle sarıldınız, yoksa Semir denen alçak, bunun dışında herhangi bir erdem ya da ahlak sergilemedi. Her ne kadar Avrupa'da aşk üzerine "modernlik" adı altında bazı "yeni" kelimeler döktürüp, böylesi uygulamalar içine girdiyse de, Avrupa'da bu konuda çok daha yaratıcı ve ileri öğelerin olduğu, tarafınızdan çok iyi biliniyor. Avrupa sanatında, edebiyatında ve müziğinde bu konuda tarihte ve günümüzde ortaya konulmuş epeyce güçlü örnekler var. Eğer siz bu büyüklüklerden nasip almak isteseydiniz, onlardan alırdınız; herhalde Semir'in "yeni ahlak ve yaşam tarzı" dediği başıbozukluktan değil. Bütün bu gerçekler açıkça ortaya koyuyor ki, bunun, yukarıda belirttiğimiz gibi son derece derin tarihsel ve güncel nedenleri vardır. O, zor durumdaki devletinizi ve onun çepeçevre kuşattığı sosyal ve ulusal yaşamınızı büyük bir tehlikeden kurtarmak amacıyla, PKK'de ifadesini bulan halkımızın yüreğine bir hançer olarak saplandığı ve onun birliğini parçalamaya çalıştığı için, siz onu bir nolu mesele yaptınız. Yoksa, bir kişi için bu kadar gözyaşı dökülür, bu kadar yeminli düşmanlık belgeleri imzalanır mı? "Hayır, bu kadar ileri şeyler düşünmedik" diyemezsiniz. Siz, kurnaz Türklerin ve işbirlikçi, uşak Kürtlerin en gelişmişlerinden olarak, içinde bulunduğunuz durumun izahını daha köklü bir biçimde yapabilmelisiniz. "Hayır yapmayacağız" diyorsanız, o zaman PKK, her yolla bunu yapmaya hak kazanmış ve siz de bunu, dolaylı da olsa onaylamış olacaksınız.

Evet, siz bunu yapmadıkça, PKK size yönelecektir. PKK'ye karşı yürüttüğünüz, amansız örtülü savaşı açığa çıkardık ve böylece sizi çok kötü bir noktada suçüstü yakaladık. Şimdi, kendi üslubunuzla da olsa aman diliyor, "ne olur bu savaşı durduralım" diyorsunuz. Hayır, savaşı durdurmak için açık ve kesin şartlarımız vardır. Nasıl ki siz, en az üç yıldan beridir boşuna bir savaş vermediyseniz; biz de varlığımızi hedef alan bu savaşa karşı, kahredici bir direnişi boşuna dayatmadık. Biz, bize dayatılan imhacı ve tasfiyeci savaşı tüm boyutlarıyla, en açık bir biçimde sergiledik. Bu bakımdan zindanlarda yaşanan gerçeklik, herkesin gözleri önündedir. Mazlum, Hayri ve Kemaller başta olmak üzere, zindanlardaki tüm PKK önder ve kadrolarının nasıl bir savaş vermek zorunda bırakıldıklarını burada uzun boylu yeniden anlatacak değiliz. Ama bu savaşın barbarlığının, başta yine Mazlum, Hayri ve Kemal olmak üzere onlarca Parti önder kadro ve savaşçısının katledilmesiyle zirveye çıkarıldığı herkesin bilgisi dahilindedir. Neydi bununla yapılmak istenen? PKK önder ve kadrolarından partilerine ve davalarına ihanet ederek "Genç Kemalistler Birliği" içinde yer almaları isteniyordu. PKK'nin yıllardan beridir dile getirdiği bu gerçek günümüzde artık çeşitli belgelerle ve bunların artık gazetelere yansımış bulunan Türklük adına haykırışlarıyla kanıtlanmış bulunmaktadır. PKK, aynı biçimde Semir-Süleyman-Davut tasfiyeci-provakatör çetesinin "Genç Kemalistler Birliği" ile olan somut ilişkisinde en az iki yılı aşkın bir süredir tüm halkımıza, devrimci-demokratik kamuoyuna açıklamış bulunmaktadır. Bugün bu da, bu çete mensupları tarafından bizzat açıklanmış ve dolayısıyla yine kanıtlanmış bulunmaktadır. Bu, günümüzde Türk resmi basınının sıradan izleyicilerinin bile yakalamakta zorluk çekmeyecekleri bir ilişkidir. Süleyman denilenin, günümüzde İsveç başta olmak üzere, çeşitli istihbarat ve komplo güçlerinin elinde nasıl bir kukla olduğu, emperyalist basının bile bir eğlence konusudur. Avrupa basınının yazdığına göre Süleyman, şimdi "SÄPO'nun en değerli konuklarından biridir". Ve o da bunu bildiği için PKK hakkında taşıdığı "sırları" parça parça pazarlayarak "kıymetini" daha uzun ömürlü kılmaya çalışmaktadır.

Peki bu utanç verici tablolar herkesin gözü önünde cereyan etmiyor mu? Mazlum, Hayri ve Kemaller devrimci onuru, davalarına bağlılığı herşeyin üzerinde tutar, şehit olurken, bu alçaklar güruhunun Partiyi ve halkın davasını dirhem dirhem satarak yaşam bulmaya çalıştıkları sömürgeci ve emperyalist basında bile çarşaf çarşaf yayınlanmıyor mu? Sizler de bunu çok iyi bildiğiniz halde niçin birincilerin adını bile ağzınıza almazken, takımına böylesine derin bir bağlılıkla sahip çıkıyorsunuz? Eğer derdiniz, gerçekten devrimcileri, demokratları ya da yurtseverleri savunmak olsa idi, bütün bu sıfatların gerçek sahipleri olduklarını can bedeli kanıtlamış olan Kürdistan ve Türkiye halklarının bu en seçkin evlatlarına sahip çıkardınız. Ama hayır, mevcut durumunuzla siz, elbeteki onlara sahip çıkamaz ve temsil ettikleri değerleri savunamazsınız. Sizin savunduğunuz bu tasfiyeci çetenin iplerini elinde tutan, K. Evren'in "Genç Kemalistler Birliği"nin temsil ettiği "dış tehdite karşı, Türk'ün birlik, bütünlük ruhu"dur. İşte siz bu özü desteklediniz. Çok iyi bildiğiniz gibi bu da, her türlü yöntem denenerek, bir gerçeğin yıkılması, yerle bir edilmesidir. Sizin birlikleriniz ve ittifaklarınız bunun somut belgeleri değil midir? Ve siz, böylelikle savaşın bir tarafında yer almış olmadınız mı?

K. Evren faşisti bile, PKK'ye saldırırken açık saldırdı ve savaşı biraz da burjuva kurallarına göre yürüttü. Biz, onca güçsüzlüğümüze rağmen bu savaşı kabul ettik ve tüm varlığımız ile direndik. Siz ise bu savaşı görülmemiş bir düzenbazlıkla yürüttünüz. "Semir'i, onun sosyalizm, ahlak ve aşk anlayışını kurtarıyoruz" diye bunu yaptınız. PKK'ye karşı "insaniyet savaşı" verdiğinizi söylüyorsunuz. Bunlar öyle küçük laflar değildir. Boşuna bu kadar bildiri yazılmaz, siz de bunu biliyorsunuz. O zaman çok ciddi bir iş yaptığınızı kabul etmelisiniz. "Yaptığımız sıradan birşeydir", "o her zaman yaptığımız bildiri furyasından biridir" deyip işin içinden çıkamazsınız. Böyle demeniz halinde biz de size, hayır, böyle değil. Siz, PKK'ye karşı köklü bir savaşı, O ortaya çıktığı zamandan beri başlattınız ve günümüze dek de belirtilen tarihsel temele bağlı bir biçimde sürdüregelmektesiniz. Muazzam ideolojik, politik düzenbazlıklar yaptınız, halkımızın çok değerli evlatlarından birçoğunu katlettiniz, kuşatma, teşhir ve tecrit çemberleri kurdunuz, komplolara başvurdunuz. Fakat tüm bunlarda, K. Evren gibi siz de başarılı olamadınız. Bugün bu savaşın "kötü" sonuçlar vermeye başladığını söylüyor, uzlaşma istiyorsunuz. Ama hayır, siz bu koşullarda bile PKK'den size teslim olmasını istiyorsunuz.

Evet, durumunuz gerçekte budur. Ama çok açık ki, bütün bu konularda herkes, çok dikkatli ve de ciddi olmak zorundadır.

Tüm bu yaptıklarınızdan sonra kimin çıkarlarına hizmet ettiğiniz aklı başında dürüst hiçbir kimse için sır değildir ama aldatmacalarınızı sergilemek için de olsa bir kez daha hatırlatalım. Eğer sizler Türkiye halkının çıkarlarına bağlı olduğunuzu iddia ediyorsanız, o zaman çok ciddi olmak zorundasınız. Türk halkının çıkarları neyi emrediyor? Bu halkın çıkarları, kime karşı, nasıl ve hangi yöntemlerle savaşmaktan geçer?

PKK, kendi mücadele tarihinde sadece bunları ortaya koymakla kalmadı, şanlı pratiği ile, bunun nasıl gerçekleştirileceğini de gösterdi. Bu gerçeği görmek isteyenler için durum son derece açıktır. PKK, gerçekte Türk halkının en büyük ve tarihsel dostudur. Günümüzde onun yiğit savaşçı evlatlarına en çok sahip çıkan, mücadelesi ile düşmanı, onlar üzerindeki baskı, işkence ve idamları durdurmaya, onlara taviz vermeye zorlayan PKK'dir. O, ister "pişmanlık" isterse "yeni af yasası" biçiminde somutlaşmış olsun düşmana diz çöktüren hareketin adıdır. Gerçeği dürüstçe anlamak isteyen PKK'yi dışarıdaki mülteci, kaçak, siyasi kalpazanlara değil; onu nasıl yorumladıklarını zindandaki Türkiyeli militana, Türkiye proletaryası ve halkına sormalıdırlar. Biz, durumları ne denli kötü olursa olsun eğer gerçeği aramakta ciddi iseler, bu yaramaz solun da bizi, onlara sormalarını tavsiye ediyoruz. Onların sesine kulak verin, yine hükmünüzü de ona göre verin diyoruz. Evet, Avrupa'nın sunduğu kemikler karşılığında, o çok sahte tarih, demokrasi ve sosyalizm bilinciniz ile gerçekleri çarpıtma alçaklığına düşmeyin. Siz, birçok olanağa sahip iken, kendi halkınızın evlatlarına sahip çıkmadınız, ama PKK, olağanüstü direnişi ile onlara sahip çıkmış ve elle tutulur somut sonuçlara ulaşmıştır. Bu gerçekleri teslim edip, ona dost bir güç olarak dört elle sarılacağınıza siz onunla kaçak bir tarzda ama en kötü bir biçimde savaşa tutuşmayı yeğlediniz. Bu durumda PKK'nin "savaşı kurallarına göre yürütün" demesi onun en doğal hakkıdır. Hem onunla en yıkıcı amaçlar için kıyasıya bir savaşa tutuşuyor, hem de "PKK şöyle ya da böyle yaptı" diyorsunuz. Siz bir savaş gücüsünüz; kuşatıyor, teşhir ve tecrit faaliyeti yürütüyor, öldürücü darbeler indiriyorsunuz. Ama siz gözü dönmüş, Türk egemenlerini o kadar aslına sadık biçimde yansıtıyorsunuz ki, bütün bu yaptıklarınıza karşılık örgütün kendisini savunmamasını; dolayısı ile hiç savaşmamasını istiyorsunuz. Vuruyor, dağıtıyorsunuz ama bize "kolunuzu kaldırmayın", "yumruğunuzu sıkmayın" diyorsunuz. Ve hele bir tane de vurduk mu kıyameti koparıyorsunuz. Karşı tarafı böylesine aptal, enayi yerine koymak olmaz! Savaş nedir? Siz kendi tarihinizde bunun birçok önemli örneklerini verdiniz. Okullarda da okudunuz, savaşın iki tarafında yer alan kuvvetlerin biribirlerine ne yaptıklarını çok iyi bilirsiniz aslında. Savaşın her türlü araçları ile üzerimize yürüyecek ve bize "karşılık vermeyin" diyeceksiniz! Bu, egemenlerinizin Kürdistan üzerindeki sınır tanımayan baskı ve sindirme uygulamalarının sizdeki yansıması değil midir? Savaşı tek taraflı, imhaya kadar götürmenin değişik tarzdaki bir dayatması değil de nedir? Kutluoğlu Haydarlar, Alpertunga Tanerler, küçük Enverler, Kemaller, adınıza ne denirse densin, sizler kendinizi bu kadar kurnaz, Kürdü de bu kadar aptal zannediyorsunuz. Biraz insaf edin artık, o kadar uyumadığımızı, sindiremezseniz de sinenize biraz oturtun.

Ama tüm bunların yanısıra bağımsız olarak durumumuzu nasıl görürseniz görün, kendi elinizle koyduğunuz gibi savaşın bir tarafında da biz varız. Yanınıza, saflarınıza vebazen de palyaço misali gecelerinize bir avuç uşak Kürt almış olmanız bu gerçeği değiştirir mi? Aksine siz, ne zaman bu yönteme başvursanız, bu, Kürdistan üzerindeki çatışmanın çok şiddetli olduğu gerçeğini ortaya koymuştur. Bu gerçek günümüzde çok daha çarpıcı biçimde böyledir. Sizler bu konuda son derece tecrübeli bir güç olarak günümüzdeki Peşeng, TKSP vb. odakların nasıl dişinize göre uşaklar olduklarını, tarihteki İdris-i Bitlisileri, size hiç de aratmayacaklarını çok iyi bilmektesiniz. Biz, bunlarla olan ittifakınız soyadınız kadar KUTLU olsun diyoruz. Yalnız siz ne kadar bütün bunları yapmakta özgür iseniz, biz de o kadar size karşı, kendi ideolojimizi, politikamızı ve eylemimizi savunmakta özgürüz.

Biz, eğer dürüst davranır, gereklerine uyarsanız bu savaşı, Kürdistan ve Türkiye halklarının çıkarı ve faşizme karşı militan eylem temelinde vermeye hazırız. Eğer siz de Türkiye halkının çıkarlarına bağlı olduğunuzu iddia ediyor ve bu temelde bir yaklaşımı sergileme güç ve cesaretinde iseniz biz, sizinle derhal bir ateşkes ilan etmeye hazırız. Bu temelde herkesle bir uzlaşmaya gidebileceğimizi her biçimde ortaya koymaktan çekinmiyoruz. 85 yılı bu konuda birçok güç için önemli dersler öğretti. Bunların 86 yılında, bundan gereken sonuçları çıkarmış olarak sağduyu ile hareket edeceklerini, hiç olmazsa içlerindeki aldanmış olan bazılarını, bu anlamsız savaşı terkedebilecek kadar akıllandıklarını umuyoruz.

Eğer böyleleri varsa, tabi eğer bunların hala TC ile görmek istedikleri bir hesapları kalmışsa, biz bunlara belirlenen çerçevede her düzeyde bir mücadele için saflarımızı açmaya, Faşizme Karşı Direniş Cephemize de kabul etmeye hazırız. PKK'nin her konuda olduğu gibi, bu konudaki yaklaşım ve pratiği sonderece anlaşılır, net, samimi ve sadedir. PKK'nin size karşı ille de silah kullanmak gibi bir derdi yoktur. İdeolojik olarak ise, yine herkes dağarcığındakini ortaya koyduğu için, sizinle ille de sürtüşmek arayışı içinde de değildir. Siz eğer kendinize güveniyorsanız, biz hertürlü birlik ve dayanışmaya varız. Sizi, faşizme karşı kazanma ve ona yöneltme temelinde biz, en zor görevleri üstlenip, elimizdeki silahlarımızı size verelim; Türk burjuva basınına çok konu olan az gıdamızı size verelim, ayağımızdaki pabuçları size giydirelim, sırtımıza vurarak sizi istediğiniz yere ulaştıralım, Avrupa'da çürüyeceğinize sizleri hep ülkelerinize taşıyalım. Bundan daha yoldaşca destek olur mu? Bütün bunları yaparken sizden hiçbir karşılık beklemiyoruz. Tek beklentimiz "küfürünüzü", **Partimize karşı** yürüttüğünüz anlamsız savaşı kesmenizdir.

Düşmanımız Türk faşizmi ve Kürt uşaklarıdır. Bunlara karşı birlikte savaşalım. Ne istiyorsanız verelim, sizi koruyalım, önde biz yürüyelim. Yeniden birliklerinizi, halk birliklerini, o Dev-Yol'un geçmişte çok övündüğü Direniş Komitelerini oluşturmak için, yeni Fatsalar, yeni Tarişler yaratmak için, size her türlü desteği sunalım. Bütün bunlardan sonra militan istiyorsanız; onu da verelim. İşte dostluk, yoldaşlık böyle yapılmaz mı? Yolu burdan geçmez mi? O çok övündüğünüz Dev-Genç'in, THKP-C'nin, TKP'nin mirası, Denizlerin, Mahirlerin, Mustafa Suphilerin intikamının alınması dediğiniz şeyler de böyle gerçekleşmez mi? Bu temelde bir birlik için hazır olduğumuzu söylüyoruz. Eğer sizler de hazırsanız, devrimcilerin mirasını kemirmeye, saptırmaya uğratmamak, burjuvazinin yeni düzenbazlıklarına DSP'ye, SHP'ye kurban etmemek için, bağımsız halk eylemini geliştirmek, halk cephesini ortaya çıkarmak için buyrun görev başına diyoruz.

Biz varolan eksikliklerimizin, hatalarımızın özeleştirisini sunduk; bundan böyle de vermeye devam edeceğiz. Bugün Kürdistan'da ulusal kurtuluşun silahlı direniş temelinde geliştirilmesi, yoğun örgütlenme, eylem bunlar hepsi en iyi birer özeleştiri değil midir? Sizler özeleştiri verdiniz mi, eylemlerinizle bunu ne kadar kanıtladınız? Ne kadar grev geliştirdiniz, Türkiye işçi sınıfı ne kadar direniyor, ne kadar sokaklara döktünüz? Bir Bangladeş kadar, bir Pakistan, bir Filipin kadar olabiliyor musunuz? Onlar kadar eylem geliştirebiliyor musunuz? Bu ülkelerdeki burjuva muhalefeti kadar bile olun, sizi tek taraflı koşulsuz destekleyelim. Siz bizim adımızı söylemiyorsunuz, ama biz sizi yüceltelim. Yeterki,

devrimin geliştirilmesi için bir-iki küçük adım dahi olsa atmaya cesaret edin. Bu nedenle, PKK'ye karşı yürüttüğünüz anlamsız savaşı, gerçekten utanılası bildirilerinizle çarpıtmaya çalışmayın. Birkaç haini kurtarma adı altında, insanlığın ender tanık olacağı demogojilerinizi bir kenara bırakın.

PKK, niye bu kadar sizin üzerinizde duruyor, doğru-devrimci hat'a gelmeniz için niye bu kadar çaba harcıyor? Çünkü PKK, Türkiye devrimci-demokratik hareketiyle ittifaka stratejik düzeyde büyük önem vermektedir. Yine Türk halkıyla kader birliğini, o yüzyıllardır varlığını sürdüren gerici egemenlerin baskıcı, aldatıcı görünümünden kurtarmak için halkların eşit, özgür birliğine karşı gerekli duyarlılığı göstermektedir.

Direniş geleneğinin bir sentezcisi olarak da ortaya çıkan Partimizin geçmiş yılları teoride ve pratikte büyük bir düşüncenin ürünü olarak uygulamaya geçirmesi, halkımızın bugün coşkuyla adeta bir bayram gibi bu yılları karşılamasından da görüldüğü gibi, tarihteki yerini daha şimdiden oynatılmamacasına, sarsılmamacasına bulmasına yol açmıştır. Bundan sonra yükselecek olan, temeli çok sağlam atılmış olan, sonuna kadar insani özellikleri bulunan, bağımsızlıkçı ve yurtsever özü de en az onun kadar taşıyan ve tüm bunları sosyalizmde eriten ve tüm bunların temelinde hayata geçirilen Parti ideolojisi ve pratiği artık sadece Kürdistan halkının değil, bölge ve çağdaş dünya halklarının da güven duyabilecekleri ve bunun şahsında kendi kurtuluşlarına da bir katkı bekleyecekleri bir güç durumuna gelmiştir. Eksiklikleri ve yetersizlikleri ne olursa olsun, özü bu kadar güçlü olan bir hareketin, bundan sonraki sorunları pratiktir. Pratik darbe yenilse de, çok güçlü bir öze sahip olduğundan, biçilen çimen gibi, her an taze bir biçimde filizlenip, mutlaka halkımızın soylu bağımsızlık ve özgürlük ağacı olmasını bilecektir.

Bugün mücadelemiz, daha yoğun bir yılın yorgunluğunu tam üzerinden atmadan, kritiğini yapmadan, 86'yı da büyük bir mücadele yılı haline getirmenin hesaplarını geliştirmekte, pratik faaliyetlerini yürütmektedir. Büyük tecrübelerimizin ortaya çıkardığı dersleri irdeleyerek, 85 yılı ve daha önceki yıllarda, düşmana karşı her alanda yürüttüğümüz onurlu direnişin verdiği kıvançla, cesaretle, 86 ve daha sonrasında güçlü hazırlamanın koşulları geliştirilecektir. Düşmandan çok sınırlı da olsa intikam almasını bilen, onun görülmemiş baskı ve sömürüsünü açığa çıkartan; ve bunu bu biçimde halkın gündemine sokan bir Parti, yenilmezliğini şüphesiz bu yıllarda da güçlü bir biçimde ortaya koyacaktır. Tüm bunları gerçekleştirirken de taktik yenilgilerden, yetmezliklerden ders alarak nihai zafere de nasıl ulaşacağını mutlaka gösterecektir.

PKK'ye karşı Türk burjuvazisinin "birlik-bütünlük" uğruna çalınan borusuna cevap olarak yalnızca, Demirel'inden Ecevit'ine, zapt û rapt altına alınamayan faşist Türkeş'inden Erbakan'ına kadar resmi burjuva çevreleri uysal kesilmediler. Sosyal-şovenizmin azgın temsilcileri de aynı "birlik-bütünlük" teranelerini Kürdistan halkının mücadelesine karşı nasıl yürekten savunacaklarını en parlak bir biçimde sergilediler. Yine aynı güçler, geçen beş yıl içerisinde 12 Eylül faşizmine karşı halk direnişini yaratmak için varolan olanakları kullanmadılar, faşizme karşı direniş bekleyen milyonlarca kişilik halk kitlelerinin beklentilerine karşılık vermediler. Alçakça boyun eğmeyi ve buradan giderek uzlaşmacı ve tasfiyeci bir akım yaratmayı yeğlediler. Bugün adına "yurtdışı sol" denilen, "tasfiyeci sol" denilen ve çeşitli şefler eliyle yönlendirilen bu tasfiyecilik, son tahlilde objektif olarak 12 Eylül faşist rejiminin sol'dan bir meşruiyetçi gücü haline geldiğini, bunun uğruna savaşım verdiğini gizleyemez hale gelmiştir. Bugün bazı eylemleri bahane göstererek, PKK etrafında geliştirmiş oldukları anlayış ve eylem birliklerinin Türk burjuvazisinin "milli birlik ve bütünlük etrafında birleş" yolundaki çağrısı karşısında selama durmaktan başka bir anlama gelmediğini bu baylar bilmek zorundadırlar. Her ne kadar subjektif olarak kendilerine ajan demiyorsak da ama eylemleri, anlayışları ve neye karşı nasıl savaştıkları gözönüne getirildiğinde, bunların iyi birer "misak-i milli"ci kesildikleri ve 1920'lerdeki hatalarından ders çıkarmadıklarının iyice açığa çıktığı görülecektir.

Bunun en iyi açığa çıktığı durum, PKK içinde boyveren "Genç Kemalistler Birliği" adlı provakasyon hareketine sahip çıkmalarıydı. Devrimci kamuoyu ve halklarımızın mutlaka bu çevrelerin sahip çıktıkları kişileri ve bunların savundukları anlayışları tanımaları gerektiğini söylüyoruz. Bu kişilerin temsil ettikleri anlayışlar konusunda çokça yazıldı, belgeleriyle bunlar ortaya kondu. Bu yazılar mutlaka birkez daha dikkatle incelenmelidir. PKK Hareketinin geliştirdiği bir silahlı direniş atılımı var. Bu atılımın nasıl gerçekleştirildiği, siyasi amaçları, eylem biçimleri, şehitleri ve tutukluları hep bilinmektedir. Tüm bunların direnişçi özellikleri sonderece somuttur. Ama bu niteliklerine rağmen eylemlerin bu yönü konusunda tasfiyeci şefler tek söz söylememektedirler. Yemin edercesine hep bir ağızdan haykırdıkları bir tek şey var: "Maceracı eylemler, provakasyon eylemleri"(!) Diğer taraftan teslimiyete sahip çıkanları ise sanki en halisane ve en sağlam evlatları imiş gibi yarışırcasına koruma altına alıyorlar. Bunun hiçte öyle bazı kişilerin "canını kurtarma" ile ilişkisi olmadığını; Türk burjuvazisinin ve Cumhuriyeti kurtarma operasyonlarının, Türk devletini biraz da sol'dan cilalayıp modernleştirerek daha da güçlendirme hareketinin bir parçası olduğunu her dürüst, samimi, devrimci ve anti-faşist kabul edecektir. Evet, sahip çıktıkları öz, bunun en belirgin bir kanıtıdır. PKK'nin gerçekten derin acılar, işkenceler, büyük emekler ve çabalar sonucu, bir yıllık varlığını inkar ve toplumsal kaos ortamında gerçekleştirdiği muazzam direnişlerini, Türk halkının da kurtuluşunu -ki, Türk halkının seçkin temsilcileri de bunu çok iyi bilmektedirler- yakınlaştıran böylesi bir özü görmemeleri, bunu desteklememeleri, aksine, bu özü yıkmayı ve tahrip etmeyi amaçlamaları durumunu bu baylar mutlaka izah etmek zorundadırlar. En azından sahip çıktıkları öz kadar diğer özü de tartışmaları, görüşlerini yazılarla, toplantılarla ortaya koymaları gerekir. İnkar etme, örtbas etme tutumu kendilerini kurtaramayacaktır. Maskelerinin düştükçe düşmesi ve gerçek yüzlerinin lanetli bir biçimde tüm halka ve devrimcilere gösterilerek teşhir edilmesi zor olmayacaktır. Bugün önemli oranda geliştirilmiş olan bu teşhir önümüzdeki dönemde daha da boyutlanarak geliştirilmeye devam edilecektir.

Bu süreçte yeralan, Türk burjuvazisinin sol'dan uzantılarının konumunu çok iyi anlamak devrimin vazgeçilmez hayati sorunudur. Aynı zamanda bu güçlerin Türk burjuvazisi ile nasıl bir paralellik içinde olduğunu da görmek gerekir. Yine 15 Ağustos atılımı ile birlikte, faşist rejimin almış olduğu tüm tedbirlerin, pasifikasyonu tamamlama, toplumu istikrara kavuşturma hareketinin iflasının ilanı demek olan direniş mücadelesi karşısında nasıl hemen DİSK davası tutuklularının serbest bırakıldığı, burjuva siyasetçileri üzerindeki yasağa son verildiği iyi kavranmalıdır. DİSK sanıklarını teker teker ama biraz da utangaç salıveren TC'nin, onları tekrar işçilerin başına hazırlaması, burjuva siyasetçilerin hemen aralarındaki çelişkileri bir yana bırakarak, tümünün sağıyla-soluyla burjuva demokrasisine soyunmaları bir tesadüf değildir. Tepede resmi 12 Eylül rejimi tarafından gerçekleştirilen, bu yeniden siyasal izdivaç, sol içinde de sosyal-şoven şefler tarafından aynen gerçekleştiriliyor. Bu, su götürmez bir biçimde birbirine bağlı iki olaydır. Fazla derin bir araştırmaya bile gerek kalmadan basının sıradan bir gözden geçirilmesi, gelişmelerin tarihçesinin ardarda verilişinden, Dev-İşçi, Sol birlik'in programları, yeni gündem gazetesinin yazdıklarından DSP'ye, yine Demokrat Türkiye'de yazılanlara kadar, hepsinin biraraya getirilmesi, tüm bunların 12 Eylül rejimine soldan meşruiyet kazandırma hareketleri olduğu açıkça görülecektir. Tüm bunlar da direnmesiz bir biçimde, biraz da cuntayla sözde çatışarak yerine getirilmektedir. Nasıl ki, 1920'lerde Kemalist solun ortaya çıkışı ve gelişimi böyle olmuşsa bu dönemde de bu güçler, aynı tarzda hareket etmektedir. Tabi ki, bunun suç ortaklığının bir kolu da Kürt işbirlikçilerine dayanmaktadır. Kamuran İnan öncülüğünde, parlamentolarda HP'den MDP'den oluşturulan bu iflah olmaz ve gerçekten insanlığın tanıdığı en lanetli uşaklar; tarihte İdris-i Bitlisileri, Ziya Gökalpleri geride bırakarak, kraldan daha kralcı kesilerek PKK'nin nerede olursa olsun imhasını önermektedirler. Bunun için de Türk burjuvazisine nasıl yalvarıp yakardıklarını ibretle izledik. Yine bunların sık sık nasıl "Doğu olayları" diyerek, Kürdistan'da gelişen mücadeleye karşı alınması gereken tedbirleri tartışma konusu haline getirip, parlamentonun gündemine soktuklarını görmekteyiz.

Bu işbirlikçilerin sol içindeki daha inceltilmiş uzantıları da bugün PKK'ye karşı 3'lü, 5'li biçimde saf bağlayarak, PKK'nin teşhir ve tecriti için nasıl da bildiri üstüne bildiri yayınladıkları, "PKK'yi iyi tanıyalım" broşürlerinden, "Devrimcilik mi Terörizm mi, PKK Üzerine" adlı kitaplara kadar geniş bir faaliyet yürüttüklerini, bugün bununla da sınırlı kalmayarak bizzat somut eyleme dönüştürdüklerini biliyoruz. Bunlar azgın birer PKK düşmanı olarak, faaliyetlerini, eylemlerini programlaştırdılar ve bugün siyasal ittifaklara dönüştürdüler. Tüm bu güçler, böyle bir cephe oluşturarak karşımıza çıkmaktadırlar.

TC ve hain Kürt işbirlikçilerinin saldırılarının yanısıra, 3'lü, 5'li olarak PKK'ye karşı "kutsal birlikler" yaratan baylarımız, halkımız için bir damla bile olsa kan dökmeye hazırlar mı? Bu baylar buna hazır olmadıklarını ve ısrarla bağımsızlık için mücadeleden kaçındıklarını bilmektedirler. Buna karşılık PKK ne yapmaktadır? Halkın en değerli evlatlarını korkunç bir direniş içinde tutmayı başardık. Halen 5 yıldır, daimi yürüyüş halinde olan PKK'nin birlikleri vardır. Tüm yıllarını, yüreğini halkın direnişinin geliştirilmesine adayan bir PKK gerçeği vardır. Yine insanlık tarihinin ender rastladığı bir fedakarlığın, cesaretin örneği ortadadır. Bunlar tartışılmayacak bir biçimde sağlam bir ideoloji, politik perspektif altında halka ve dünya kamuoyuna sunulmuştur.

Biz şunu her zaman söylüyoruz. PKK içinde ve dışında, birliği bozan, direnişi tasfiye temelinde geliştirilmek istenen ihanete yaşam hakkı tanımayacağız. Ama demokrat olan, yerine bağımsızca oturmasını bilen; halka ve direnişe gerçekten zarar vermeyenlere daima saygımız olacaktır ve onları koruyacak, yardım ve destek sunacağız. Bunun karşısında sömürgecilikle, onun dolaylı müttefikleriyle, emperyalizmle ajanlık, işbirlikçilik temelinde, hem objektif ve hem de subjektif olarak bu konumunu sürdürenleri ve daha da ileri giderek bunu Partimize dayatmak isteyenleri acımasızca tasfiye edeceğiz. Bunlara son ihtarı yapıyoruz. Halka ve direnişe zarar vermekten vazgeçin. Bunun gereklerini yerine getirerek, şimdiye kadar PKK'ye ve Kürdistan halkına karşı kustuklarınızı yalayın diyoruz. Çünkü bunlar halkın kursağına zehir olup, kansere yol açarak boy vermektedir. Bu nedenle birkez daha diyoruz, bu tehlikeli konumunuzu terkedin. Terketmez, saldırılarınızı sadece basınla sınırlandırmayıp, siyasal ittifaklara ve son zamanlarda yaygınlaşan saldırı birliklerine dönüştürerek geliştirirseniz, size karşı da Kürdistan halkının büyük kin ve öfkesini boşaltmasını bileceğiz. Kaldı ki, PKK'nin bunun öncülüğünü yapmasına gerek kalmadan, her Kürdistan erkeğinin, kadınının, gencinin ve ihtiyarının boğazlarınıza sıkıca sarılarak sizi imha etmesini hiçbir güç engelleyemeyecektir. Hangi mihraka ve güce dayanırsanız dayanın, sizi bekleyen aktibetten hiçbir biçimde kurtulamayacağınızı bilmelisiniz. O halde, eğer sizde gerçekten insanlığın, yurtseverliğin bir nebze bile olsa izi kalmışsa, mevcut konumunuzu gözden geçirerek, hiç olmazsa bundan sonra direniş temelinde, halkımızın kutsal bağımsızlık mücadelesinde gücünüz oranında yer almanızı, bu konuda gerçekçi olmanızı tekrar tekrar size tavsiye ediyoruz. Bundan sonra da Partimiz ve O'nun tüm direnişçi kuvvetleri fedakarlığın, cesaretin en soylusunu göstermeye devam edecektir.

Mücadelemizi bu temelde daha da ilerletmek için, Kürdistan halkının dostlarına da ister yurt içinde, isterse yurtdışında olsun büyük değer vermeye devam edeceğiz. Bunun için de hiçbir olanağı ve çabayı bu uğurda esirgemeyeceğiz. Ama onlardan da bunun karşılığını bekleme ve görme hakkına sahip olduğumuzu da belirtmekteyiz.

86 yılında da, giderek çöküşü daha da derinleşen, ülkemizi toptan bir zindana ve bir yağmahaneye çeviren azgın faşist sömürgecilikten hesap sormaya devam edeceğiz. Onun yürüttüğü vahşi soygunu, barbar işkenceyi kesmek için tüm gücümüzü kullanacağız. Halkımızı çağın dışına atmak isteyen bu karanlık rejimle savaşımız; her köy, her kasaba ve her kentte ardısız sürecektir. Yine adeta Kürdistan halkının başına rahmet okuturcasına geliştirilmek ve tüm topluma egemen kılınmak istenen ihanetin ve bunun sonucu olarak hainlerden üretilen milis çetelerin nefes bulması, daha doğuşundan imhası için elden gelen her şeyin yapılmasının yanısıra, olağanüstü boyutlarda gücümüzü zorlayarak, tüm çabamızı sarfedeceğiz.

Parti ve Ulusal Kurtuluş Mücadelemizde 1986'ya girerken bu yılı, Kürdistan'ı halkların kurtuluş mücadelesinin güvenilir, umut vaadeden ve gittikçe kızıllaşan bir ülkesi haline getirmenin kıvancıyla karşılıyoruz. Halkımızın çağdaş ulusal kurtuluş sürecine girişi yenidir. XX. yüzyılın son çeyreğini çok yetersiz ve zayıf olmasına rağmen, modern ulusal kurtuluş mücadelemizin de temellerinin atıldığı bir dönem olarak değerlendirmek gerekiyor. Partimizin ve onun doğuşuyla birlikte ulusal direniş hareketimizin 1970'lerin ortalarından itibaren cisimleşmeye başladığı bilinmektedir. O günden bugüne, on şanlı yılı geride bıraktık. Önümüzdeki yılların da bu geçmiş yıllarla kıyaslanmayacak kadar başarılarla dolu, onun kadar şanlı ve umutlu geçeceğini rahatlıkla belirtebiliriz.

Genelde tüm soylu özgürlük hareketlerinin doğuşunda olduğu gibi, halkımızın kutsal kurtuluş hareketinin de bu ilk yılları büyük öneme haizdir. Hemen hemen tüm nitelikli kurtuluş hareketlerinin daha sonra zafere ulaşıp ulaşamayacağı, öngördüğü yeni toplumsal düzeni gerçekleştirip gerçekleştiremeyeceği bu yıllarda belirmektedir. Çok iyi bildiğimiz birçok klasik ve çağdaş kurtuluş hareketinin deney ve gelişimini gözönüne getirirsek; bu gerçeği çarpıcı bir biçimde görürüz. Tarihte İslamiyetin doğuşunun ilk on yılı, daha sonrasının kaderini belirleyen zaman kesitidir. Bu yıllardaki ilk eylemler, sonucu kararlaştıran eylemler olmuşlardır. Bir Bedir Savaşının İslamiyetteki rolünün, Partimizin 84-85 atılımına benzeştirilmesi, tarihsel dönemler açma ortak özelliklerinden ötürü hiç de yanlış olmaz. Yine Büyük Ekim Devrimi'nin hazırlanışını ve zaferini, buna öncülük eden Partinin daha doğuşunun hemen ardından gerçekleştirilen 1905 ayaklanma eylemlerinde görebiliyoruz. Bunu bizzat devrimin büyük önderleri Lenin ve Stalin önemle belirlemektedirler. XX. yüzyılın ortalarında zaferi kucaklayan Çin halkı, zaferin geleceğini Çin Komünist Partisinin XX. yüzyılın ilk çeyreğinde kurulmasıyla belirlemiştir. Çin'in daha sonraki tarihi bu dönemde temeli atılan mücadele ile belirlenmiştir. Büyük Vietnam devriminin zaferi de, Vietnam İşçi Partisinin kuruluşunu izleyen ilk 10-15 yıllık sürede geliştirilen eylemlerle yaratılmıştır.

Bugün, Kürdistan tarihinde de çağdaş anlamda halkın öz çıkarlarıyla belirlenen, ona sonuna kadar sadık öncüsü tarafından gerçekleştirilen, geçen acımasız on-onbeş yıl, sonucu belirleyecek karakterde yıllardır. Çok önceden de gelişmelerin bizleri bugünkü sonuçlara getireceğine inandığımız gibi, bu yılların yaşadığı olay ve gelişmelerin bizleri mutlaka sonuca kavuşturacağına da inancımız tamdır. Ama geçen yılın bizi bugünkü sonuçlara getirebileceğini görmemize rağmen, gelişmeyi gerçekleştirmenin başlı başına bir birikim oluşturma, bir hazırlık yapma işi olduğunu da düşünerek ihtiyatlı davranıyorduk. Oysa bundan böyle Parti ideolojisinin oluşum dönemini ifade eden 1973-77, yine Partinin bir politik-pratik kuvvet olarak doğuşunu müjdeleyen 77-80, güçlü bir silahlı ulusal kurtuluş mücadelesi haline gelişimizi vurgulayan 1980 sonrası gelişmeler, sadece Parti ve ulusal direniş tarihimizde değil, genel kurtuluş tarihimizin de en görkemli yılları olarak adlandırılacakları artık kesinleşmiştir. Özellikle bu yıllarda görülmemiş yoğun bir fedakarlığın, cesaretin ürünü olarak hazırlanan ve temelinde çağdaş halkların zengin mücadele pratiği, Türkiye devrimci hareketinin tecrübesi ve esas olarak da Kürdistan halkının acı, inanç ve fedakarlığı yatan gelişmelerin, Kürdistan'ı, Ortadoğu halklarının sağlam bir köprüsü haline getirebileceğine duyduğumuz derin inancı belirtiyor ve bunun değerinin, yaratacağımız gelişmelerle tüm güçler tarafından anlaşılacağına inanıyoruz.

Parti ve halk olarak direniş yıllarında içine girdiğimiz yaşam gerçeğini hiçbir yanılgıya pay bırakmadan olduğu gibi, gerektiği kadar kavramak hayati bir öneme

Devamı syf: 23'te

OKUYUCU DEĞERLENDİRMELERİNDEN SERXWEBÛN'UN 5. YILI:

Devrimimizin Kızıl Meşalesi Serxwebûn, Halkımızın Kalbi Kürdistan Dağlarında Işık Saçıyor

Kürdistan halkının kızıl meşalesi Serxwebûn, 4. yılını bitirip 5. yılına girerken Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi büyük atılımlar, direnmeler ve birliklerin sağlandığı bir yıl yaşadı... Yüzyıllardır sömürgeci egemenliğin hüküm sürdüğü Kürdistan'da; direnişin ve Leninizmin ışık saçıcısı, zaferin habercisi olan Serxwebûn gazetesi, kendisinin üzerine düşen görevleri büyük oranda yerine getirmenin kıvancını yaşamaktadır.

Serxwebûn'u anlamak Kürdistan'ın geçmişini ve geleceğini iyi kavramak, ulusal ve sınıfsal mücadelesini bilmekten geçer. Bunun için ideoloji ve teoriyi, dönemin koşullarına uygun olarak mücadeleyi kitlelere ulaştırarak bu konuda leninist yayıncılığını hakkıyla yerine getirmiş olduğu inancındayız. Serxwebûn; devrimin temel sorunlarını ve gerekli olan mücadele biçimlerini kendisinin her sayısında ve yayınında işlemiş, bunu kitlelere taşırmasını bilmiştir.

...

Serxwebûn'un sömürge bir halkın sesi olması itibarıyla çok yönlü görevleri vardır. Şüphesiz bir takım eksik ve yetersizlikler de olmuştur. Kürdistan gibi bir sömürge ülkenin konumu göz önüne getirildiğinde bu eksiklikler olacaktır. Bunların ortadan tümden kaldırılması da Bağımsız ve Özgür bir Kürdistan'ın yaratılmasıyla ancak mümkündür.

Serxwebûn, Kürdistan halkının sesi olduğu için de daha çok halkla kaynaşan, bütünleşen, kitleselleşen bir yayıncılığa ulaşmaktadır. Bunun Serxwebûn ve tüm okuyucu kitlesiyle daha da üst boyutlara vardırılması gerekmektedir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi geliştip güçlendikçe de hepimize çok büyük ve acil görevler düşmektedir. Bu görevleri de Serxwebûn yayıncılığıyla birlikte bir bütünlük içerisinde yerine getirmemiz kaçınılmazdır. Bu anlamıyla görev tüm Kürdistanlı ilerici-devrimci, demokrat, yurtsever ve Kürdistan'ın bağımsızlığından yana olan herkese düşmektedir.

***Yaşasın Halkımızın Leninist Kızıl Meşalesi Serxwebûn!**
***Herşey Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve Ulusal Kurtuluş Cephesi için!**
***Yaşasın Halkımızın Örgütlü ve Öncü Gücü PKK-ERNK-HRK!**

Yunanistan'dan Bir Serxwebûn Okuyucusu Veli

Devrimci-İntikam Savaşının Kızıl Meşalesi Serxwebûn'a...

Kürdistan'da gelişmekte olan, devrimci-kızıl intikam savaşının sesi Serxwebûn, boyutlanan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini yurtdışında bulunan Kürdistanlı emekçilere ve devrimci kamuoyuna aktarmakla uzak mesafede de olsa Kürdistanla bağ kurmada bir köprü rolü üstlenmiştir. Serxwebûn, devrimci-direnişçi yayın politikasını temel alarak güncel devrim sorunlarını işlemiş ve ülkedeki gelişmelere ayrıntılı biçimde sayfalarında yer vermiştir. Bunun sonucunda, Kürdistan'a ve PKK önderliğinde güçlü mevziler kazanan ulusal kurtuluş mücadelesine güncel bir nitelik kazandırıp dünya halklarının dikkatlerini bu soruna çekmeyi başarmıştır.

O halde, Serxwebûn'un başardığı bu görevlerin yanısıra biz Serxwebûn okurlarına da büyük görevler düşmektedir. Herşeyden evvel, ona sahip çıkıp güçlendirmek görevini her zaman omuzumuzda hissetmeliyiz. Bunun için, Serxwebûn'la sıkı bir bağ içinde, gelişmeleri ona aktararak, bunların önemini ve anlamını kitlelere kavratarak ve en ücra köşelerde bulunan her Kürdistanlıya ulaştırarak sahip çıkmalı, güçlendirmeliyiz. Bu yurtseverliğimizin, demokratlığımızın ve hatta bir Kürdistanlı insan olmanın dahi bir gereğidir. Yoksa, sahip çıkmak ona salt övgüler dizmek değildir. Bu görevimizi, Serxwebûn'un oynadığı rolü özümsemek, çizgi veya anlayışını kitlelere hakim kılmak ve onları bu çizgi doğrultusunda örgütleyip birer ulusal kurtuluşçu nefer durumuna getirmekle, bunun neticesinde onu, içeriğine kavuşturmakla, yerine getirmiş olacağız. Unutmamak gerekir ki Serxwebûn, bulunduğumuz alanda devrimci görevlerimizi yerine getirmede, çalışmalarımızda bir rehber, ülkemizde gelişen ulusal kurtuluş savaşını devrimci kamuoyuna duyurmada ve onun desteğini sağlamada, bizlere yol gösteren yegane devrimci silahtır. Bunu her zaman hatırlarda taze tutmak gerekir.

Serxwebûn'un bu olumlu rolünün yanında, eksiklikleri olmadı mı? Muhakkak ki, gelişmekte olan herşeyin beraberinde, eksiklikleri de yaşaması, gelişim yasasına aykırı değil, doğaldır. Önemli olan, gelişmenin yarattığı sonuçtur. Onun için değerlendirmelerde, sonuç temel alınmak zorundadır. Serxwebûn'u sonuç itibarıyla değerlendirdiğimizde, KUKM'nin gerçek içeriğini, devrimci kamuoyuna ve kitlelere kavratabilmiş, onları Kürdistan devrim sorununda duyarlı hale getirmeyi başarabilmiştir.

Serxwebûn'a, 5. veya yeni yayın yılına girerken başarılar diler ve coşkun Apocu ruhla selamlarım.

Bir Serxwebûn okuyucusu S....

Serxwebûn, Şehitlerimizin Yükselen Manevi Değeridir

Serxwebûn okuyucuları olarak, halkımız üzerindeki sömürgeci boyunduruğa son vermek, bağımsız ve özgür bir ülkeye kavuşmak için, her geçen gün daha atılgan bir biçimde her yönüyle bu savaşıma katılmaktayız. Bu kutsal dava uğruna yürütülen savaşımda artık, 7'den 70'e kadar herkes aktif olarak yer almaktadır. Çünkü Kürdistan'da devrim ve karşı-devrim arasında kıyasıya amansız bir hesaplaşma savaşımı yaşanmaktadır. Saflar, hergün daha da netleşmektedir. Bu nedenle hiç kimse bu mücadeleyi karalama hakkına sahip değildir.

...

Serxwebûn, Kürdistan'da PKK'nin çıkışından günümüze dek verilen şehitlerin mücadelesini, davalarını savunduğundan ve anılarına bağlılığın gereklerini yerine getirdiğinden ötürü sürekli güçleniyor. Bu nedenle diyoruz ki; Serxwebûn gerçekten şehitlerimizin manevi değeridir.

...

Serxwebûn'un halkımızın tüm acılarını, ıstıraplarını dile getiren, kin ve öfkesini işleyen bir yayın organ olduğunu görüyoruz.

Bir Grup Serxwebûn okuyucusu Stuttgart

Bağımsızlığa Giden Yolda, Serxwebûn Yeni Dönem Mücadelemize Işık Tutmaya Devam Edecek!

Serxwebûn, 4. yayın yılını bitirip 5. yılına girerken, Kürdistan'a ilk defa bağımsızlıkçı ve ML düşüncenin taşırılmasının onuruyla daha da güçlenmektedir.

Günümüzde gelişmekte olan ulusal kurtuluş savaşının geniş yankılar uyandırmasında, hiç kuşkusuz ki Serxwebûn'un rolü büyüktür.

...

PKK-ERNK-HRK üçlüsünün yürüttüğü mücadeleyle kazandıkları güçlü mevziler, günümüzde Serxwebûn'a daha da ağır görevler yüklemektedir. Serxwebûn'un, ulusal kurtuluş savaşını kamuoyuna güç bir sesle duyuracağından ve Faik ALAGÖZLER gibi yeni militanlar yaratacağından hiç kuşkumuz yoktur.

...

Serxwebûn, 5. yayın yılına girerken tüm çalışanlarına başarılar diliyoruz.

Danimarka Arhus'tan bir grup öğrenci

HASRET

Toprağa,
Ondan hayat bulan
Küçük bir kır çiçeğine
Çıplak ve soğuk
Bozkırlara
***
Yem olmamak için
Fil'e karşı direnen
Küçük bir karıncaya
Hasret yüzüne
Dondurucu soğuktan
İşkence gören
Kürdistan'a
***
Hasret
Dağların doruklarında
Bayrağımı dalgalandıran
Şehit düşen yoldaşlara
Düşmana kan kusan silaha
Hasret
Ülkemin Serxwebûn'una

Halkımız, Yol Göstericisi Serxwebûn'u Kürdistan'ı Saran Devrimci Direnişi ile Selamlıyor...

Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin kitleselleşerek PKK-ERNK-HRK bayrakları altında geliştiği; koşulların mücadelemiz açısından olumluluk arzettiği, buna karşın sömürgeciliğin her türlü uşaklarıyla (sağcısı, solcusu, Mumcusuyla) ve olanca teknik olanaklarıyla mücadelemize saldırdığı bir dönemden geçiyoruz. İşte direnişin sesi Serxwebûn, 5. yayın yılını böylesi bir ortamda karşılıyor.

Adeta, efendilerinin uysal kölesi durumunda olan bir halkın, günümüzde kendi öz gücüyle ayaklanıp bağımsızlık ve özgürlüğe koşması, elbetteki bir çok gücü ve çevreyi rahatsız edecektir. Soruna böyle yaklaşıldığında düşman saldırıları gerçekten de yadırganamaz. Fakat M. Kemal'in, o meşhur bakışı ile gözlerimizin içine baka baka "solculuk" adına bin bir maskaralığın işlenmesine elbette ki müsaade edilemez ve edilmemelidir. Bu açıdan, ülke devriminin sesini en güçlü bir tarzda binlerce kilometre uzağa taşıran Serxwebûn'a daha kutsal görevler düşmektedir. Bunlardan en önemlisi ise, "devrimi boğma" görevini üstlenen (ama treni kaçıran), Evren'e uşaklıkta kusur etmeyen (ama geçmişte devrimcilikte kimseyi beğenmeyen), ihanet odaklarını teşhir edip kitleleri aydınlatmaktır. Halkımızın açık düşmanlarının yanısıra sahte dostlarını da bir bir işlemez hale getirip tecritlerini sağlamaktır.

Yolumuzu aydınlatan Serxwebûn, bunu yaparken, biz yurtseverlerin devrimcilerin de yerine getirmesi gereken görevleri vardır.

Her şeyden önce ülke direnişinin sesini, en geniş kitlelere götürerek önderlerimizin anısına sahip çıkmalıyız.

Devrim şehitlerinin döktükleri kana layık olmak istiyorsak, bu kanın bir ifadesi olan Serxwebûn'u, elimizde bayraklaştıralım.

Tarihte çok çektiğimiz ihanetin sesini boğmak için, Serxwebûn'un direniş çağrısına güç ve destek verelim...

Düşmanın önderliğimize yönelik olarak geliştirdiği azgınca saldırılara karşı, Ulusal Önderimiz A. ÖCALAN'a bağlılığımızı, Serxwebûn etrafında kenetlenerek gösterelim...

Çünkü ancak böylece; halkımıza,. devrim şehitlerine, ulusal önderimize, zindan direnişçilerine ve dağda savaşan partizana karşı görevlerimizi yerine getirebiliriz...

Ve bu görevlerin yerine getirileceğine olan tüm inancımızla diyoruz ki:

Serxwebûn 5. yılında da her türlü ihanete karşı Kürdistan halkının elinde direniş bayrağı olmasını bilecek ve Kürdistan'ın doruklarında dalgalanacaktır.

***Yaşasın Kürdistan Halkının Sesi ve Meşalesi Serxwebûn!**

Hamburg'dan C...

Serxwebûn Gazetesi Halkımız Ve Önder Gücü Partimiz Arasında Kopmaz Bir Bağdır

Serxwebûn gazetesinin 5. yayın yılına girişini tüm coşkumuzla selamlar, gazetenin yazımında, basımında ve dağıtımında emeği geçen, devrimci demokrat ve yurtseverlere saygılarımızı iletiriz.

Serxwebûn gazetesi, devrimci yayın politikası ile bu uşak takımının maskelerini düşürmede, teşhir ve tecrit etmede, sömürgeciliğin halkımıza dayattığı özel savaşın ülkede uygulanış biçimi ve bunun Avrupa'ya yansıtılışı konusunda, siyasal gelişmelerde, görevlerimizi kavramada, UKM'nin gerçekliğine bağlı kalarak ufkumuzu genişleten, Avrupa'da soysuzluğun, ayyaşlığın, fuhuşun, lümpenliğin her çeşidi ve kişiliksizliğin kol gezdiği karanlıklar dünyasından kurtulmamızda elimizde sönmeyen bir meşale görevini görmüştür. Yüzlerini artık gizleyemeyen soysuzlar güruhunun Avrupa'da ağa babalarının desteğini alarak halkımızın gözü, kulağı, beyni ve bilinci olan Serxwebûn gazetesine de bir çok oyunlar ve komplolar tezgahlamışlarsa da, bunda başarılı olamadıklarını ve hiçbir zaman olamayacaklarını tesbit etmek gerekir.

Emperyalizmin ajan takımları; şu cümleyi, o küflenmiş, devrimcilere komplo düzenlemek, devrimi tasfiye etmekten başka düşünemeyen beyinciklerinize iyice yerleştirin: Ne sizin ve ne de sığıntısı olduğunuz emperyalizmin saldırı, karalama ve komploları halkımızın önder gücü Partimiz ve Ulusal Önderimiz Abdullah ÖCALAN'a olan güvenimizi, desteğimizi, inanç ve bilincimizi zayıflatmaya yetmeyeceği gibi, siz güruhlara olan kinimizi ve nefretimizi bilemekten başka işe de yaramayacaktır. Bu tutumunuzda ısrar etmeniz halinde sonunuz, "anılarının önünde saygı ile eğildiğiniz" devrim düşmanlarının sonlarından farklı olmayacak, halkımız; başınıza gelecek olan "mutlu sonlara" alkış tutacaktır. Bunu bilmiş olun.

...

Avrupa alanında ağababalarının kucağına oturarak işi devrimcileri komploralrla katletmeye kadar vardıran bu güruhlara karşı, Serxwebûn gazetesi, halkımızın devrimci kini, intikam kurşunu ve devrim andı olarak, halkımızın duygu ve düşüncelerinin tercümanlığını yaparak Ulusal Kurtuluş gerçekliğimize bağlı devrimci yayın politikasını sürdüreceğine olan inancımızla 5. yayın yılına girişini devrimci coşkumuzla kutlar, yurtseverliğin gereği olarak Serxwebûn'u en ücra köşelere götüreceğimize ve buna bağlı kalacağımıza dair insanlık onurumuz ve şerefimiz üzerine and içeriz.

***Herşey Halkımızın Devrimci İntikamı İçin!**
***Hiç Bir Güç Bizi Görevlerimizi Başarmaktan Alıkoyamaz!**
***Yaşasın Ulusal Önderimiz Abdullah ÖCALAN!**

Devrimci Selamlar Celle'den Bir Grup Yurtsever

Devrimci Mücadelemizin Sesi Serxwebûn'a...

12 Eylül darbesiyle yönetime gelen faşist cunta, genelde devrimcilere, özelde ise Kürdistan halkının öncüsü PKK'yi imha etmeye yöneldi. Cuntanın açtığı savaş karşısında, 12 Eylül öncesinde kendilerini devrimci, sosyalist ve marksist olarak adlandıranlar, yaşamlarını kurtarmanın telaşına kapılıp, kaçacak yer aramaya başladılar. PKK ise, yoğun terör, işkence ve baskının yaşandığı sömürgeci zindanlarda görkemli direnişler sergilemiş, dışarıda da yeni dönem mücadelesi için güçlü hazırlıklar içerisine girmiştir. Yine 12 Eylül sonrası, halkımızın karartılmak istenen umudunu aydınlatmak için, Serxwebûn yayın faaliyetine başlamıştır.

Emperyalizmin piyonları sosyal-demokrat bazı çevreler, cuntadan emir alarak tüm Türkiyeli ve Kürdistanlı "sol" güçleri, UKM'mize ve öncüsü PKK'ye karşı saldırtmaya çalışmışlardır. Bunlar, bir yandan cuntayı insan haklarına şikayet ederken, diğer taraftan Kürdistan halkının mücadelesine tasfiyeciliği dayattılar. İşte Serxwebûn, bu ikili oyunu doğru yayıncılık politikası ve çağa doğru bakış açısıyla boşa çıkarıp, teşhir ve tecritini gerçekleştirdi.

Sömürgeci faşist cuntanın militan devrimciliğe dayattığı pişmanlık yasasını, af ve demokrasiye geçiş sahtekarlıkları konusunda da Serxwebûn, devrimcilere perspektif sundu. Cuntanın bu oyunlarını, pratiğiyle boşa çıkaran Partimiz ve bu konuda kitleleri aydınlatan Serxwebûn'a karşı, sol maskeli güçler "ittifaklar" kurarak karşı saldırıya geçtiler. Serxwebûn, bu güçlerin gerçek niteliğini kitleler nezdinde teşhir etti.

Serxwebûn, Türkiyeli ve Kürdistanlı emekçilere devrimci anlayışı taşıran, bölgede emperyalizmin, sömürgeci-faşist TC ve her türden sol maskeli uzantılarının oynamak istedikleri alçak oyunlarına her yönüyle açıklık getiren bir yayın organıdır.

Çağdaş bir gazete olan Serxwebûn'u, yeni yayın yılında daha da güçlü kılmak için; okuyalım, kavrayalım ve bilincimizi artıralım.

Erol/Bonn

Serxwebûn'u Yeni Bir Mücadele Yılında Ulusal Kurtuluşçu Coşkuyla Selamlıyoruz!

Geride bıraktığımız 1985 eylemsel ve örgütsel atılımlar yılında Serxwebûn, gelişen UKM'ne layık bir tarzda devrimimizin gür sesi oldu.

Serxwebûn; erişilmez yüce dağlarımızın burçlarına, kanla kızıllaşmış ulusal bayrağımızı diken, "mehmetçik" denilen ne idüğü belirsiz yaratıklarından oluşan Türk ordusu ve yerli gericilerin korkulu rüyası, intikam eylemlerimizin yılmaz uygulayıcıları, halkımızın savaş ordusunun çekirdeği HRK partizanlarının sesi oldu.

Serxwebûn, bağımsızlık ve özgürlük mücadelemize karşı geliştirilen her türlü özel savaş yöntemlerine karşı, tarihi bir mücadele yürüttü.

Serxwebûn, her türden reformist ve teslimiyetçi anlayışlara karşı, leninist yayın politikacılığına sarılıp ulusal kurtuluşçu bilinci kitlelere taşıma görevini yerine getirdi.

86 yılında Serxwebûn'un, Apoculuğun tavizsiz savunucusu olacağına olan inancımızla çalışmalarında başarılar dileriz.

Her Tişt Ji Bo Berxwedan û Şoreşa Netewî!

Mannheim'dan Ahmet

Daha Güçlü Bir Serxwebûn İçin İleri

Her ulusal, toplumsal ve sınıfsal mücadelenin zafere ulaşmasında ilkelerin doğruluğu ne kadar önem taşıyorsa, ilkeler bütünlüğünün koordineli uyarlanması da bir o kadar önem arzeder. Toplumsal dönüşümlerin (devrimlerin) her ülkede ve her tarihsel dönemde değişmeyen evrensel gerçekliği budur. O halde, KUKH'ni izah etmeye çalışırken, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da siyasi ve askeri örgütlenme, propaganda-ajitasyon, kültürel, diplomatik... vs. tüm yönleriyle bir bütünlük içerisinde ele alınması ve böylece gerçekçi bir tanımlamaya ulaşılması mümkündür.

Yine devrimci mücadelede araçlar sorunu, amaca ulaşmada ihtiyaca uygun olarak tespit edildiği ve ilkeler bütünlüğü içerisinde yeri ve önemi doğru konulduğu an gerçek rolünü oynayabilir. Gazete de, devrimci bir yapılanmanın, yayın ilkesini oluşturur. Bu aracın devrimde oynaması gereken rolü, mücadele bütünlüğü içerisinde yerine getirmesiyle, adından bahsedilen soylu bir konuma ulaşır.

İşte Serxwebûn'u tanımlarken, ilke düzeyinde yaklaşmak, yüce bağımsızlık mücadelemizde gazetenin yerini iyi belirlemek, TC'nin ve küçük-burjuva yapılanmaların bu alandaki ilkesizliğini iyi görmek, kısaca UKM'nin bütünlüğü içerisinde ele almak gerekmektedir.

...

Serxwebûn, 4 yıllık yayın hayatı boyunca ülke içi ve ülke dışında, en ileri öğeden en sıradan yurtsevere kadar her bağımsızlık savaşçısının beyninde bilinç, yüreğinde cesaret ve elinde silah olmuştur. Düşmanın en güçlü teknik araçlarla, özellikle yayın alanında yürüttüğü ruhsal çöküntü, psikolojik yıpratma, direnci kırma, öncüyü yalnız bırakma ve imha etme savaşında; Serxwebûn, salt caydırıcı olmakla kalmamış, en zayıf olanaklarla düşmanı manevi olarak çökertmede üstün bir rol oynamıştır.

Serxwebûn, leninist yayıncılığın esas ilkesi olarak, kitlelere daima hedef göstermiştir. Özellikle Parti-Cephe-Ordu üçlü bileşkeni temelinde gelişmekte olan Kürdistan halk savaşı gerçekliğini tüm yönleriyle kitlelere kavratmada muazzam bir hazinedir. Kürdistan halk savaşında, temel araç olan Silahlı Propaganda'ya bağlı ve güçlendirici bir işlevle, tarihsel rolünün yanısıra, UKM'nin ilkeler bütünlüğü içerisinde leninist bir yayın olarak kendisini kanıtlamıştır. Kendisini dosta ve düşmana kabul ettirerek, her ulusal kurtuluşçunun yaşamında bir parça ekmek ve su gibi zaruri bir ihtiyaç, sönmeyen bir meşaledir.

O halde, haklı olarak Serxwebûn'la gururluyuz ve haykırıyoruz:

***Yeni Yılda Daha Güçlü Bir Serxwebûn İçin İleri!**

K...../Viyana

Serxwebûn Yazı Kuruluna

Kürdistan halkının ve devriminin sesi Serxwebûn'un 4. mücadele yılını doldurup 5. mücadele yılına girdiği şu günlerde; Serxwebûn'a olan inanç ve güvenimizin daha da pekiştiğini belirterek gazetemiz Serxwebûn'u ve O'nun için emek harcayan tüm arkadaşları candan selamlar, saygı ve sevgilerimi iletirim.

Serxwebûn yayın hayatına başladığı günden beri (yani 1982'nin Ocak ayından bu yana) çıkmış olan tüm sayılarını alıp, okuyorum ve çevreme okutuyorum. Belli aralıklarla çıkması ve PKK'nin direnişçi ruhuna uygun bir yayın organı olması, elbette sevinilecek ve gurur duyulması gereken bir olaydır. Bugün Avrupa alanında Serxwebûn'un dışında Türkiye ve Kürdistan devrimleri ve onun için kuruldukları iddia eden çeşitli güç, örgüt ve sözde partilerin yayın organları da yayınlanmaktadır. Bu yayınları da elime geçtiği kadar alıp okuyorum ve inceliyorum. Bu yayın organlarındaki yazıların kalitesinin burjuva basınında yazılanlardan daha aşağı ve beş para etmez bir değerde olduklarını söylemek fazla abartma olmayacaktır.

Devrim adına yola çıktıklarını iddia eden bu güçlerin yayınlarında yazdıklarının, devrimle, direnişçilikle hiçbir alakası olmadığını her yurtsever ve demokrat bilmekte ve kolayca görebilmektedir. Devrimin canalıcı sorunları ortada dururken, bunlar yayınlarında Avrupa'da yaptıkları sıradan birkaç gece, yürüyüş vs. ile sayfalarını doldurmakta, yabancı düşmanlığı vb. göklere çıkarmaktadırlar. Bunun yanısıra bugün Kürdistan'da Ulusal Kurtuluş Savaşını geliştirmekte olan PKK ve onun sesi Serxwebûn'a adice saldırmaktan da pek geri durmamaktadırlar. Bunlardan bazıları burjuva basını ile kendi arasındaki isimleri dışında ufak da olsa bir boşluk bırakmamıştır.

Serxwebûn'un yaptığıysa, bunların tam tersidir: Yayına başladığı günden bu yana tartıştığı ana meselelerin başında devrimci direniş ve devrim mücadelesi gelmektedir. Bu, aynı zamanda Serxwebûn'un, nasıl gerçek bir devrimci yayın organı olduğunun kanıtıdır. İnanıyoruz ki, bundan sonra da bu böyle devam edecektir.

Serxwebûn'un, bu süre içerisinde bazı teknik konularda eksiklikleri de görüldü. Özellikle bazı eylemlerin yer, tarih ve sayıların hususlarındaki yanlışlıkların yeni yayın yılında düzeltileceğine inanıyorum.

***Bijî Serxwebûn Bimre Kedxwarî!**

***Bijî Serok Apo!**

Bir Serxwebûn Okuyucusu

Yeni Yılında Serxwebûn'a Mücadele Dolu Selamlar

Yeni yayın yılına, ulusal kurtuluşçu bir ruhla adım atan, her geçen yıla nazaran, daha da güçlenen Serxwebûn'un, emperyalizme, sömürgeciliğe ve her türden gericiliğe karşı, direniş eylemlerinin sesini dünya ilerici kamuoyuna en güçlü bir biçimde duyurmasından dolayı anlamı son derece büyüktür.

Kürdistan halkı, ilk defa Serxwebûn gibi güçlü bir yayın organına kavuşmuştur.

Serxwebûn'un yeni yayın yılını kutlar ve çalışanlarına devrimci selamlarımı sunarım.

Bielefeld'den

Bir Serxwebûn Okuyucusu

Harun

Direnen Halkımızın Gür Sesi Serxwebûn'a...

Serxwebûn, ülkemizde gelişen ulusal kurtuluş savaşı ve dünyadaki gelişmeleri değerlendirerek, okuyucularını aydınlatıp yeni yayın yılına giriyor.

Kürdistan'da, dünyada eşine ender rastlanan barbar faşist sömürgeci Türk devletinin terörünü ve buna karşı silahlı Kurtuluş Birliklerimizin direniş eylemlerinin yoğun bir şekilde yaşandığı 1985 yılında Serxwebûn, en güçlü bir biçimde dünya ilerici kamuoyuna duyurabilme başarısını gösterdi.

...

86'nın bir zafer yılı olacağına ve yine Serxwebûn'un da bu güçlü devrimci miras temelinde çok daha güçleneceğine olan inancım sonsuzdur.

Yaşasın Ulusal Önderimiz APO!

Köln'den Selim

Çağdaş Ulusal Kurtuluş Tarihimizde Kalem İle Silahın İlkesel Birliğini Sağlayan Serxwebûn, Yeni Yayın Yılında Bizlere Yol Gösteriyor

Serxwebûn, 4 yayın yılında tüm zorlukları başarılı bir şekilde aşarak 5. yayın ve mücadele yılına giriyor. Geçen bu süreçte, Kürdistan devriminin sorunlarına pratik ve somut çözümler getirip, örnek devrimci-direnişçi bir yayın politikası sergilemiştir. Yeni mücadele yılına da, yine en ağır ve soylu devrimci görevlerle girmektedir. Halk savaşımızın uzun bir dönemi kapsayacağından dolayı, geride bıraktığı bu 4 yıllık süreç, kısa bir zaman kesiti olarak görülebilinir. Elbette, bu böyledir de. Ancak bu konuda hiç bir tarihi mirasa sahip olmayan bir yayın organının önemini kavramak, Kürdistan gibi sömürge bir ülkenin tarihini iyi kavramakla mümkündür.

15 Ağustos devrimci atılımıyla yeni bir sürece giren KUKM ve yarattığı pratik sorunlara çözüm getirecek örnek bir yayın politikası izleyen Serxwebûn, Kürdistan tarihinde ilk defa kalem ile silahın ilkesel birliğini sağlamanın eşsiz bir örneğini halkımıza sunmuştur.

Kürdistan halkına hakim kılınmaya çalışılan siyasetsizlik ve politikasızlık çemberini parçalayarak, halkımızın kendi öz sorunlarıyla uğraşmasında güçlü bir araç olmuş, devrimin dost ve düşmanlarını berrak bir şekilde ortaya koyan Serxwebûn, UKM'nin strateji ve taktiğini geliştirmede güçlü, örgütleyici bir rol oynamıştır.

Genelde dünya ezilen halklarına ve özelde ise Kürdistan halkına dayatılan emperyalizmin Özel Savaş stratejisini, tarihi kökleri ve uygulanış biçimleriyle birlikte kitlelere güçlü bir biçimde sergilemiş, düşmanın bu Özel Savaş stratejisine karşı mücadelenin gerekliliği konusunda Kürdistan halkını aydınlatmıştır.

Dünya işçi sınıfı ve UKH'nin başına musallat ettirilen oportünist, işbirlikçi ve ihanet odaklarının gerçek halk düşmanı yüzlerini ortaya çıkarmış, dost kampta yeralması gereken güçleri ve mücadelemiz karşısındaki tutumlarını, devrimci-direnişçi temelde eleştirmiştir.

Yine yüzyılların kölelik zincirini kıracak bir mücadeleye topyekün tüm halkın katılımını sağlamak için, güçlü bir hazırlık sürecini kendi leninist yayın politikasıyla yaratmış, düşmanın süreç içerisinde geliştireceği saldırı ve yönelimlerine parmak basarak kitlelerin bu sürece hazırlıklı girmelerini sağlamıştır. Bir çok çevre, Serxwebûn'un bu kadar güçlü olmasına birtürlü akıl erdirememektedirler. Oysa buradaki gerçek, PKK'nin devrimci direniş çizgisidir ve bunun ispatıdır.

Serxwebûn, Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesinde kanlarını akıtan şehitlerimizin ebedeleşmiş ismi ve sesidir. Serxwebûn'u bu gerçeklik ile yaşatacağız.

Serxwebûn'daki eksiklikler ise, gazetenin temel yayıncılık ve soylu geleceğin yaratılmasındaki rolüne hiçbir zaman gölge düşürmeyecek nitelikte olan teknik eksikliklerdir.

Yeni mücadele yılında biz Serxwebûn okurlarına düşen görev ise, Serxwebûn'un başarılarını korumak, en geniş çevrelere ulaştırmak, yani O'nu, en geniş kitlelere hitap eden bir halkın gazetesi durumuna getirmek için gereken itinayı, fedakarlığı göstermektir.

***Yaşasın Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesinin Sesi Serxwebûn!**

Duisburg'dan Bir Grup Serxwebûn Okuyucusu

Serxwebûn'a...

Serxwebûn'un, Kürdistan Ulusal Kurtuluş mücadelesinin kendisine yüklediği görevi gerçekleştirdiği 4 başarılı yılını geride bıraktığı bu günlerde, onu tüm gücümüzle selamlar ve destekleriz.

KUKM, bugün dev adımlarla ve düşmanlarına korku salarak ilerlemektedir. Girilen bu kutsal yolda gelişme kaydederken, bu gelişmelere darbe vurmak isteyen sömürgeciler başta olmak üzere, tüm sol maskeli güçlere de gerekli cevabı vermektedir. 1985 yılı da yeni atılımlar ve kazanımlarla kapatılıp mücadelemiz açısından yeni bir dönem başlamaktadır. Özellikle, 21 Mart 1985'te ilan edilen ERNK ve onun etrafında örgütlenen halkımız, bundan sonra mücadeleye daha da sıkı sarılmaktadır. Yine bu yıl mücadele saflarında yüzlerce devrimci şehit düştü, tutsak edildi. İşkence gördü. Ama bunun yanında da mücadelemiz gizlenemeyecek derecede açığa çıktı, sesini dünyaya duyurdu.

Serxwebûn, her konuda Kürdistan halkını aydınlattı, bilinç verdi, yol gösterdi ve örgütledi. Bu görevleri süreklileştirmek için var gücüyle çaba sarfettiği bizler tarafından bilinmektedir. Avrupa'da bulunan bizlerin, ülke mücadelesinden uzak sıcak savaş alanlarından uzak ve yine ülkeye hasret, vatana hasret, toprağa hasret duygularımızı biraz da olsa Serxwebûn gidermektedir.

Adeta Serxwebûn sayfalarının arasına girmek, onunla bütünleşmek; bütünleşmek şehitlerle, toprağı sulayan şehitlerin sıcak kanıyla karışabilmek onların ölümsüz ruhlarıyla, dikmek Kürdistan dağlarına onlardan kalan bayrağı ve yaşayabilmek onlarla savaşın her anını. Bu istemlerimizi Serxwebûn bir nebze olsun yerine getirmektedir.

Serxwebûn, halkımız tarafından ve tüm demokrat ve yurtsever çevrelerce her alanda aranır duruma gelmiştir. Serxwebûn'u okuyabilmek için gelişmeleri öğrenebilmek için adeta günler sayılmaktadır.

Yeni yılda Serxwebûn'u daha da güçlü kılacak arkadaşlara başarılar diliyor, bu konuda da bize düşeni yapacağımıza söz veriyoruz.

Hannover'den bir grup Serxwebûn Okuyucusu

KÜRDİSTAN'DA SUÇ VE CEZA

SAYI 48'DEN DEVAM

B) Kürdistan'da Sömürgeci Türk Egemenliği ve Tarihsel Suçları

Bir önceki konuda, tarihin çeşitli dönemlerinde zor aygıtının çeşitli toplumsal güçlerin elinde nasıl ilerici dönüşümlere yolaçan bir araca dönüştüğünü; bu araca, tarihi ilerletmek amacıyla başvuran güçlerin bu temelde uygulamalarına nasıl meşruluk kazandırdıklarını; devrimci zor temelinde iktidarlarını kurduktan sonra bunu nasıl kendi siyasi ve hukuki kurumları ile taçlandırdıklarını ele aldık. Ve dedik ki, bu güçler, tarihin gelişimine bir ivme kazandırdıkları oranda, başvurdukları zor ilerici ve meşru bir nitelik kazanır ve bu güçler bu temelde en ağır hesapları sorma hakkını kendilerinde görürler. Tarih, böylesi roller yüklenmiş olan güçleri her zaman aklamış, uygulamalarını haklı ve meşru görmüştür. Bu genel belirlemeler ışığında ele aldığımızda, Türk egemenlerinin Kürdistan'da oynadıkları rol ve tarih karşısındaki konumları nedir? Kürdistan'da hangi temelde ve nasıl bir rol oynamışlardır? Bu uygulamalarının meşruluk ve ilericilik düzeyi nedir? Kürdistan'da işlenen suçlar ve bunların gerektirdiği cezalar konusunu gereğince ele alabilmek için Türk egemenlerinin Kürdistan'daki varlıklarının temeline inmek, uygulamalarını irdelemek ve onu tarih karşısında hakettiği yere oturtmak gerekmektedir. Bu nedenle de tarihsel gerçeklere bir kez daha kısaca da olsa gözatmak zorunludur.

Her şeyden önce şunu belirtelim ki, Türk egemenleri, Kürdistan'a her hangi bir devrim dayatmış değildirler. Onların Kürdistan'a yayılışları, başka örneklerde görüldüğü gibi, gerçekleştirilen bir devrimin sınırlarını genişletme, etkilerini yayma amacına yönelik değildir. Ortada bu sınıflarca gerçekleştirilmiş herhangi bir devrim de yoktur. Yani bu sınıflar daha ortaya çıkarken gerici temellerde ve çarpık biçimde şekillenmiş ve egemenlikleri altına aldıkları halklara yansımaları da yine gerici ve çağdışı özelliklerini egemen kılma ve o halkların bağrındaki ilerici ögeleri felce uğratma, tahrip etme tarzında olmuştur. En uzun süre egemenlikleri altında tuttukları bir halk olarak, Kürdistan halkı üzerindeki tahribatları ise, çok daha yıkıcı ve süreklidir.

Türk boylarının istilalarının hemen öncesinde Kürdistan, islamiyetin ilk doğuş yıllarından, yani MS. 650 yıllarından itibaren Arap istilasına maruz kalır. Yeni bir sistem olan feodalizmin doğuş yıllarına rastlayan bu istilalar, bu karakterlerinden dolayı belli bir ilericiliği de beraberlerinde Fransız devriminden sonra getirirler. Napolyon'un Avrupa'yı istilasında Ekim Devrimi ardından Bolşevik ordularının Berlin'e, Tiran'a, Sofya'ya, Çin ve İran içlerine kadar girişlerinde oynadıkları ilerici rol gibi, islamın da başlangıç yıllarındaki bu yayılması ilericidir. Bazı olumsuzlukları olsa da egemen yönü budur. Her ne kadar islamiyetin daha sonraki etkileri yıkıcı ve tahripkar amaçlar için kullanılmışsa da bu olumsuzluklardan ilk dönemdeki yayılışını sorumlu tutmak doğru değildir. Daha sonraki dönemlerde Arap dili ve kültürünün egemen kılınması ile islamiyetin bu ilk etkilerinin yayılmasını birbirinden farklı olgular olarak ele almak gerekmektedir. Daha sonra tutuculaşan islamiyetin ve şovenleşerek hakim milliyet kavramlarına sarılan güçlerin olumsuzlukların gerçek temsilcileri olduklarını gözönüne alarak, bu ilk dönemlerde Kürdistan'ın istilasının çok tahripkar geçtiğinden sözetmemek gerekir. Bazı kişisel ya da hanedan çıkarları uğruna şovence yaklaşımlarla katliamlar yapılmıştır ama, bunlar belki de yeni bir hanedan kurmak isteyen köle sahipleri, kılık değiştirmiş gericiliğin temsilcileri tarafından gerçekleştirilmişlerdir. İslamiyeti kendi köleci hanedan çıkarları için kullanma çabası, gerici bir çabadır ancak, dönemin egemen yönü bu değildir. 7. yüzyıldan 11. yüzyıla, yani Abbasilerin yıkılışına kadarki dönemde Kürdistan'daki hakimiyet, başta Arap ve Fars milliyetleri olmak üzere Ortadoğu'daki birçok milliyetin olduğu gibi, Kürt milliyetinin de feodal uygarlık sürecindeki gelişimini ifade eder. Bu dönemde bir çok Kürt devletinin ortaya çıktığı görülmektedir. Bunların başında gelen ve bugünkü Kürdistan topraklarının önemli bir kısmına ulaşan Mervani Kürt Devleti de islamiyet uygarlığı temelinde ortaya çıkan bir devletti. Türk kapitalizminin egemen olduğu günümüz Kürdistan'ında bir Kürt partisinin dahi kurulmasının olanaksız olduğu gözönüne getirildiğinde feodal islam uygarlığı altında Kürt milliyetinin gelişiminin ne kadar ileri düzeyde olduğu daha açıklıkla görülebilir. Yine bu dönemde yetişen Feqî Teyrani gibi ozanların günümüze kadar ulaşmış olan eserleri, kültür ve dilin de ne kadar gelişmiş olduğunu ortaya koymaktadır.

İşte Selçuklu Türk boylarının gelişi, böylesi bir gelişmenin hüküm sürdüğü 11. yüzyıllara rastlar. Mervani Kürt Devletinin yıkılışında başrolü oynayan bu Türk istilaları, Kürdistan'ı boydan boya sardığında, Kürdistan feodalizmin olgunluk aşamasının başlangıcında bulunmaktadır. Kürt milliyetinin siyasal ve kültürel gelişmesi ileri boyutlara ulaşmıştır ve ilkel toplumun barbarlık aşamasında bulunan Türkler, böylesi bir feodal olgunluk aşamasında bulunan bu gelişmeyi tahrip etmişlerdir. Bu nedenle de, başlangıç aşamasındaki bu feodal uygarlığa karşı çatışmasında ilkel toplumun bu barbarlık düzeninin temsilcilerinin oynadığı rol gericidir. Geri bir örgütlenişin ileri bir örgütlenişi, barbar bir örgütlenişin uygar bir örgütlenişi tahribi sözkonusudur bu dönemde. Bu savaş bir kaç yüzyılı kapsar. Birçok Türk beyliği, bu zor temelinde Kürdistan'da kendilerine alan açmak isterler. Atabeyler, Artukoğulları, Akkoyunlar, Karakoyunlular, Dulkadiroğulları vd. birçok Türk beyliği Kürdistan'a egemen olma savaşı yürütürler. Ancak ortaya çıkan durum, feodalizme henüz yeni yeni geçmekte olan, geri bir örgütlenme düzeyindeki Türk boylarının gelişmiş bir feodal uygarlığı temsil eden Kürtler içinde erimeleridir. Kısacası bu dönemde yenenler yenilirler.

Kürdistan'da tutunamayan Türkler, bir süre sonra Anadolu'ya doğru sürünürler. Orta Anadolu ve Ege adalarındaki Grek uygarlığına ve Karadeniz'deki Rum Pontus İmparatorluğuna saldırarak buralarda geliştirilmiş bulunan uygarlıkları tahrip ederler ve giderek yayılırlar. 16. yüzyılda Yavuz'un başa geçişiyle birlikte, gelişmekte olan Batı kapitalizmi karşısında artık gerici bir karektere bürünmeye başlayan islamiyetin temsilciliğini devralarak bir kez daha tarihte gericiliği egemen kılma ve koruma rolünü üstlenirler. Başlangıçta Kürdistan'da gerçekleştirdikleri istila gericidir. Doğu'dan Batı'ya doğru yaptıkları tek şey talan ve uygarlıkları tahriptir. Başlangıçta barbar Türk saldırıları biçiminde ilerici feodal uygarlıklara karşı geliştirdikleri savaş, bu kez gelişen kapitalizm karşısında geric bir karaktere bürünmüş olan islam feodalizminin temsilciliğinin üstlenme ve onu Doğu'dan Batı'ya doğru istilalarla yayma tarzında gerici bir biçime bürünür. Bu kez daha da usta yöntemlere başvuran Türk egemenleri, İdris-i Bitlisi gibi işbirlikçilerini de kullanarak geliştirdikleri politikalarla egemenlik savaşı yürütürler. Hemen belirtelim ki, Alpaslan'ın, İmparator Diyojen önderliğindeki Bizans ordularını bozguna uğrattığı 1071 yılındaki Malazgirt zaferinde 40 bin kişilik ordusunun 20 binini Kürtler teşkil etmektedir. Yani O, Kürtlere dayanarak Batı'nın kapılarını kendisine açmıştır. Aynı şekilde, Yavuz Sultan Selim, İslam-birliğini savunma adı altında Doğu'ya yöneldiğinde Çaldıran'da zafer kazanmasını sağlayanlar yine Kürt beylikleridir. Burada da Kürt işbirlikçilerine dayanılarak Doğu'da yayılma ve Türk egemenliğini güçlendirme olayı sözkonusudur.

Kürdistan tarihinde bugüne kadar devam eden başaşağıya gidişin başlangıcı bu dönemlere dayanır. İdris-i Bitlisi'nin başını çektiği Kürt beyleri ve şeyhleri, Osmanlılara ajanlıkları ile daha sonraki gelişmeler üzerinde Kürdistan halkı aleyhine belirleyici rol oynarlar. Bunun sonucunda Türk egemenleri önemli bir tampon bölge olarak Kürdistan'a dayanarak Acem'i ve Arabistan'ı istila eder; Kürdistan halkının siyasal gelişmesini birkaç yüzyıl sürecek şekilde adım adım ve en barbarından en incesine kadar çeşitli yöntemlerle tüketirler. Birçok belgede de ortaya konulduğu gibi; Türk egemenleri ve sultanları Kürdistan'ın rolünü çok iyi kullanmışlardır. Birkaç yüzyıl boyunca Doğu'ya yaptıkları seferlerinde ve hatta Batı'ya yönelik olan birçoğunda Kürdistan'ı en önemli bir asker deposu olarak kullanmış, onun savaşçı potansiyelini kendi çıkarları uğruna seferber etmişlerdir. Çaldıran'da Şah İsmail'in şahsında Safevi İmparatorluğunun yenilgiye uğratılması ve Mercidabık ve Ridaniye'de Memlukluların ortadan kaldırılmasının en önemli savaşçı gücü, tampon bir Kürdistan'dan derlenen Kürt aşiret ve beylik güçleridir. Bunlar, Osmanlı imparatorluğunun Doğu'da ayakta kalmasının en önemli iç nedenini oluşturmuşlardır. Bu konumlarından dolayı beyliklerine iç otonomi hediye edilir. Yolaçtığı olumsuzlukların etkileri günümüze kadar süregelen böylesi bir iç otonomi. Türklüğün bunca yıl Ortadoğu'da egemen olmasının en önemli nedenlerinden birisidir.

Osmanlı İmparatorluğunun yıkılmaya yüz tuttuğu dönemde Abdülhamit, Kürdistan politikasını yeniden gözden geçirir ve daha da geliştirir. Kürt devşirmelerden oluşturduğu Hamidiye Alayları vasıtasıyla Kürdistan halkının ve diğer halkların başkaldırılarını en kanlı bir şekilde ezerek varlığını güvenceye alır. Hamidiye Alayları vasıtasıyla Kürdistan halkı, Ermeni ulusal hareketine karşı kışkırtılır; Kürt ve Ermeni halkları biribirlerine kırdırtılır. Bununla da kalınmaz, Kürtler, kendi içlerinde biribirlerine karşı kışkırtılır ve kendi isyan hareketleri bu çapulcu sürü tarafından acımasızca bastırılır. Bu politikalarla Osmanlı İmparatorluğunun elinde kalan en son ve en önemli toprak parçalarından olan Kürdistan, elde tutulmaya çalışılır. Abdülhamit'in, *"benim en akıllı politikalarımdan birisi de bu Kürt politikası olmuştur"* demesi boşuna değildir. Aynı politikayı daha Abdülhamit baştayken, İttihat ve Terakki, daha sonra da onun usta bir kliği olan kemalistler devralır ve sürdürürler. Bu temelde, 400 yıllık bir aradan sonra asırlık oyun yeniden sahneye konulur ve Doğu'da Kürtlere dayanılarak ulusal kurtuluş savaşı gerçekleştirilir.

II. Dünya Savaşı ardından emperyalizmin işgaline uğrayan Anadolu ve Kürdistan toprakları üzerinde yeni bir devlet kurma amacıyla yola çıkan M. Kemal, daha önceleri atalarının yaptığı gibi işe Kürdistan'dan başlar ve temel olarak oraya dayanır. Çeşitli vaatler ve "din kardeşliği" demogojisiyle işbirlikçi Kürt aşiret ileri gelenlerini yanına çekmeyi başarır. Böylece, Kürdistan halkı için bir dönüm noktasını teşkil edebilecek böylesi elverişli koşullarda bir kez daha halkımız, Türklüğün çıkarları uğruna alet edilir ve boynundaki kölelik zincirlerini kendi elleriyle sıkılaştırır. Kemalizmin, sırtına basarak devletini kurduğu ve iktidarını sağlamlaştırdığı halkımıza minnet borcunun karşılığı olarak verdiği şey, eşi görülmedik baskı, zulüm ve katliamlar olur. Kurtuluş savaşı başında verdiği vaatleri devletini kurduktan sonra "unutan" ve Kürt feodallerinin ellerindeki son haklarını da alarak onların nüfusunu kırmak isteyen kemalistlere karşı feodaller bağımsızlık ve özgürlük isteyen halkımızı da kendi önderlikleri altında harekete geçirerek çeşitli ayaklanmalara girişirler. 1925'lerden başlayarak 1938'lere kadar, Ağrı, Palu-Genç-Hani, Dersim isyanları gibi birçok isyan gerçekleştirilir. Ancak, feodal önderliğin gerici karakteri, kendi aralarındaki çekişmeleri bir yana iterek bir hareket bütünlüğü yaratamamaları, gelişkin bir örgütlenme ve savaş düzeyine ulaşmamaları gibi nedenlerle isyanlar vahşice bastırılır. Kürdistan'ın dört bir tarafında gerçekleştirilen katliamlarda ve darağaçlarında isyanların liderleri ile halkımızdan binlerce kişi kadın-erkek, çocuk-yaşlı ayrımı yapılmaksızın katledilir.

Direnmelerin vahşice bastırılması ardından Kürdistan, TC'nin askeri işgaline uğrar. Ancak kemalistler, salt bununla yetinmezler. Onlar, Kürdistan'ın geçmiş statüsünü ne pahasına olursa olsun değiştirmeye, böyle bir ülke ve halkı tarihten silmeye kararlıdırlar. Bu amaçla "misak-ı milli" sınırları içine kattıkları Kürdistan'ı aynı zamanda ulusal yayılma alanı olarak da değerlendirip Kürdistan halkını özümsemeye tabi tutarlar. Bu politikalarının başarıya ulaşabilmesi için ön koşul olarak tüm direnen ögeleri imha etmeyi, şu veya bu yolla etkisiz kılmayı görerek katliam ve idamlardan kurtulmuş olan kesimleri sürgüne tabi tutar. Türkiye'nin çeşitli alanlarına dağıtarak eritmeyi hedeflerler. Bu zorunlu göçler sırasında sayısı altıyüzbine varan Kürdistanlı, açlıktan ve soğuktan ölür. Geriye kalanlar ise mecburi iskana tabi tutularak küçük birimlere ayrılır ve dört bir yana savrulurlar.

Sürgünden kurtulmuş olan çoğunluk için durum bundan daha farklı değildir. Tüm Kürdistan dış dünyadan koparılmış, yoğun bir baskı ve sömürü cenderesi içine sokulmuştur. Askeri işgalin gerçekleştirilmesi ardından TC, siyasi, ekonomik ve kültürel alanlardaki sömürgeciliğini tesis etmeye başlamış; halkımız için sonderece karanlık, baskı, zulüm ve acılarla dolu özümsenme süreci başlamıştır. Her türlü hak ve özgürlükten mahrum bırakılmış, dili ve kültürü yasaklanmış, tüm gelenekleri ayaklar altında çiğnenmiştir. Türkleştirme politikasının başarı kazanması için, okul adı altında beyin yıkama ve kendi gerçekliğinden uzaklaştırma merkezleri yaygınca kurulmuş, yeni yetişen Kürdistanlı bebeler buralara doldurularak genç dimağları Kemalizmle zehirlenmiş ve birer Türk olarak yetiştirilmişlerdir. Halkımızın katili, insanlık ve uygarlık düşmanı kemalistler, "kurtarıcı", "uygarlık taşıyıcı" olarak beyinlere işlenmiş ve insanlarımızın kanlarını oluk oluk akıtan, yüzbinlerce bebeyi anasız, babasız, gelecekten umutsuz bırakan, köklerini kendi toprağından koparan çürümeye terkeden bu katiller sürüsü, zehirlediği beyinlerde adeta kendisine minnettar olunması gerektiği fikrini uyandırmıştır. Bununla da kalmamış, onları kendi gerçek değerlerine, kültürlerine, tarihlerine ve ülkelerine yabancılaştırmış, böylece kendi egemenliğinin temellerini sağlamlaştırarak Kürdistan'ı sonsuza dek kendi otoritesi altında tutmayı hedeflemiştir.

Bir yeryüzü cenneti olan zengin ve verimli ülkemizde halkımız açlığa ve yoksulluğa mahkum edilir, ekmek parası için diyar diyar süründürülürken; Türk sömürgecileri zengin yeraltı ve yerüstü kaynaklarımızı kendi kapitalizmlerinin hizmetine sunmuştur. Ve gelişme aşamasında en büyük özsuyunu buradan alırken bugün de bu çürümüş kapitalizmi zorla ayakta tutmak için hiç bir kırıntı bırakmaksızın değerlerimizi iliklerine dek sömürmekte, talan etmektedir. Bitkisel ve hayvansal gıda maddelerinin en büyük üreticisi olan halkımız, yiyecek kuru ekmeği dahi bulamamakta; Kürdistan'da kurulan barajlarla Türk ekonomisinin çarkları döndürülür, Türkiye'nin dört bir tarafı aydınlatılırken, Kürdistan halkı karanlıklar içinde yüzmektedir.

Bir halkı ulusal eritmeye tabi tutarak ortadan kaldırabilmek için herşeyden önce onun dilini, kültürünü, tarihini, gelenek ve göreneklerini ortadan kaldırmak gerektiğini bilen Türk sömürgecileri, geçmişten bu yana en çok bu değerlerimize saldırmakta, bunların yerine kendi değerlerini koymaya çalışmaktadır. Bu nedenle dilimizi konuşmak yasak ve bunun ihlal edilmesi halinde ağır cezalara çarptırılmak kaçınılmazdır. Kültür ögelerimizi yaşatmak, zenginleştirmek ve sahip çıkmak suçtur. Her alanda olduğu gibi bu alanda da birikmiş değerlerimiz bir yandan imha edilmeye çalışılırken, diğer yandan da Türk kültürünün geliştirilmesinde bir hammadde olarak kullanılmakta, gaspedilmektedir. Türkülerimiz, oyunlarımız, el sanatlarımız Türk değerleri olarak lanse edilmekte, halkımızın bunlara sahip çıkması ağır cezalarla engellenmeye çalışılırken, kendileri bu temelde kendi kültürlerini geliştirmeye çalışmaktadırlar.

Kürdistan'da toplumsal yapı tam bir kaosa çevrilmiştir. Halkımız bireylerine varıncaya dek bölünüp parçalanmış, biribirine düşürülmüştür. Her türlü öz değeri tahrip edilerek yerine çarpık değerler geçirilen, böylesi çarpık ve yabancı değer yargıları ve anlayışlarla çepeçevre sarılan insanlarımız son derece geri, çıkarlarının nerede olduğunu kestiremeyen, duyarsız ve sömürgecilerce aldatılmaya, kullanılmaya elverişli bir konuma sürük-

lenmişlerdir. Sömürgecilerce bilinçli olarak yaratılan böylesi çarpık bir yapı, sömürgeciliğin Kürdistan'da bugüne dek dilediği gibi at oynatmasının da temel etkenlerindendir. İnsanlarımız sömürgeci Kemalizmin tahribatları ile kendi öz varlığına karşı suç işler hale getirilerek, kendi kültürünü, dilini, milliyetini inkar ederek, sömürgeciliğin dili ile konuşmayı, onun çıkarlarını savunmayı büyüklük kabul etmiş ve bu durum, halkımızı yokoluşun eşiğine kadar getirmiştir. Sömürgeciler, bütün bu inkarcılığı derin bir kişiliksizleştirme politikasıyla içiçe yürütmüş, soylu değerlerden koparılan benzerliklere böylesi kişiliksizliğin egemen kılınması fazla zor da olmamıştır. Bunun sonucu olarak insanlarımız çağdaş ölçülerden çok çok geride, yetenekleri baskı ve zor altında köreltilmiş, ufukları daraltılmış, edilgen, boyuneğmeye yatkın, kendi çıkarlarına sahip çıkma güç ve cesareti kırılmış insanlar haline getirilmiştir. İnsanlarımızın içine düşürüldüğü bu kabul edilemez ve insanlıkdışı durum, sömürgecilerin halkımıza karşı işledikleri en büyük ve affedilmez suçların başında gelir. Sömürgecilerin tüm suçlarının yolaçtığı yıkımın en somut ifadesidir Kürdistan insanının bugün içine düşürüldüğü durum.

Türk sömürgecilerinin halkımıza karşı işledikleri ağır suçların kendisini en çok ortaya koyduğu bir diğer alan, ekonomik ve sosyal yaşamdır. Sömürgeciliğin bilinçli olarak dayattığı geri bıraktırılmışlık, Kürdistan'da ekonomik gelişmeyi felce uğratmıştır. Sömürgeci kapitalizmin sonderece yıkıcı ve çarpık yansımaları bu alandaki sorunları daha da derinleştirmektedir. İşsizlik tüm toplumu hücrelerine dek sarsan boyutlardadır. Ellerindeki varlıklarına da çeşitli yöntemlerle el konulan insanlarımız yaşayabilmek için çeşitli Avrupa ve Ortadoğu ülkelerine savrulmakta, en ağır koşullarda yaşam kavgası yürütmektedirler. Aynı şekilde Türkiye'nin büyük şehirlerine **akın ederek en tortu işlerde son** derece düşük ücretlerle çalışmakta, bulabildikleri işler, çoğunlukla geçici ve mevsimlik işler olmaktadır. Böylece yılın bir mevsimi çalışarak elde ettikleri düşük gelirle bütün bir yıl ayakta kalmaya uğraşmaktadırlar. Bu koşullarda açlık, yoksulluk ve hastalık insanlarımızın adeta vazgeçilmez kaderi haline getirilmiş bulunmaktadır.

Çok geri bir sosyal yaşam içine **hapsedilmiş bulunan insanlarımız,** yaşam için gerekli en temel olanaklardan ve alt yapı hizmetlerinden bile yoksundurlar. Yol, su, elektrik, **sağlık kurumları gibi hizmetlerden** yararlanmayan insanlarımızın en yaygın sahip oldukları "hizmet"ler, okullar ve hapishanelerdir. Birincisi, beyinleri Kemalizm zehiri ile doldurulmuş has Türkler yetiştirmeye hizmet ederken, ikincisinin amacı ise, bu kurumlarda "terbiye edilemeyen" insanlarımızın "terbiye edilmesini" sağlamak, bu da olmazsa kafalarını ezmektir. Böylesi olumsuz koşullarda yaşamaya mahkum edilen insanlarımız, çağın her türlü nimetinden yoksun olarak çok ilkel bir yaşam tarzına ve düzeyine sahiptirler. Sömürgecilerin çeşitli yöntemlerle katlettikleri ya da biribirlerine kırdırdıkları insanlarımıza ek olarak her yıl binlerce insanımız doktorsuzluktan, ilaçsızlıktan, kötü yaşam koşullarından hayatını kaybetmektedir. Böylece sömürgeciliğin halkımıza dayattığı katliamlar bir de bu yolla yürütülmüş olmaktadır.

Her dönemde halkımızın bağımsızlık ve özgürlük umutlarının katili olan, onların en insani haklarını bile gaspederek dizginsiz bir baskı ve zulüm cenderesi içine hapseden ve çağdışı sömürgeciliğini ayakta tutmak için her türlü yönteme başvurmaktan çekinmeyen Türk sömürgecilerinin yüzlerindeki her türlü maskeyi bir yana iterek en barbar ve katliamcı yüzleriyle ortaya çıktıkları dönem faşist cunta sonrası dönem oldu. Varlıklarını sürdürebilmelerinin Kürdistan'ı egemenlikleri altında tutmalarına bağlı olduğunu çok iyi bilen sömürgeciler, geçmişten buyana halkımızın en küçük bir başkaldırısını dahi en acımasız yöntemlerle ezmiş ve tüm sömürgeci uygulamalarını da böylesi başkaldırıların bir daha ortaya çıkışına imkan bırakmayacak tarzda geliştirmişlerdir. Ancak her türlü çabaya rağmen halkımızın bağımsızlık ve özgürlük tutkusunu tamamen söndürmeyi başaramamışlardır. 1973'lerden başlayarak bu tutkunun yeniden alevlenmesi ve 1978'lerde PKK şahsında maddi bir güce dönüşmesi, Kürdistan'daki sömürgeci Türk varlığı için sonun başlangıcını ifade etmekteydi. Nitekim, TC'de bu gerçeği dehşetle farkederek başından beri bu oluşumu ezmeyi ve daha dalbudak salmadan imha etmeyi önüne en temel görevi olarak koydu. Bunu başarmak için de komplolardan silahlı saldırılara, baskı ve işkencelerden saptırma çabalarına kadar her türlü yönteme başvurmaktan çekinmedi. Fakat bütün dizginsiz saldırılara ve komplolara ve hatta sıkıyönetim ilan edilmesine rağmen ulusal kurtuluşçu hareketin gelişmesi ve kitleleri kucaklamasının önüne geçilemedi. Varlıklarını ciddi olarak tehlikeye sokan bu gelişmeler karşısında Türk sömürgecileri çareyi askeri bir darbe ile faşizme geçmekte ve ellerindeki son koz olan orduyu devreye sokmakta buldular.

Faşist cunta yönetimi altında geçen beş yılı aşkın sürede Kürdistan halkı, tarihinin en ağır baskı, işkence, zulüm ve katliamlarına maruz kaldı, dünya tarihinde eşi görülmemiş uygulamalarla yüzyüze geldi ve sömürgecilikle hesaplaşma yolunda önemli adımlar attı. Bu dönem hem sömürgeci barbarlığın ve hem de Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin doruğa ulaştığı nihai bir hesaplaşma dönemini ifade eder. **Faşist Türk cuntası** şahsında Türk egemenlerinin tüm suçları en üst boyutta açığa çıkmış ve halkımız, PKK şahsında tarihinin birikmiş hesaplarını sormaya ve kendisine karşı işlenen insanlık suçlarının faillerinden intikam almaya başlamıştır.

İşbaşına gelişinin en temel nedenlerinden birisi, Hareketimizi imha etmek ve halkımızı sindirmek olan sömürgeci faşist cunta, daha ilk günden başlayarak tüm gücüyle Kürdistan'a yöneldi. Ülkemizi en ücra köşelerine varıncaya dek yeniden işgal etti. Gerçekleştirdiği sayısız operasyonda halktan binlerce kişiyi ve yüzlerce Parti kadro ve sempatizanını yakalayarak zindanlara doldurdu; yüzlece kişiyi alçakça katletti. Adeta her evi, her okulu, her köy meydanını birer işkence tezgahı haline getirerek halkımızı, çocuk-yaşlı, kadın-erkek demeden akılalmaz işkencelerden geçirdi. İnsanlarımızın en kutsal değerlerine, namuslarına varıncaya dek saldırdı, onurlarını rencide etti, inançlarıyla oynadı.

Halkımız üzerinde katmerli bir sömürü ve gasp politikası uyguladı. Aramalar sırasında varına-yoğuna el koydu; silah teslimi, orduya yar**dım adı altında haraca bağladı; teh**dit ederek gözünü korkutarak, tutuklayıp işkenceye alarak rüşvet üzerine rüşvet dayattı; varını-yoğunu satmaya zorlandı; ağzındaki lokmaya varıncaya dek elinden alındı. Halkımızı işsizliğe ve yoksulluğa mahkum etti; hiçbir yerden geliri olmayan insanlarımız kuru ekmek dahi bulamaz duruma düştü; açlıktan ölüm olayları, intiharlar, cinayetler günlük olaylar haline geldi. Ekmek parası bulamayan insanlarımız eskisinden çok daha fazla sayıda ve kitleler halinde sömürgeci ve emperyalist metropollere, Ortadoğu'ya akın ettiler. Topraklarından koparak yaban ellerde yaşam kavgası verdiler; en tortu işlerde kölece çalıştılar; iliklerine dek sömürüldüler. Yurtdışına bu akın, bizzat sömürgeciler tarafından körüklendi. Mücadelemize temel teşkil edebilecek alanlar, neredeyse insandan arındırılmaya, boşaltılmaya, Avrupalara taşırılmaya çalışıldı. Önemli bir potansiyel güç oluşturan gençlik bu politikadan özel olarak etkilendi; mücadeleden böylelikle koparılmaya çalışıldı. Gittiği alanlarda yozluk ve kişiliksizlik politikalarına maruz bırakılarak erimeye mahkum edildi.

Ülke içinde de insanlarımız topraklarından koparılarak daha rahat denetim altında tutulabilecekleri ve eritilebilecekleri alanlarda mecburi iskana tabi tutuldular. Dağlık alanlardaki yerleşim alanları ve sınır bölgeleri insandan arındırılmaya çalışıldı. Ellerindeki tüm varlıklarını kaybeden bu insanlarımız gittikleri alanlarda sefalete boğularak açlık, işsizlik ve olanaksızlıklar içine düştüler. Diğer taraftan birçok aile sürgün cezalarına çarptırıldı. Mücadeleye bağlılık duyan, çocukları veya yakınları devrimci olan aileler üzerindeki bu politika ile halkımız yıldırılmaya ve devrimci saflara katılma cesareti kırılmaya çalışıldı.

Devrimci gelişmeyi engelleme ve toplumumuzu tüketmenin bir yöntemi olarak sosyal yapının çığırından çıkarılması için türlü yollar denendi. Halkımızın her türlü geliştirici ve özünü koruyucu değerine pervasızca saldırılarak ve alabildiğine duyarsız, çürümüş bir yapı egemen kılınarak böylece toplum içten içe kokuşturulmaya çalışıldı. Ahlaksızlık, fuhuş, hırsızlık, içki, kumar ve uyuşturucu gibi alışkanlık ve hastalıklar bir salgın gibi yayılmaya ve özellikle toplumun dinamik kesimlerini oluşturan gençlik bu politikalar içinde düzenin bir uzantısı haline getirilmeye uğraşıldı. Yüzlerce yıllık sömürgeci egemenlik altında kişilik gelişimi sekteye uğratılmış olan insanlarımız bu son dönem uygulamaları ile iyice çığırından çıkarılıp kendisine ve topluma hiç bir yararı olmayan hastalıklı bireylere dönüştürülmeye çalışıldı ve belli kesimler üzerinde bu politika etkili de oldu.

Sömürgeciler, halkımıza karşı işledikleri ağır suçları bununla da sınırlı tutmadılar. Geçmişten beri halkımızı boyunduruk altında tutmada en çok yararlandıkları bir politika olan Kürdü Kürde kırdırma politikasını bu kez daha üst boyutlarda ve alçakça biçimlerde yürürlüğe koydular. Açlığa ve yoksulluğa mahkum ettikleri birçok insanımızı bu konumlarını kullanarak ve bunu baskı, zor ve tehdidle de birleştirerek ajanlaştırdılar. Kendi öz benliğine ihanet eder konuma getirdiler ve suçlarına ortak ettiler. "Köy korucuları" adı altında yeni Hamidiye Alayları örgütleme işine girişerek, ulusal kurtuluş mücadelemizi bir kez daha bizzat kendi insanlarımızı kullanarak bastırma çabasına girdiler. Direnen insanlarımızı teslim almak ve amaçlarına hizmet ettirmek için yakınlarını satın alma ve ajanlaştırma yoluna başvurdular, bunu gerçekleştirmek için ise akla gelebilecek her türlü yöntemi kullandılar.

Yine bu süreçte tarihin en ağır suçlarına cezaevlerinde tanık olundu. Halkımızın en yiğit evlatları, önderleri doldurulduklari cezaevlerinde insan aklının alamayacağı kadar vahşi ve insanlıkdışı baskı ve işkence yöntemlerine maruz kaldılar. Asılarak, boğularak ve yakılarak katledildiler. En kutsal varlıklarına, Kürdistan halkı ve öncüsüne ihanet etmeye zorlandılar. Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz, tutuklu yoldaşlarımız şahsında imha, Partimiz tasfiye edilmeye çalışıldı. Düşman bu alanları her ne pahasına olursa olsun Kürdistan davasının bir daha canlanmamak üzere tarihe gömüldüğü alanlara dönüştürmeye kararlıydı. Bu nedenle direnişe dizginsiz bir vahşetle saldırdı. Yoldaşlarımızın direnen iradelerine diz çöktürmek ve lanetli ihaneti bir kez daha Kürdistan tarihine egemen kılmak için onları en ağır işkencelerden geçirdi; aç, susuz, uykusuz bıraktı; en temel haklarını bile ellerinden aldı. Ama bir deri bir kemik de kalmış olsalar, baştan ayağa inanç, kararlılık ve direnç kesilen o yüce insanları teslim almayı, mücadelemizi ezmeyi başaramadı. Tüm dünyada ismi Hitler'in toplama kampları ve Saygon zindanları ile birlikte anılan Diyarbakır zindanı, halkımızın tarihinin şerefle yeniden yazıldığı bir direnme kalesine dönüştürüldü.

Sömürgeciler, tutuklu yoldaşlarımız şahsında mücadelemizi yargılama ve mahkum etme çabalarını sömürgeci mahkemelerde de sürdürdüler. Kürt halkının varlığını, haklarını, mücadelemizin haklılığını tartışmaya açmak istediler. Ancak yoldaşlarımız, sömürgecilerin bu oyunlarını da boşa çıkarmayı başardılar. Her türlü savunma araçlarından yoksun ve fiziki olarak yıpranmış olmalarına rağmen sonuna kadar kesin bir kararlılık ve bilinçle direndiler. Halkımızın varlığının, mücadelemizin haklılığının tartışılmasına izin vermediler. Sömürgeci mahkemeleri, sömürgeciliğin yargılandığı, tüm suçlarının birbir ortaya döküldüğü ve sömürgeci Türk devletinin tarihi olarak mahkum edildiği alanlar haline getirdiler. Yoldaşlarımız, tarihin kendileri hakkındaki yargısının beraat olduğunu ifade ederek kendileri için hazırlanmış olan sanık sandalyesine gerçek suçluyu, TC'yi oturttular ve kendisinden hesap sordular. Evet, Diyarbakır mahkemelerinde tarihin en büyük yanlışlıklarından birinin düzeltilmesi ve herkesin yerli yerine oturtulması olayı yaşandı. O güne kadar tüm suçların sahibi olan ama yargılama hakkını kendisinde gören, sürekli hesap soran çağdışı sömürgeciliğin, bir kez daha çağdaş ve haklı olanı yargılamasına izin verilmedi. Aksine o, hesap vermek zorunda bırakıldı ve gerekli cezaya çarptırıldı.

Başlangıçta da belirttiğimiz gibi, Türklüğün bugüne kadar varlığını koruyup geliştirerek gelmesinde esas pay Kürtlerindir. Onlar her dönemde halkımızın sırtına basarak, çeşitli entrikalarla onu kendi amaçlarına alet ettiler. 1071'de Alpaslan, 1500'lerde Yavuz Sultan Selim, 1900'lerde ise Mustafa Kemal, Kürtlere dayanarak, en çok **tehlikede ve yaşayamayacak dönemlerde olmalarına karşılık, Türklüğe** atılım yaptırdılar. Birincisinde, Anadolu'nun kapıları açıldı kendilerine; ikincisinde, Doğu'nun kapıları açıldı ve bu temelde tüm Batı'ya hükmedildi; üçüncüsünde ise, Mustafa Kemal, Doğu'ya dayanarak Türklüğü kurtardı ve bir daha çıkmamacasına Anadolu'nun hakimi yaptı. Görüldüğü gibi, Türklük, ancak Kürtlerin sayesinde varlığını koruyabilmiş ve gelişebilmiştir. Bunu gerçekleştirmek için Kürtler üzerinde uygulamaya koyduğu politikalar ise, sonderece gerici ve tehlikelidir. Bu politikalar kendileri için bir çıkış noktası olmuştur ama, Kürt halkının da yıkımını getirmiştir.

Bu gerçekler tüm olumsuz sonuçları gözler önündeyken, insan, Türk ve Kürt halklarının tarihsel işbirliği üzerine çeşitli güçlerce ortaya atılan iddiaların demogojik niteliğini görmeden edemiyor. Elbette ki, Türk halkıyla omuz omuza devrimci mücadeleyi yükseltmek, birbirinin çıkarlarını kollamak çok soylu ve görkemli bir olay ama, tarihte Türk ve Kürt egemenlerinin gerçekleştirdikleri gerici işbirliklerini bu ad altında yüceltmek açık ki, kabul edilemez. Kimin lehine olmuştur bu işbirlikleri? Hangi milliyet, hangi dil, hangi kültür ve hangi ülke lehine olmuştur? Ne pahasına gerçekleşmiş ve hangi sonuçlara yolaçmıştır? Bu politikaların ürünü olarak bugün karşımızda bir Kürdistan gerçekliği var; çağdaş gelişmelerin dışına itilmiş, geri bıraktırılmış ve imhanın eşiğindeki bir ülke gerçekliği bu. Bu konuma düşürülen ülke, din kitaplarında "cennet" olarak adı geçen, dünyanın en eski ülkesi, uygarlığın beşiği olan iki nehir arası verimli ülke, insanlığın ilk tohumları toprağa serptiği, ilk hayvanları evcilleştirdiği ülke olan Kürdistan. Eğer tarihte en eski bir ülkeden ve onun üzerinde yaşayan en eski bir halktan sözedilecekse akla gelecek ilk isimlerdendir Kürdistan ve Kürt halkı. Ama günümüzde bu ülke en acımasız talanlar ve tahribatlarla viraneye çevrilmiş; üzerinde yaşayan halk ise, salt ulus olmaktan çıkarılmak tehlikesiyle değil, aynı zamanda tarihten silinmekle de yüzyüze bırakılmış durumda. Evet, geçmişten bugüne Kürdistan tarihinin kısa bir hikayesi bu. Bu hikayede Türklüğün payı sonderece belirgin. Türk hakimiyeti daha Alpaslanlardan, Selçuklu beylerinden beri tahripkar bir tarzda yönelmiştir Kürdistan'a. Ülkemizin uygarlık aşamalarını ezerek, bu ezme temelinde hain bir işbirlikçi tabaka oluşturarak ve bunlara dayanıp kendi milli ve toplumsal gelişmesini güçlendirerek bugüne gelmiş ve bütün bunlara da halkımızın ve ülkemizin adını dahi bir cezalandırma ögesi haline getirerek karşılık vermiştir. Kürt halkı ve Kürdistan, Türklüğün dayandığı birer kale olmuştur ama, bugün bu kaleler, viran edilip mezarlara çevrilmiş bir ülke ve bu mezarlıklara gömülmüş bir halktan ibarettir. Bu halkın dili yasaklanmış, kültürü yokedilmekle karşı karşıya getirilmiştir. Ülkenin ekonomisi talan, toprakları paramparça edilmiştir. İnsanları işsiz, yoksul, hastalıklı bir halde ve hiç bir halkın olmadığı toplumsal bir kaos içinde yaşamaktadırlar. Ulusal kimlik önemli oranda yokedilmiş, toplumsal çözülüş had safhaya ulaşmış bulunmakta ve kişiliksizlik bireyleri pençesine almakta sınır tanımamaktadır.

Evet, halkımızı ve ülkemizi bu duruma düşürenlerden hesap sorulmalıdır diyoruz. Bu suçların sahiplerinin bir kez daha tarihi tersyüz edip dünya halklarını yanıltmasına izin verilmemelidir. Suçların gerçek sahiplerinin mazlumları yargılaması kabul edilmemeli, herkes gerçek yerine oturtulmalıdır. Gerçekler tüm açıklığıyla gözler önüne serilmeli, hiç bir yanılgıya yer verilmemelidir. Tarihimizin ve günümüzün üzerindeki karanlık perde söküp atılmalı, herşey tüm gerçekliğiyle açıklığa kavuşturulmalıdır.

Gösterilmelidir ki, halkımızı bölücülük ve yıkıcılıkla suçlayanlar, gerçek bölücü ve yıkıcılardır. Ülkemizin bölünüp parçalanmasının ve yıkıma uğratılmasının hesabını vereceklerdir.

Partimizi, terörizmle suçlayanlar, devlet terörünü en uç noktaya çıkararak halkımızı katleden, işkence uygulayan, sınırlarda, dağlarda ve zindanlarda kurşuna dizenlerdir. Döktükleri kanların hesabı misliyle sorulacaktır.

Partimizi, insanları göçe zorlamakla, aileleri bölüp parçalamakla suçlayanlar, yüzyıllardır halkımızı mecburi iskanlar, sürgünler ve göç-

Devamı syf: 23'te

EMPERYALİZMİN ÖZEL SAVAŞI ve TÜRK ORDUSUNUN KÜRDİSTAN'DA YÜRÜTTÜĞÜ SAVAŞIN NİTELİĞİ ÜZERİNE

III. BÖLÜM

KÜRDİSTAN'DA ÖZEL HARP

SAYI 48'DEN DEVAM

A–) 15 AĞUSTOS ATILIMI, HRK VE ERNK'NİN İLANI VE ÖZEL SAVAŞIN TIRMANIŞI

Partimiz II. Kongre sonrası tüm karşı çabalara ve provakasyonun engelleme girişimlerine rağmen, ülkeye giriş hareketini başarıyla gerçekleştirdi. Bundan sonra artık Partimizin tarihinde yeni bir evre açılmaktaydı. Faşist cuntanın üç yıl boyunca yarattığı tahribatlara, toplumu içine soktuğu kaosa, tüm Parti örgütlerinin ve ilişkilerinin ağır kayıplara uğramasına karşılık mücadeleyi yeniden yükseltmek ve bunun için de herşeyden önce Parti örgütlerini yeniden yaratmak gerekmekteydi. Ülke zemininde mücadeleyi örgütleme görevini üstlenmiş olan Parti kadroları, olağanüstü zorluklar ve tehlikelerle mücadele içinde örgütlenme zeminini yaratma savaşı yürüttüler. Bir yıl süren bu gizli çalışmaların ardından artık tüm halka bir savaş çağrısı yapmak, onları dört yıl boyunca içine gömüldükleri umutsuzluktan çekip çıkarmak ve mücadelemizin yeni döneminin başlangıcını ilan etmek amacıyla 15 Ağustos 1984'de Eruh ve Şemdinli eylemleri gerçekleştirildi ve Devrimci Kurtuluş Birliklerimiz olan HRK'nin kuruluşu ilan edildi. Bu eylemlerle birlikte artık yeni bir dönem açılmaktaydı; o güne kadar Türk sömürgecilerinin halkımıza yönelik tek taraflı baskı ve imha savaşına karşı, Kürdistan halkının da partisi önderliğinde topyekun bir bağımsızlık ve özgürlük savaşına girmesi dönemi.

15 Ağustos eylemlerinin ülke ve dünya genelindeki yankıları büyük oldu. Kürdistan halkı, eylemleri büyük bir coşkuyla karşıladı ve kurtuluşuna olan umudu yeniden canlandı. Yıllardır çektiği acıların intikamını nihayet alacağı inancıyla önderlerine kucak açtı ve onların etrafında bir kez daha kenetlendi. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve önderi PKK'yi bir daha canlanmamak üzere imha ettiği iddiasında olan sömürgeci cunta içinse, bu eylemler gerçek bir darbe oldu. Hemen isyan olduğu düşüncesiyle ordunun büyük bir kısmını Kürdistan'a yığdı, "72 saat"lik ömür biçtiği devrimcilerin hepsini yakalayacağına dair demeçler verdi ve operasyonlara girişti. Ancak sonuç bir kez daha kendisi için tam bir fiyasko idi. Hiçbir devrimciyi yakalayamadığı gibi, mücadelenin her geçen gün daha da yükselmesinin de önüne geçemedi. "Anarşi ve bölücülük"ü bütünüyle ezdiği iddiasıyla sürekli propagandalar geliştirmiş olan cuntanın şahsında Türk devleti bu eylemlerle büyük bir darbe yedi, otoritesi sarsıldı ve ordusunun kofluğu gözler önüne serildi. Eylemler uluslararası kamuoyunda da büyük bir etki yarattı. Gözler hiçbir zaman olmadığı kadar Kürdistan'a çevrildi ve günlerce bu gelişmeler üzerinde duruldu. Çeşitli ülke ve güçler bu yeni gelişmeler ışığında Kürdistan politikalarını gözden geçirme gereği duydular. Türk cuntasının "istikrar"ı sağladığına olan inanç yerle bir oldu ve uluslararası kamuoyundaki itibarı önemli oranda sarsıldı.

15 Ağustos eylemlerinin derinden etkilediği bir diğer kesim ise, sosyal-şoven ve reformist küçükburjuva örgütler oldu. Ancak bu etkilenme devrimci bir atılımın yarattığı sevinç ve coşku değildi. Aksine onlar her zamanki olumsuzluklarını bir kez daha ortaya koyarak eylemlere Türk cuntası ile aynı ağızdan saldırdılar. Partimizi "demokrasiye geçiş çabalarını baltalamak"la, "affın çıkmasını engellemek"le, "cuntanın provakasyonlarına zemin hazırlamak"la, "Kürdistan halkını katliama sürüklemek" ile, "TC ordusunun Irak'a saldırısı için zemin hazırlamak"la vs. suçladılar. Kendi teslimiyetçiliklerini ve cuntanın "demokrasi"sine bel bağlamışlıklarını devrimci mücadele için ortamın henüz elverişli olmadığı ve bu dönemde geliştirilen devrimci atılımın maceracılık olduğu iddialarıyla gizlemeye çalıştılar. Devrimin kabarışı karşısında gerici planlarının bozulmasının yarattığı öfkeyle Partimize alçakça dil uzattılar, kraldan daha kralcı bir tavırla karalama ve demogojilerine hız verdiler. Cunta öncesi ve özellikle de sonrası dönemde içinde yüzdükleri utanç verici durumu bir kez daha açıkça gözler önüne serdiler ve tasfiyecilikten ne ölçüde etkilenmiş olduklarını ortaya koydular. Her dönemde olduğu gibi içine girilen yeni dönemde de Partimize karşı mücadeleyi en temel görevleri olarak benimsedikleri bir kez daha netçe görüldü.

15 Ağustos eylemlerine karşı tavır, gerçekten her gücü yerli yerine koyan, devrim ile karşı-devrim ve ona objektif olarak hizmet edenleri açığa çıkaran bir mihenk taşı rolü oynadı. Çeşitli güçler bu eylemlere saldıran tutumları ile her geçen gün daha çok teşhir ve tecrit olurken, gerçek kurtuluşunu devrimde gören halk kitleleri bu eylemler etrafında günden güne daha sıkı kenetlenerek mücadeleye sahip çıkmaya başladılar. Halk kitlelerinin sempati ve desteği ile beslenen devrimci mücadele gelişimini sürdürdü ve tüm Kürdistan'ı boydan boya sararak yaygınlaştı. Eylemler hem nicelik ve hem de nitelikçe gelişme kaydederek sömürgeci Türk devleti ve tüm kurumlarını sarsan boyutlara ulaştı. Tüm Kürdistan tarihinde ilk kez bu kadar uzun süre varlığını koruyan ve TC'yi gerçekten tehdit eden bir mücadele gerçeğine ulaşıldı. Askeri örgütünü yaratmış olan devrimci mücadele süreç içinde Cephe örgütünü de yaratarak tüm halk kitlelerinin devrim yolunda seferber edilmesi doğrultusundaki en önemli adımı da atmış oldu. HRK ve ERNK, tüm Kürdistan halkı tarafından kendi öz örgütlenmeleri olarak sahip çıkılan örgütlenmeler oldu.

Kürdistan'da devrimci mücadelenin gelişimi, karşı-devrimin de gelişmesini beraberinde getirdi. Devrimci eylemler boyutlanıp halk kitlelerini devrim safına çektikçe sömürgeci-faşist cunta da karşıdevrimci "Özel Savaş"ına hız verdi. En alçakça yöntemlere başvurmaya başladı. Bu anlamda denilebilir ki, TC tarihinde "Özel Savaş" günümüz Kürdistan'ında en gelişmiş biçimlerine kavuşmuş oldu ve devrimci mücadele geliştikçe bu savaşın kapsam ve biçimlerindeki gelişme de sürecektir. 15 Ağustos atılımı öncesi ve özellikle de sonrası dönemde çeşitli güçlerin içine girdikleri tutumları ve geliştirdikleri yöntemleri ele almak PKK'nin bugün karşı karşıya olduğu "Özel Savaş"ın boyutlarını daha iyi anlamamıza katkıda bulunacaktır.

1) TC VE "ÖZEL SAVAŞ"IN ÇEŞİTLİ ALANLARDAKİ BİÇİMLENİŞİ

a) Askeri Alanda

Sömürgeci ordu, Türk burjuvazisinin Kürdistan'daki sömürgeci egemenliğini sürdürmede başvurduğu ekonomik, siyasi, kültürel ve askeri alanlardaki savaşın bizzat yürütücü ve uygulayıcı gücüdür. Bu nedenle Kürdistan'daki "Özel Savaş"a gerçek anlamda damgasını vuran ordunun zor'udur.

15 Ağustos atılımı ardından Türk ordusunun gücünün 2/3'si Kürdistan'a kaydırılmıştır ve bu, en seçme birliklerden oluşmaktadır. Kürdistan'ın sınır boyları boydan boya abluka altına alınmış, HRK'nin kitle desteğini kesmek amacıyla yaylalara varıncaya kadar askeri güç yığınakları yapılmış, her köye sayısı 60'a varan asker yerleştirilmiş, yine şehir ve kaza merkezlerinde olağanüstü güç yığınakları yapılmıştır. Daha çok küçük birlikler halinde hareket etmek zorunda kalan TC ordusu, yerleşik bulunduğu alanlarda da sayısal ve teknik üstünlüğüne rağmen karakollarını etrafını hendekler ve kum torbaları ile sıkı sıkıya çevirerek güvenliğini sağlamaya çalışmaktadır. Yine halkı sürekli nöbet tutmaya zorlamaktadır. Ordu içindeki bunalımlar, kaçışlar vb. de düşünüldüğünde nasıl bir çıkmaz ve derin korku içinde bulunduğunu anlamak zor değildir. Bu ise, onun barbarlığını daha da arttıran bir etken olmaktadır.

Kürdistan'a bu kadar yoğun bir askeri yığınak yapmış olmasına karşılık, TC kendisini yine de güvenlikte hissetmemekte, Kürdistan'daki savaşı, İçişleri Bakanlığı ve Genel Kurmaylıkça da açıklandığı üzere, "Özel Savaş" birlikleri vasıtasıyla yürütmektedir. Gerillaya kaşı anti-gerilla faaliyetinin gereklerine göre donatılmış olan bu birlikler şovenist ve faşist ideolojilerle beyinleri yıkanmış, her türlü insani değerden soyutlanmış, halk ve PKK düşmanı profesyonel askerlerden oluşturulmuştur. Bu faşist birlikler, yalnızca askeri anlamda karşı-gerilla faaliyeti yürütmekle kalmamakta, aynı zamanda devrimciler kılığına girip halkın canına, malına ve namusuna zarar vererek devrimcileri tecrit faaliyeti de yürütmektedir.

Sürekli operasyonlara maruz kalan Kürdistan'da bunun yanısıra her türlü yerleşim alanı arasındaki bağlantı yerleri de pusu noktalarıyla donatılmıştır. Böylece devrimcilerin hareket olanakları ortadan kaldırılarak ve imha edilmeleri sağlanarak etkisizleştirilmeleri amaçlanmaktadır. Diğer taraftan sınır boyları elektrikli teller, mayınlar vs. ile kaplanmakta ve ışıklandırılmakla kalınmamakta, İçişleri Bakanının açıkladığı gibi, "Fiziki tedbirler" alınarak da korunmaya çalışılmaktadır. "Fiziki tedbirler"den kasıt bu alanların tamamen Kürdistanlılardan arındırılarak askeri güçlerce işgal altında tutulmasıdır.

Sömürgeci Türk devleti bu kadar yoğun ordu gücünün konumlandırılmış olmasına karşılık, Kürdistan'da ayrıca milis oluşturma faaliyetleri de yürütmektedir. "Köy Korucuları Kanunu" gereğince işbirlikçi çevrelerden oluşturulan bu milisler, silahlandırılarak devrimci harekete karşı çıkarılmakta ve böylece savaş Kürdistanlılaştırılmaya, Türk ordusunun daha fazla yıpranmasının önüne geçilmeye çalışılmaktadır.

Ancak bugüne kadarki gelişmeler çok açıkça ortaya koymuştur ki, askeri ve teknik üstünlüğüne rağmen Türk ordusu Kürdistan'daki savaşında ağır tahribatlar almaktan ve acz içine düşmekten kurtulamamıştır. Ordu saflarında yoğun bir bunalım ve dağılma yaşanmakta, korku ve panik safları sarmış bulunmaktadır. "Yenilmez Türk ordusu", "aslan mehmetçik" efsanesi yıkılmış, Türk devletinin bu en büyük dayanağının ne kadar çürük temellere sahip olduğu ve ne kadar barbar olursa olsun onu yaşatmaya yetmeyeceği açığa çıkmıştır. Zaten milis oluşturma faaliyeti de bunun bir sonucudur. Fakat bunun da bir kurtuluş yolu olmadığı görülmektedir. Devrimci Kurtuluş Birliklerimizce hergün onlarca milis silahsızlandırılmakta veya cezalandırılmaktadır. Birçoğu da kendiliğinden silahlarını bırakma yoluna gitmektedir.

Kısacası, faşist Türk devletinin Kürdistan'daki "Özel Savaş"ının temel yürütücü gücü olan ordu, akılalmaz barbarlıklara ve saldırılara başvurmakta ancak bunun TC'yi kurtarmaya yetmeyeceği de her geçen gün biraz daha bilinçlere kazınmaktadır. Üstelik Kürdistan'daki bu savaş ve ordunun artan ihtiyaçları TC'yi ekonomik olarak da iflasın eşiğine getiren bir etken olmaktadır.

b) Ekonomik Alanda

TC'nin Kürdistan'da ekonomik açıdan yürüttüğü "özel savaş"ın temelini "Doğu'yu kalkındırma" safsatası oluşturmaktadır. "Doğu'nun makus talihini yenme" sloganıyla kitlelerin desteğini çekmeyi ve UKM'sinden uzaklaştırmayı hedefleyen cunta, askeri önlemlerin yanısıra ekonomik alanda atılacak bir takım adımların da Kürdistan'da gelişen mücadeleyi bastırmada yarar sağlayacağı inancındadır. Kürdistan halkı üzerindeki azgın çıplak sömürüsünü kamufle etmeyi ve kendilerinin çıkarları doğrultusunda çalıştığı imajını yaratmayı hedefleyen bu politika bizzat Amerika tarafından salık verilmekte ve desteklenmektedir. En son Paul Henze'nin "Türkler ve Kürtler" isimli yazısında da ortaya konduğu gibi bu politikayla sonuç alınabileceği umudu yaygındır. Nitekim MDP Genel Başkanı, parlamentoda yaptığı bir konuşmada gerekirse tüm yatırımların Doğu'ya kaydırılması gerektiğini belirtmekteydi.

Sözde böylesine dört elle sarılınan bu politika ne ölçüde pratik bir gerçeklik halini alabilir? Açık ki, bunun Türk kapitalizminin bugün içinde bulunduğu krizle ve Kürdistan'ın sömürgecilere artık pek de umut vermeyen siyasi konumuyla doğrudan bağlantısı vardır. İçine girdiği bunalım döneminde artık kendi kendisini üretemeyen, çürümüş Türk kapitalizminin Kürdistan'a verebileceği hiç bir şeyi kalmamıştır. Kapitalizmin bu konumuna ek olarak bir de Kürdistan'da gelişen mücadelenin yarattığı endişeler nedeniyle ne yerli ve ne de yabancı sermaye, Kürdistan'a yatırım yapmayı çıkarlarına uygun bulmaktadır. Bu açıdan da "Doğu'nun kalkındırılması" sahte bir demogoji olmaktan öteye gidememektedir.

Bugün Kürdistan'da yaşanan ekonomik durum tam bir çöküşten başka bir şey değildir. Cunta sonrası dönemde artan yoksulluk, işsizlik ve açlık her geçen gün vahim boyutlara ulaşmakta, buna bir de sömürgecilerin talan ve gaspı eklenince yaşam iyice çekilmez hale gelmektedir. Kürdistan halkı kendisine acı, işkence ve açlıktan başka bir şey vermeyen sömürgecilerin ekonomik vaadlerinin inandırıcılığını çoktan yitirmiş bir yalan olduğunun bilincinde olarak ulusal kurtuluşçu saflarda yerini almaktadır.

c) Sosyal Alanda

Sömürgeci Türk devleti Kürdistan'daki varlığını sürdürebilmesinin önkoşulu olarak çürümüş bir sosyal yaşam yaratmayı görmektedir. O, böylesi bir yaşamın egemen kılındığı bir toplumda istediği gibi at oynatabileceğinin bilincindedir. Bu nedenle de Kürdistan'da yürüttüğü "özel savaş"ın en önemli halkalarından birisi olarak çığırından çıkarılmış bir toplumsal yaşam yaratmayı almaktadır. Geçmişten bu yana eğitimden kültüre kadar her alanda sürdürülen yozlaştırma çabaları cuntanın iktidara gelişi ile birlikte had safhaya ulaştırılmıştır.

Bu politikanın bir gereği olarak başta gençlik olmak üzere toplumun her kesimine yönelik özel programlar uygulanmakta, toplum tüm hücrelerine dek çürümeye tabi tutulmaktadır. Bunun için de onu ayakta tutan ne kadar değer yargısı varsa hepsine saldırılmakta, duyarsız ve hiçbir ölçü, hiçbir bağ tanımayan insan tipleri yaratılmaya çalışılmaktadır. Her türlü ulusal ve insani değerlerden koparılmış ve yaşamak için her yola başvurmaktan çekinmeyen bu insan tipinin yaratılması ile toplum kendi çıkarları için ulusal kurtuluş mücadelesi yolundan alıkonacak ve rahatlıkla güdülebilecektir. Bu amaca ulaşmak için eğitim kurumları en temel organlar olarak kullanılmakta ve bu radyo, televizyon, basın organlarıyla pekiştirilmektedir. Bu organlar vasıtasıyla her türlü yozluk yaygınlaştırılmakta; insanlar açlığa mahkum edilerek fuhuş, hırsızlık ve gasp geliştirilmekte; işsizliğe ve yokluğa mahkum edilerek cuntaya ajanlık yapmaya teşvik edilmekte; burjuva ve küçük-burjuva özlemler ile cinsel güdüler sürekli körüklenerek alışkanlık günlük yaşama egemen kılınmaya çalışılmaktadır. İçki, kumar, uyuşturucu gibi zararlı alışkanlıklar bizzat ordu ve cuntanın ajanları tarafından yaygınlaştırılmaktadır. Bütün bunların yanısıra bir de genç-

lik spora teşvik edilerek ve spor kulüplerinde bir araya getirilerek denetim altına alınmaya ve enerjisi bu tür faaliyetlerde tüketilmeye uğraşılmaktadır. Vurdumduymazlık, çıkarcılık, umutsuzluk, bezginlik gibi duygular tüm toplumsal katmanlara egemen kılınmak ve böylece sömürgeci egemenliğin kaçınılmazlığı düşüncesi uyandırılmak istenmektedir. Bireylerin kişisel çıkar anlayışları körüklenerek ve bu korku ile tamamlanarak insanlar ulusal kurtuluşçu düşünceden uzak kalmaya itilmektedir. Bu ve benzeri uygulamalarla bugün Kürdistan'da sosyal yaşam tam bir kördüğüme dönüştürülmüştür ve bu devrimci mücadelenin en çok üzerinde durmak zorunda olduğu bir alanı teşkil etmektedir.

Emperyalizmin ve gericiliğin deneyimlerinden de yararlanarak Türk cuntası, sosyal yaşamı tahrip etme yolundaki çabalarını giderek daha büyük bir dikkat ve önemle sürdürmektedir. Ancak bu tür çabalara karşı yürütülen devrimci mücadele ile buna ters bir süreç de açılmış bulunmaktadır: Ulusal kimliğini kazanma, toplumsal uyanış ve gelişme süreci. Bundan sonra Kürdistan'da egemen süreç bu olacak, ulusal kurtuluş mücadelemiz geliştikçe sömürgecilerin tahribat yaratma koşulları da azalacaktır.

d) Politik Alanda

Türk sömürgecileri Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı "özel savaş"larında politik alana da büyük önem vermekte ve bu alanda çeşitli yöntemleri hem içte ve hem de dışta gündeme getirmektedirler. Bu alandaki faaliyetler özellikle son dönemlerde yoğunluk kazanmıştır.

Kürdistan'da yürüttüğü savaşı başarıya götürebilmek için herşeyden önce kendi iç sorunlarını bertaraf etmek zorunda olduğunu bilen TC, özellikle Türkiye'yi dikensiz gül bahçesi haline getirmek için çabalarını yoğunlaştırmakta ve bu alanda önemli adımlar atmış bulunmaktadır. Türkiye devrimci-demokratik hareketini önemli oranda tasfiye ederek kendisi için bir tehlike olmaktan çıkarıp denetimi altına aldıktan sonra bu kez de yükselebilecek her hangi bir muhalefeti denetimi altına alacak örgütlenmeler yaratma girişimlerini yoğunlaştırmıştır. "Demokrasi"ye geçildiği imajını egemen kılmak için ilk elden cunta partilerinden ikisinin genel başkanları değiştirilmiş ve sözde bir muhalefetin temsilcileri gibi lanse edilmiş, ardından zayıf oluşumları güçlendirmek için çeşitli partilerin birleştirilmesi gündeme getirilmiştir. Bunun ilk adımı olarak da SODEP-HP birleşmesi sağlanmıştır. Uzun zamandan beri kuruluş çalışmaları süren ve devrimci muhalefeti kendi güdümüne alarak düzenin hizmetine sunma görevini üstlenmiş olan DSP'nin kuruluşu da yine bu dönemde gerçekleştirilmiştir. Bütün bu çalışmalarla 12 Eylül'den bu yana oynanan oyunun son perdesi sunulmakta, faşist kurumlaşmanın her alanda geliştirmiş olan cunta, maskeli faşizmin kalan gereklerini yerine getirmektedir. Böylece cephe gerisini yani Türkiye'yi istediği gibi yönetmesini sağlayacak araçlarını tamamlayıp Kürdistan'a daha büyük bir güçle yönelmeyi planlamaktadır.

Sömürgeci Türk devleti, politik alandaki tüm sorunlarının çözümünü Kürdistan'da geliştirilen Ulusal Kurtuluş Mücadelesine göre ele almakta, bu sorunu kendi iç politikasının temeline oturtmaktadır. Bu amaçla, muhalefet yapılması bile devletin birliğini ve bütünlüğünü sağlama amacıyla sıkı sıkıya bağlı olarak ele alınmakta, Kürdistan sorunu sözkonusu olduğunda tüm güçler aralarındaki çelişkilere bakmaksızın yekvücut olmaktadırlar. Evren'in meclisi açış konuşması sırasında ve sonrasında ortaya çıkan bazı tepkileri bu çerçevede ele alan Necdet Calp'ın sözleri, bu konuda izlenen politikaların özünü açıkça ortaya koymaktadır: *"Son dönemde Cumhurbaşkanı'na bazı saygısızlıklar yapıldı. Meclis'te ayağa kalkmayanlar oldu. Kohuşmasından sonra 'çekip gitsin' dendi. Şimdi bunlar sakıncalıdır. Anayasayı ve Cumhurbaşkanlığı makamını korumak lazımdır. Doğu'da harp hali var.* **Subaylar vuruluyor, askerler vuruluyor. Şimdi orada bunlar varken, burada Anayasa'yı Cumhurbaşkanlığı makamını tartışmak rejimi sıkıntıya sokar** (abç)". Bunlar, açık ki kişisel sözler değil, devletin bugüne kadarki ve özellikle de bugünkü "harp hali" koşullarındaki politikasının dile getirilmesidir.

Aynı politikayı "af" konusundaki tartışmalar sırasında da açıkça görmek mümkün. Başından beri herkesin hemfikir olduğu bir nokta var, o da "af"fın devlete karşı işlenen suçları, "bölücülük ve yıkıcılığı" kapsamaması gerektiğidir. Bu konuda her söze başlayan besmele çekercesine bu sözlerle başlamaktadır ve hiç kimse bunun aksini savunmamıştır da. Hatta sözde "sol" güçlerin de bu konudaki politikalarının temelinde aynı düşünce vardır. Bu konudaki devlet politikasını, ANAP Genel Sekreter yardımcısı Alpaslan Pehlivanlı, şu sözleriyle dile getiriyor: *"Anayasa'nın 14. maddesinin sınırları mutlaka korunmalıdır. 14. madde, devlete karşı işlenen suçların affedilmeyeceği hükmünü getiriyor. Böyle olunca, konuyu anayasa sınırları içine almak gerekiyor.*

"...Devletin ülkesiyle, milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmak isteyenlerin, devletin ve cumhuriyetin varlığını tehlikeye sokanların, devletin bir kişi veya zümre tarafından yönetilmesini veya sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıfa egemenliğini sağlamak için suç işleyenleri, ezcümle, devletin temeline dinamit koyanları affetmek mümkün değildir." Buradan da açıkça anlaşılmaktadır ki çıkarılması düşünülen "af" devlete teslim olmuş ve onun yaşatılması için çaba harcayacak olan kişileri, daha çok da "sol"un tasfiyesinde rol oynayanları kapsayacak ve bırakılan bu kişiler gelişen devrimci mücadeleye karşı kullanılmak istenecektir.

Politik sahada gündeme konan bir diğer plan da "pişmanlık yasası"nda ifadesini bulmaktadır. Devrimci ve ulusal kurtuluşçu mücadeleyi kesinlikle tasfiye etme planının bir parçası olarak gündeme konan bu yasa, "örgütlerine darbe vuran ve devletin safında yer alan kişileri, suçları ne kadar ağır olursa olsun, affetmeyi öngörmektedir. Ve bu milisleştirme planlarının birparçası durumundadır. 12 Eylül faşist cuntası sonrasında ihanet eden tutukluları da kapsamakla birlikte bu yasa esas olarak dışarıda mücadeleyi yürüten devrimcileri ve özellikle de Kürdistan'da savaş içinde bulunan ulusal kurtuluş savaşçılarını hedeflemektedir. Yasanın henüz yakalanmamış olan kişiler için iki yıl süreyle geçerli olması, ihanet eden hainlerin ve devlet yetkililerinin ağzından sürekli *"teslim ol, pişmanlık kanunundan yararlan"* çağrılarının yapılması faşist cuntanın bu yasayla mücadelemize ciddi olarak darbe vurmayı umut ettiğini ve ona büyük önem verdiğini ortaya koymaktadır. Son dönemlerde burjuva basınında çokça işlenen *"savaşçıların aç, susuz, perişan durumda savaştıkları, oysa liderlerin lüks içinde yaşadıkları"* yolundaki propagandalar savaşan kadrolarda önderlere ve mücadeleye inançsızlığı, zorluklar karşısında yılgınlığı geliştirerek teslim olmalarını sağlamaya yöneliktir. Bu propagandalar bir de tehditlerle korku yaratma ve can telaşına düşürme çabalarıyla tamamlanmaktadır. Bu amaçla "uyarı bildirileri" hazırlanıp Kürdistan'ın dörtbir tarafına asılmış ve dağıtılmıştır.

"Uyarı Bildirisi"nde, *"Dağlarda, mağaralarda, aç susuz, boş yere titreyerek ölümü bekleme. Zira seni maşa olarak kullananlar her türlü lüks içinde gerçeklere kulakları tıkalı yaşamlarına devam ediyor"* denilerek, bir de ölüm korkusu yaratmak amacıyla şehit düşmüş bir devrimcinin fotoğrafı yayınlanmakta ve altında şöyle yazılmaktadır: *"Sonunun bu olmasını istemiyorsan teslim ol. Diğer arkadaşların gibi insanca yaşamını sürdür."* Bildiri daha sonra şöyle devam etmektedir:

"PKK mensubu:

"Bu zamana kadar birçok günahsız insana çeşitli kötülükler yaptın. Bu kötülükleri isteyerek, istemeyerek veya tehditle yapmış olabilirsin. Yaptıklarından pişmanlık duysan da duymasan da üç yol var:

"Bunlardan biri, İsveç ve Danimarka'da PKK'nin kurucu üyelerinin arkadaşlarınca öldürülmesi olayında olduğu gibi senin de dost bildiklerince öldürüleceğin,

"Diğeri, gücü ve kuvveti dünyaca bilinen Türk silahlı Kuvvetleri tarafından yok edileceğindir. Özellikle bu konuda emin olmalısın.

"Öteki ise, TC devletinin çıkardığı yasadan faydalanmandır. Suçlarına suç eklemeden, zararın neresinden dönersen kardır misali devletin uzattığı eli tut, en yakın komutanlığa teslim ol."

Bu örnek, TC'nin, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı "özel savaş"ının boyutlarını akılalmaz ölçüde genişletmekte, bu yolda her türlü aracı ve yöntemi kullanmakta ısrarlı olduğunu bir kez daha ortaya koymaktadır. Ve elbetteki TC'nin çağdışı ve barbar karakteriyle de birleştiğinde, daha önce Vietnam vd. ülkelerde de başvurulmuş olan bu yöntemler daha da iğrenç ve sefil bir niteliğe bürünmektedir. Ancak bu yöntemler ne kadar alçakça ve sinsice olursa olsun, PKK kadro ve sempatizanlarının, halkımızın bildiği, inandığı ve yürümekte kararlı olduğu **bir tek yol var:** Ulusal ve toplumsal kurtuluşa götürecek, Bağımsız Birleşik ve Demokratik bir Kürdistan yaratacak ve TC sömürgeciliğini nihai olarak tarihe gömecek olan **direniş yolu; halk savaş yolu.** Partimiz önderliğinde halkımız bu yola girmiştir ve hiçbir güç onu artık bu yoldan alıkoyamayacaktır.

Türk sömürgecileri Kürdistan'daki "özel savaş"ın yürütülmesinde Kürt çevrelerinden de büyük destek almaktadırlar. Sömürgeciliğin Kürdistan'daki uzantıları olan işbirlikçihain çevreler düşmana her türlü desteği sunmakla kalmamakta, Ulusal Kurtuluş Mücadelemize karşı yürütülen savaş yöntemlerini yetersiz bularak akıl hocalığı da yapmaktadırlar. Parlamentoda bu konuda yapılan bir özel görüşmede görüşlerini açıklayan bu hain uşaklar, tehlikenin büyük olduğunu belirterek acil önlem alınmasını talep etmişlerdir. Gelişen mücadelede yalnızca efendilerinin değil, kendilerinin de sonunu görerek kraldan daha kralcı bir tutum takınmakta, sert bastırma yöntemlerine başvurmasını istemektedirler. İdris-i Bitlisi'nin hain ruhunun günümüzdeki temsilcisi Kamran İnan, mevcut saldırıları yetersiz bularak rahatsızlığını şu sözlerle belirtmektedir: *"ABD, Mısır uçağını kaçırır, İsrail Tunus'u bombalar. Ben ise Güneydoğu'daki olayların kaynağını bilirim ama oturuyorum."* yine bir derginin sorularını cevaplandırırken, *"Örneğin Suriye'deki kampları basıp APO'yu teslim almayı mı öneriyorsunuz?"* şeklindeki bir soruya karşılık şunları söylemektedir: *"Bu, hükümetin düşünmesi gereken bir konudur. Ama Türk devleti bunun daha ötesini yapacak güçtedir. Bir devlet gücü ile kendisini korur. Gücünüzü kullanmazsanız, güçsüze cesaret verirsiniz. 'Aman İran-Irak ile ekonomik ilişkilerim bozulmasın.' 'Aman Suriye'ye müsamahakâr olayım'* şeklindeki düşüncelerin sonuçları ortadadır. *'Rica' ile şimdiye kadar birşey anlatamadık."* Kendisi bir CIA ajanı olan Kamran İnan, uşaklık ettiği bu örgütün bir benzerinin de mücadelemize karşı oluşturulması gerektiğini ileri sürerek, *"Devletin mukabeleye girişmesinin, devleti teröristlerle aynı düzeye indireceği iddiası var."* sözlerini şöyle yanıtlamaktadır: *"Bence o düzeye inmez. Aslında en etkili yol devletin istihbarat kuruluşlarıdır. Türkiye'de tek yönlü bir istihbarat kuruluşu var. MİT bir nevi FBI'dir. Ama onların CIA'sı gibi devletin dış güvenliğini koruyacak, takip edecek ve ona göre teşkilatlanacak, eleman ve para ile teçhiz edilmiş bir kuruluşumuz yok. Bu büyük bir ihtiyaçtır."* Evet, bu sözler ulusal kurtuluş mücadelemize karşı içinde bulunulan alçakça planlar konusunda sanırız oldukça ipucu vermektedir.

Kürdistan halkına ve onun önderi Partimize karşı yürüttüğü "özel savaş"ında, sömürgecilere destek verenler yalnızca TC'nin bu tescilli inkarcı uşakları da değil. Kürdistan için mücadele ettiklerini iddia eden ilkel milliyetçi ve küçük-burjuva reformist çevreleri de cuntanın planlarına alet olmaktan kurtulamamaktadırlar. Gelişen mücadeleyi kendi reformist, teslimiyetçi politikaları açısından bir tehlike olarak değerlendiren bu güçler onun önüne geçmek için akılalmaz çabalar geliştirmekte, sömürgecilerle aynı ağızdan saldırmaktadırlar. Hatta bununla kalmayarak silahlı saldırılara da yer yer başvurmaktadırlar. Güney Kürdistan'da ve çeşitli pusularda yoldaşlarımızın katledilmeleri, bunun en açık ifadesidir. Bu, sözkonusu güçlerin bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz geliştikçe ne kadar tehlikeli konumlara düşebileceklerinin göstergesidir. Nitekim son dönemlerde bunlardan Irak KDP'si Türk sömürgecileriyle çeşitli toplantılarda biraraya gelerek anlaşmalar yapmış ve mücadelemiz karşısındaki olumsuz tavırlarını derinleştirmiştir. Bu anlaşmalar gereğince mücadelemizin özellikle sınır bölgelerindeki gelişmesi durdurulmak istenmektedir. Bununla Türk sömürgecileri, özellikle bu tür güçlerin zaaflarından yararlanarak geçmişten beri sömürgecilerce çokça başvurulan Kürdü Kürde kırdırma politikasına işlerlik kazandırmak ve mücadelemizi birçok cephede birden saldırılara maruz bırakarak boğmak istemektedir.

Türk sömürgecileri, KUKM'ni tecrit ve imha etmek doğrultusundaki faaliyetleri çerçevesinde, komşu devletlerle görüşmelerine de yeni dönemde hız vermişlerdir. Irak ile geçmişten beri açık işbirliği yapan ve karşılıklı destek konusunda anlaşmaları bulunan TC, İran ile de benzer anlaşmalar yapma doğrultusunda çaba sarfetmekte, "bölücülüğe ve yıkıcılığa" karşı ortak hareket etmek yolunda taleplerini arttırmaktadır. Her ne kadar tüm sömürgeci devletler arasında genelde böyle bir anlaşma geçmişten beri yürürlükte ise de, İran'ın Türk Ordusunun Doğu Kürdistan topraklarına girmesine izin vermemesi, TC'yi bu yöndeki çabalarını daha da yoğunlaştırmaya itmiştir. Dışişleri Bakanları düzeyinde ve daha alt düzeyde görüşmelerle bu amaca ulaşılmaya çalışılmaktadır. Yine son dönemlerde diplomatik görüşmelerin arttığı bir diğer Ortadoğu ülkesi de Suriye'dir. Geçmişten beri PKK kadrolarını barındırdığı ve desteklediği iddiasıyla Suriye'ye yönelik baskı ve tehditlerde bulunan Türk sömürgeci devleti, son dönemlerde, özellikle de Ekim ayında, yoğunlaştırdığı diplomatik görüşmelerle KUKM'ne karşı Suriye ile işbirliği yapma çabalarına hız vermiştir. PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın bu alanda barındığı inancıyla en üst düzeyde temaslarda bulunarak iadesini istemiştir. Yine Mart ayında Suriye ile yapılan görüşmelerde "Suriye ve Türkiye arasında ve Türkiye topraklarında bir tampon bölge kurulmasının kararlaştırıldığı" belirtilmektedir. KUKM'ni dolaylı yollardan desteklediği iddiasıyla SSCB ile de Genelkurmay Başkanlığı düzeyinde görüşmeler yapılmış, Türkiye'nin stratejik önemi hatırlatılarak desteklememesi için talepte bulunulmuştur. Bütün bunlar Türk sömürgecilerinin mücadelemizi kendileri için ne kadar büyük bir tehlike olarak gördüklerinin ve onu ezmek için hiç bir güçle ilişkiden çekinmeyeceklerinin, hiç bir çabadan kaçınmayacaklarının açık ifadesidir.

Diğer taraftan, mücadelemizi uluslararası alanda teşhir ve tecrit etmek çabaları emperyalistler nezdinde de sürdürülmektedir. Kürdistan'ın ve Türkiye'nin emperyalist sistem açısından taşıdığı hayati önemden yararlanarak Türk sömürgecileri bu konuda emperyalistlerden askeri ve mali yardımdan diplomatik desteğe kadar çok yönlü yararlar sağlamaktadırlar. Hareketimize karşı yürütülen "özel savaş"ın sınırları bu alanlara dek uzatılarak bu alanlardan dünya kamuoyuna seslenmemizin ve politik faaliyet yürütmemizin önüne geçilmek istenmektedir. Bu konuda MİT ile emperyalist istihbarat örgütleri ortak çaba içinde bulunmaktadırlar. Bunun ürünleri en açık bir şekilde İsveç'te alınmış ve bizzat Ecevit'in ziyareti ardından PKK sempatizanları topluca tutuklanarak Partimize "terörist" damgası vurulmaya çalışılmıştır. Birleşmiş Milletler'in 40. kuruluş yıldönümü için ABD'ye giden Turgut Özal, burada İsveç Başbakanı Olaf Palme ile görüşmüş ve Partimize karşı bu alanda sürdürülen komplonun devamını istemiştir. Yine Almanya ile yoğun temaslarda bulunularak, Partimizin bu alanda yürüttüğü faaliyetlerden duyulan rahatsızlık dile getirilmiş ve karşı tedbirler alınması, özellikle bu alanda Partimize, Kürdistanlı emekçilerce maddi destek sunulmasının önüne geçilmesi talep edilmiştir. Görülüyor ki Türk sömürgecileri, Partimizi ezmek için yalnızca Kürdistan'da azgın bir saldırı politikası gütmekle kalmamakta, kollarını dünyanın dörtbir yanına uzatarak mevcut ya da olası desteğin de önüne geçmeye ve Partimizi uluslararası alanda da tecrit etmeye büyük önem vermektedirler. Bu Partimize karşı yürütülen "özel savaş"ın boyutlarının ne denli geniş olduğunu ve Türk sömürgeci devletinin Partimize ve önderlik ettiği KUKM'ne karşı savaşımı iç ve dış politikasının temel odağı haline getirdiğini netçe gözler önüne sermektedir.

e) Basın-Yayın Organları Vasıtasıyla "Özel Savaş"

Burjuva basın-yayın organları her dönemde egemen güçlerin elinde gerçek birer savaş aracı olarak kullanılagelmiştir. Egemen düzenin savunulmasında en temel araçlar olarak işlev gören ve geniş kitlelere burjuva düşüncelerin taşınılmasında belirleyici rol üstlenen bu organlar, gelişen toplumsal muhalefetleri teşhir ve tecrit etmede de en büyük görevi görürler. En temel silahları yalan, demogoji, çarpıtma

ve karalama olan burjuva basın-yayın organları kitlelerin bilincinin çarpıtılması, aldatılması ve burjuvazinin hizmetine koşulmasını sağlayacak karakteristiklerin topluma egemen kılınmasında belirleyici yere sahiptirler. Çok geniş kesimlere her gün her saat hitap edebilme avantajına sahip burjuvazi için bu araçlar düzenlerinin sürdürülmesinde gerçek birer dayanaktır.

Türk burjuvazisi için de böylesi bir anlama sahip olan sözlü ve yazılı iletişim araçları her dönemde koyu bir şovenizm ile beyin yıkama makineleri rolü görmüştür. Türk burjuvazisinin sınıfsal özelliklerinin çarpıklığı, ilerici hiçbir ögeye, hiçbir dönemde sahip olmayışı, Kemalizmin karakteri gözönüne getirildiğinde bu araçların benzerlerinden çok daha olumsuz bir işleve ve içeriğe sahip olduklarını anlamak zor değildir. En alçakça aldatmacalar, en çirkin demogojiler, çarpıtmalar ve yalanlar Türk basın-yayın organlarının temel özellikleri olmuştur her dönemde. Bu, bir de koyu bir şovenizmle içiçe geliştirildiğinden toplum sonderece ibret verici bir şekillenmeye uğratılmış, bu tür araçlar ve öğrenim kurumlarından edindiği eğitimle derin tahribatlara maruz bırakılmış ve kolayca güdülür, devletin çıkarlarını ve ideolojisini büyük bir inanmışlıkla savunur hale getirilmiştir.

Kürdistan'a ve Kürt halkına bakış açısında da inkarcı, şoven ve önyargılı bir yapıya ulaşılmasında geçmişten buyana basın-yayın organlarının çok büyük etkileri olmuş, toplum bir de bu konuda devletin gerici düşünceleriyle zehirlenmiştir. Özellikle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin ortaya çıkışıyla birlikte bu konunun daha çok işlenir olması basın-yayın organlarından çirkin saldırı, iftira ve karalama kampanyalarının da artmasını birlikte getirmiştir. Faşist cunta sonrasında ise bu artık çığırından çıkmış bir boyuta ulaşmış, TC'nin KUKM'ne karşı yürüttüğü "özel savaş" bir de bu alanda tüm şiddetiyle sürdürülür olmuştur. Çeşitli kuruluşlarca Hareketimizi ve Mücadelemizi hedefleyen özel kitapçık ve broşürlerin yanısıra KUKM, burjuva basınında da her gün işlenen bir konu halini almış ve tüm haber ve yorumların odağı durumuna gelmiştir. Bu haber, yorum ve iddialar o kadar çeşitli ve o kadar çoktur ki bütün bunları burada işlemek hem olanak dışı ve hemde yazının kapsamını aşar niteliktedir. Biz bu nedenle burada sadece çok genel hatlarıyla bu konuya değinmeye çalışacağız.

TC'nin Kürdistan ve Kürt halkı konusundaki inkarcı yaklaşımı onun basın-yayın organlarından yürüttüğü propagandaların da temel kaynağını oluşturmaktadır. Bu anlayış gereğince bir yandan Kürdistan'daki devrimci gelişmeler elden geldiğince gizlenmeye çalışılırken, diğer yandan da Türkiye'nin bütünlüğüne yönelen ve dış mihraklarca desteklenen bir hareket olarak lanse edilmektedir. Devletin güçlü olduğu imajı sürekli canlı tutulmaya çalışılmakta, bu amaçla da sömürgecilerin kayıpları önemli oranda gizlenirken şehit düşen devrimcilerin boy boy resimleri televizyon ve gazetelerde yayınlanmakta; bununla toplumda korku ve panik yaratılmak, devletin yenilmezliği fikri aşılanmak istenmektedir. PKK Hareketinin "masum" insanların düşmanı "cani" bir örgüt olduğu fikri sürekli işlenmekte, bu amaçla Televizyon programları ve filmleri yayınlanmakta, gazetelerde bol bol yalan haberler sunulmaktadır. Toplumdaki şoven duyguları alevlendirmek ve Kürt halkına düşmanlığı derinleştirmek için Ermeni sorunu gündeme getirilmekte, PKK'nin "Ermeni terör örgütleri" ile işbirliği yaptığı fikri sürekli işlenmektedir. Bu sorunun sürekli canlı tutulmasının bir diğer nedeni de dikkatleri Kürdistan'daki gelişmelerden başka taraflara çekmektir ki, "Bulgaristan Türkleri" safsatası da bu amaçla ortaya atılmıştır.

Burjuva basın-yayın organlarının sürekli işledikleri konulardan biri de mücadeleye ihanet etmiş hainlerin açıklamalarıdır. "Pehlivan tefrikaları"na taş çıkartırcasına bitmez-tükenmez bir şekilde "Genç Kemalistler Birliği" üyesi bu insanlık ve halk düşmanı hainlerin iddialarına yer verilmekte, "ihanetin robotlarıydık", "silahlı robotlar" gibi sansasyonel başlıklar altında seriler yayınlanmaktadır. Tercüman, Milliyet ve Hürriyet gibi gazeteler günlerce bu hainlerin zehirlerini kusmaktadır. Bu döneklerin açıklamaları ile Parti saflarındaki savaşan kadrolarda yılgınlık, umutsuzluk ve inançsızlık yaratılmaya çalışılırken, halk kitleleri de devrimci hareketten nefret eder hale getirilmek istenmektedir. Sözde devrimci gibi lanse edilen bu hain dönekler ve provakatörlerin ağzından TC'nin kokuşmuş düşünce ve iddiaları dile getirilerek devrimci Harekete küfür yağdırılmaktadır. Bundan amaçlanan bir diğer şey de PKK savaşçılarının direnişçiliğine gölge düşürmek, Partimizin direnişçi özelliğine şüphe çekmektir. Oysa bu hainlerin bugünkü durumları, devleti ve kemalizmi böylesine yürekten savunmaları ve Kürdistan halkının varlığını reddetmeleri, onların hiç bir zaman devrimci ve PKK'li olmadıklarını, olamadıklarını ortaya koymaktadır. Onlar, yükselen devrimci selin rüzgarına kapılıp saflara gelen ancak fırtınalı dönemlerde tekrar gerçek yerlerini bulan tortulardan başka birşey değildirler ve olamazlar da.

Basın-yayın organlarının temel işlevlerinden bir diğeri de pişmanlık göstermiş hainlerin ağzından, savaşan kadrolara sürekli teslim olmaları çağrısında bulunmaktır. Bu amaçla televizyonda "Bozgun" filmi yayınlanmış, devrimcilerin bozgun içinde mücadeleden kaçtıkları, devlete teslim oldukları iddiaları ile birkaç haine söz hakkı verilmiş ve onların ağzından "teslim ol" çağrıları yapılmıştır.

Bir diğer temel amaç, Hareket içinde ortaya çıkmış olan provakasyonun iddialarına yer vererek propagandasını yapmak ve böylelikle, Partimizin birliğini parçalama faaliyeti yürütmektir. Öyleki, burjuva basını bu yayınlarıyla sosyal-şoven ve küçük-burjuva reformistleri ile aynı çizgide birleşmiş ve bu güçler hep bir ağızdan Partimize ve direnişe küfür ederken provakatör ve tasfiyecilerin ise koruyucu meleği kesilmişlerdir.

Burjuva basın ve yayın organlarının Partimize yönelik saldırılarının odağını Parti önderliğimize yönelik saldırılar oluşturmaktadır. Önderliğin mücadele içindeki yerini iyi bilen sömürgeciler, sahte haber, yorum, fotoğraf ve hainlerin iddialarıyla Parti önderliğimizi yıpratmak için çaba sarfetmektedir.

Belirttiğimiz bu noktalar burjuva basın-yayın organlarında yer alanlardan yalnızca birkaç tanesidir. Ancak gerek bunların ve gerekse diğerlerinin hepsinin ortak bir amacı vardır: Gelişen ve her gün daha geniş çevreleri etkisi altına alan mücadelemizin yarattığı etkileri bertaraf etmek, Partimize ve halkımıza karşı yürüttüğü psikolojik yıpratma saldırıları ile kurtuluşa ve devrime inançsızlığı beslemek, kamuoyunu, çarpıttığı gerçekler temelinde aldatarak mücadelemize karşı çıkarmak, bir kurtuluş hareketi olduğumuz ve haklı bir davanın savunuculuğunu yaptığımız gerçeğini gözlerden gizlemek ve bütün bu saldırılarla "özel savaş"ın zafere ulaşmasının zeminini yaratarak halkımıza karşı girişilen imha savaşına haklılık kazandırmak.

Basın-yayın organları vasıtasıyla yürütülen "özel savaş" doğrudan kitlelerin bilincini hedeflediği için sonderece tehlikeli ve önemlidir. Diğer alanlardaki savaş bu zemin üzerinde ve ondan güç alarak geliştirilir. Bu nedenle bu alandaki 'özel savaş"ı boşa çıkarmak devrimci hareket için de hayati önemde bir zorunluluktur ve mücadelenin diğer alanlarındaki gelişmesi büyük ölçüde bu alandaki savaşın boşa çıkarılmasına bağlıdır.

2-) PARTİ ÖNDERLİĞİNE KARŞI SAVAŞ

Ulusal kurtuluş mücadelemizin ideolojik bir grup şahsında şekillenmeye başladığı dönemden başlayarak günümüze kadar TC tarafından yürütülen "özel savaş"ın en çok üzerinde yoğunlaştığı, en çok saldırılara hedef olan bir olgu vardır: Parti önderliğimiz. Yıllardan beridir Partimiz, O'nun önderliğine yönelik en alçakça saldırılar, karalamalar ve demogojilerle yıpratılmak, O'nun şahsında bitirilmek istenmektedir. Ve bu öylesi yöntemlerle sürdürülmektedir ki, TC'nin tüm çağdışı, barbar ve alçak karakterini bunlarda apaçık görmek mümkündür. Üstelik bu saldırılar yalnızca düşmanın açık kurumları vasıtasıyla değil, onun her türden maskeli uzantısı ve devrim adına yola çıktıklarını iddia eden güçlerce de sürekli yöneltilmektedir.

Henüz partileşme aşamasına geçilmeden önce Haraketimiz içinde ortaya çıkan ve önderlerimizi katletme hedefini güden "Tekoşin" isimli ajan örgütlenme yalnızca fiziksel anlamda değil ama, manevi olarak da onları ortadan kaldırmaya çalışmış ve saldırılarını en çok da Hareketimizin önderliğini yapan Abdullah ÖCALAN yoldaşın üzerinde yoğunlaştırmıştır. O'nun "pasifist" olduğu, kendisi lüks içinde yaşarken, diğer kadroları en zor koşullarda çalıştırarak onların sırtından ün sahibi olduğu gibi, alçakça demogojilerle önderliğimizin otoritesini ve prestijini sarsmaya çalışmış, bu temelde kadroları yanına çekmeyi hedeflemiştir.

1979'lara gelindiğinde saldırı kervanına daha değişik güçler de katılmaya başlamıştır. Bunların başını çeken "Aydınlık" ajan-provakatör örgütü tüm gücünü Hareketimize ve önderliğimize alçakça dil uzatmaya hasretmiş, aynı isimli gazetede bugün günlük burjuva basınında olduğu gibi, günlerce süren tefrikalar yayınlanmıştır. Önderimizi "Doğunun Türkeş'i" olarak adlandıran bu alçaklar güruhu, ne idüğü belirsiz bazı alçakların ağzından yine önderimizin günlük yaşamda nasıl bir lüks içinde yaşadığına dair, O'nun MİT'le ilişkide bulunduğuna dair yalanlar düzmüştür. Aynı saldırı kervanında yeralan HK, DHB gibi örgütlenmeler de benzer iddialarla korodaki yerlerini almışlardır. Kürt küçük-burjuva reformistleri de önderlerimizi "karanlık", "şüpheli", "ajan" ve "ağaların uşakları" şeklinde tanımlayarak ve propagandalarında sürekli bunları işleyerek efendilerinin yanında yerlerini almaktan geri kalmamışlardır.

Parti önderliğimize yönelik saldırılar faşist cunta sonrası dönemde yeni boyutlar kazanarak, hem kapsam ve hem de kapsadığı güçler açısından genişledi. Burjuva basın ve yayın organlarından emperyalist organlara, Parti içi tasfiyecilerden en geniş sosyal-şoven ve küçük-burjuva reformist çevrelere kadar her türden Partimiz aleyhtarı çevreler oklarının sivri ucunu Parti önderliğimize yönelttiler ve tarihte eşi görülmemiş bir savaş başlattılar.

Parti önderliğinin Partimiz ve halkımız açısından taşıdığı anlam ve önemi çok iyi bilen ve buna yakından tanık olan Parti içi provakatör ve tasfiyeciler, Partimizi tasfiye etme ve yıkma faaliyetlerinin odak noktasına önderliğimizi koyarak en alçakça saldırılara giriştiler. Yüzlerini alçakça gizledikleri dönemde Parti önderliğini sahtece överek ve O'na bağlılık gösterilerinde bulunarak secde edenler, Parti yıkıcısı yüzleri açığa çıkar çıkmaz yine aynı önderliğin amansız düşmanı haline geldiler. O'nu "despot, diktatör" ve hatta "katil" olarak lanse etmeye çalıştılar ve Parti kadrolarını, O'na karşı "isyan"a çağırdılar. Bununla da kalmadılar, emperyalist ağababalarını ve "sol"daki yardakçılarını da aynı saldırılara ortak ettiler. O'nu bir "pir-i fani" olarak niteleyip, çok büyük acılar, fedakarlıklar ve zorluklar pahasına, olağanüstü bir beyin ve yürek gücüyle ortaya çıkardığı değerlere alçakça göz koydular, yıpratmak ve otoritesini sarsmak için her türlü iğrenç yola başvurdular. Bugün de aynı alçakça faaliyetlerini sürdürmeye devam etmektedirler.

Provakatör ve tasfiyeciler bu karşı-devrimci saldırı ve ihanetlerinde en büyük destek ve yardımı tasfiyeci sol'dan ve emperyalist çevrelerden aldılar. Provakatörlerin iddialarına dört elle sarılan bu çevreler, onların Partimize yönelttikleri asılsız suçlamaları onlardan daha da ateşli bir tarzda savunarak Parti önderliğimize alçakça dil uzattılar. O'nu Parti içi muhalefete izin vermemek, "düşünce ayrılıkları"nı zorla bastırmak, diktatörce bir yönetim sergilemekle suçladılar ve hesap sormakla tehdit ettiler. Faaliyetlerinin odağına faşist cuntayı değil, Partimizi teşhir ve tecrit etme görevini koyarak Parti kadrolarını yönetime karşı çıkmaya ve hesap sormaya çağırdılar. Açık ki, bütün bur saldırıların temel nedeni Partimizin bu çevrelerin devrime hizmet etmeyen oyunlarını boşa çıkarması, gerçek yüzlerini teşhir ederek halklarımızdan tecrit etmesi ve Parti önderliğimizin de devrimci öngörüsü ve önderliği ile bu sonucun ortaya çıkmasında belirleyici role sahip olmasıdır. Bu çevreler Partimiz ve önderliğinin kendilerinin tasfiyeci, teslimiyetçi çabalarını boşa çıkarması ve devrimci mücadeleyi yükselterek yaşamlarını sürdüremez hale getirmesi nedeniyle ateş püskürmektedirler.

Parti önderliğimize karşı en alçakça saldırı ve suçlamaları yönelten bir diğer güç de, şüphesiz ki Türk sömürgecileridir. Sömürgeci-faşistler, Partimizin sürekli gelişen ve kendi sonlarını hızlandıran mücadelesi karşısında onun önderliğine karşı dizginsiz bir saldırı ve karalama kampanyası başlatmışlar ve şimdi de tüm güçleriyle sürdürmektedirler. Bu saldırıların en temel yürütücü güçlerinden birisi, burjuva basın-yayın organlarıdır. Partimiz hakkında yoğun karalama faaliyetleri yürüten, gelişmeleri çarpıtarak kamuoyunu mücadelemize karşı şartlandıran basın-yayın organları en çok da Parti önderliğimize yönelmektedirler. Geçmişte "Aydınlık" ve diğer güçlerce ileri sürülen iddiaları bugün provakatör ve hainlerin ortaya attıkları iddialarla birleştirerek, Parti önderliğimizin şahsına ve mücadelesine yönelik yoğun saldırı kampanyaları açmaktadırlar. Sahte resim ve haberler yayınlanarak Önderimizin hasta olduğu, lüks bir yaşam sürdürdüğü, liderlik değil örgüt ağalığı yaptığı, kana doymadığı vs. türünden alçakça iddialar ileri sürmektedirler. Bu çabalarında ise en büyük yardımı, provakatörler ve cezaevine düşüp ihanet etmiş sefil birtakım unsurlardan almakta, bunların açıklamalarını çarşaf çarşaf yayınlamaktadırlar. Milliyet gazetesinin 1-7 Ekim 1985 tarihleri arasında yayınladığı **"APO'nun Maskesi"** adlı seriden vereceğimiz bazı örnekler bu saldırıların niteliğini anlamayı kolaylaştıracaktır:

"Apo, daha bu işe soyunurken bile, liderliğini öne çıkarmıştı. Otoriterdir. Onda 'Ben' olayı, hep öndedir. Merkez Komitesi toplantılarında, **'Ben olmasam, siz ne yapabilirsiniz? Benim varlığım belirleyicidir'** *derdi.* **Apo**, *bu Örgütün lideri, ama tek eylemi bile yok... Demokrat bir kişiliği yoktu, örgüt içinde gelişen bütün muhalefete ajan damgası vurur ve tasfiye ederdi. Şimdi de böyle oluyor..."*(Şahin Dönmez). İnsan bu satırları okurken, Semir haininin iddialarını görmeden edemiyor. Bu alçağa "devrimci" diyen çevreler faşist cuntanın en büyük uşaklarından, ihanetin kurmayı Şahin Dönmez haini ile aynı ağızdan konuşmasını, kelimelerine varıncaya dek aynı dili kullanmasını nasıl açıklayacaklardır. Bunların aynı kaynaktan yönlendirildiğini, aynı çevrelerin sözcülüğünü yaptıklarını daha açık ortaya koyacak başka bir kanıt bulunabilir mi?

Yine "Aydınlık" ve "Tekoşin"in geçmişteki ve provakatörlerin bugünkü iddiaları ile hain Yıldırım Merkit'in, **"Apo,** *Şam'da villasında, muhafızlarının arasında lüks bir yaşam sürüyor. Kurşun geçirmez kırmızı mercedes otomobille dolaşıyor, fakat, ölüme gönderdiği savaşçıları, dağlarda pirinç çorbasına talim ediyor."* şeklindeki sözleri arasında bir fark var mıdır? Bütün bu güçlerin ve kişilerin aynı ağızdan konuşmaları neyin ifadesidir?

PKK önderliğini "soysuz" olmakla, "insanların aklını çalmak"la, "bunalıma sürüklemek"le suçlayan Semir alçağının çürümüş ruhu şimdi de sefil Ali Ozansoy haininin sözlerinde dile geliyor: **"Apo,** *hayal dünyası geniş, iç çelişkileri olan, kaprisli, göz diktiği şeyi mutlaka yapmak isteyen, her aracı kullanan, insan unsuruna değer vermeyen, onun için de kolay adam harcayan, kendi otoritesini kesinlikle tartışmayan bir adam. Çevresindekilerin kişiliklerini sindirir, onları aşağılar, insanı suçluluk duygusuna sokar."*

"İnsanlara karşı acımasızlık temel politikası. Gaddar, duygusuz, insanları ruhsuzlaştırmada usta. 'Kana doymayın' derdi; 'oluk, oluk kan akıtın' derdi." (Hüseyin Yeşiltaş) Yine aynı hain, talimatını provakatörlerden, sosyal-şoven ve küçük-burjuva reformist tasfiyeci örgütlerden almışcasına şöyle sürdürüyor sözlerini: *"Demokrat nitelikleri de yoktu; eleştiriye tahammül edemez, kendisini eleştirene,* **'Sen ajansın'** *derdi. Benim diyeceğim şu ki,* **Apo** *lider değil, örgüt ağasıdır."*

Diğer taraftan, örgüt kadroları zor şartlarda mücadele ederken önderimizin lüks içinde yaşadığı iddialarına karşılık yükselen soylu bir ses var, Diyarbakır cezaevi duvarları arasından. Celalettin DELİBAŞ, kendisine bu iddiaları tekrarlayan burjuva gazetecisine şöyle karşılık veriyor: *"Benim zamanımda Irak'taki kamplar yoktu. Oradaki şartları bilmiyorum. Ama,* **Apo,** *elbette gidip o şartlarda yaşayacak değil.* **Apo,** *Partimizin genel sekreteri, bir numarası.* **Bir numara,** *o şartlara girmez. Bu mücadelenin tabiatına aykırı. Lider vardır, bizim gibi savaşçılar vardır. Şartları elbette farklı olacak. Şimdi sen muhabirsin, yazarsın, yani gazetenin savaşçısı sensin. Kalkar, Ankara'dan buraya gelir, cezaevine girer, benimle konuşursun. Ama senin gazetenin bir patronu var, bir yayın müdürü var. Onlar kalkıp Diyarbakır'a gelip, cezaevine girip de benimle konuşurlar mı? Hayır, seni gönderirler. Niye? Sen savaşçısın, onlar bir numara. Örgüt için de bu, böyle."*

Evet, sömürgecilerin ve her tür-

den uşaklarının felaket edebiyatlarına, kadroları sözde koruma şarlatanlıklarına karşı yükselen bu inanç dolu ses, bu sağduyulu ve kararlı ses, PKK kadrolarının duygularını çok güzel dile getiriyor ve bu konudaki tüm demogojileri yerle bir ediyor.

Burjuva basınının Parti önderimizi yıpratma çabaları yalnızca bununla da sınırlı değil. Çok iğrenç bir tarzda ailesine varıncaya kadar el atılmaktadır. Bu politikanın bir ürünü olarak, Abdullah ÖCALAN yoldaşın annesi ile düzmece röportajlar yayınlanmış, devletin kendisine sahip çıkarak tedavi ettiği iddia edilmiştir. Bununla devletin sözde ne kadar iyi ve yardımsever olduğu, oysa, "hayırsız evlat"ın ailesine acıdan başka bir şey getirmediği gibi bir sahtekarlık örneği ortaya konmuştur. PKK kadrolarına sürekli yöneltilen "aile sevgisinden yoksun, ailesine acıdan başka şey getirmez" suçlamaları bu örnekle sözde kanıtlanmaya çalışılmıştır. Aynı şekilde, Parti önderimizin ailesinin bile nefretini kazandığı mesajı iletilmek istenmiştir. Milyonlarca Kürdistanlının umudu, önderi haline gelmiş, en yüce bağ olan yoldaşlık bağını yaratmış olan önderimize karşı düzenlenen bu senaryo, sömürgeci faşizmin, O'nun otoritesi ve etkinliği karşısında bu kadar basit oyunlara başvuracak kadar alçaldığının ve ezildiğinin en somut ifadesidir.

Sömürgeci Türk devleti, Parti önderliğimize yönelik saldırılarını salt yıpratma ve karalama faaliyetiyle sınırlı tutmamış, fiziki imhası yolunda da girişimlerde bulunmuştur. Bu amaçla yurtdışına çıkış hareketi sonrasında düzenlenen bir saldırı başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Ancak bu doğrultudaki çabalar sona ermemiş, bu kez de Hareket içine sızdırılan bazı hainler ve diğer sol örgütler içindeki bazı ajanlar vasıtasıyla bu amaç gerçekleştirilmek istenmiştir. Bugüne kadarki komploların sonuç verici olmaması nedeniyle bugün bu çabalar daha da yoğunlaştırılmıştır. Bizzat hain Kürt işbirlikçisi Kamran İnan tarafından İsrail'in Tunus saldırısı örnek gösterilerek, TC'nin de aynı yola başvurması istenmekte ve bu yolda yoğun girişimlerin sürdüğü bilinmektedir. Diğer taraftan Genel Sekreterimizin, Suriye'de barındığı iddiasıyla Suriye devleti ile en üst düzeyde görüşmeler yapılarak, burjuva gazetelerinin de açıkça yazdıkları gibi, Türk devletine iadesi istenmektedir.

Türk sömürgecilerinin ve her türden uşaklarının, Partimize yönelik saldırılarının odağına Parti önderimize saldırıyı koymalarının nedeni nedir? Bu, egemen güçlerin her dönemde devrimci hareketlerin önderlerine karşı komplo ve saldırılarda bulunmaları gerçeğiyle ve yine önderlerin devrimci mücadele içindeki rolleri ile açıklanabilir. Ancak bu yine de yetersiz bir açıklama olacaktır. Bu sorun bizim ülke ve halk gerçekliğimiz ile Partimizin oynadığı rol ve özelde de Parti önderliğimizin yalnızca Kürdistan halkı ve Partimiz için değil, ama genelde Kürdistan ve Türkiye devrimleri açısından yolaçtığı gelişmelerle yakından bağlantılıdır. Bunu daha iyi anlayabilmek için Parti önderliğimizin mücadelesini genel hatlarıyla da olsa irdelemeye gerek vardır.

«Parti önderliği, PKK'nin direnişçi ideolojisini Kürdistan gibi tanınmaz bir ülkede yaratmış ve bu ideolojiyi mücadeleye sokup, gençlik gruplarının oluşturulmasına önderlik etmiştir. Arkasından tarihi sorumluluğunun bilincinde olarak, geçen konularda anlatmış olduğumuz en olumsuz koşullarda ve her türlü tehlikeler ile baskılara karşı savaş arkadaşlarıyla birlikte direnmeye karar vererek, PKK programını hazırlamış ve PKK'nin resmen kurulmasını gerçekleştirmiştir. Partiyi, sağlam kumandası altında, uzak politik görüşlülüğüyle siyasal mücadele arenasına sürerek, Kürdistan tarihinde ilk olarak gerçekleştirilen ve düşmanı tam bir çılgınlık içine sokan; PKK'nin kitleselleşmesini, büyük politik kabarışı yaratmasını ve bilinen o muazzam başarıyla kazanımlar elde etmesini sağlamıştır. İdeolojinin, Partinin ve bunun politikasının yaratılmasındaki tarihsel rolünü oynayarak gerçek önderlik konumunu elde etmiş olan Parti önderliği; önderleri en güçlü sınama yılları olan karşı-devrim yıllarında da bunu olağanüstü bir şekilde göstermiştir. Kadroların politik gerilik ve darlık içinde önlerini göremez durumda oldukları bir dönemde, mücadele imha tehlikesi içindeyken, O, bu tarihsel anda PKK ordusuna karşı sorumluluğunu yerine getirerek, usta bir manevrayla geri çekilmeyi gerçekleştirmiştir. Partiyi böyle bir imha tehlikesinden koruyan önderlik, Türkiye ve Kürdistan'da birçok hareketin parçalanıp dağıldığı bir ortamda, kendisi, yurtdışında tek başına sağladığı olanaklar temelinde, güçlü toparlayıcılık özelliğini mücadeleye yeniden katalizör olarak vermiştir. Azgın baskı yıllarının bunalım ve ağır yorgunluğu altındaki kadrolara büyük bir moral vererek, Partinin yeni temellerde toparlanması işini gerçekleştirmiştir. Yurtdışının zor koşullarında hiç bir güce (dış güce) yaslanmadan, hiçbirisine mücadeleden taviz vermeden ve sahipsiz bir Hareketin temsilcisi olarak, bir taraftan güçlü siyasal ilişkilerin geliştirilmesiyle uğraşırken, diğer taraftan ise, ideolojik ve politik çizginin netleştirilmesi, direnişin pratik hazırlıklarının yapılması ve kadroların teorik-politik-pratik eğitimi ile uğraşmış, bunlara önderlik etmiştir. Parti önderliği, yeni dönemdeki halk savaşı direnişinin bu şekilde güçlü hazırlığını her türlü düşman saldırıları ve kendisini emperyalizme satmış olan işbirlikçilerin yoğun saldırısına, baskısına rağmen gerçekleştirmiştir.

«Günümüzde ise, kendi önderliğini dördüncü defa tarih önünde göstererek; Hakilerden Mehmet Karasungurlara kadar uzanan şehitler zincirinin anılarını hiç bir şekilde çiğnetmeyerek; onların güvenerek başkoydukları, hiç bir tereddüte düşmeden uğruna soylu kanlarını ve herşeylerini feda ettikleri PKK hareketinin, düşmana öldürücü darbeyi vurmak üzere Kürdistan somutuna kaydırılmasına önderlik etmiştir. Şimdi dahi PKK yüzünden Türk devletinin yaptığı ağır baskılara dayanamayan komşu ülkelerin çıkardığı muazzam zorluklara karşı, PKK'yi ve kadroları korumak ve çeşitli olanaklar yaratmak için sürekli ve yoğun bir çaba sarfetmektedir.»

Parti önderliğimizin mücadelemiz içinde oynadığı etkin ve belirleyici rol bununla da sınırlı değil. O, yalnızca Partimizi faşist cuntanın imha saldırılarından korumakla kalmamış, daha sonraki yıllarda Parti içinde boyveren tasfiyeci çabaların açığa çıkarılıp ezilmesinde de devrimci öngörüsü ile belirleyici rol oynamıştır. Böylece Türkiyeli ve Kürdistanlı birçok örgütü etkisi altına alarak devrimden uzaklaştıran tasfiyecilik akımı, Partimizin sınırlarında durdurulmuş, cuntanın devrimci mücadeleyi nihai olarak ezme planları boşa çıkarılmıştır. Parti önderliğimiz, bu konuda diğer örgütleri de sürekli uyarmış, tehlikeye dikkat çekmiştir. Ancak o güçler, içinde bulundukları olumsuz yapı ile bu uyarıları değerlendirememiş, tasfiye olmaktan kurtulamamışlardır. Düşmanın tasfiye çabalarını boşa çıkaran Partimiz, sağlam önderliğinin yolgöstericiliğinde ülke zeminine mücadelesini taşırmış ve bilinen tarihsel gelişmeleri yaratmıştır. Gelinen aşamada mücadeleyi böylesine yükselten biricik örgütün PKK olması, onun sağlam, güçlü ve öngörülü önderliği ile doğrudan bağlantılıdır ve yine diğer birçok örgütün içine düştükleri utanç verici durumların sorumluluğu da önderliklerinin omuzundadır. İşte, faşist cuntanın ve tasfiyeci sol'un planlarını böylesine alt üst etmesi, bununla da kalmayarak kendileri açısından gerçek bir tehlike teşkil etmesi nedeniyledir ki, Parti önderliğimiz böylesine boy hedefi haline getirilmekte, her yönden yoğun saldırılara maruz bırakılmaktadır. Ancak, Kürdistan ve Türkiye halkları O'nun kendilerine sunduğu kazanımların değerini her zaman bilecek ve O'na layık olduğu gerçek değerini vereceklerdir, vermektedirler.

3–) KUKM'NE KARŞI "ÖZEL SAVAŞ" ve EMPERYALİZM

KUKM ve PKK'yi ezme yolundaki girişimler salt TC'nin uygulamaları ile sınırlı kalmamakta, çeşitli emperyalist devletler de bu konuda yoğun çabalar içinde bulunmaktadırlar. Kürdistan'ın ve Türkiye'nin kendileri açısından taşıdığı hayati önem, PKK'nin hedef ve politikalarının kendi çıkarlarını da ciddi biçimde tehdit etmesi bu güçleri alarma geçirmiş, başından beri ulusal kurtuluş mücadelemize karşı takındıkları saldırgan tutum ve komplolar son gelişmelerle birlikte daha da üst boyutlara çıkmıştır.

Özellikle Kürdistan üzerinde hesapları olan İsveç ve Fransa bu konuda ciddi yönelimler içine girmektedir. Kendi çıkarlarını Kürt sorununu canlı tutmakta ve politikalarını uygun çözümlere kavuşturmakta gören bu emperyalist ülkeler, Kürdistan'daki çeşitli reformist ve ilkel milliyetçi teslimiyetçi örgütlenmelerin üslendikleri alanlar haline gelmişlerdir. "Otonomi" talebi uğruna mücadele eden bu güçler, sözkonusu devletlerden her alanda destek görmekte ve bağımsızlık mücadelemize karşı ortak planlar ve komplolar geliştirmektedirler.

Kürt küçük-burjuva reformist örgütlerinin açıktan işbirliği yaptıkları İsveç, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı kapsamlı tasfiye planları hayata geçirmektedir. Bir yandan bu alana çektiği binlerce siyasi ilticacı ve Kürdistanlı emekçiyi özümseme ve ulusal sorunlara karşı duyarsız kılma faaliyetlerini sistemli olarak yürütür ve bu konuda oldukça başarı da sağlarken, diğer yandan Partimizin "terörist" bir örgüt olarak damgalanması ve teşhir ve tecrit edilmesi için çabalarını yoğunlaştırmakta ve tasfiyecileri açıkça koruyup, destek sunmaktadır. Bütün bunları geliştirirken de kendisine akıl hocalığını MİT ve Kürt küçük-burjuva reformistleri yapmaktadır. Aralarında Av. Hüseyin Yıldırım'ın da bulunduğu 9 Parti sempatizanımızı mahkemeye çıkarmaksızın cezalandıran ve Türkiye'ye iade etme tehdidi altında tutan İsveç'in gizli polis örgütü SÄPO, malzemelerini Türk devletinden elde etmektedir. SVEMSKA DAGBLADED gazetesinin 25 Eylül 1985 tarihli sayısında, *"Eldeki belgelere göre, Dışişleri Bakanlığı PKK hakkındaki bilgileri ve kanıtları, Türk Hükümetinden sağlıyor."* denilmektedir. Yine bu sempatizanlarımız hakkında ihbarda bulunanların Kürt küçük-burjuva reformist çevreleri olduğu, bu çevrelerin Partimizin "terörist" ilan edilmesi için, sürekli çağrıda bulundukları bilinmektedir.

Tasfiyecilerin korunmaları ve faaliyet yürütmeleri için, İsveç devleti tüm olanaklarını seferber etmiş bulunmaktadır. Bunlardan Semir haininin polisçe korunduğu ve SÄPO ile ilişki içinde hareket ettiği, BERLINGSKE SONDAG gazetesinin 10 Kasım 1985 sayılı nüshasında şöyle belirleniyor: *"Bir hafta önce öldürülen kişi SAPO ile ilişki içindeydi ve hayatının tehlikede olduğunu hissediyor, tehdit edildiğini söylüyordu. Polis onu korumaya çalıştı. Fakat olay bunun yeterli olmadığını gösterdi."* Aynı gazete, **"İlticası SÄPO için çok değerli" dediği hain Baki Karer için de şunları yazıyor:** *"Kürt zorbalarının peşinde olan İsveç gizli polisinin elinde önemli bir kaynak var. PKK'nin daha önceki propaganda şefi, şimdi İsveç'te mülteci ve İsveç gizli polisine yardım etme teklifinde bulundu.*

"Baki Karer, İsveç'te 16 tane PKK'li olduğunu iddia ediyor ve bu kişilerin rahatça hareket etmelerine hayret ediyor. İsveç makamlarının bu kişilerin rahat hareket etmelerine karşı aldıkları tavrı anlamadığını söylüyor..."

Bu konumuyla İsveç, ulusal kurtuluş mücadelemiz ve önderi PKK'ye karşı en tehlikeli komploların hazırlandığı ve tarafından desteklendiği tehlikeli bir odak durumundadır. Emperyalist çevrelerin mücadelemize yönelik saldırılarında bir koçbaşı rolü oynamaktadır ve Kürdistan'a ilişkin ciddi hesaplar peşindedir. Bu faaliyetlerini yürütürken de insan haklarını ihlal ettiği için sözde mahkemeye bile vermeye kalktığı faşist Türk cuntası ile kolkola girmekte, ciddi işbirliği içinde bulunmaktadır. Bu, ulusal kurtuluş mücadelemiz ve önderine karşı yürütülen "özel savaş"ın ne kadar kapsamlı temellerde ve tüm bir kapitalist-emperyalist sistemi arkasına alarak yürütüldüğünü netçe sergilemektedir.

Ulusal kurtuluş mücadelemize karşı yürütülen "özel savaş"ı aktif olarak destekleyen ve bizzat içinde yeralan diğer iki emperyalist güç ise, Almanya ve ABD'dir. Bu her iki ülkenin de Türk faşist cuntasının en ateşli destekçileri oldukları ve özellikle onu askeri teçhizat ve maddi açıdan sürekli besledikleri bilinmektedir. Çıkarları faşist ve güçlü bir Türkiye'nin varlığında yatan bu iki güç, Türkiye'de her alanda istikrarın sağlanmasını istemekte ve bunun için de planlar oluşturmaktan her türlü olanağı onun hizmetine vermeye kadar-hiçbir şeyden kaçınmamaktadırlar. Bu politikanın bir gereği olarak ulusal kurtuluş mücadelemizin bastırılması için aktif çaba harcamaktadırlar.

Bu konuda baş rolü oynayan ABD, mücadelemizin bastırılma yöntemleri konusunda Türk devletini sürekli aydınlatmakta, plan ve politikalar sunmaktadır. Bunun en son örneği Paul Henze isimli bir CIA ajanı ve ABD'nin Türkiye masası şefi tarafından yazılan **"Türkler ve Kürtler"** isimli bir makalede görüldü. Bu makalede Türk devletine perspektif verilmekte, ihanetin geliştirilmesinin ve ekonomik önlemlerin ulusal kurtuluş mücadelemizin bastırılmasında etkili olacağı belirtilmekteydi. Faşist Türk devletinin bugün Kürdistan'da yürürlüğe koyduğu bu ve diğer önlemlerin akıl hocalığının kimler tarafından yapıldığı şimdi çok daha açıkça gözler önüne serilmektedir. Diğer taraftan NATO ve ABD yetkililerinin sürekli gerçekleştirdikleri Türkiye ziyaretlerinde, gündemin en bellibaşlı konularından birinin KUKM ve bastırılması yolları olduğu artık hiç kimse için sır değildir. ABD'nin ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimini yakından ve endişeyle izlemekte olduğu Ağrı Direnişimiz sırasında vatandaşlarına yaptığı **"Doğu Anadolu'ya gitmeyin"** çağrısında da açıkça görülmüştü.

Bütün bu gelişmeler ulusal kurtuluş mücadelemizin karşı karşıya bulunduğu karşı-devrimci cephenin genişliğini ve yüzyüze geldiği komploların uluslararası niteliğini ortaya koymaktadır. Mücadelemiz geliştikçe emperyalist-kapitalist cephenin saldırı ve komploları da artacak ve mücadelemizin uluslararası karakteri daha da belirginleşerek, dünya halklarıyla enternasyonalist bağları daha da güçlenecektir. Emperyalist-kapitalist cephenin UKM'ne yönelik politikaları, karşı politikaları doğuracak, mücadelemiz sosyalist ve ilerici cephe ile daha da bütünleşecek, daha aktif destek kazanacaktır.

DEVAM EDECEK

Impressum
V.i.S.d.P
A. Çobanoğlu
Achener Str. 514-520
5000 KÖLN 41

Yazışma Adresi
SERXWEBÛN
Postfach: 10 16 83
5000 KÖLN 1

Ödeme Adresi
Deutsche Bank KÖLN
A. Çobanoğlu
Konto Nr: 10 50 046
BLZ: 370 700 60

Danimarka	6.50 dkr.	Norveç	5.00 nkr.
Avusturya	15.00 s.	Fransa	5.00 ff.
İngiltere	0.50 £.	İsviçre	2.00 sfr.
Hollanda	2.50 hfl.	İsveç	5.00 skr.
Belçika	50.00 bfr.		

Peşmerge Sayı 15'ten Alınmıştır.

Şırnak'ta Sömürgecilik ve Feodal-Egemenlik Yıkılıyor
Devrimci Mücadele Yükseliyor

PARTİZANIN MEKTUBU

PKK önderliğinde hergün biraz daha gelişerek güçlenen KUKM, faşist Türk sömürgecilerinin kullandığı her türlü karşı-devrim taktiklerini boşa çıkararak gelişmesini sürdürüyor. Bu çerçevede düşmanın en son başvurduğu ve dört elle sarılarak halkımızın bağrında bir hançer gibi saplamaya çalıştığı, ajan-milis-çete taktiği de ölmeye yüz tutmakta, oyunun sahnelenmesinde başrol oynayan hain feodal takımı darbe üstüne darbe yemekten kendisini kurtaramamaktadır.

Kürdistan genelinde, bu doğrultuda gelişen KUKM, bu biçimde bir çok alanda ete kemiğe bürünmüş, düşmanın baş edemeyeceği, tersine her gün karşısında geri adım atmak durumunda kalacağı bir hal almıştır.

Mücadelemizin gelişip güçlendiği, dalbudak saldığı bu alanlardan biri de şüphesiz Şırnak alanıdır. Burası, öteden beri düşmanın üzerinde önemle durduğu, tahkim ettiği, bir yığın savaş kurumlarıyla donattığı ve her türlü örgütlenmesini savaş konumuna uygun hale getirdiği bir alan durumundadır. Alanın önemine kaynaklık eden bir yığın faktör bulunmaktadır. Bunlar; coğrafik konumunun gerillaya elverişli olması, toplumsal açıdan Siirt, Hakkari ve Van alanlarının bir düğüm noktasını teşkil etmesi, yurtsever bir nüfus potansiyeline sahip bulunması vs. faktörleridir. Bu nedenlerden dolayı faşist Türk sömürgeciliği bu alanı kendisine bir savaş üssü biçiminde görmüş ve buna göre konumlanmıştır.

Faşist sömürgeciliğin bu alana bu kadar önem vermesinin bir yığın nedeni yanında, bir de tarihsel nedeni bulunmaktadır. Özellikle 1925'ler sonrası bu alanı çevreleyen, bir yığın alanda gelişen isyanların bastırılmasında Şırnak alanı feodal hainlerin şahsında (özellikle Alixan Tatar'ın ailesi) bir sıçrama tahtası rolünü oynamıştır. Denilebilinir ki halk kitlelerinin bunca uyanmışlığı karşısında, Türk devletinin bu alana hala çok önem vermesinin temel nedenlerinden biri, onun tarihi tekerrür ettirme anlayışından kaynaklanmaktadır. Bu doğrultuda tarihi süreç içerisinde oluşturulup toplumun başına musallat edilen ağa takımı da düşmanın bu emellerine sosyal dayanak teşkil etmektedir.

Ancak durumun 1930-1940-1950 yıllarından çok farklı olduğu üç yıldan beri sürdürülen mücadelemizle açığa çıkmıştır.

Her ne kadar Şırnak kapitalizmin geliştiği, bu temelde toplumsal ayrışmanın sağlandığı, sınıfsal çelişkilerin kızıştığı bir toplumsal yapı arzetmiyorsa da, özellikle coğrafik konumundan dolayı Kürdistan'ın dört parçasında gelişen mücadeleden önemli oranda etkilenmiş, bu temelde ulusal bilinç önemli oranda gelişmiştir. Ayrıca ulusal ve toplumsal bilincin epey gelişmiş olmasıyla birlikte özellikle 1970'ler sonrası gelişen devrimci gençlik hareketi ve bu tarihlerde mücadelemizin Kürdistan'ın bir çok alanında feodal hain takımına yönelerek bu güruha bir yığın darbe indirip toplumsal çelişkileri dışa vurması durumu bu alanı da yakından etkilemiştir.

Ancak buna rağmen ekonomik, toplumsal geriliğin had safhada olması, sanayi üretiminin bulunmaması, coğrafik konumundan ötürü tarımsal üretimin zayıf ve üretimin ilkel yöntemlerle yapılıyor olması, ticaretin sınırlı oranda ve ancak kaçak yöntemlerle yapılabilmesi gibi durumlar, tarihten gelen hayvancılığa dayalı üretimi temel geçim kaynağı olarak yaşatmıştır. Şüphesiz böylesi bir üretim biçiminin, hem de ilkel yöntemlerle sürdürülmesi durumu, toplumu koyu bir gerilik içerisinde bırakmıştır. Faşist sömürgeciliğin tarihten beri uyguladığı politikalar sonucu bu durum muhafaza edilmeye çalışılmıştır. Hayvan otlatma meraları ağaların üstüne tapulanmış, bu biçimde toplum her zaman bu hain takımına muhtaç bırakılmıştır. Ayrıca yörede çokça bulunan ormanlarda toplumun yararlanması, orman kesip ekilebilir arazi açabilme, odun satma vb. yasaklanmış, bitmek tükenmek bilmeyen kömür ocaklarına devlet tarafından el konulmuştur.

Böylece toplum, yarı göçebe, toplumsal gelişmelerden habersiz, kıt kanaat geçinen, ekonomik, sosyal, siyasal açıdan hiç bir güvencesi olmayan, adeta elindeki üç-beş hayvanı da alınırsa dünyayla, yaşantıyla bağı kopacakmış gibi bir psikoloji içinde tutulmaya çalışılmıştır.

Fakat toplumun tarihten beri bu ikili baskıyı yaşaması ve bu baskılar altında artık yaşama olanağının kalmadığının önemli oranda kitle bilincine çakılması durumu, toplumu bir arayış içerisine sürüklemiştir.

Özellikle 12 Eylül öncesi, alanda gelişmek isteyen küçük-burjuva reformist karakterli hareketlerin hem sömürgeciliğe, hem de feodalizme karşı bir çıkış faktörü olamamaları ve 12 Eylül faşizminin işbaşına gelmesiyle birlikte dağılmaları, toplumda filizlenen umutların sönmeye yüz tutmasına yol açmıştır. Bu esas üzerinde düşman, 12 Eylül sonrası tamamen alanı devrimci gelişmelere kapalı tutmayı hedeflemiş ve kendi çiftliği olarak korumayı istemiştir. Bunun için her zaman diğer bir çok alandan fazla asker bulundurmuş, feodal hain hakim takımı devletin koruması altında mutlaka yaşatılmak istenmiş, toplumda pasifikasyonu geliştirmek için genel bir yığın uygulamanın yanında alan sürekli bir tatbikat alanı olarak seçilmiştir.

Partimizin II. Kongresi'yle birlikte aldığı karar doğrultusunda ülke zemini üzerinde pratik mücadeleyi geliştirmeye başlaması ve Şırnak'ın pratik mücadelenin geliştiği ilk alanlar içerisinde yeralması faşist Türk sömürgeciliğini bu alanda da zorlamış, tedbirlerini yoğunlaştırmaya hız vermiştir.

Her şeyden önce askeri operasyon ve tatbikatların çapı büyütülerek yoğunlaştırılmış, aşiret ağaları, köy muhtarları, kabile reisleri, imamlar ve öğretmenlerle peş peşe ve sürekli toplantılar düzenlemiş, komutanların, kaymakamların ve MİT ajanlarının önderliğinde heyetler oluşturularak gizli perdeler altında köy köy dolaşılmış, bu ilk filizlenme anında devrimcilerle ilişkiye geçen veya geçmesi muhtemel bir yığın insan tutuklanarak sistematik işkencelerden geçirilmiş ve adeta herkesi kendisiyle tavır takınarak devrimcileri tutuklamaya ve ihbar etmeye zorlamıştır.

Ancak bunun karşısında halk kitleleri, alana yeni gelmiş ve gelmekte olan devrimci güçleri (henüz kuşkulu bakmakla birlikte) büyük bir umut kaynağı olarak karşılamış ve Kürdistan'da bu arada Şırnak alanında da sömürgeciliğe ve feodal hain takımına karşı kim mücadele ederse etsin desteklenmelidir anlayışından hareketle mücadeleye sarılmış ve düşmanın dayatmalarına boyun bükmemiştir.

Şüphesiz ki, böylesi bir zemin üzerinde gelişmeler hızlı olacak ve mücadele çabuk kökleşecek, ortam kızışacaktı. Nitekim daha önce Hareketimizin bu alanda herhangi bir çalışması olmamasına ve alan önemli oranda bilinmemesine rağmen, bir-birbuçuk yıllık bir süre zarfında alan önemli oranda tanınmış, güçlü kitle ilişkileri edinilmiş, devrimci güç büyütülmüş, bir yığın teknik hazırlık yapılmış ve örgütümüz, mücadelenin esas biçimi olan silahlı mücadeleye önemli oranda hazırlanmıştı.

Bu arada ajan ve işbirlikçi yapıya bir yığın darbe vurulmuş, çoğu uyarılmış ve işbirlikçiliğin önüne geçilerek kitlelere belli bir nefes aldırılmıştı. Bu temel üzerinde düşman güçlere karşı silahlı mücadeleyi tırmandırma, salt örgüt güçlerinin değil, kitlelerin de vazgeçilmez bir arzusu haline gelmişti.

Bu temelde geliştirilen 15 Ağustos devrimci atılımı, her alandan çok Şırnak alanını da yakından etkilemiş ve bu alandaki kitlelerin mücadelemize olan desteğini boyutlandırmıştır. Daha önce kitlelerin mücadeleye duyduğu sempati ve sınırlı destek hızla büyüyerek fiili katılıma dönüştü. Denilebilir ki bu, Şırnak halkının kendi öz çıkarları doğrultusunda uzun bir tarihi süreden beri ilk defa sömürgeciliğe ve yerli gericiliğe karşı ayağa kalkışı anlamına gelmekteydi.

Böylece alanda peş peşe bir yığın eylem geliştirilmiş; Gundik karakolu basılmış, bir çok asker öldürülmüş ve silahlarına el konulmuş, Şırnak alayına roketli saldırılarda bulunulmuş, bir çok asker öldürülmüş veya yaralanmış, polis güçlerine saldırılmış ve birkaç polis vurulmuş, panzer tahrip edilmiş ve dört güvenlik görevlisi vurulmuş, Xirbikê Bestê köyünde askere pusu kurulmuş, dozerler tahrip edilmiş ve bir çok asker vurulmuş, ayrıca düşmanın konumlandığı Grek, Bacrit, Avyan, Spîndarok, Torkiz, Namaz Dağı ve daha bir çok yerde, taciz eylemlerinde de bir yığın düşman askeri saf dışı bırakılmıştır.

Bunlardan ayrı olarak düşmanın dört elle sarıldığı Spivyan çetesinin başı Melle Ömer ailesine bitirici bir darbe vurulmuş, Berkevır'de Baki ve Sadık, Xirbikê Bestê'de Melle Ramazan, Biryan'da Ahmet Reşit'in kardeşi, Cefanê'de İsmail, Avyan'da Sabri vb. gibi bir yığın düşmanın ajan-işbirlikçisi saf dışı bırakılmıştır. Bunların dışında bir çok unsur uyarılarak düşmana hizmet etmekten alıkonulmuştur.

Bu alanda gelişen devrimci mücadele, bu safhada da durmamış, düşmanın askeri ve istihbarat güçleriyle savaşmakla yetinilmemiş, düşmanın siyasal yöneticilerine de yönelerek, Şırnak yerel yönetimi esas halkasından ve önemli oranda imha edilmiş, geliştirilen eylemle emniyet komiseri, jandarma bölük komutanı, ilçe doktoru imha edilmiş, kaymakam ağır yaralanmış, yerel yönetimi ortadan kaldırılmıştır.

Bunun yanında hemen hemen tüm köylerde kitlelere yönelik, propaganda eylemleri geliştirilerek kitleler devrimci mücadele konusunda dönem dönem bilinçlendirilmiş, her dönem kitlelerin devrime olan güveni biraz daha geliştirilmiş ve devrimci mücadelenin hergün biraz daha fazla gelişmesi için yıkılmaz bir zemin yaratılmıştır.

Bu durumun düşmanın kendi resmi güçleriyle kesinlikle başedemeyeceği bir hal almasından dolayıdır ki düşman yeni arayışlar içerisine girmiş ve her alanda hain takımını devrime açıkça karşı çıkmaya çağırırken, Şırnak zemininde bu uygulamayı başka biçimlerde sürdürmeyi tercih etmiştir.

Bu alanda, özellikle kullandığı yöntem daha önceden beri, bizzat yaratılarak toplumun başına geçirilmiş hain takımını bir daha topluma dayatarak, bizzat kendi öz davası için ayağa kalkmış kesimleri davadan vazgeçirme, bu temelde devrimci güçlerle devleti uzlaştırmaya çalışma, devrimci güçlere "affedilmelerini" vaad ederek teslim olmalarını sağlamaya çalışmadır.

İşte tam da bu noktada, geçmişten beri Kürdistan'da sömürgeci egemenliği yaşatmak için elinden gelen her türlü çabayı büyük bir özveriyle sürdürmekten çekinmeyen Tatarlar ailesine büyük işler düşmekteydi. Yani daha önce gizlilik yöntemlerini esas alarak düşmana ajanlık yapan, muhbir örgütleyen, bir istihbarat merkezi gibi çalışarak, toplumu silahsızlandıran, her istediğini ihbar ederek soyan, tutuklatıp işkenceye atan, yöredeki diğer aşiret ağalarını devletten aldığı destekle kendi himayesine sokan Alixan Tatar, bu aşamadan sonra devrimci örgüt içine açıkça sızmaya çalışarak, örgütü içten parçalamak için hummalı bir faaliyet içerisine girmeye başlamıştır. Böylece daha önce kısmen faaliyetlerini açığa vurmuş olan bu hain, devletin çaresizliği karşısında daha da azıtmış ve artık işleri daha da ileri götürerek devletin yöneticilerini, subaylarını pasiflikle suçlamaya başlamış, böylece yöredeki devlet yetkililerince Alixan, "Siirt'in Bakanı" olarak anılmaya başlanmıştır.

Evet, gerçekten de bu hain devlet açısından lafta değil, esasında fiilen böyle bir konuma hak kazanmıştır. Çünkü yöredeki hiç bir devlet yetkilisi bu hain kadar devlete hizmette bulunmamış ve bu yetkililerden hiç birisi ailece devletin güvenini almaya hak kazanmamıştır.

12 Eylül'ün hemen öncesi veya sonrası hizmetleri bir tarafa bırakırsak; bu aile, 1930'larda Yakup ağa önderliğinde gelişen Eruh isyanı, yine bu tarihlerde Uludere'de "Guyi" aşiretinin önderliğinde gelişen "Çemê Şexê" isyanı gibi isyanların bastırılmasında ve daha da geçmişe gidilirse, 1870'ler sonrası Kürdistan'da Hamidiye Alaylarının oluşturulmasında hep başrol oynamış, yörede gelişen isyanların bastırılması için asker oluşturarak devletin yanında yer almış ve isyanların bastırılmasında ön ayak olmuştur. Böylece devlete yapmış oldukları hizmetlerden dolayı Alixan Tatar'ın babası, Atatürk'le beraber fotoğraf çekmeye layık görülmüştür. Alixan Tatar ailesi, halen bir gurur vesilesi olarak bunu, evlerinde asılı bulundurmaktadır. Bu da yetmiyormuş gibi, eve gidip gelen herkese bir nimetmiş gibi bu fotoğrafı göstererek, böbürlenmekte ve herkesi kendileri gibi davranmaya teşvik etmektedir.

Şüphesiz böylesine asırlardan beri devlete hizmet etmekte kusur etmeyen, sömürgeciliğin Şırnak'ta ve gücü yettiğince çevre alanlarda kurumlaşmasını sağlayan bu hain ailesinin, devlet tarafından ödüllendirilmemesi beklenemezdi. Çünkü ailede, Kürdistan halkına düşmanlık ve Türk devletine uşaklık babadan oğula geçen bir hal almış, böylece Türk devletinin mutlak güveni sağlanmıştır.

Böylece, eskiden beri Şırnak'ın kırsal kesiminin dörtte üçü, kısmen Silopi arazisi, bu hain üzerinde tapulanmış ve Şırnak halkı bu arazi üzerinde yarıcı durumuna düşürülmüştür. Bundan ayrı olarak, Şırnak'ta kömür madeninin bulunmasından sonra da, bu madenin önemli bir kısmı kendi hissesine verilirken, hemen hemen tümünün pazarlanması, nakliyesi, müteahitliği vb. hepsi bu haine devredilmiştir.

Bu tür ekonomik imkanların ötesinde –kendisinin pek bir aşiret gücü bulunmamakla beraber– devlette sözü geçerli tek kişi olarak topluma sunulmuş ve altında Alixan imzasının bulunmadığı hiç bir iş devlet kapısında çözüm bulmaz olmuştur. Şırnak halkına bu yönden de Alixan vazgeçilmez bir unsur olarak dayatılırken, diğer aşiret ağaları ancak Alixan'a boyun büktükleri oranda devletin gözüne girmişlerdir. Böylece her aşiretin kendi ağası olduğu halde bu dönemde Alixan Tatar ve genelde Tatarlar ailesi tüm aşiretlerin ortak ağası konumuna getirilmiştir. Bu, Türk sömürgeciliğinin uzun süreden beri süregelen politikasının doğal bir sonucu olmuştur. Böylece denilebilir ki Alixan Tatar, Şırnak alanında birinci, devlet ikinci elden yönetici gibi bir durum yaratılmıştır. Böylesi bir yöntemle, Şırnak halkının tüm talepleri bastırılmaya ve toplum kendi kaderine razı olmaya mahkum edilmek istenmiştir. Ve bu uzun süre böyle devam etmiş, devlet bu politikasından önemli çıkarlar sağlamıştır.

Bu, her dediği dedik, astığı astık, toplumu sömürmekten ve sefalet içinde süründürmekten zevk duyan ikili zorba takımına karşılık, halk kitleleri ne kadar kin duyuyor, içten içe öfkeleniyor ise de; yöredeki aşiretler, kendi ağalarının da bu takıma uşaklık etmesinden dolayı eli kolu bağlı kalmış, öfkesine rağmen dayatmaları sessizce karşılamaktan ve gününü beklemekten fazla öteye gidememiştir.

Böylece Alixan Tatar haini, adeta dokunulmazlığı olan her türlü zorbalığı uygulamakta serbest, çapulculuğu, talanı, ahlaksızlığı geliştirmenin bir merkezi olmuştur.

İşte, Partimiz önderliğinde Şırnak'ta, devrimci mücadele gelişmeye başladığı an karşısında yıkılması gereken böyle bir yapıyı buldu ve gerçekten de Kürdistan genelinde olduğu gibi, Şırnak'ta da bu hain takımına karşı bir mücadele geliştirilmeden, hergün bu takımı biraz daha darbelemeden, mücadelenin gelişmesi, sömürgeci tahakkümün zayıflatılması mümkün değildir. Bu, sadece devrim kadrolarının veya toplumdaki siyasal kişiliklerin değil, artık sıradan bir çobanın da bilincine vardığı bir durumdur. Böyle bir bilinçten hareketle 3 Eylül 1985 günü, HRK savaşçıları tarafından bu hain aileye yönelik bir silahlı saldırı düzenlenmiş, saldırıda Alixan Tatar haini pis bedenini bu saldırıya mahsus olarak ölümden kurtarırken, hepsi de bu hainin yakın akrabaları (yeğenleri) olan 5 kişi öldürülmüş, 3 kişi de ağır yaralanmıştır.

Bu olay. Şırnak tarihinde önemli bir yer tutmuş ve Şırnak halkı tarafından sevinçle karşılanarak desteklenmiştir. Böylece ulusal mücadeleyle birlikte, mücadelenin sınıfsal yanı da açıkça kendisini dayatmış ve toplumsal ayrışma bu biçimde devrimci bir tarzda siyasal alana da yansımış, üstü küllendirilen çelişkiler su yüzüne çıkarak mücadelenin

gündemine girmiştir.

Mücadelenin bu alanda, bu cepheden de sürdürülmesi ve diğer birçok yerde olduğu gibi hain takımının burada da darbe yemesi ve devrim güçleri karşısında çaresizliğe düşmesi durumu, devlet iktidarını çok fazla sarsmış, iktidar aygıtının bir parçasını da işlemez kılmış, kitlelerin devrime olan güvenlerini bir kaç kat daha arttırmış ve devrime fiili katılmayı hızlandırmıştır. Bu esas üzerinde mevcut durum gittikçe daha çok devrimin lehine işlemekte ve sömürgeci kurumlar işlemez bir hal almaktadır. Faşist sömürgecilik kayıplarını telafi etmek için, her ne kadar "köy korucuları" maskesi altında her aşiretten müfrezeler çıkarıp silahlandırarak, devrimci güçlerin peşine taktı ise de, Alixan Tatar'ın kendi ailesinden ve kontrgerilladan oluşturulan müfrezenin dışında diğerleri devrimci güçlere karşı savaşmayı kabul etmediği gibi, devrimcilerle işbirliği yapmaktan da geri durmadılar. Belli bir dönemden beri bu biçimde sürdürülen bu savaşımda da, Alixan Tatar'ın oluşturduğu müfrezenin kontrgerilla mensubu olan komutanı öldürülmüş, çeteye zorla katılan birisi yaralandıktan sonra silahı alınarak bir daha yapmaması konusunda uyarılıp serbest bırakılmıştır.

Böylece Şırnak alanında faşist sömürgeciliğin dört elle sarıldığı Alixan Tatar çeteciliği de iflas ettiğinden, sömürgeci yönetim "Denizi kurutarak balığın suyla irtibatını **kesme" yöntemine, kitleleri göçe zorlama taktiğine başvurmaktadır. Ve bugün tamamen uygulamaya konulan ve uygulanmakta olan taktik böyle bir taktiktir.**

Bu noktada mevcut durum şudur: Her şeyden önce devrime dost veya düşman olabilecek tüm kitleler devrim sorunu karşısında uyarılmış, üstü küllendirilen tüm toplumsal çelişkiler açığa çıkarılmış, toplum bu konuda da önemli oranda bilinçlenmiş, devrimin vazgeçilmezliği artık kavranmıştır. Üzerindeki tasavvur edilmesi bile güç baskılara rağmen, kitleler sorunun devrimci bir tarzda nasıl çözüleceğinin arayışı içine sürüklenmiş ve bunu kabul etmiştir. Böylece mücadelenin gelişip güçlendiği bir yığın alanda olduğu gibi, Şırnak alanında da devrim sorunu sadece devrimci güçlerin uğraştığı bir sorun olmaktan çıkmış, yediden yetmişe tüm halk kitlelerinin şu veya bu biçimde uğraştığı bir sorun olmuştur. Bu durum Kürdistan devriminde yüksek bir merhale demektir. Devrimin siyasal kazanımlarının zirvesi demektir. Denilebilinirki Kürdistan devrimi açısından en güç erişilebilecek şey, uyuşturulmuş, korkutulmuş, güveni sarsılmış, devrim yapma gücünü gösterme kabiliyetini düşüncede de olsa yitirmiş bir halkın topyekûn olarak devrim sorunu konusunda uyarılması, kısaca devrimin kitlelere maledilmesi durumu idi. Bugün arzulanan bu gelişmenin bir çok alanda sağlandığından bahsediyoruz. Yani tarihten ve toplumsal yapıdan gelen, fakat toplumun çıkarına olmayan, toplumu bir kaos içine sokan, yapılmaması gereken işleri yapmaya zorlayan, kabul edilmemesi gereken durumu kadermiş gibi kabul ettirmeye çalışan, kısacası her tarafı hile, düzenbazlık, entrika olan bu sahteliklerin üzerindeki cilalar bir bir kalkıyor ve her şey kendi gerçek yüzüyle asıl yerine oturmak durumunda kalıyor. Böylece toplum derin bir uykudan uyanmışçasına tarihsel ve toplumsal geçmişin kendisine giydirdiği tüm bu sahte kefenleri artık sadece lafta değil, pratikte de yırtıp atıyor. Ve kendisine uygun olan biricik kılıfa, devrim ve devrimcilik kılıfına giriyor.

Elbetteki kocaman bir toplumun üzerindeki eskiden kalma, başkalarının (hem de düşman olan başkalarının) giydirdiği eski kılıftan soyundurup, kendisine en uygun ve mutlaka giyilmesi gerekli olan kılıfı giydirmenin ve hem de bu işe yeni başlıyor olmanın doğuracağı bir yığın şaşkınlıklar söz konusu olacaktır. Ancak bunların geçici olduğu, hızla aşıldığı, saflaşmanın bu biçimde hızla netleştiği de açık bir gerçektir. Bu anlamda Kürdistan'ın bir çok alanında, sömürgeciliğin, feodalizmin çıkarları doğrultusunda tesis edilen eski dünya yıkılmış, ölüme mahkum olma yolunda hızla ilerlemiştir. Bunun yerine, yeni olmanın, devrim adına karşılaşılan her şeyde acemi olmanın doğurduğu bir yığın soruna rağmen, halk kitleleri devrim dünyasını imar etme yolunda ilerlemektedirler. Bu, ister acemilikten dolayı yavaş, ister güçlü subjektif müdahaleden dolayı dev adımlarla olsun, Kürdistan toplumunda devrimci bir dünyanın inşa edildiği ve bu yolda epey mesafe katedildiği kesin bir gerçektir.

Böylesine yıkılmaz bir zemin üzerinde ilan dilen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK), salt ilan edilmekle kalmamış, kitleler içerisinde gerçek anlamını bulmuş, pratikte de parti örgütlerinin ötesine geçilerek bu bayrak altında kitle örgütleri önemli mesafeler katetmiştir. Dolayısıyla Kürdistan halkı, Parti silahıyla birlikte Cephe ve Ordu silahlarına da kavuşmuş biricik kurtuluş araçları olan bu araçları pratikte de inşa etme yolunda önemli mesafeler katetmiştir.

Bunun karşısında düşmanın ve işbirlikçilerinin durumu bizzat kendilerinin de defalarca açıkladıkları gibi hiç te iç açıcı değildir. Her şeyden önce eski dünyaları yıkılmış en güçlü oldukları ve diledikleri gibi hareket ettikleri dönem geride kalmıştır.

Düşman, Kürdistan'da, yeni dönemde ilk devrim kıvılcımlarının ateşlenmesiyle birlikte sarsılmış, buna öfkeyle bakmış, bin bir yol, yöntem deneyerek tüm ordu gücüyle, devlet tüm resmi ve sivil kurum ve kuruluşlarıyla Kürdistan'da devrimin başlangıcından sonuna kadar kendisine yardımcı, uşak olabilecek tüm toplumsal kesitleri (başta feodal-komprador yapı olmak üzere, lümpen, serseri vb. güçleri) de yanına alarak devrime karşı durmuş, ancak denenen tüm bu taktiklere, sarfedilen tüm bu güce rağmen faşist yönetim bir şey kazanmamış, tersine çok şey kaybetmiştir.

Her şeyden önce sömürgeciliğin elinde devrimci mücadeleyi durduracak hiç bir yol, yöntem kalmamıştır. Denenmiş yöntemlerin tekrarıyla ancak kısmi oranda ömrünü uzatabilir, ki bu da köklü bir çözüm olmaktan çok uzaktır. Ayrıca devrim karşısında, resmi-askeri güçlerinden kontrgerillaya oradan da feodal hain takımının oluşturduğu milis yapıya kadar tüm bu güçler değil direnme, faşist yönetime nefes aldırma, tersine ona yük olmaktan kurtulamamışlardır.

Bundan daha da öteye, denilebilir ki ordu içerisinde olduğu gibi düşman, kitleler içerisinde gönüllü müttefik bulamamıştır veya buldukları da çok az olmuş ve devrim gücü karşısında düşmanın beklediği varlığı gösterememişlerdir. Bu noktada da düşman kendi lehine olan gelişmeleri alabildiğine zirvesine çıkarmış, ancak buna rağmen fazla bir varlık gösterilemeyerek başaşağıya gitmeye hızla yüz tutmuştur. Böylece mevcut durumda kendi uygulamalarında karamsar, bunun verdiği ürküntüyle çırpınan, bunun için kitlelere yönelerek akıl almaz baskılar uygulamaktan kendini alıkoyamayan bir durumu yaşamaktadır.

Diğer bir yığın alana nazaran, düşmanın en fazla güveneceği bir ihanet odağı Şırnak alanında ortaya çıkmış, devrimin kendisiyle savaşa tutuştuğu ve düşmanın sadakatına sonuna kadar güvendiği yapı çırpınmakla birlikte devrim mücadelesi karşısında fazla bir varlık gösterememiştir. Bu ihanet odağı eskiden sürü olarak baktığı kitleden herhangi bir destek göremediği gibi kitleyi kendi karşısında bulmuştur. Bu nedenle bu durum düşmanın bir çok hayalini yıkmış, en güçlü zannettiği halka bu derece çürük çıkmıştır. Bu durum genelde düşmanın oynadığı çetecilik-milislik oyununun aslında doğarken ölü doğması demektir.

Çünkü yukarıda da değindiğimiz gibi Şırnak alanı düşmanın tarihten beri hazırladığı, bu hain ailenin şahsında birkaç başarılı pratik deneme yaptığı ve bu süreci giderek derinleştirmeye çalıştığı bir alandır. Bu halkadan düşman zincirlerinin tutmaması, parçalanması demek, Siirt, Hakkari ve Van alanlarının çoğunda düşmanın bu oyununun fiyaskoyla sonuçlanması demektir.

O halde, genelde Kürdistan'da, özelde mücadelemizin en çok geliştirildiği alanlarda, bu arada Şırnak'ta da düşmanın çok bel bağlamak istediği bu ajan-muhbir, milis-çete yapısına karşı mücadele ederken takınılması gereken devrimci tutum, mücadele taktiği ne olmalıdır?

İlk önce, bu oluşumun ABD emperyalizmi tarafından Pentagon'da, Vietnam savaşından alınan derslerden esinlenerek halkımıza dayatılan bir oyun olduğunu unutmamak gerekiyor. Bu işgalci orduların gelişen mücadele karşısında kendisine güvenin zayıfladığı, yenik düşmeye yüz tuttuğu devrim mücadelesiyle başedemediği bir aşamanın ürünü olan ve ABD emperyalizminin türettiği özel savaşın ana halkasıdır. Her ne kadar faşist Türk sömürgeciliği erkenden böyle bir oyuna başvurmuş görünüyor ise de durum kesinlikle böyledir.

Aynı zamanda sözkonusu bu oyun faşist Türk sömürgeciliğinin klasik yöntemlerle de olsa üzerinde ihtisas sahibi olduğu ve bir siyaset haline getirdiği "Kürdü Kürde kırdırtma" politikasının bir ürünüdür. Tarihten beri Kürdistan'daki feodal-gerici hain takımı bu politikaya sosyal dayanak olmuş ve bu zeminde tarihi süreçte bu politikalar başarıyla sürdürülmüş, bir de bu nedenle halkımızın başvurduğu bir çok isyan hareketi yenilgiye uğratılmıştır.

Bugün bu yapıya sınıf olarak dayanak teşkil eden oluşum önemli oranda zayıflamış ve toplum dışına itilmişse de, yine bizzat yabancı kapitalizm tarafından yaratılan ve toplumun tortusu olarak tabir edilen lümpen-serseri bir oluşum da bulunmaktadır. Ayrıca genelde Kürdistan'daki gerilik, aşiretçilik vb. gibi olgular günümüzde faşist sömürgeciliğin bu politikasına dayanak teşkil etmektedir.

Tüm bu oluşumlar sömürgeciliğin rahatlıkla üzerinde at oynattığı bir zemindir. Bu nedenle sorunun ciddiyetini kesinlikle göz ardı etmeden, ama bu yapıya karşı savaşımın, uzun süreli halk savaşı stratejimizin bir parçası olduğunu da unutmadan uygun yol ve yöntemler kullanarak, gereğinde sonuna kadar katı, gereğinde esnek ve uzlaşıcı, ama hedeften şaşmayıcı bir politikayla sorun çözülmeye çalışılmalıdır.

Her şeyden önce bu yapıyla savaşırken **kitlelerin bilinçlendirilmesi** sorununa özenle önem göstermek gerekir. Eğer gericilikten kaynaklanan bir hassasiyete sahip olan bu noktaya yeterince önem verilmeden sorunun çözümüne gidilirse istenmeyen durumların doğacağı ve devrimin bundan yarar değil, zarar göreceği açıktır. Çünkü, başta da belirttiğimiz gibi gerilik tezgahlanan oyunun önemli bir kaynağı durumundadır. Bunun için kitlelere yönelik propaganda ve ajitasyon faaliyetine işin ehli olan güçlerle özel olarak eğilmek ve bu görevi ne pahasına olursa olsun uygun yol, yöntemler bularak ihmal etmemek gerekmektedir.

Yine önemle üzerinde durulması gereken bir nokta olarak hem özelde bu yapıya hem de genelde sömürgeciliğe karşı salt öncü güçle değil, esasen **kitlelerin örgütlendirilmiş gücüyle** savaşmak vazgeçilmez bir zorunluluk olarak ele alınmak durumundadır. Bu başarıldığı oranda tehlike bertaraf edilmiş, sömürgeci oyun boşa çıkarılmış demektir.

Bu yapıya karşı savaşımın sömürgeci güce karşı savaşın bir parçası olduğu dolayısıyla sömürgecilik yıkılmadan ülkemizde bu yapının toptan yok edileceğini düşünmek saflık olur. Bu nedenle bu yapıya karşı savaşırken, kısa sürede "dağıtalım, bitirelim" anlayışı kesinlikle kazanç sağlayacağımız bir anlayış değil, tersine zarar göreceğimiz bir anlayış olarak görülmek durumundadır. Aksine daima somut durumdan hareket etmek, koşulları iyi değerlendirmek, gerektiğinde aceleci, gerektiğinde en sabırlı bir espriyle hareket etmek en doğru bir tutum olacaktır.

Dikkat edilmesi gereken bir husus da, sömürgeci orduya karşı savaşımı bir tarafa bırakarak bu güce karşı savaşımın içine gömülme hususudur. Bu faşist Türk ordusunun özel önem gösterdiği bir noktadır. Bir yığın uygulamadan anlaşıldığı kadarıyla faşist ordu, savaşı Kürdistanlılaştırıp, tarihten beri uyguladığı gibi kendisini arka plana almak istiyor. Her ne kadar bu ordunun iç bünyesindeki zayıflıklarının bir sonucu olarak ortaya çıkıyorsa da her zaman kitlelerin milli taleplerini dikkate alıp ön planda tutmak özel bazı durumlar dışında esasen bu yapıya karşı savaşımı orduya karşı savaşıma tabi olarak görmek en doğru yöntem olsa gerektir.

Sonuç olarak; emperyalizmin ve faşist Türk ordusunun bu oyununu boşa çıkarmak için, savaşı Kürdistanlılaştırma politikasının tam tersi olan bir politikayla, savaşı Kürdistan halkı ile faşist ordu ve ona dayanak teşkil eden elebaşılar arasında süren bir yapıya büründürmek ve bu savaşı sabırla ve büyük bir öngörüyle sürdürmek gerekmektedir. Bunun için kitlelerin bilinçlendirilmesi, örgütlendirilmesi ve bu esas üzerinde savaşan bir halk yaratmak esas şiarımız olmalıdır.

O halde, yurtsever Kürdistan halkına diyoruz ki;

Sizin öz örgütünüz olan ERNK, PKK önderliğinde Kürdistan'ın geniş alanları üzerinde sömürgeci faşist Türk devletine ve onun her türden uzantısı olan ve esasen feodal yapıdan kaynaklanan ajan-milis-çeteye karşı bir savaşım sürdürmektedir.

PKK ve ERNK'nin karşısında savaştığı bu ikili zorba takımı tarihten beri halkımızı sömüren, ekonomik, sosyal, kültürel her türlü gelişimini engelleyen, onu koyu karanlıklar dünyasında süründürerek malına, canına, namusuna göz koyan, insanlarımızı zindanlara doldurarak çoluk-çocuklarını aç, sefil, perişan bırakan, hergün tezgahlanmış yeni bir oyunla ihbar ederek varını yoğunu rüşvet olarak elinden alan bu yapıya karşı savaşmak bir zorunluluktur.

Yurtsever halkımız! Bu ikili zorba takımına karşı en gerçekçi anlamda savaşmanın fırsatı bugün doğmuştur. Tarihten beri egemen güçlerin ihanetinden dolayı sürekli tıkanan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin yolu bugün PKK ve ERNK'nin önderliğinde sonuna kadar açılmış, tarihin, yüzyılların ezilmişliğinin, horlanmanın, karanlıklar içerisinde bırakılmanın hesabını sormanın zamanı gelmiştir. Bu, genelde tüm Kürdistan halkının, özelde her Kürdistan insanının namus ve şeref borcudur, ve mutlaka ödenmesi gerekmektedir.

Yurtsever halkımız! Düşmana uşaklıkta yarışan bu hain feodal takımı bugün de insanlarımızı kendi davalarına sahip çıkmamaya, ihanet etmeye, kendileriyle birleşerek düşmana uşaklık etmeye çağırıyor, insanlarımızı silahlandırıp devrimci güçlere karşı savaştırmak istiyorlar. Bu hain takımının karanlık oyunlarını bozmak, ona karşı savaşmaktan geçer. Partimiz ve Ulusal Kurtuluş Cephemiz bu bayrağı kaldırmış, her yurtsever insanı bu bayrak altında birleşmeye davet ediyor. Her Kürdistan insanının bu bayrak altında birleşmeye ve savaşmaya hakkı vardır. Ve bu her yurtseverin mutlak görevidir de. Bu nedenle her yurtsever Kürdistanlıyı bu göreve sahip çıkmaya, düşmanla her alanda PKK ve ERNK önderliğinde savaşmaya çağırıyor, herkesin kendisine düşen görevi devrim örgütüyle kenetlenerek yerine getirmesini istiyoruz.

***Kahrolsun Sömürgeci Feodal- Komprador Düzen!**
***Kahrolsun Ajan-Milis-Çete Takımı!**
***Yaşasın Kürdistan Halkının diriliş Mücadelesi!**
***ERNK Bayrağı Altında Kenetlenelim,**
Ajan-Milis-Hain Takımını Ezelim!

VI-HRK Basın Bürosundan Kamuoyuna:

Devrimci Direniş Savaşımız Yeni Atılımlarla Sürüyor Faşist Türk Sömürgeciliğinin Pratik Yenilgisi de Yaklaşıyor

Yeni silahlı direnişimizin ikinci yılının ilk üç ayında da, Kurtuluş Birliğimiz tarafından faşist sömürgeci güçlere önemli darbeler vuruldu. Çeşitli güçlerin, değişik bi ;imlerde devrimci savaşın duracağını ve Devrimci Kuvvetlerin ezilip tüketileceğini sandığı veya umut ettiği bir dönemde, faşist-sömürgeci ordu güçlerine vurulan bu darbeler adeta yeni bir 15 Ağustos atılımı niteliğinde oldu. Böylece, ikinci yılına girerken yeni silahlı direniş hamlemiz bir çok açıdan kesin, değiştirilemez ve inkar edilemez sonuçlar ortaya çıkardı.

Bu süreçte, Kurtuluş Birliğimiz tarafından şu eylemler gerçekleştirildi:

1–) 7.6.1985 günü, Şirvan'ın Maden köyü civarında meydana gelen ve iki saat süren 4 silahlı çarpışmada bir yüzbaşı öldürüldü, silah ve teçhizatı alındı. Ayrıca çok sayıda asker de yaralandı. Bu olay, 6 Şubat günü aynı yerde şehit edilen yoldaşımızın intikamına eylem yapmak için hazırlanılırken meydana geldi.

2–) 13.6.1985 gecesi, Kozluk'un Tımak köyünde muhbir Eşref ölümle cezalandırıldı. Bu kişi bir çok kez devrimcileri ihbar etmişti.

3–) 22.6.1985 gecesi, Kulp'un Şinas köyüne yapılan baskında, 2 muhbir öldürüldü, 8 kişi de yaralandı. Bunlar iki devrimciyi sahtekarca yakalayarak sömürgecilere teslim etmişlerdi.

4–) 14.7.1985 günü, Kozluk'ta "Mobil Petrol Çıkarma ve Pompalama Kompleksi", Kurtuluş Kuvvetleri tarafından tahrip edildi. Böylece düşmana çok ağır bir maddi zarar verdirtilmiş oldu.

5–) 14.7.1985 günü, yukarıdaki eylemle bağ içinde, Kurtuluş Kuvvetleri tarafından Kozluk'un İsmailka Jandarma Karakoluna baskın yapıldı. Roketatar ve otomatik silahlarla yapılan saldırıda karakol tahrip edildi, çok sayıda asker öldürüldü ve yaralandı. Bu karakol, Eylül 1980-de devrimci önderimiz **Kemal PİR**'in tutuklanmasını gerçekleştirmişti. Daha önce açıklamış olduğumuz gibi, 14 Temmuz günü, içinde Çatak ilçesinin üç saat süreyle egemenlik altına alınması eylemi de olmak üzere, Kurtuluş Kuvvetleri tarafından Kürdistan'ın dört bir yanında çok sayıda silahlı eylem gerçekleştirilmişti.

6–) 24.7.1985 günü, Kurtuluş Kuvvetleri tarafından Eruh-Siirt karayolunda bir askeri araç pusuya düşürüldü. Gerçekleştirilen saldırıda en az 4 asker öldürüldü, 3 asker de yaralandı. Olay faşist-sömürgeciler tarafından gizlenmeye çalışıldı.

7–) Temmuz 1985 ortalarında, İdil'de bir askeri araca ve bir faşist ordu taburuna yapılan saldırılarda, 1 astsubay ile 4 asker öldürüldü ve çok sayıda asker de yaralandı. Kasaba merkezine Başkan APO'nun posterleri asıldı.

8–) 27.7.1985 günü, Silvan ilçe merkezine, üzerinde "**Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesinde Birleş**" yazılı bombalı pankart asıldı. Bombanın patlaması sonucu 1 kişi yaralandı.

9–) 29.7.1985 günü, Eruh'un Guyina köyü çevresine pusu kurmaya gelen kontrgerilla timi Devrimci Kuvvetler tarafından pusuya düşürüldü. Gerçekleştirilen saldırıda 6 kontrgerillacı öldürüldü, 9'u da yaralandı.

10–) 1.8.1985 günü, Baykan'ın Çırre köyü çevresinde Kurtuluş Kuvvetleri ile faşist ordu birlikleri arasında çıkan çarpışmada 1 komando eri öldürüldü, vatan haini bir çete de ağır yaralandı.

11–) 12.8.1985 gecesi, Kulp'un Sında köyü çevresinde çıkan çarpışmada çok sayıda asker öldürüldü veya yaralandı.

12–) 14.8.1985 günü, Kars'ın Göle ilçesinde ajan İbrahim Karadağ Devrimci Kuvvetler tarafından ölümle cezalandırıldı.

13–) 15 Ağustos 1985 günü, Hakkari emniyet müdürünün arabasına saldırıldı. Tahrip edilen arabada bulunan 4 polis öldürüldü veya yaralandı.

14–) 15 Ağustos 1985 gecesi, Devrimci Kuvvetler Silopi ilçe merkezine girerek bir gösteri yaptılar. Her tarafa afişler asıldı, yazılar yazıldı ve bildiriler dağıtıldı. Aynı gün bir çok alanda çeşitli düzeylerde toplantılar yapıldı ve silahlı eylemler gerçekleştirildi.

15–) 16.8.1985 günü, Şemdinli'de faşist-sömürgeci ordu birliklerinin bir uzantısı olarak hareket eden vatan haini çetelerin düzenlediği komplo sonucu, Hasan yoldaş şehit edildi.

16–) 15- 20.8.1985 günlerinde, Ağrı Dağı'nda Kurtuluş Kuvvetleri ile faşist ordu birlikleri arasında günlerce süren silahlı çarpışma meydana geldi. Bu çarpışma, alanda bahardan beri sürdürülen yoğun devrimci eylemlerin bir devamıydı. Çarpışmada en az 12 asker öldürüldü ve onlarca asker de yaralandı. Son ana kadar kahramanca savaşan yoldaşlarımızdan birliğin sorumlusu M. Ali yoldaş ile Azad yoldaş, bu çarpışmada şehit düştüler.

17–) 22-23.8.1985 gecesi, Şırnak'ın Xırbike Beste köyü yakınlarında, iki dozer Kurtuluş Kuvvetleri tarafından tahrip edildi. Sabahın erken saatlerinde olay yerine gelen faşist ordu birliği, Kurtuluş Kuvvetlerince pusuya düşürüldü ve yapılan saldırıda birlik safdışı edildi. Faşist-sömürgecilerin "iki askerimiz" öldü diye açıkladıkları bu olayda, 2 helikopter bir gün akşama kadar ölü ve yaralı taşıdı.

18–) 26.8.1985 akşamı, Devrimci Kuvvetler Cizre ilçe merkezine girdiler. Bu girişte, ERNK bayrağı ile Başkan APO'nun posterleri asıldı, HRK ve ERNK bildirileri dağıtıldı, halka hitaben konuşmalar ve gösteriler yapıldı. Eyleme müdahale etmek isteyen panzerin kullanıcısı vurularak, panzer etkisiz kılındı, içi dolu bir polis minibüsü tahrip edildi ve içinde bulunanlardan 1 komiser ile 2 polis öldürüldü, 8 polis de yaralandı.

19–) 29.8.1985 günü, Cizre-İdil karayolunda 2 asker Devrimci Kuvvetler tarafından esir alındı. Bir süre esir tutulup soruşturma ve çeşitli konuşmalar yapıldıktan sonra askerler serbest bırakıldı. Ellerinde bulunan 2 adet G-3 piyade tüfeği, 8 şarjör, 160 mermi kamulaştırıldı.

20–) 30.8.1985 günü, Eruh'un Bukat köyünde Devrimci Kuvvetlerle vatan haini çeteler arasında meydana gelen çarpışmada 1 çete öldürüldü, birisi de silahsızlandırıldı.

21–) 31.8.1985 günü, Şırnak'ın Dara köyü civarında operasyon yapan faşist ordu birliğine pusu kurularak, 2 asker ile bir vatan haini çete öldürüldü.

Ferit (Müslüm ÇETİN ortada) Falk ALAGÖZ ve Mehmet YEŞİLLER ile birlikte askeri eğitim dönemindeyken.

22–) 3.9.1985 günü, Devrimci Kuvvetler tarafından Şırnak merkezinde, faşist-sömürgeciliğin bir numaralı uşağı ve ajanı olan, tüm alanda ajan-muhbir ağını örgütlemeye çalışan tarihi hain, feodal eşkiya başı Alixan Tatar'ın evine baskın yapıldı. Saldırıda, 5 eşkiya öldürüldü ve 3'ü de yaralandı. Beş dakika önce evden ayrılmış olan eşkiya başı bu biçimde ölümden şimdilik kurtuldu.

23–) 8.9.1985 günü, Alixan Tatar'a ait benzinlik yakıldı. Benzinlikte bulunan 245.000 TL kamulaştırıldı.

24–) 11-12.9.1985 gecesi, Kurtuluş Kuvvetleri tarafından Şırnak Kömür Ocağına baskın düzenlendi. Eylemde, 2 dozer tahrip edildi, 4 bekçi silahsızlandırıldı, tüm işçiler toplanarak bir konuşma yapıldı. Eylem alanından uzaklaşılırken, alanda bulunan faşist ordu birliğinin pususuna düşen birliğimizin sorumlusu Ferit yoldaş, kahramanca savaşarak şehit düştü.

25–) 11-12 Eylül gecesi, Şırnak Kömür Ocağı yakınında bulunan ve Alixan Tatar'a destek veren bir köye girilerek toplantı yapıldı, yardım edenler uyarıldı ve yardımı kesecek-lerine dair söz alındı.

26–) 11-12 Eylül gecesi, Kurtuluş Kuvvetleri tarafından Şırnak-Cizre karayoluna pusu kuruldu. Pusuya düşen panzer tahrip edildi, 2 asker öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

27–) 15.9.1985 günü, kontrgerilla, Alixan Tatar çeteleri, Ahmet Biryan çeteleri ve KUK-SE'li olduğunu söyleyen Ömerê Hızne çetelerinin ortaklığıyla, Şırnak'ın Tolga köyünden Hareketimizin sempatizanı, dürüst ve yurtsever insan Yusufê Süleyman kaçırılarak önce boğuldu, sonra kurşunlandı ve daha sonra kafası kesildi. Başsız ceset Şırnak'ta yapılan muhtarlar toplantısında teşhir edildi, yörede tanınan bir devrimciye ait olduğu biçiminde yalan propaganda yapıldı ve 16 Eylül günü Sıkıyönetim Komutanlığınca, ad ve olay verilmeden "üst düzey sorumlusu bir bölücü çete mensubu öldürüldü" şeklinde yalan açıklama yapıldı. Bu vahşet, Şırnak'ta faşist-sömürgeciliğin ve uşaklarının içine düştükleri acz ve zavallılığın, aynı zamanda barbarlık ve kan emiciliğin açık göstergesi oldu.

28–) 21.9.1985 günü, Şırnak'ın Gılındor köyünde Devrimci Kuvvetlerle kontrgerilla-çete timi arasında silahlı çarpışma oldu. Bir çok çete öldürüldü veya yaralandı.

29–) 22-23.9.1985 günlerinde, Şırnak'ın Sıpındarok köyü civarında, Devrimci Kuvvetlerle kontrgerilla-çete timi arasında birçok silahlı çarpışma meydana geldi. Halk içinde 10 vatan haini çetenin öldüğü söylendi. Çarpışmalarda düşman püskürtülerek kovuldu. Köy ve alanda denetim kuramayan faşist-sömürgeciler çareyi köyü göç ettirmekte ve evleri yıkıp yakmakta buldular.

30–) 8.10.1985 günü, Şırnak'ın Avka Masiya köyü civarında Devrimci Kuvvetlerle kontrgerilla-çete timi arasında silahlı çarpışma oldu. Çarpışmada düşman püskürtülerek, kaçmak zorunda bırakıldı. Çarpışmada timin komutanı kontrgerillacı şef Hasan Çalışkan öldürüldü ve 1 çete yaralı olarak esir alındı. Daha sonra çetecilik yapmayacağına söz vermesi üzerine bu kişi serbest bırakıldı. Olayda 1 adet G-3 piyade tüfeği, 6 şarjör, 1 adet G-1 piyade tüfeği, 160 mermi kamulaştırıldı.

31–) 22 Eylül 1985 günü, Şırnak'ın Avyan köyü civarında Devrimci Kuvvetlerle Alixan Tatar'ın çeteleri arasında silahlı çarpışma oldu. Çok sayıda çetenin yaralandığı bu çarpışmada, Sertaç ve Saadet yoldaşlar son ana kadar kahramanca savaşarak şehit düştüler.

32–) 1 Ekim 1985 günü, Devrimci Kuvvetler tarafından Şırnak'ın Avyan köyüne baskın düzenlendi. Baskında çetecilik yapan Sabri Kabul cezalandırıldı, köyü karakola bağlayan telsize el konuldu.

33–) 19 Eylül 1985 günü, Uludere polis karakoluna yapılan baskında çok sayıda polis ve bekçi öldürüldü veya yaralandı. Uludere Lisesinden teksir makinası ve daktilo alındı.

34–) 24 Ekim 1985 günü, Uludere'nin Mergeh köyü civarında, Kurtuluş Kuvvetleri tarafından bir panzer tahrip edildi. İçinde bulunan askerler öldürüldü veya yaralandı.

35–) 16 Eylül 1985 günü, Devrimci Kuvvetler tarafından Hakkari merkezde polis karakoluna saldırıldı. Eylemde 3 polis öldürüldü, 1 polis de yaralandı.

36–) 25 Eylül 1985 günü, Çukurca sınır boyunda devrimci milislerin faşist ordu birliklerine saldırısı sonucunda 1 asker öldürüldü, 1 asker de yaralandı.

37–) Ekim 85 ortalarında, Çukurca'da, pusu kurmaya giden bir askeri birliğe Kurtuluş Kuvvetlerince bir saldırı yapıldı. Olayda çok sayıda asker öldürüldü ve yaralandı. Halk içinde 50 ile 80 arası askerin öldüğü söylendi. Olay faşist-sömürgecilerce gizlendi.

38–) 25 Ekim 1985 günü, Çukurca'da Xabur boyunda, bir faşist ordu karakoluna Kurtuluş Kuvvetlerince bir saldırı yapıldı. Karakolda bulunan 9 asker öldürülüp 2'si de yaralanarak karakol ele geçirildi. Uzakta pusuda bulunan karakolun 34 askeri kaçarak çarpışmaya girmedi. Eylemde; 1 adet MG-3 orta otomatik tüfek, 6 adet G-3 piyade tüfeği, 18 adet şarjör, bunlara ait 1000 adet mermi, 4 adet G-3 roketi, 2 adet Simith Wesson tabanca, 2 adet yakıcı lav silahı, 1 adet sırt telsizi, 2 adet el telsizi kamulaştırıldı; bir bavul dolusu gizli talimat ve ordu içi döküman ele geçirildi.

39–) 15 Ekim 1985 günü, Mutki'nin Geyikpınar köyüne yapılan baskında 2 ajan-muhbir öldürüldü ve 4 kişi de yaralandı. Bu kişiler, Mayıs ayı başında devrimcileri ihbar etmişler ve şehit düşmelerine yol açmışlardı.

40–) Ekim 1985'de, Eruh'un Keşeşa köyünde bir dozer Devrimci Kuvvetler tarafından tahrip edildi.

41–) 18 Ekim 1985 gecesi, Kızıltepe yakınlarında Kızıltepe-Mardin karayoluna Devrimci Kuvvetlerce pusu kuruldu. Pusuya düşen bir askeri araç tahrip edildi, içinde bulunan askerler öldürüldü veya yaralandı. Peşinden gelen ikinci araçta bulunan askerlerle meydana gelen çarpışmada Sait AKSOY yoldaş, kahramanca savaşarak şehit düştü.

42–) 25 Eylül 1985 günü, Diyarbakır-Lice yolunda, devrimci kuvvetler tarafından pusu kuruldu. Pusuya düşen bir faşist Türk ordusu aracı tahrip edildi. İçinde bulunan 1 asteğmen ile 5 asker öldürüldü.

43–) 9 Eylül 1985 günü, Çatak'ın kırsal alanında yurtsever güçlerle, faşist ordu birlikleri arasında silahlı çarpışma oldu. Çarpışmada 1 asker öldürüldü, 1'i astsubay olmak üzere çok sayıda asker yaralandı. Kahramanca savaşan iki yurtsever çarpışmada şehit düştü.

44–) Kasım 1985 başında, Uludere'nin Mijin köyü yakınlarında faşist ordu güçlerinin kendi aralarında meydan gelen çarpışmada iki asker öldü, 2 asker de yaralandı. Bu tür olayların her birlikte sıkça olduğu, fakat faşist-sömürgecilerce gizlenmeye çalışıldığı, ordunun dağılmakta olduğu herkesce söylenmektedir.

45–) Bunların dışında, kapsamını henüz kesin bilemediğimiz, çok sayıda devrimci eylem vardır. En az beş eylemin Dersim'de olduğu, Çermik, Midyat, Sason vb. alanlarda silahlı çarpışmaların meydana geldiği bilinmektedir. Bu süreçte yüzlerce propaganda toplantısı yapılmış, yüzlerce çete başı ve muhbir uyarılmıştır.

Devrimci direniş savaşımız, daha kapsamlı ve yoğun eylemlerle sürmektedir.

• • • •

Yeni silahlı direnişimizin birinci yıldönümü ve bir yıl boyunca yaşanan kesintisiz savaş ortamı, artık hiç kimsenin inkar edemeyeceği bazı kesin sonuçlar ortaya çıkardı. Bunun en önemlileri, faşist ordu genel karargahının 15 Ağustos 1985 günü yaptığı basın açıklamasında da dile getirildi. Özet olarak şunlar belirtildi: Türk ordusu Kürdistan'da bir savaş yürütmektedir. Uzun tarihi süreç boyunca varolan bir sorun, bugün Türk hakim sınıflarının karşısına PKK (Kürdistan İşçi Partisi) olarak çıkmaktadır. Bu, bir ülkenin ve halkın kurtuluş davasıdır. "Türkiye'nin doğusunda, Irak'ın kuzeyinde ve İran'ın batısında" uluslararası bir sorun ve böyle bir alan yaratılmak istenmekte, daha sonra da bir devlete varılmak amaçlanmaktadır. "Bölücü çeteye" önemli darbeler vurulmuştur, ancak hala önemli bir güce sahiptir, eğitilmiş ve etkin bir güçle karşı karşıya bulunulmaktadır. Bu nedenlerle savaş uzun süre devam edecektir. "Çetenin savaşa devam edeceği" geri çekilmeyeceği veya vazgeçemeyeceği anlaşılmaktadır, vs.

Bütün bunlar ne anlama gelir? Faşist-sömürgeciliğin, PKK'nin yürüttüğü Kürdistan kurtuluş davasını, faşist Türk ordusunun Kürdistan'da yürüttüğü vahşi sömürgeci savaşı ve savaşta büyük zorluklar ve acz içinde bulunan kendi durumunu açıkça itiraf etmesi değil midir?

Artık perde aralanmaktadır. Türk hakim sınıfları Kürdistan'ı egemenlikleri altına almışlar ve onu ülke ve ulus olarak yutmayı amaçlamışlardı. Bu nedenle, gizli gizli gerçeği kendileri düşünüp tartışsalar da, açık olarak bu varlığın adını ne ağızlarına alıyor, ne de başkalarının almasını istiyorlardı. Fakat şimdi açıkça Kürdistan İşçi Partisi'den ve Türkiye, Irak ve İran'ı kapsayan bir sorundan yürütülen bir davadan söz ediyorlar. Bu, gerçekte olmasa da görünüşte yeni bir durumdur. Türk sömürgecilerinin somut gerçeği açıkça itiraf etmeleridir. Ciddi savaş yapabilmeleri için faşist-sömürgeciler bu itirafa zorlanmışlardır. Kürdistan'ın ve Kürt halkının düşmanının gerçeği böyle belirlemesi karşısında, birçok gücün Kürdistan hakkında hala politika belirleyememeleri gerçeği açıkça dile getirmemeleri anormal değil midir? Yine, sosyal-şovenizmin hala gerçeği inkar etmeye veya davayı saptırmaya çalışması, gerçekte kraldan daha çok kralcılık ve iflah olmaz, sadakatli bir uşaklık değil midir?

Faşist Türk ordusu Kürdistan'da bir savaş yürütmektedir. Bu sömürgeci savaşın tarihi bir geçmişi vardır. Genelde sekiz yıldan ve özel olarak ise, birbuçuk yıldan beri bu savaşa tüm ordu gücü katılmaktadır. Kıran kırana, karşılıklı misillemelerle, dağda, taşta, gece-gündüz demeden süren bir savaştır bu. Bu savaşta, faşist Türk ordusunun karşısında Kürdistan halkı ve onun öz örgütü olarak PKK vardır. Faşist karargahın, 15 Ağustos günlü açıklaması, tam bir savaş bilançosu vererek ve PKK ile savaştığını açıkça söyleyerek bu gerçeği dile getirmiştir. Düşman dahi gerçeği böylece açıklamak zorunda kalmış iken, hala Kürdistan'da karşılıklı bir savaşın sürdürülmediğini, PKK'nin savaşmadığını, PKK'nin savaşacak gücünün olmadığını söylemek, gerçekleri bu düzeyde inkar etmeye çalışmak insanlık değerlerinden boşalmış olmak değil midir?

Faşist Türk ordusu, tüm gücünü Kürdistan'daki savaşa sürmüştür. Personelinin dörtte üçü Kürdistan'dadır, motorize birliklerini, tanklarını, toplarını, uçaklarını, helikopterlerini, herşeyini kullanmakta; dövmekte, sövmekte, asmakta, kesmekte, yakmakta, yıkmakta, bombalamakta, herşeyi yapmaktadır. Fakat bunlara rağmen sonuç alamamakta, tersine acz içine düşmüş bulunmaktadır. Önemli ve büyük kayıplar vermiş, yorulmuş, yıpranmış, dağılma ile yüzyüze gelmiştir. Onun gerçek durumu, bir yılın sonunda budur. Bu, onun düşmanı olarak bizim bir iddiamız değil, açıkça kendisinin itirafıdır. Yoksa, "çetenin savaşa devam edeceği anlaşılmaktadır" sözleri başka hangi anlama gelir? Bu, savaştan vazgeçileceği, savaşın sürdürülemeyeceği yolunda taşınan bir umut değil midir? Yoksa faşist-sömürgecileri bu biçimde bilgilendiren bir uşak takımı mı vardır? Ajan-provakatörlerden ve "pişmanlık yasasının" sefil baykuşlarından oluşan bu besleme takımı, faşist-sömürgeciliği 15 Ağustos 1984'te nasıl hazırlıksız yakalatmışsa, canhavliyle yaptığı "ünlü" tahlilleriyle faşist-sömürgeciliği daha çok uçurumlara götürecektir.

İtiraflar açıkça yapılmaya, gerçekler yerli yerine oturtulmaya başlanmıştır. Uşaklar sadakate gölge düşürmeye ne kadar çalışırlarsa çalışsınlar, faşist-sömürgeci düşman açık itirafa zorlanmıştır. Amacımızın propaganda yapmak olduğunu söyleyen faşist-sömürgeci karargah, acaba kendisi başka bir şey mi yapmıştır? Durum sonradan anlaşılmış olacak ki, basın açıklamasının, basın-yayın organlarında adeta geçiştirilmeye çalışıldığı görülmüştür. Kuru asker kafası buna denir. İşte Pentagon'un ve NATO'nun eğittiği generaller takımının gerçek paravan niteliği budur.

* * * *

Devrimci silahlı eylemlerimiz dikkatle incelenirse, geçen üç aylık süre içindeki eylemlerimizin askeri yönünün öncekilere kıyasla daha fazla olduğu görülecektir. Bu duruma faşist-sömürgeciler yolaçmışlardır. Askeri birliklerin yoğun olarak savaşa sürüldüğü bu ortamda, bütün dikkatine rağmen, Kurtuluş Birliğimizin askere darbe vurmaktan başka çaresi kalmamıştır. Bilindiği gibi, Kurtuluş Kuvvetleri, faşist-sömürgeci canilerden hesap sormayı esas almakta, askere yönelik saldırılarda son derece dikkatli davranmaktadır. Yoksa, sürüler halinde savaşa sürülen Türk ordu güçlerine büyük darbeler vurmak bizim için her zaman ve en kolay olarak yapacağımız eylemdir.

Faşist-sömürgecilerin, tarihlerinden ve ABD emperyalizminin tecrübelerinden aldığı derslerle Kürdistan'da çok yönlü özel bir savaş yürüttüğü bilinmektedir. Bu çerçevede, bahar ve yaz aylarında yüzbinlerce asker sürüler halinde Kürdistan'a sürülmüş, yapılan gözdağı ve vahşi baskılarla korkunç bir pasifikasyon ortamı yaratılmaya çalışılmıştır. Bu yeni işgal hareketine dayanılarak "pişmanlık yasasına" ve "köy korucuları" örgütleme faaliyetlerine işlerlik kazandırılmaya çaba harcanmıştır. Bununla, başarısız kalan ve dağılmaya yüz tutan resmi ordu güçlerinin kısmen geri çekilebilmesi Devrimci Kuvvetlerin yerel çete güçleriyle uğraşır kılınması, savaşın Kürdistanlılaştırılması amaçlanmıştır. ve nitekim sağlanan zayıf gelişmeler içinde bile faşist-sömürgeciler bu amaç doğrultusunda hareket etmeye yönelmişlerdir. Devrimci Kuvvetler için düşmanın bu taktiğini bozguna uğratmak, dayatılmak istenen komploları boşa çıkarmak, yaratılmak istenen pasifikasyon ve teslimiyet ortamını yırtmak vazgeçilmez bir görev halini almıştır. Gölgelerle veya besleme takımıyla uğraşmak yerine esas güçlere, sömürgeciliğin kendisine vurmak her zamankinden daha önemli bir durum olmuştur.

Geçen üç aylık süre içinde faşist-sömürgeci ordu güçlerine ve uşak takımına vurduğumuz güçlü darbeler, bu görevleri önemli ölçüde başarmıştır. Faşist ordu birliklerine vurulan darbelerle, yaratılmak istenen pasifikasyon ortamı kırılmaya başlanmış, devrimcilerin önüne sahte hedefler çıkarılması ve savaşın Kürdistanlılaştırılması komplosu, önemli ölçüde boşa çıkarılmıştır. Ajan-milis çeteye ve ihbarcı yapıya vurulan güçlü darbelerle ise, bu tür güçlerın örgütleme çabaları önemli ölçüde başarısız kılınmış, bir çok güç teslim alınarak bu yapılar belli ölçüde dağıtılmış ve dayatılmak istenen teslimiyet ortamı yerle bir edilmiştir. Böylece, "pişmanlık yasası" ve "köy korucuları" kanunlarının uygulanma gücü zayıflatılmış, faşist-sömürgeciliğin dayatmaya çalıştığı bu özel savaş yöntemleri önemli ölçüde işlemez kılınmıştır.

Faşist-sömürgeci düşmanın, insanlarımızı, aşiret ve kabile güçlerini devrime ve devrimci harekete karşı hain çeteler ve ihbarcılar biçiminde örgütleyerek savaştırmaya çalıştığı, bunun için binbir düzenbazlığa başvurduğu, zor kullandığı, dayatmalarda bulunduğu, gerçekleşmeyen vaadler verdiği, savaş süresince mahkumiyetleri "affettiği" açıktır. Bununla kendi güçlerini korumak, savaşı Kürdistan insanları arasındaki bir olay haline getirmek istemektedir. Bu, vahşi bir oyun, sinsi bir hile, halkımıza dayatılan alçakça bir komplodur. Bunun sonucundan yararlanan tek güç, Türk sömürgecileri ve uşaklarıdır. Hangi safta yer alırsa alsın onurlu ve dürüst Kürdistan insanının bunda hiç bir çıkarı yoktur, tersine ciddi zararlar görmektedir. Ve zaten bunun bilincinde olan insanlarımız, düşmana hizmet etmemek için bir çok yönteme başvurmakta, düşman dayatmalarını etkisiz kılmanın yollarını aramaktadır. Ancak şimdiye kadar harcanan çabalar yetmemekte, başarılı olabilmek için daha aktif direnmek gerekmektedir. İnsanlarımız, düşmanın bu sahtekarlıklarının bilincinde olarak hareket etmeli, düşmanın oyununa gelmemelidir. Dürüst ve onurlu hiç bir Kürdistan insanının yeri, faşist Türk sömürgecilerinin yanı olamaz. Böyle bir yer, Kürdistanlılar için, sadece ulusal ve toplumsal çıkarlarına ters düşmek değil, insanlık değerlerinden de uzaklaşmak olur. Bu vesileyle, bir kez daha, zorla veya çeşitli vaadlerle Türk sömürgecilerinin aldattığı güçlere şunları söylemek isteriz: İçine girdiğiniz durum kötüdür, doğru değildir, Kürdistan'a Kürt halkına ve insanlığa ters düşmektedir. Bu durumunuzu değiştirmek, insan olarak varolabilmek için, kesin bir zorunluluktur. Halkımızın tarihi düşmanlarına, faşist Türk sömürgecilerine hizmet etmekten vazgeçin. Kürdistan Kurtuluş Kuvvetlerine ve halkımıza karşı savaşmayın. Silahlarınızı, sizi aldatan faşist Türk sömürgecilerine karşı kullanın, Kurtuluş Kuvvetlerine katılın ve bu saflarda savaşın. Şunu çok iyi bilin ki, şimdiye kadar işlediğiniz suç ne olursa olsun, bunu ödemek anlamında da, Kurtuluş Kuvvetlerine karşı savaşmadığınız ve halk düşmanlığı yapmadığınız koşullarda sizlere karşı savaşmayacağız, sizlerle bu koşullarda birleşmeye hazırız. Bu konularda düşmanın söyledikleri tam bir aldatma ve yalandır. Ancak devrimcilere ve halka karşı savaşmanın sonu yoktur. Kendisine böyle bir yol seçenler ve bunda ısrar edenler halkımızın gücüyle ezilip yok olacaklardır.

Faşist generaller çetesi Türk ve Kürt halklarının bilinçsiz evlatlarını toplayarak, zorla veya "vatani görev" safsatasıyla askere alarak üzerimize sürmekte, daha çok kan akıtılmasını ve büyük yaralar açılmasını istemekte, böylece yerli ve uluslararası parababalarının çıkarlarını korumaya çalışmaktadır. Halkımızın bilinçsiz evlatları, onlara göre bir sürü çıkarlarını korumanın aracı, bir yemdir. Şimdiye kadar eylemlerimizde faşist ordu yöneticileri hedeflenmiş, asker kanı akıtmamaya büyük dikkat gösterilmiştir. Eylemlerimizle ve propagandalarımızla açıklamaya çalıştığımız bu politikamız, asker içinde önemli etki yapmış, karşılıklı çarpışmaya girmeme ve çarpışma anında silah kullanmama, durumu askerler arasındaki ana eğilim olmuştur. Ama gelişen savaş koşulları, eski biçimin sürdürülmesini artık çok zorlaştırmaktadır, faşist yöneticiler askerleri savaşa zorlamakta, isteksizlik gösterenleri kurşuna dizmektedir. Böylece çarpışmaların ve akıtılan kanın sorumluluğu faşist ordu yöneticilerine aittir. Biz, mümkün olduğu oranda mevcut politikamızı sürdürmekte kararlıyız. Fazla kan akıtılmasını önlemekte görev halklarımıza ve askerlere düşmektedir. Bu görevlerini yerine getirmek için ana ve babalar evlatlarını faşist generallerin emrine vermemeli, askere göndermemelidirler, zora karşı direnmeli, "vatani görev" safsatasına kanmamalıdırlar. Halklarımızın bilinçsiz ve dürüst evlatları, askere giden gençler, faşist subayların emirleri altında kanlarını boşa akıtmamalı, Kurtuluş Kuvvetlerine karşı savaşmamalı, halka baskı yapmamalıdırlar. Silahlarını faşist subaylara çevirmeli, firar etmeli, halkla birleşmeli, Kurtuluş Kuvvetlerine katılmalıdırlar. Onların gerçek yeri ve esas görevi budur. Yaşamlarını anlamlı kılmaları ve sürdürmeleri buna bağlıdır. Kurtuluş Birliğimiz faşist ordu saflarından kaçan her askeri koruma, sahip çıkma ve yaşatmayı bir görev olarak ele almaktadır ve buna gücü vardır. Bu vesileyle, Kurtuluş Birliğimiz, Türk ve Kürt halklarının dürüst evlatlarını, askerleri, silahlarını faşist subaylar çetesine çevirmeye, Kurtuluş Kuvvetlerine karşı savaşmamaya, halklarımıza baskı yapmamaya, firar etmeye ve Kurtuluş Kuvvetlerine katılmaya çağırır.

* * * *

Yeni silahlı direnişimizin ikinci yılına girerken, hem yöntem, hem de yönelim açısından savaş taktiklerimizde belli bir gelişme ve yenilenme olmuştur. Bu konuda harcadığımız yoğun çabalar başarılı sonuçlar vermeye başlamış, böylece geleceğin büyük gelişmelerinin önü açılmıştır. Deneme düzeyinde uyguladığımız geceli-gündüzlü savaşma ve peşpeşe bir çok çarpışmayı içine alan eylemler yapma yöntemi düşmana önemli darbeler vurmuş, onu şaşkına çevirmiş ve başarılı sonuçlar vermiştir. Geçen üç aylık süre içindeki eylemlerimizde bu görülmektedir. Yine yoğunlaşmış güçlerle belli alanlarda düşmanın üzerine yürüme taktiği, düşmana önemli darbeler vurmakta ve önemli devrimci sonuçlar ortaya çıkarmaktadır. Ağustos'tan beri Şırnak alanında yürütülen mücadele bunun açık bir örneğidir. Bu alanda yürüttüğümüz savaş, faşist sömürgecileri ve uşaklarını şaşkına çevirmiş, çaresizlik içinde kudurtmuştur.

Böyle bir yenilenmeyle, geçen süreçte yürüttüğümüz savaş insiyatifi tamamen elimize geçirerek önemli gelişmelere yolaçmıştır. Bunun daha da geliştirilmesi, 15 Ağustos ruhuna uygun olarak, ondan daha ileri gelişmelere ulaşmayı doğuracaktır. Şimdiden kitleleri eyleme geçirme, onları yönetme ve bir egemen güç olarak ortaya çıkma durumları ciddi bir biçimde gelişmektedir. Bu, faşist Türk sömürgeciliğinin pratik yenilgisinin parça parça ortaya çıkması, nihai yenilgisinin ise yakınlaşması demektir. Sekizinci mücadele yılında PKK, zaferi müjdeleyecek duruma ulaşmaktadır.

Ciddi bir siyasal yenilgi almış olan düşmanımız büyük bir korku, şaşkınlık ve çaresizlik içindedir, özel savaş yöntemleri bir bir boşa çıkarılmakta, pratikte iş yapamaz hale getirilmektedir. Halkımız, çeşitli biçimlerde yaşadığı mücadele deneyleriyle ve düşmanın durumunu görerek şimdi daha bilinçli kalkmakta ve mücadeleye sarılmaktadır. Yeni savaş taktiklerimiz başarılı sonuçlar vermiş, bizi zaferden zafere götürücü savaş taktiklerini ortaya koymuştur. Burada en önemli görev yine devrimcilere düşmektedir. Savaş deneylerini iyice irdeleyerek, onlardan en ileri sonuçları çıkararak yeni mücadele ve örgüt biçimlerini bulma, çalışma tarzlarını geliştirmeye daha etkin bir uygulamaya yönelme görevi vardır. Bu görev, başarıldıkça ulusal kurtuluş mücadelemiz ve devrimci savaşımız önemli boyutlarda gelişecektir. Kurtuluş Birliğimiz, bu görevleri başarma, ileri gelişmelere ulaşma, halkımızın gücünü ortaya koyma yolunda üzerine düşeni büyük bir fedakarlık ve cesaretle yerine getirecektir. Örgütümüz ve halkımız zafer yolunda artık emin adımlarla ilerleyecektir.

***Kahrolsun Faşist Türk Sömürgeciliği ve Ajan-Milis Uşak Takımı!**
***Yaşasın Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi!**
***Yaşasın PKK-ERNK-HRK!**

15 Kasım 1985
Kürdistan Kurtuluş Birliği (HRK)
Basın Bürosu

ORTADOĞU VE DÜNYA

BİR YILI DAHA GERİDE BIRAKIRKEN DÜNYAMIZIN DEĞİŞEN ÇEHRESİNE BİR BAKIŞ

1985 yılı dünyamızda önemli bir çok gelişmeyi de ortaya çıkaran bir dönüm noktası oldu. İki sistem arasında kızışan çelişkilerin yanısıra ulusal kurtuluş hareketlerindeki gelişme daha da boyutlandı. Afrika'da, Asya'da, Ortadoğu ve Latin Amerika'da emperyalizme ve gerici rejimlere karşı başkaldırılar artarken, bağımsızlığını kazanmış birçok ülke de ileri doğru gelişimini sürdürdü. Tabi, bu aynı zamanda şiddetli bir mücadeleyle birlikte yürütüldü.

EMPERYALİZM VE SOSYALİZM GÜÇLERİNDEKİ GELİŞMELER

Emperyalizmin azgın temsilcisi **Reagan'ın şahsında somutlaşan, şiddetle** bastırma ve ezme taktiğini elini uzatabildiği her yerde uygulamak isteyen ABD, Latin Amerika'dan Ortadoğu'ya, hatta sosyalizmin **içlerine varana kadar müdahalelerini** geliştirerek, bu yılı kendi hanesine zafer yılı olarak geçirmeye çalıştı. Başta Latin Amerika olmak üzere, Asya'da, Afrika'da, Ortadoğu'da gelişen her halk hareketinin **karşısına çıkan ABD, CIA eliyle karşı-devrimci planlarını uygulayarak, gelişmelerin önüne** geçme çabasını sürdürdü. Avrupa emperyalistlerini de bu yönde harekete geçirmeye çalışan ABD, bazı **konularda amacına ulaşmışsa da,** yine de aralarında var olan çelişkileri gidermeyi başaramamıştır. Avrupa emperyalistleri ile ekonomik çelişkilerinin yanısıra, pratik tavır gerektiren birçok konuda da anlaşmazlıkları devam etti. 84 yılında **yoğunlaşan ve 85 yılı boyunca da** devam eden nükleer silahların, Avrupa'ya yerleştirilmesinde ABD'nin planları uygulandı. Bazı Avrupa ülkelerinin bu konuda tam uyuşmadıkları gözlendiyse de, aynı noktada uzlaşmaya varmakta gecikmediler.

Yunanistan, NATO içerisinde "söz dinlemeyen" ve emperyalistlerin ortak bir çok çalışmasına (askeri tatbikat vs.) katılmayan ülke konumunu devam ettirirken, ABD'nin komploları da bu alan üzerinde daha fazla yoğunlaşmaya başladı. Buna PASOK yönetiminin aldığı bazı ekonomik tedbirlerin halk kitleleri tarafından tasvip görmemesi de eklenince 85 güzü, Yunanistan'da şiddetlenen gösterilere ve hatta yer yer çatışmalara sahne oldu.

Birçok Avrupa ülkesinde, işçilerin eylemliliği, 85 boyunca da devam etti. İngiltere, yine çatışmaların şiddete kadar vardığı alan durumunu korurken, Almanya, Belçika vd. bazı Avrupa ülkelerinde **–başta maden işçileri olmak üzere– birçok greve ve gösteriye tanık olundu.**

Sosyalizm güçlerinde de önemli gelişmelerin ortaya çıktığı yıl bo**yunca, Polonya'da, CIA'nın oyunları** büyük oranda boşa çıkarılırken, sosyalist ülkelerin bazı iç zayıflıklarının **giderilmesi konusunda da** adımlar atılmıştır. SSCB'de rüşvete, yolsuzluğa ve alkole karşı açılan mücadelede bazı sonuçların elde edildiği de söylenebilinir. Bunun adım adım diğer ülkelerde de geliştirilmek istendiği gözlenmektedir. Ama dış siyasette var olan eksikliklerin bir bütün olarak ortadan kaldırıldığı söylenemez. "Barış içinde birarada yaşama" politikasının sürekli önde tutulması, emperyalizmle uzlaşma eğiliminin ağırlığını devam ettirmesi mevcut zayıflığın devamını göstermektedir. Emperyalizmin, sosyalizmin içlerine kadar vardırdığı müdahaleleri karşısında, açık ki, mevzilerin korunması ancak kararlı ve tavizsiz bir mücadelenin yürütülmesi ile mümkündür.

85 yılında yeniden yoğunlaşan barış çabaları, ABD'nin yıldız savaşları planı ile daha da boyutlandı. Nükleer savaşın yanısıra, sınırlı bir yıldızlar savaşı projesinin de ABD tarafından geliştirilmesi, insanlığın yaşamını artan oranda tehdit ederken, emperyalizmin saldırganlığını önlemenin tavizler vererek gerçekleşmeyeceğini de bir kez daha ortaya çıkardı. Barışın sürekli güvenilmez tarafı olan ABD, körüklediği savaş ortamı ile, sosyalizmi daha fazla tavize zorlamak istemektedir. Sosyalizmin bunun bilincinde hareket etmesinin gerekliliği bugün daha açık olarak ortaya **çıkmıştır. Bu yılın önemli olaylarından** biri de kuşkusuz, SSCB-KP başkanı, M. Gorbaçev ile ABD devlet başkanı R. Reagan arasında Cenevre'de gerçekleştirilen barış görüşmeleri doruğudur. Barışın gerçekleştirilmesinde bu görüşmeye fazla **ümit bağlanmamakla birlikte, her iki sistemin de belli nedenlerle böyle** bir görüşmeyi çıkarlarına uygun buldukları açıktır. Sosyalizmin bu görüşmeye bir nefes alma olarak **yaklaşması ve barışın güvensiz tara**fına karşı tavizsiz bir politikayı sürdürmesi, sosyalizm açısından bu **doruğun yararlarını ortaya çıkara**bilecektir.

LATİN AMERİKA'DA YÜKSELEN GERİLLA MÜCADELESİ

Latin Amerika'da yaşanan bir çok olay, yıl boyunca dikkatlerin bu alanda toplanmasına yol açarken, şiddetli çatışmaları da birlikte getirmiştir. ABD, arka bahçesi olarak görmeye alıştığı bu kıtada, aleyhine gelişmelerin ortaya çıkması karşısında daha da çılgınlaşarak, birçok komployu gündeme koyarken, CIA'nın faaliyetlerine daha da ağırlık vermiştir.

Küba'nın üzerinde öteden beri yürüttüğü komploların tutmadığını gören ABD, yıl boyunca saldırılarını Nikaragua üzerinde yoğunlaştırdı. **Tüm çabalarına rağmen,** Nikaragua'nın bağımsız gelişimini engelleyemeyen ABD, içerde karşı-devrimcileri kışkırtarak, bunları eğitip, rejime karşı saldırtmaya **başladı. Honduras sınırında üsle**nen bu birliklerin tüm teçhizat vb. ihtiyaçlarını karşılayan Reagan yönetimi, aynı zamanda CIA eğitmenlerini de göndererek, halk düşmanı bir temelde yetiştirilmelerini sağladı. Kontralar olarak da nitelendirilen bu karşı-devrimci birliklere **milyonlarca dolar harcayan Rea**gan, bu faaliyetlerini ABD Kongresine ve Temsilciler Meclisi'ne de onaylatarak, daha pervasız bir saldırıya girişti. Açıktan Nikaragua'ya müdahalelerde bulunacağını ilan eden Reagan, Sandinist yönetimin bağımsız gelişimini engellemek istemektedir.

ABD'nin bu politikasına karşı, Nikaragua'nın Sandinist yönetimi de içte ve dışta güçlenmesini sürdürmektedir. Karşı-devrimcilerin saldırılarına karşı yeni önlemler geliştirilirken, dışta ise bir dizi diplomatik görüşme yapıldı. Nikaragua'da 85 yılı içinde yapılan seçimlerden yönetim daha da güçlü çıkarken, ABD'nin yürüttüğü saldırılara karşı hükümetin politikası ise halktan tam onay almıştır.

Honduras, Kolombiya, Guatemala vb. ülkelerde gerilla mücadelesi varlığını güçlendirerek devam ettirirken, mücadelenin kızıştığı diğer bir alan olan El Salvador'da ise, önemli gelişmeler yaşandı. Avrupa emperyalistlerinin de desteğiyle konumunu güçlendirip, uzlaşmaya yatma görüntüsü altında gerilla mücadelesini geriletmeye çabalayan Duarte yönetimi, gerilla mücadelesinin liderleriyle bir dizi görüşmelerde bulundu. Demokrasiye geçme görüntüsü altında askeri kuvvetlerini daha iyi tahkim ederek saldırı gücünü arttıran mevcut yönetim, yeni manevralara başvurarak bu amacını gerçekleştirmek istedi. ABD'nin de aktif desteğini alan bu plan, sert rejimlerin yerine daha yumuşak görünümlü hükümetleri işbaşına getirerek muhalefeti etkisiz kılma girişimidir.

El Salvador gerilla mücadelesinin önemli bir aşamaya geldiği bilinmektedir. Zafere giderek daha da yaklaşıldığı gözlemlenmektedir. Sonucun alınmasını engellemek **için başta ABD ve Duarte rejimi olmak üzere,** Avrupa'nın da devrimi tıkamak için yoğun çaba sarfettiği **görülmektedir. Avrupa'nın, daha sinsi olarak yürüttüğü faaliyetlerinin önemli bir tehlike oluşturduğu** inkar edilemez.

Yoğunlaşan saldırı ve devrimi tıkama çabalarına karşı, FMLN önderliğinde yürütülen savaşta, gerilla mücadelesinin yeniden şiddetlendirilmesi ile cevap verildi. Bu açıdan 1985 yılı boyunca yürütülen devrimi tıkama çabalarının önemli oranda etkisiz kaldığını, ama henüz tehlikenin geçmediğini de belirtebiliriz.

Latin Amerika'nın diğer ülkelerinde de 1985 yılında bir çok değişiklikler ortaya çıktı. Borç yükleri daha da artan bu ülkelerin, içte **artan yoksullaşmaya paralel ola**rak, kitlelerde mevcut rejimlere karşı muhalefet de boyutlandı.

Başta Arjantin olmak üzere, Peru, Bolivya vb. ülkelerde sosyaldemokrat yönetimler hükümete getirilirken, şiddetlenen halk muhale**fetinin önüne de, böylece engeller çıkarılmak istendi. 85 yılı boyunca böyle peşpeşe iktidara, benzer yönetimlerin getirilmesi, açık ki böylesi bir amacı da taşıyordu. Şiddetle önelenemeyen halk muhalefetine karşı, daha yumuşak yöntemler politikası, yani papaz politikası ile mücadele etme çıkarıldı.**

AFRİKA'DA HAREKETLİ BİR YIL YAŞANDI

Peşpeşe bir çok darbenin yapıldığı Afrika ülkelerinde, önemli bir gelişme de ırkçılığa ve emperyalizme karşı mücadelenin yükseltilmesidir. Her yıl bir çok askeri darbenin geliştiği dünyamızın bu siyah kıtasında, emperyalizmin saldırı ve komplolarına yeni biçim kazandırılma çabalarının yanısıra, işgal hareketlerinin geliştirilmesi de en fazla başvurulan yöntemler olarak ortaya çıktı.

Kıtanın Kuzey'inde ve Güney'inde zaman zaman şiddetlenen ve hızını günlerce sürdüren çatışmalar yaşanırken, Doğu'su ile Batı'sının da bu durumdan kendini kurtaramadığını görmekteyiz. 85 yılı boyunca kıtada ortaya çıkan diğer bir önemli sorun da kuşkusuz açlık sorunudur. Binlerce insanın açlıktan yüzbinlercesinin hastalıktan muzdarip olduğu geçen yılda da, açlık sorunu yine önemli bir konuyu oluşturdu. Tabii ki, bunun temelinde yatan, emperyalist hegemonyacılığın hala derin izlerinin varlığı ve ekonomik gelişme olanaklarının da böylece tıkalı olmasıdır.

Darbeler ve açlık sorunu bir yana, özellikle de kıtanın Güney'inde ortaya çıkan gelişmelerin büyük yankılar uyandırdığı gerçeğini hep birlikte yaşadık. Angola, Namibya ve G. Afrika sahalarında meydana gelen gelişmeler belli başlıları olarak ele alınabilir.

Güney Afrika ırkçı rejimi, bir yandan içerde ırkçılığı ve baskıyı yoğunlaştırırken, diğer yandan ise, dış saldırılarına devam etti. Namibya'nın işgali ardından Angola topraklarına kadar uzatılan müdahale daha da genişletilmeye çalışıldı. SWAPO gerillalarını ezmek amacıyla girişilen bu işgal hareketi, Angola'yı zayıf düşürmek maksadıyla, Angola içlerine kadar devam ettirilerek sonuç alınmak istendi. Güney Afrika rejiminin peşpeşe bir kaç saldırı teşebbüsü olmuşsa da, Angola topraklarında fazla ilerleme olanağı bulamamıştır.

Angola'da UNİTA karşı-devrimcilerinin saldırılarına da yer yer rastlanmakla birlikte, fazla bir varlık gösteremediklerini de gördük. Yine G. Afrika ordularının desteği **ile de yürütülen bu saldırılarda arzu** ettikleri sonuca ulaşamadılar.

85 yılı başında önde gelen 4 siyah liderin, G. Afrika polisi tarafından öldürülmesi ardından başlayan kitle gösterileri, tüm bir yıl boyunca varolan hızıyla sürdü. Irkçı rejimi iyiden iyiye sarsan bu gösteriler, uluslararası alanda da geniş yankılar uyandırdı. Rejimin tüm şiddete ezme çabalarına rağmen, bir türlü önüne geçemediği kitle göste**rileri şiddetle çatışmalara da yola**çarak, varlığını güçlü bir biçimde devam ettirmektedir. Uluslararası alanda daha da teşhir olan ırkçı rejime karşı, yerli halkın mücadelesine destek daha da arttı.

Irkçı rejimin işgali altında bulunan Namibya'da da çatışmalar yıl boyunca varlığını korudu. G. Afrika rejiminin modern ordu güçlerine karşı sürdürülen Namibya mücadelesi önümüzdeki yılda da gelişme gösterebilecektir.

Darbeler kıtası da diyebileceği**miz Afrika'da, başarısız birçok darbe** girişiminin yanısıra, birçok ülkede de bu vasıtayla yönetimde değişiklikler ortaya çıktı.

ASYA DERİNDEN İLERLEYEN SESSİZ KITA

Asya kıtasında da benzer bir çok gelişmenin ortaya çıktığını söyleyebiliriz. Hindistan iç çelişkilerin en fazla yoğunlaştığı alan görünümü kazanırken, Tamiller ve Signaller arasındaki çatışmaya sahne olan **Sri Lanka'da da çelişkiler daha da** kızıştı. Pakistan, Bangladeş ve Filipinler'de de mevcut yönetimlere karşı yer yer çatışmalara da giren muhalefet, gelişimini sürdürdü.

Geçtiğimiz yıllarda, Indria Gandi'ye karşı bir komplo düzenlemeye **kadar varan Sih'lerin saldırıları,** CIA'nin aktif desteğiyle de sonuç **almaya yöneldi. Fakat yönetimin** içinde bulunduğu durum ve halkın emperyalistlerin kışkırtmasına fazla itibar göstermemesi sonucu yıl sonuna doğru Sih ayaklanmaları etkisini daha da yitirdi.

Pakistan'da üslenerek, Afgan yönetimine karşı CIA güdümlü saldırılarını sürdüren "islam mücahitleri" önemli oranda güç yitirmelerine karşın, yer yer de olsa karşı-devrimci saldırılarını yürüttüler. ABD'den Türkiye'ye kadar, tüm bir gericiliğin desteklediği Afganlı gericilerin hareketlerinin başarıya ulaşma **şansları görülmüyorsa da, rejimin sağlıklı yürümesi** hala bir tehlike olarak bulunmaktadırlar.

Vietnam, Kamboçya sahasındaki gelişmelerin seyrine baktığımızda, sosyalizm lehine önemli kazanımları da görmekteyiz. Hala aşılması gereken sorunlar olmakla birlikte, ileri bir mesafenin katedildiği de bir gerçektir. Tayland'ın Kamboçya yönetimine karşı, gericilere desteğini arttırmasına rağmen, yıl içinde meydana gelen bir çok çatışma neticesinde büyük oranda geriletilerek, etkisiz duruma getirildiler.

ORTADOĞU ÖNEMİNİ DEVAM ETTİRDİ

Ortadoğu, çelişkiler yumağı olma durumunu sürdürürken, çok yönlü gelişmeleri de bu süreçte yaşadı.

İran-Irak savaşı, adeta bölgenin çare bulunamayan yarası olarak kanamaya devam etti. Bu süreçte ne İran'ın, ne de Irak'ın kesin sonuca gitme gücünde bulunmadığı daha net bir biçimde açığa çıktı. Yıl boyunca zaman zaman hava bombardımanı, karşılıklı top atışları ve yer yer de piyade çatışmaları ile süren savaş, iki taraftan da kayıplar almaya devam etti.

Bölgenin önemli bir sıcak noktası da Akdeniz'in doğu kıyıları diye de tabir edebileceğimiz alandır. İsrail, birliklerini Lübnan'dan geri çekmek zorunda kalırken, Lübnan, biraz daha istikrara kavuştu; Filistinlilerde ise mevcut ayrışma devam etti. Arafat, Mısır, Ürdün vb. gerici Arap devletleri ile işbirliğini geliştirip, uzlaşmanın zeminini güçlendirmeye çalışırken, radikal Filistin güçlerinde ise, sonuç alıcı bir gelişme istenilen düzeyde ortaya çıkmadı. Şii Emel Hareketi ile Arafat yanlıları arasında meydana gelen çatışmalar, bu gelişmelerin sonucu olarak ortaya çıkmışsa da, fazla büyümeden uzlaşma sağlanmıştır.

Lübnan ilerici güçlerinin birlik oluşturma çabaları da yine yaz ve güz aylarında yoğun bir biçimde yaşandı. Zaman zaman meydana gelen çatışmalar, bu birliğin önünde ciddi engeller oluşturmasa da güçlü bir yönetimin oluşmasını önemli ölçüde aksatmaktadır. Suriye yönetiminin aktif desteği ile de sürdürülen birlik çabaları, yılın sonunda biraz daha arttırılan tedbirlerle uygulanma zemini genişletilmiştir. Gelişmelerin, daha çok ilerici güçler lehine olduğunu, yine meydana gelen olaylardan açıkça gördük. İsrail'in çıkmazının derinleşmesi ve gücünü çekmek zorunda kalması, ilerici güçlerin yoğun mücadelesi sonucu gerçekleşmiştir. Denilebilir ki, hala yer yer çatışmalar ortaya çıksa da, Lübnan sorununun ilerici radikal güçler lehine bir çözüme ulaştığı ve bu konumun önümüzdeki dönemde de devam edeceği görülmektedir.

82 Haziran saldırısının ardından, önemli bir toparlanma gerçekleştiremeyen Filistin hareketi de önemli bir süreci yaşadı. Bir yandan ülkeden uzak olmanın getirdiği zorluklar diğer yandan Arafat, Suudi, Mısır, Ürdün vb. eliyle geliştirilmek istenen teslimiyetçi çözüm dayatmaları, hareketi önemli güçlüklerle karşı karşıya getirdi. Mevcut durumda bu güçlüklerin daha da arttığı görülmekle birlikte, bunlardan güçlü bir çıkışın sağlanması koşullarının var olduğu da açıktır.

Bu gelişmelere bağlı olarak gerici Arap devletlerinin birlik çabaları da ortaya çıktı. Ağustos ayında gerçekleştirilen, Kazablanka Arap Zirvesi, radikal ülkelerin boykotu ile işlemez kılındı. Ama bu çabaların henüz terkedilmediği de görülmektedir. İslam Birliği vb. adları altında bu çabaların daha değişik düzeylerde yürütüldüğü de bilinmektedir.

Akdeniz'in doğu kıyılarında giderek soğuk bir rüzgar esmeye başlarken, Basra Körfezi çevresinde ise, sıcak ortamın daha da şiddetlendiği bir süreci yaşadık. Bundan sonra da, ağırlığı Kürdistan'da olmak üzere bu alanda sıcaklığın daha da artarak, çatışmaların kızışacağı görülmektedir.

Akdeniz'in diğer bir sıcak alanı ise, Libya oluşturmaktadır. ABD'nin saldırı ve müdahale tehditlerine karşı Libya halkının ve yönetiminin kararlı bir tavır sergilediği, yıl boyunca açığa çıktı. Yeni yıla yaklaştığımız bir dönemde mevcut çelişki daha da artış gösterdi. Bu karşılıklı söz düellosunun yanısıra, çeşitli tehditler biçiminde de sürdü.

Kuşkusuz bölgenin önemli bir odağını da Kürdistan oluşturmaktadır. Faşist cuntaya karşı gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi, 1985 yılını zafer yılı haline getirerek, önemli kazanımlar elde ederek, yılı zafer hanesine kar olarak işlemeyi başarmıştır.

85'İN 86'YA BIRAKTIĞI UMUTLAR

1985 yılında bir bütün olarak dünyamıza baktığımızda, önemli olayların yaşandığını görüyoruz. Bir kısmı 85'te önemli oranda çözümlenmekle birlikte, bir çoğu da **yükünü 86'ya devretmiştir. Bu so**runların önemli bir bölümünün bu yılda da çözüm bulamayıp, önümüzdeki diğer yıllara aktarılacağı açıktır.

Emperyalizm kısa sürede lehine çözümlere ulaşmak isterken, bunun için de direkt müdahalelerden askeri eylemlere kadar bir çok yönteme başvururken, ulusal kurtuluş hareketleri ve sosyalizm güçlerinin de daha da sonuç alıcı bir duruma gelmelerinin gerekliliği fazlasıyla **açığa çıkmıştır. Önümüzdeki dönem bu çatışmaların derinleşerek varlığını daha güçlü ortaya koyacağı bir dönem olacaktır.**

Açık ki bu çatışmalı ortamın sosyalizm lehine sonuçlanması, her bölge ilerici-devrimci güçlerinin omuzlarına düşen bir görevdir. Bu görevin içinde yaşanılan şartlar ve koşullar açısından büyük bir önem arzettiği de tüm gerçekliğiyle ortadadır. O halde, 86 ve daha sonrası yılları dünya devrim güçlerinin lehine, zafer yılları haline getirmek devrimci görevlere daha sıkı sarılmakla mümkündür. Kaldı ki, başarılı olmanın koşulları da mevcuttur. ★

Türk Sol'u Mu, 12 Eylül Sol'u...

Baştarafı syf: 3'te

bine çıkarılıyor, devrimcilere karşı savaşmak için kontr-gerillaların sayısı, 1500 daha arttırılıyor, bir dizi yeni yatırım yapılıyor, orduya yeni modern araç ve gereçler alınıyor, milyarlarca lira harcanarak sınırlar ışıklandırılıyor; tüm bu kadar tedbir niçin alınıyor? Açık ki bu teslim olmuş şefler için değil, yükselen Ulusal Kurtuluş Mücadelemize karşı geliştiriliyor. "PKK dağılıyor" feryatları arasında, Süleyman alçağı, Partizan ve diğer güçlerin yürüttüğü demogojiler, bizzat kendi faaliyetleriyle yalanlanmaktadır. Kendisine "sol" diyen bu güçler, provakatörlerin ve TC'nin aleti haline gelmekten kurtulmalı ve onların geliştirdiği safsatalara itibar etmemelidirler. Ama, "biz yine de TC ve 'Genç Kemalistler'in' yanında yer alacağız" diyorlarsa, bu onların bileceği bir iştir. Ama unutulmamalı ki, halkımıza karşı işlenen suçların hesabı er veya geç verilecektir.

Eğer bu güçler gerçekten ciddilerse, bir nebze bile olsa devrime katkıda bulunmak istiyorlarsa, biraz dönüp kendilerine ve faaliyetlerine bakmalıdırlar. Kimlerin çizdiği çizgi üzerinde yürüdüklerini, ve bununla da neye hizmet ettiklerini; mevcut durumları ile cuntanın sıradan bir işbirlikçisi olma konumundan öteye gidemediklerini iyi görmelidirler. Ama illahi de devrime düşmanlıkta ısrarlı olduklarını söylüyor; Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine sırf efendilerinden dolayı karşı çıkacaklarını ve 12 Eylül ruhunun sol içindeki uzantıları olmaya devam edeceklerini belirtiyorlarsa; halkımızın da bu konuda sessiz kalmayacağını çok iyi bilmek ve kavramak durumundadırlar. Cuntanın yaydığı ve geliştirmek istediği demogojileri, siz de ele alıp, PKK'ye karşı yürüttüğünüz düşmanca faaliyetlerin bir aracı haline getirmeyin. Düşmanla aynı konuma düşerek, halkımıza karşı suç işlemeyin. 60 yıldır bir türlü kurtulamadığınız o Kemalizmin tasfiyeci oyunlarına, bu kez 12 Eylül faşist rejimi şahsında bir kez daha düşmeyin. Mustafa Suphilerin, Mahirlerin, Denizlerin ve Kaypakkayaların anılarından gerekli dersleri çıkararak, onların yükselttiği direnişi, siz de bu gün, onların intikamını da alacak bir biçimde faşist cuntaya karşı geliştirin. Hainlerin anıları önünde saygıyla eğileceğinize, kendi şehitlerinizin, önderlerinizin direnişçi anıları önünde biraz da olsa saygı duyarak eğilmesini bilmeli ve faşist cuntaya karşı devrimci-direnişi yükseltmelisiniz.

Ama tüm bunlardan uzaklaştığınız ve birer 12 Eylül solu olarak karşımıza çıktığınız gerçeği bugün her dürüst insan tarafından daha iyi görülmektedir. "Partizan" yönetici kliğinden, Hamburg "Dev-İşçi" şeflerine ve "Sol Birlik" mimarlarına varana kadar, böylesi bir konumu yaşadığınız gün gibi ortada değil midir? Devrimin geliştirilmesinin en elverişli olduğu koşullarda örgütü mülteci bir konuma düşürerek, dürüst unsurları katletirdikten sonra, örgütü alelacele Avrupa'ya çeken "Partizan" şefleri; onbinlerce gücü harekete geçiren Dev-Yol örgütünü tasfiye ederek, varlığını bile göstermez duruma getiren Hamburg Dev-İşçi'nin ya da insan soyuna ihanet etmiş bir grup hayvanın başı; yine "Sol Birlik" olarak legalleşme mücadelesi veren ve bunun için de silahlı direnişe küfreden kemalist güruhların ve diğer benzerlerinin bu yaptıkları ile 12 Eylül'ün uzantısı durumuna geldikleri ve haklı olarak da 12 Eylül solu olarak adlandırılmaları gerçeği daha da kanıtlanmamakta mıdır? Türkiye devriminin bugün sahip çıkması gereken yüzlerce şehidi, onbinlerce tutuklusu vardır. İşte bunlara sahip çıkılmalı, bunların anıları için biraraya gelinmeli, bunlar için 6'lı, 12'li birlikler oluşturulmalıdır diyoruz. Ama bu güçlerde bırakalım böylesi bir çabayı, direnişi yükselten Partimize karşı yoğun bir saldırı yürütüldüğünü görmekteyiz.

12 Eylül ruhunu, şahsında somutlaştıran tasfiyeci şefleri, halkımız bugün daha iyi tanımaktadır. Yürütülmek istenen tüm iğrenç faaliyetlerin anlamı iyi bilinmektedir. Ne bazı çevreleri buna alet etme çabaları, ne de faşist cuntaya, Avrupa sosyal-demokrasisine sığınma girişimleri, bu gerçeklerin açığa çıkmasını önleyemez. "Zamanı gelmemiştir, provakasyondur" diyerek silahlı direniş mücadelesine saldırmakta bu güçleri kurtaramayacaktır. Teslimiyetin, ihanetin, SHP, DSP kuyrukçuluğunun bugün ne anlama geldiği ve bu faaliyetlerin nasıl yürütüldüğü çok iyi bilinmektedir. Teslim olmuş ve tüm varlıklarını 12 Eylül rejiminin gereklerine uymada gören şefleri artık hiç bir şeyin kurtaramayacağı da artık iyi görülmelidir. En başta kendi tabanlarının yakalarına yapışarak hesap soracakları, çarçur edilmek istenen ve önemli oranda başarılı olan devrimci-direnişçi özü korumak isteyecekleri açıktır.

Bu noktada akıllı sola ve dürüst ögelere önemli görevler düşmektedir. Teslim olmuş şeflerine karşı durulacak, etkisiz kılınmaları sağlanmalıdır. Hainlere, işbirlikçilere ve provakatörlere değil. Halkımızın direnişçi öz evlatlarına sahip çıkılmalıdır. 12 Eylül faşist rejiminin yarattığı tasfiyeci sol'un neye hizmet ettiği ve saldırıları devrimcidirenişçi mücadeleye karşı yürüttükleri iyi görülerek, yalnız bırakılmalı ve oyunlarına gelinmemelidir. Ulusal Kurtuluş Mücadelemize ve önderliğine karşı yürütülen saldırılardan el çekerek, dürüst bir tavır takınmalısınız. Bu, aynı zamanda, Mahirlerin, Denizlerin, Kaypakkayaların anılarına sahip çıkmanın da bir gereğidir. Bugün daha da açığa çıkmış olan bu gerçekler karşısında dürüst tavır takınmak, aynı zamanda devrime ve halklarımıza karşı sorumluluğun da yerine getirilmesidir.

PKK'ye karşı yürütülen düşmanca faaliyetlerin, kimlerce geliştirilmek istendiğini, dürüstüm diyen her öge, bugün daha iyi görmektedir. Birkaç provakatör hainin yaşamını kurtarma adı altında, nelerin geliştirilmek istendiği, PKK düşmanlığının nasıl kürüklendiği bilinmektedir. İşte tüm bunlar karşısında akıllı sol'a bir kez daha sesleniyoruz: Tasfiyeci şeflerin saldırılarına alet olmayın, yükselen direniş mücadelesiyle dostluğunuzu sürdürün ve bunların tüm oyunlarını boşa çıkarın. Siz mücadelemize dost oldukça, bizden de dostça yaklaşımı göreceksiniz. Şu iyi bilinmelidir ki, sahip çıkılması gereken devrim uğruna kanlarını korkusuzca akıtan şehitlerimizdir; yoksa TC'nin beslemesi ajan-provakatörler değildir.

Halkımız, bugün ihanetçileri çok iyi tanımaktadır. Eğer bu güçler alçakça komplolara başvurarak saldırılarını devam ettirirlerse, ulusal kurtuluş mücadelemizi ve kendimizi savunmak için her yöntemi kullanarak mücadelemizi devam ettireceğiz. Kutsal bağımsızlık ve özgürlük mücadelemize yönelen her türlü saldırının karşısında durmasını ve cevabını vermesini bileceğiz. Düzenlenmek istenen alçakça komplolarla halkımızın kutsal davası boğulmak ve böylece yeniden tarihe gömülmek istenmektedir. Geliştirilmek istenen bu ihanetin üzerine, halkımızla birlikte her şeyimizi seferber ederek gideceğiz. Hiç kimse ihanetin affedilmesini beklememelidir. Yıllardır, hainlerden ve işbirlikçilerden halkımızın çektiği acı iyi bilinmektedir. Bugün de bu acılar yeniden tattırılmak istenmektedir. İşte böylesi bir ihanet hiç bir biçimde af edilmeyecek ve gerekli karşılığı mutlaka verilecektir.

Devrimcilere değil, provakatörlere sahip çıkılarak, PKK'yi yıkma faaliyetleri geliştirilecek ve bunun için de her türlü yol mübah kabul edilecek; ama bunun karşısında halkımız da kendisini savundu mu kıyametler koparılacak. Açık ki, bu kabul edilir bir durum değildir. Bu güçler nasıl sonuna kadar saldırma, komplolar geliştirme özgürlüğünü kendilerinde görüyorlarsa, halkımız da, bunun karşısında kendini koruma özgürlüğüne sahiptir. İhanetin yaptığı hiç bir şey yanına kâr olarak bırakılmayacak ve geliştirilmek istenen alçaklığın üzerine gidilecektir. Hiç bir demogojinin, hiç bir bağırışın böylesi bir görevi yerine getirmekten halkımızı alıkoyamayacağı ve girilen ulusal kurtuluş savaşı yolunda emin ve güçlü adımlarla ihanetle hesaplaşarak, suçunun karşılığı sorularak yürüneceği çok iyi kavranmak ve bilinmek durumundadır. Hala bazı beyhude beyinler, bu gerçekleri kavramakta zorluk çeker ve alçaklıklarını sürdürmede 12 Eylül rejiminin şeflerini geride bırakarak, halkımızın üzerine gelmeye devam ederlerse, bu gerçekleri halkımızın bir kez daha da olsa kafalarına, ama bu defa silinmemecesine kazıyacağını belirtiyor ve bu güçleri uyarıyoruz. Halkımıza, Partimize, silahlı direniş mücadelemize saldırmaktan vazgeçin! ★

KÜRDİSTAN MERKEZİNDEN DEVRİMCİ EYLEMLER YÜKSELİYOR

15 Ağustos 1984 atılımı, 1980 faşist darbesiyle Kürdistan'da oluşturulmak istenen suskunluğun, faşist-sömürgeci zora dayalı yasallığını, yurtsever-devrimci güçlere egemen kılınmak istenen ihanet havasının en aşikar şekliyle bozulması ve bunun faşist-sömürgecilerde yarattığı şaşkınlık ve hezimetle çok daha güçlü bir temelde ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişim koşulu olmuştur. 15 Ağustos hamlesi; netleşen çelişkilerden dolayı ülkenin her yanında benzer itici propaganda ve eylem etkisini yapmıştır. Açıkçası, 15 Ağustos direnişin ve isyanın çağrısı olmuştur. Bu çağrı, çağrının öncülüğünü yapan devrimcilere itici güç olurken, bütün yurtsever halk güçlerinde de silkiniş, umut ve hareketlilik olmuştur. Bunun bir anlamı da PKK önderliğinde ulusal kurtuluş direnişinin bütün ülkeyi kapsayacak olanaklara kavuşmasıydı.

Direniş, direniş olacaksa bütün ülkeyi, bütün toplumu kapsamalıydı. Öyle ki bütün dağlarımız savaş alanı olmalı, mücadele, mücadeleye susamış bütün yurtsever halk kesimlerini kapsamalı, **"her köy bir direnme kalesi, her Kürt yurtseveri bir nefer olmalıydı."**

İdeoloji-politikasından, örgütlenmesine, taktiğine kadar direniş ve eylem olan PKK, tamamen bu gerçeklerle direniş içinde gelişme ve bir "halk yaratmayı" temel almıştır. Taktiğini böyle bir gerçeklikle hayata geçiren PKK, her türlü zorluk ve ihanet engellerine karşın, görülmedik bir irade, inanç ve eylem gücü harcayarak, ülkenin dört bir yanında böylesi bir direnişi örgütlemenin propaganda ve eylem faaliyetine girişmiştir. Mülteciliğe, örgüt ve direniş tasfiyeciliğine, reformculuğa karşı, ilkel milliyetçilik ve sosyal-şovenizmden kaynaklanan olumsuzluk ve saldırıları aşmanın tek yolu da buydu; neye mal olursa olsun direniş, rahminde geliştirilmeliydi.

Bitlis, Siirt, Muş alanları ülke geneli içinde, Ulusal Kurtuluş Direnişine böyle bir zemin olmuştur. Coğrafyasıyla ülkede oldukça uygun bir merkezi konum görevi oynamıştır. Engin dağları nüfusa doygun olup, Muş Diyarbakır üzeri ülkenin kuzey ve batı kesimleriyle kesintisiz bir bütünlük oluşturur. Güneyde Silvan, Batman, Beşiri, Kurtalan, Siirt, Şirvan, kuzeyde Muş, Sason, Kozluk, Baykan, Mutki, Tatvan, Hizan, Bitlis yoğun nüfus yerlerine sahip olup, doygun bir proletaryaya, aydın birikimine oldukça hareketli yoksul şehir emekçi sınıflarına sahip olan, sömürgeciler açısından oldukça stratejik ekonomik ve coğrafik özellikler taşımıştır. Tahılı, tütünü, petrolü, kömürü, bakırı, tuzu, hidroelektrik potansiyeli, hayvancılığı yanında İran'a giden geniş ulaşım yollarını barındıran ülkenin bu merkezi alanları Kürdistan'ın yakın tarihi içinde direnişin en erken başladığı ve 1940'lara kadar süreklilik kazandığı alandır da. 1920'lerde Palu-Genç-Hani isyanına paralel olarak Siniki, Reşkoti, Aliyê Yunus, Sason, Kozluk, Hizan vb. yerel direnmelere sahne olmuş, Kürt halkının direnmeciliği ve silah aşkı günümüze kadar süregelmiştir.

Sömürgecilik bu özelliklerinden, tarihi süreci içinde alana özel yer vermiştir. Şiddetle direnmeleri ezerek askeri kurumlarını yaygınlaştırmıştır. Ekonomik sömürüyü kurumlaştırıp derinleştirirken, Kürdistan uşak hakim ögeleri olan feodalleri uşaklık ilişkileri içinde topluma karşı konumlandırmıştır. Ovalarda feodalizm toprakta olduğu gibi korunurken, dağlık kesimde aşiretler gerilik içinde bırakılıp, çelişkileri kullanılarak, toplumdaki parçalanmaya süreklilik kazandırılmıştır. Bitlis'te Şeyh İdris-i Bitlisi'den devralınan katmerli uşaklık Kamran İnan'ın kişiliğinde kurumlaştırılmıştır. Toplumdaki ayrışma ve çelişkilerin devrimci mücadeleye kanalize olmaması için sınırlı olarak feodalizm ve sömürgeciliğe bağımlı olan küçük-burjuva milliyetçiliğinin Bitlis ve Silvan vb. yerlerde yaşamasına olanak tanınmıştır. Böylece sömürgecilik; kendi zoru, dini gerici kurumları, uşak feodaller ve uzantıları küçük-burjuva milliyetçiliği ile toplumu yakın dönemlere kadar baskı altına almayı becermiştir. Bilhasa Bitlis'i Kamran İnan uşak kliği eliyle dokunulmaz gerici bir kale haline getirmeye çalışmıştır.

Ancak, toplumdaki ayrışma ve bunun yolaçtığı birikimin sömürgecilik ve uşaklarıyla çatışmaya girmesi kaçınılmazdır. Nitekim 1970'lerde gelişen ulusal kurtuluşçu düşünceler hızla Batman, Silvan, Kurtalan, Siirt, Tatvan gibi nüfusun yoğun olduğu merkezlerde ve ovalık köylerde yer edinerek kısa sürede sömürgecilik ve uşaklarıyla yoğun bir çatışma gücüne kavuştu. Yıllarca baskı altında inatla korunan dağlık kesimin engin direnişçi potansiyeli nihayet öncülüğüne kavuşuyordu. Sömürgeciliğin çok güvendiği İnanlar kliği bile ciddi ölçüde sarsılmaya başlıyordu. 1980 Eylül faşist darbesi sömürgeciliğe rahat nefes aldırıyordu, ancak sorunlarını çözmüyor, tam aksine direniş zeminini baskı ve sömürüsüyle olgunlaştırıyordu. Sömürgeci zulümden feodallerin baskısından, tütün sömürüsünden, hayvancılık talanından ve yoksulluktan yılan kitleler direnişe oldukça yatkın hale geliyorlardı. Küçük-burjuva milliyetçiliğinin Silvan, Siirt, Kozluk, Van, Bitlis'te açığa çıkan korkaklık ve ihaneti, direnişe oldukça yatkın koşullar hazırlıyordu. Böylece coğrafik ve toplumsal olarak Kuzey Kürdistan'da merkezi bir rol oynayan alan ve nüfus; Kürdistan'ın modern direnme tarihinde rolünü oynamaya hazır hale geliyordu.

Kaldı ki bu Kürdistan'ın sömürgecilik tarihi açısından da böyledir. Türk sömürgecileri, Kürdistan üzerindeki egemenliklerini buraya hakimiyetle özdeşleştirmişlerdir. Kürdistan'ın Türkiye'ye yakın kesimlerini kısmen kendilerine benzeştirdiklerinden asıl denetimi bu alana hakimiyetle farklılaştırmışlardır. Kaldı ki Antep, Batman ve Hakkari'ye bakıldığında bu farklılıklar rahatlıkla görülebilir. Botan-Dicle ötesi (Van-Hakkari, kısmen Siirt) alanlarında sömürgeci kurumlaşma bir sürü zaaf taşırken orta bölgelerde daha kurallı ve sistematik bir kurumlaşma hedeflenmiştir. Bu zaaf, 15 Ağustos'tan sonra iyice görülmüş, sömürgeci ordu "misaki milli" sınırlarının ötesinde Dicle-Botan'ı ikinci bir sınır alanı olarak tahkim etmiştir. Orta alana özel olarak yüklenerek hem ulusal kurtuluşun buralara oturmasını, hem de Diyarbakır, Adıyaman, Elazığ, Bingöl, Dersim alanlarına coğrafik bütünsellik oluşturmasını önlemeyi hedeflemiştir. Tarihi süreci içinde buna uygun askeri-ekonomik örgütlenmeye gitmiş, feodalleri planlandırmış, Bitlis'te Kürtlükten oldukça uzak, oldukça ilginç bir milliyetçi aristokratizmin biçimlenmesine, Silvan, Batman vb. yerlerde ise, DDKD, Kawa, ÖY vb."örgütlerle" gençlik birikimi bilinçli olarak hedefinden şaşırtılmış, alandaki tüccar Arap azınlık, ortaçağ Alman Yahudileri gibi işbirlikçilik çemberine alınarak Türk devletinin alandaki ekonomik-kültürel-ajanlık maketi haline getirilmiştir. Kamran İnan uşağının misyonu oldukça arttırılarak alanın tümünde örgütleme özelde Bitlis, genelde alanda ihanet kaleleri yaratılmaya çalışılmıştır.

PKK, II. Parti Kongresiyle beraber tamamen planlı bir tarzda bu alana yerleşmiştir. 1982-84 arasında Silvan, Kulp, Kozluk, Sason, Batman, Muş, Kurtalan, Şirvan, Baykan, Siirt, Mutki, Bitlis'te yürütülen inatçı örgütsel ve propaganda faaliyetiyle, sömürgecilik ve alandaki kurumlararası uzantılarıyla teşhir edilmiş, her türlü zorlukla boğuşmuş, olmadık güçlükleri aşmış, ama kısa sürede direnmenin çekirdekleri olmuşlardır. Bu gelişmeler sömürgecilik ve uşaklarıyla yoğun savaş içinde olmuştur. Siyasi ortamın suskunlaştırıldığı 1983-84 yıllarında Batman'da Faxro Ağa, Sait Yeşil'e karşı, Silvan'da polis ve ajanlara karşı, Sason'da asker ve ajanlara karşı, Şirvan ve Siirt'te yoğun inkarcılık ve ajanlara karşı eylemlilik içinde gelişmeler yaratılmıştır. Bu devrimci etkinlikle kitlelerdeki umutsuzluk kırılmış, Silvan gençlik ve emekçileri üzerindeki DDKD, ÖY vb. gruplardan kaynaklanan olumsuzluklar tamamıyla aşılmış, Batman kısmen öncüsüne uzak kalmanın yalnızlığını aşmış, Şirvan tarihinde görmediği gelişmelerle onurlandırılmış, Bitlis'in uşak (Hizan) İnanlar kliği sarsılmaya başlamıştır. Kamran İnan'dan utanç duyduğunu gizlemeyen Hizan köylülüğü, ilk defa devrimcileri gördüğü halde desteklerini sunmaya başlamışlardır.

15 Ağustos devrimci hazırlıkların, eylemde ifadesini bulan direniş hazırlıklarının zirvesi olmuştur. 15 Ağustos'la alan yoğun eylemlere sahne olmuştur. Şirvan 14 Ağustos'ta basılmış, siyasal ve askeri gösteri yapılmış, Siirt'te ajan Ali Örek vurulmuş, Kurtalan'da banka soyulmuş, banka müdürü öldürülmüş, Sason'da faşist ilk öğretim müdürü öldürülmüş, Silvan çok sayıda siyasal eyleme sahne olmuş, çok sayıda polis ve asker öldürülmüş, Batman'da örgütlülük tırmandırılmış, Şirvan'da sömürgeci güçlerle meydana gelen çatışmalarda çok sayıda asker öldürülmüştür.

15 Ağustos'un şokunu atlatmaya çalışan sömürgecilik, özel savaş taktiğini özel olarak da bu alanda uygulamıştır denilebilir. Günlerce Batman'da sokağa çıkma yasağı ilan etmiş, kazalardaki bölükleri takviye etmiş, karakolları büyütmüş, yoğun tutuklamalara, askeri operasyon ve yoğun pasifikasyon gösteri ve uygulamalarına girişmiş, Botan'ı ikinci sınır hattı olarak takviye etmiş, iki tarafında yoğun ajanlaştırma ve milisleştirme faaliyetine girişmiş, İran yolunun güvenliği için yol boyu karakollar konumlandırmış, helikopter pistleri yaptırmış, Siirt'i alanın askeri sevk merkezi haline getirmiş, tarihte gerici rol oynayan aşiret reislerine tekrar bu rolü oynatmanın hazırlıklarına girişilmiş, mahkumlarla bile anlaşılarak milislik örülmeye başlanmış, Kamran İnan'ın özel olarak etkinliği arttırılmaya çalışılmıştır.

Böylece alan, tarihinde sahne olmadığı oldukça eşitsiz güçlerle yürütülen bir savaşa sahne olmuştur. Devrimciler, sayılarının azlığına rağmen soylu direnişler sergileyerek, mutlak gelişmeler sağlamış ve düşmanın alanı mutlaka tutma oyunlarını bozmuşlardır. Sömürgecilik toplumdaki ihaneti iç ihanetle bütünleştirerek bazı adımlar atmışsa da, soylu direnişlerle durum mücadele lehine gelişmiştir. Nebil (Ali Ozansoy) gibi elinde silahıyla bir askere teslim olacak kadar aşağılıklaşan ihanetçilerden, Reme Şerik, Emin Ağa vb. uşaklardan yararlanan düşman, 1985 kışında, kış koşullarının aşırı sertliğinin de ortaya çıkardığı oldukça engelleyici koşullarda Sason'da sekiz (Ahmet İBİN, Mehmet Şah GÜNDÜZ), Şirvan ve Mutki'de yedi (Seyithan, Mahmut, Çiya, Delil, Kemal, Hogir, Ali) ve işkencede de iki (Celal Hoca ve Faxri) devrimciyi ve beş civarında yurtsever köylüyü şehit etmiş ve altı devrimciyi de (Hasan, Mahir, Ali, Cem, Derviş, Serhat) esir almıştır. Ancak bu çatışmalarda düşman çok ağır kayıplar vermiş, on civarında subayı ve otuz civarında askeri öldürülmüştür. Binlerce askerin çeteler, zırhlı araçlarla ve helikopterlerle giriştiği yoğun saldırılarda sayı olarak oldukça az olan devrimcilerin soylu direnişleri ve ser verip sır vermeyen destanları halkın ve direnişin abidesi olmuştur. 1 Mayıs 1985'i Siirt zindanında günlerce süren korkunç işkence altında canını vererek halka müjdeleyen Fahri yoldaşın ve üç Mayıs'ta ağzı, dişleri parçalanmış olarak ele geçen Celal Hoca'nın ifadesini konuşamadığından yazı ile almaya çalışan faşist yüzbaşıya eline verilen kalemle kağıt üzerine yazdığı tek kelimelik **"direneceğim"** cevabı halk için zafer işareti olmuştur. Yine Mutki-Kolans'ta üç devrimcinin bini aşkın sömürgeci orduya vurdukları darbe (iki subay ve üç asker ölü), direnişin kahramanlığının sembolü olmuştur.

Devrim, bir yerde korkakla cesurun, yaşamaya hakkı olanla olmayanın ayırdedicisi, ve bu süreç, Kürdistan gerçekliğinde çok daha net olacaksa, Kürdistan hakim sınıflarının ve ara sınıflarının politik kişiliğinde yaşanan ihanetlerin, mücadelenin gittikçe sertleşen ortamında kişi düzeyinde de olsa mücadele saflarında görüleceği ve bunun sömürgeciler tarafından en aşağılık tarzda kullanılacağı izaha gerek olmayacak kadar açıktır. Kaldı ki, insanlığın girebileceği en aşağılık mertebe, davasına ihanettir. Ülkenin orta bölgesinde ortaya çıkan Nebil (Ali Ozansoy) ihanetine dayanarak düşmanın, salt ekmek vermiştir, yolgöstermiştir vb. nedenlerle Batman, Silvan, Sason ve Kozluk'ta iki yüze yakın insanı tutuklaması, propagandası, baskıları ve gövde gösterileri, alandaki devrimci boyutlanmayı önleyememiştir. Sömürgeciler öyle bir sıkışmayla karşı karşıya kaldılar ki, binlerce askerine rağmen, güvensizlik içinde kaldılar. Mahkumlarla uzlaştılar. İhanetçileri gezdirdiler. Reformist uşakları hapislerden PKK aleyhine propaganda için sokaklara saldılar. Ülke genelindeki faaliyetleriyle Cephe (ERNK) ilanını ve bahar atılımını önlemeye çalıştılar. Şirvan ve Pervari'de yoğun askeri yerleşim ve milis-muhbir ağıyla devrimci grupların ülkenin iç alanlarına akmasını önlemek istediler. Bu bir yerde onların baş amacıydı da. Çünkü sömürgeciler Dicle ve Botan'ı geçmeyen Siirt, Van, Hakkari'yle sınırlı bir özel savaşa hazırlanıyorlardı.

Fakat engeller devrimci grupların akışına yetmedi. Mayıs 1985'le iki koldan devrimciler alana girdiler. Bunu haber alan düşman alarma geçti. Güçlerini takviye etti. Ajanlarını güvenlik çemberine aldı. Fakat eylemleri önleyemedi. Mayıs ayını yerleşim ve hazırlıkla geçiren HRK grupları, Haziran ayıyla yoğun eylemlilik içine girdiler.

1- Provakatör Abdulkadir Aygan'ın ihanetini değerlendiren sömürgeciler, ajan Reme Şerik'e karşı eylem hazırlığı içinde olan HRK takımını, bine yakın asker ve çok sayıda helikopterle kuşatma altına aldılar. Şirvan'ın Hürmüz köyü yakınlarında 7 Haziran 1985 günü saatlerce süren büyük bir çatışma meydana geldi. Çatışmada Kıbrıs'ta görev yapmış faşist yüzbaşı Hakkı Akyüz öldürüldü. Faşist yüzbaşının silahı olan G-3 ele geçirildi. Askerlere hitaben konuşan HRK birliği kayıp vermeden çemberi aştı.

2– 13 Haziran 1985'te Kozluk'un Tımox köyünde Eşref adlı bir muhbir cezalandırıldı. Bu unsur, birkaç defa devrimcileri ihbar etme ve bir devrimciyi yakalatma suçunu işlemiştir.

3– 27 Haziran 1985'te Kulp'un Şinas köyünde iki devrimciyi yakalatan muhbir çetenin evlerine baskın yapıldı. İkisi öldürüldü, dördü de yaralandı.

4– 2 Temmuz 1985 günü Şirvan'ın Sisem küyünde bir ajanı cezalandırmaya giden dört kişilik bir devrimci grupla sömürgeci birlik arasında meydana gelen çatışmada devrimci grubun sorumlusu Welat (....) yoldaş şehit düşmüştür.

5– 10 Temmuz 1985 günü beş kişilik devrimci grubumuz Mutki'de yoğun bir düşman kuşatmasıyla karşılaştı. Sabahtan akşama kadar süren çatışmada düşman ve çetelerine büyük kayıplar verdirildi. Çatışmada İsmail (Ahmet ÇELİK), Rüstem (Özcan HAMİKDAĞ) yoldaşla, kahraman HRK savaşçılarından Hamza (İbrahim-Şırnak), Welat (Şırnak), Azad (Şırnak) büyük direniş sergileyerek şehit düşmüşlerdir.

6– 14 Temmuz 1985 günü Kozluk'un İsmailka karakoluna roketle saldırı düzenlenmiştir. Karakol tamamen yanmış, çok sayıda ölü ve yaralı olduğu halde sömürgeciler olayı ısrarla gizlemişlerdir. Bu karakol 1980 Eylül'ünde değerli yoldaşımız Kemal PİR'in yakalanmasında rol almıştı.

7– 14 Temmuz 1985 günü Kozluk'un İsmailka karakoluna bir grubuyla saldırı düzenleyen HRK birliği, diğer bir grubuyla aynı alanda bulunan Shell ve Mobil'e ait Şelmo petrol çıkarım, dolum ve aktarma tesislerine saldırı düzenlemiştir. Saldırıda tesisler tamamen tahrip edilmiştir. 300 milyon TL. civarında zarar meydana gelmiştir. Aynı eylemde şirkete ait sırt telsizi ele geçirilmiştir.

8- 17 Temmuz 1985 günü Hizan'nın Zınzik köyü dolaylarında büyük bir düşman birliği ile meydana gelen çatışmada değerli yoldaşlarımızdan Zihni (Vedat ALATAŞ- Diyarbakır), Diyap (Veysi BADEM-Viranşehir), Hacı (İbrahim DURMAZ-Suruç) şehit düşmüşlerdir. Çatışmada iki asker öldürülmüş, ikisi de yaralanmıştır.

9- 1 Ağustos 1985 günü, Sason'un Yücebağ Jandarma Karakoluna ait bir araç pusuya düşürülmüş, bir astsubay ve dört asker öldürülmüştür. Eylemde dört adet G-3 piyade silahı, bir takarof tabanca ve 120 bin TL ele geçirilmiştir.

10– Ağustos ortalarında Kulp'un Sinda köyü civarında sömürgecilerle meydana gelen çatışmada düşmana ölü ve yaralı verdirilmiştir. Sömürgeciler olayı açıklamadıklarından kesin sayı öğrenilememiştir. HRK grubu herhangi bir kayıp vermemiştir.

11– Ağustos ayında Şirvan'da sömürgecilerle meydana gelen çatışmada bir asker öldürülmüş, birisi de yaralanmıştır.

12– 15 Ağustos 1985'te Bitlis vadisinde değerli yoldaşımızın şehit olmasında rol oynayan Destumiye Karakoluna taciz saldırısı düzenlenmiştir. Ancak düşmanın kayıpları öğrenilememiştir.

13– 27 Ağustos 1985'te Bitlis merkeze 15 km mesafede Turistik Avakf tesislerinde bulunan çoğu yabancı yüz kişiye yakın kitleye yönelik siyasal gösteri yapılmış, bildiriler okunmuş, ERNK bayrağı dağıtılmıştır.

14– 14 Eylül 1985 günü (akşam)

Devamı syf: 23'te

1986'yı Daha Bilinçli ve Eylemli...

Baştarafı syf: 7'de

sahiptir. Militan yaşamın çözmeye çalıştığı sorunlar ortamında bireyin ve halkın bilinç ve irade gücünün gelişimi, resmi düzen sınırları içindeki yaşamın reddi anlamına gelir. Resmi düzen sınırları içindeki yaşam, uygulanan ekonomik, sosyal, politik otoriteye bağlı olarak düzenin gericiliği oranında birey ve toplumun her bakımdan düşürülme, alçalma, düşkünleşme derecesini tayin eder. Bugün Kürdistan'da gericilik ve sömürüde, toplumu maddi ve manevi olarak yoksul bırakmada sınır tanımayan sömürgeci otoritenin birey ve toplum gerçeğimiz üzerinde yarattığı ancak her düzeyde soykırım suçu olarak nitelendirilebilecek bir statüyü düzen olarak yaşatmak istemekte ve zorla savunmaktadır. Bunu da ancak eşine az rastlanır bir "özel savaş"ı halka dayatarak yürütmenin mümkün olduğu güncel olarak ortaya çıkan gerçeğin diğer bir yönüdür. İşte, öncü ve halk bilinç ve iradesini uyandırır ve harekete geçirir geçirmez gerekli direnişçi ve militan yaşamı daha başından edinmek zorundadır derken gerçeğimizin devrimle değiştirilmesinde zorunlu bir kanunu dile getirmiş oluyoruz. Kürdistan'da çok güçlü olan ve yüzyıllardır katmerleşen bir yabancılaşmanın, özümsenmenin ürünü olan, bilinç ve yüreğini ancak imhacı düşmanın çıkarları elverdiği kadar harekete geçiren, bunu bir öz çıkar kadar kendisine yakıştıran, günümüzde de işbirlikçi, ilkel-reformist milliyetçilik sahtekarlıklarından hakim ulus milliyetçiliğini savunmaya kadar giden ve bu alandaki eylemini bir de sosyalizm, demokratlık, yurtseverlik demogojileri altında alçakça oyunlar derecesine düşüren güruhun anlamadığı, anladığında da müthiş düşman kesildiği yaşam budur. O halde bu yabancılaşmadan kopan militan yaşamın egemen kılınması zorunluluğu kavranmalıdır. Üzerinde bulunulan ve özellikleri konan zeminin doğası ne kadar kaypak, teslimiyetçi ve inkarcı olursa olsun, Kürdistan halkı bu zemini eylemli yaşamın ve savaşın kızıl bir zemini haline getirmek zorundadır. İnkarcı güruhun tersine bu zemin mutlaka savaş türküleriyle inlemelidir.

86 yılına girerken, yaşanan bunca tecrübelerin ışığında, geleceğe yönelik olarak bunlar için öngördüğümüz şeyler ise özetle şunlardır:

1985'in sizlere de çok şey öğrettiğini düşünüyoruz. Eğer yaşananlardan ders çıkarmazsanız, 1986'nın başınıza büyük bir hışımla yıkılacağını size mertçe duyuralım. Hala neyi nasıl kurtaracağınızın hayallerine kendinizi kaptırmaya devam ederseniz, açıkça söyleyelim. Ne Avrupa sosyal-demokrasisi sizi koruyup, medanetlerinize sahip çıkabilir, ne de varsa güvendiğiniz daha başkaları. Şunu açıkça bilmelisiniz ki, günümüzde hiçbir güç, gelişen devrimci bir halk hareketi ve buna önderliğini, kanıtlamış ciddi bir savaş gücü gerçeğine gözlerini kapayarak, sizin şarlatanlıklarınıza sonuna dek katlanıp, destek verecek kadar –bu-şu ya da bu çıkarlar için bir dönem yapmış olmaları fazla cesaret vermemeli– ilkel ve de enayi olamaz. Ve nitekim gelişmeler gerçeğin bu olduğunu her geçen gün daha fazla açığa çıkarıyor. Eğer doğru yola girmemekte direnirseniz, tutabileceğiniz bir başka yol, Kenan Evren'in yoludur; Kenan Evren pişmanlık yasasıyla sizleri çağırıyor, fakat buna fazla güvenmemelisiniz. Görünüşe göre o da sizleri affetmeyecektir. Çünkü görevinizi tam yerine getiremediniz.

Bu durumda yapmanız gereken tek şey, kendinizi ıslah ederek, bir daha geçmişte yaptığınız gibi, şarlatanlık yapmamanızdır. Kutsal değerlerimize, sınır tanımaz bir saldırganlıkla saldırmamanızdır. Eğer, 1985'ten bu dersleri çıkarmazsanız 1986, başınıza öyle bir patlayacaktır ki, Kürdistan halkının öfkesi hiç de PKK militanlarına gereksinim duymadan Avrupa'yı size zindan haline getirecek, sizi doğduğunuza bin pişman edecektir. Kürdistan halkının Avrupa'daki büyük kin ve öfkesinden kurtulmak istiyorsanız, derhal özeleştirinizi yapmalı, tutarlı bir yönelimle kendinizi affettirmeye, PKK ve Kürdistan halkı ile uzlaşmaya, anlaşmaya çalışmalısınız. Son defa olarak sizleri, bunları yapmaya; dost ve yoldaş olmaya çağırıyoruz. PKK'nin kötü düşmanları olmayınız. Eğer, savaşı sürdürmek istiyorsanız kurallarına göre sürdürünüz ve birtakım sosyalist ya da demokratik maskelerle bunu fazla ilerletebileceğinizi sanmayınız. PKK, çok ciddi bir meseledir. PKK, böylesine savaşan ve hayatını böylesine ortaya koyan bir güçtür. Siz de ciddi savaşın, belki bir kuvvet olabilirsiniz ama, bunu tercih etmemeniz için sizi son bir defa daha uyarıyoruz. Biz dostluk ve uzlaşma için olduğu kadar savaşa da hazırız diyoruz, ve tüm bu seçenekler 1986 için önünüze sürülmüştür. Tercih hakkı sizindir. Hangisini seçerseniz o temelde karşılık vermeye devam edeceğiz. PKK'nin çok acayip saldırdığını ileri sürmeyin, buna hakkınız yok. Savaşı kötü bir biçimde bize dayatan sizsiniz. Biz de size aynı biçimde karşılık vermeye mecburuz. Bu anlaşılır bir şeydir ve mesele bu kadar açık, bu kadar basittir.

Devrimciler, halka ve kendilerine karşı tutarlı insanlardır. Yanılgı içinde bulunmazlar ve yanıltmazlar, geçici olarak bu durumlara düşseler bile anında sıyrılmasını bilen insanlardır. Onursuzluğu, inkarcı güruha bırakırlar. Devrimci onur duygusunu ve bilincini çoktan yitiren kopuk takımına diyeceğimiz fazla birşey yoktur. Ama halkımızın tüm yurtsever, onurlu bireyleri ve dostları gerçeğimizin bu yönünü teslim edecekler ve gereğini yerine getirmenin zorunluluğunu her geçen gün daha derinden duyacaklardır. PKK militanlığı, zindan direnişçiliği; militan yaşamın nasıl olması gerektiğini göstermiştir. Bunlar açık ve görkemli sembollerdir. Sağduyusunu yitirmemiş, insanlık onuruyla az çok bağı olanın bu sembolleri, saygı duyulması gereken abideler olarak değerlendirmesi gerekir. Açık ki sorumlu, görevli, yetkili Parti militanları ve onları izleyecek halk ve dostlarımız direnişçiliğimizi, yaşam kavgamızın değerlerini özümsemelidirler ve bu özümseme genelleştirilerek bunda çıkarı olan bütün halk katmanlarının en ücra gruplarına kadar taşırılarak hakim kılınmalıdır.

Halkların devrimci çıkışlarının yüce bir örneğini Kürdistan'da sergileyen PKK öncülüğü, tüm özelliklerini dürüst, yürekten bağlı militan ve taraftarlarına, giderek ilerici insanlığa taşırarak tarihsel rolünü başarıyla oynamasını bilecektir. Halkımızın kutsal direniş yıllarını böylesine yaratan Partimiz, nihai zafer içinde aynı sorumluluk, bilinç ve güçle ve yine her türlü engelle savaşarak ilerlemesini bilecektir. Halkımız, böylesine savaşan ve savaşması gereken öncünün önderliğinde 86'da bilinç ve eylemini daha da pekiştirecektir.

Öncü, böylesi başarılarla kendisini yeniden kazanacağı gibi, halkımızı da direnmeye giderek daha geniş bir biçimde kazanacaktır. 1985 ve daha öncesi kazanımları, 86'daki mücadele ve gelişmenin güçlü bir temeli haline getirerek, böylece başarı dolu geçen bir yılın özelliklerini daha güçlü bir biçimde bu yıla da yayarak, sadece kendi halkımızın kurtuluşu için değil, soylu insanlık emellerinin ileri bir örneğini Kürdistan'da gerçekleştirmeye kararlıdır. 86'yı bu kararlı beklentilerle ve büyük bir direnme gücüyle karşılıyoruz. Elbette ki bundan sonra da kayıplarımız ve hem de çok daha fazla olacaktır. Yine yenilgiler de yaşanabilecektir. Ama tüm bunlar, önümüzdeki yıl ve yılların başarılarla geçeceğine dair inanç ve azmimizi bilemeyi önleyemeyecektir. Eğer siyaset, bilime iman derecesinde bir bağlılık ile sürdürülürse, bütün bunlardan hata ve dolayısı ile yenilgi payını azaltarak, daha da ötesi kazançhanesini artırarak çıkabileceğimizi de biliyoruz.

Savaşı bu temelde ele alan ve geliştiren ve bunu bugün gurur verici bir biçimde kendisinde somutlaştıran PKK ve onun dayandığı halk, bundan sonrasını da böyle karşılayacak, ve bunu bir yaşam tarzı olarak giderek daha çok benimseyecektir. Ve o insanlık alemi içerisinde kendisini bu temelde daha zengin bir içerikle tanımaya ve tanıtmaya devam edecek; yine bu temelde üzerine düşen soylu tarihsel görevleri yerine getirmek için eskisinden çok daha fazla bir güç, inanç ve azimle ileriye atılacaktır.

Serxwebûn 5. Yılında...

Baştarafı syf: 2'de

gerektirdiği bütün araştırma, teşhir faaliyetini en duyarlı tarzda sürdürmeye kararlıdır.

Serxwebûn, mücadelenin gelişmesiyle gelişecek, bütün engellemelere rağmen paratikle daha da kaynaşacak, basım ve dağıtım olanaklarını daha da arttırarak, pratik devrimci mücadelenin ve halkın sorunlarını daha uygun zamanlamayla işlemeye devam edecek, özellikle de Kürdistan'daki devrimci eylemliliğin bastırılamayan sesi olmaya devam edecektir.

Kürdistan devrimci gerçekliğinin sesi olan Serxwebûn'u güçlendirmek kuşkusuz başta Parti kadro ve savaşçıları olmak üzere, bütün yurtseverlerin ve demokrat insanların görevidir. Serxwebûn'la yaşam, devrimci faaliyetin bir parçası haline getirilmelidir. Serxwebûn, bir propaganda-ajitasyon, örgütleme ve eylem aracı olarak değerlendirilmelidir.

Siyasal değerlendirmeler, araştırmalar, yorumlar, haber ve teşhir yazıları, eylemlerimiz ve eylem haberlerimiz, röportajlarımız, kültürel faaliyet yazılarımız, eleştirilerimizle Serxwebûn'u güçlendirelim.

Baştarafı syf: 1'de

DERSİM-BİNGÖL-DİYARBAKIR

3-) 25 Temmuz 1985, Bingöl'ün Avnik köyünde ajan-muhbirlere darbe vurulmuş bir kaçı yarlanmıştır.

4-) 11 Ağustos 1985'te Nazmiye'nin Dokuzkaya köyünde Dursun İnce adlı ajan-muhbir, 14 Ağustos 1985'te Dersim'in Rojna köyü muhtarı, ajan muhbir Kamer Yıldız; 18 Ağustos 1985'te ise Ovacık'ın Ağaçpınar köyü muhtarı, ajan-muhbir Nuri Gül ölümle cezalandırılmışlardır.

5-) 18 Ağustos 1985, Piran (Dicle)'nin Pirajmen mezrasında meydana gelen bir çatışmada 2 düşman askeri yaralanmıştır.

6-) 20 Ağustos 1985'te Ovacık'ın Qendam (Yenisöğüt) köyünde ajan-muhbir Ali Taş, 28 Ağustos'ta ise Mazgirt'in Pules köyü muhtarı ajan-muhbir Hasan Çelikdemir ölümle cezalandırılmışlardır.

7-) Eylül 1985'te Kığı'nin Yedisu nahiyesininde faşist hareketi örgütleyen feodal-ajan Mehmet Yazıcı ölümle cezalandırılmıştır.

8-) 2 Eylül 1985'te Karlıova'nın Ricik köyü muhtarının evi bombalanmıştır. Bu unsur, daha önce Mehmet Güler ve İ. Hüseyin Bilgin adlı devrimcileri ihbar etmişti.

9-) 30 Ekim 1985, Dersim girişine pusu kuran bir HRK grubu, operasyona çıkan dokuz araçtan iki dolmuş ve bir jipi pusuya düşürmüşlerdir. Eylemde en az 9 polis ölmüş yada yaralanmıştır.

10-) 4 Aralık 1985, Hani'nin Feinten köyünde ajan Hamo ölümle cezalandırılmıştır.

11-) Ocak 1986 başında Dersim Rostan alanında gerçekleştirilen bir eylemde 1 başçavuş ve 2 asker öldürülmüştür. Düşmandan yaralıların da olduğu eylemde devrimciler kayıp vermemiştir.

BATMAN-MARDİN

12-) Ocak 1986 ortalarında Batman şehir merkezinde gerçekleştirilen bir eylemde 2 polis ve 1 ajan ölümle cezalandırılmıştır.

13-) Çeşitli tarihlerde, daha çok siyasal hedeflere yönelik olarak Midyat, İdil ve Kızıltepe işgal edilerek gösteriler yapılmıştır.

Yine aldığımız haberlerde, Nusaybin, Cizre vb. alanlarda Ocak ayı ortalarında bir dizi yeni eylemler gerçekleştirilmiştir. Kış boyunca da ulusal kurtuluş eylemlerimiz tüm güçlülüğüyle devam etmektedir ve düşmanı daha fazla çöküşe sürüklemektedir.

Kürdistan'da Suç ve Ceza...

Baştarafı syf: 11'de

lerle yerinden, yurdundan koparan; insanlarımızı ekmek parası için diyar diyar süründüren ve bu gibi nedenlerle toplumu, aileleri dağıtanlardır. Bunlar, yaptıklarının cezasını mutlaka çekeceklerdir.

Partimizi, insanların beynini çelmekle, onları ruhsuzlaştırmakla, kişiliklerini ellerinden almakla suçlayanlar, insanlarımızı tüm değerinden, dillerinden, kültürlerinden ve tarihlerinden kopararak köksüz ağaçlar gibi çürümeye terkeden; her türlü ahlaksızlık ve kişiliksizliği dayatan; kendisine ve toplumuna yararı olmayan birer zavallı konumuna düşürenlerdir. İnsanlarımıza karşı işledikleri bu korkunç suçun hesabı da korkunç olacak, halkımız kendilerini böylesine insanlıktan ve çağdan koparanlardan intikamını alacaktır.

Partimizi, "devlete ve millete ihanet"le suçlayanlar, insanları, "suçlarına" ortak ettiğini ileri sürenler, ellerine silah vererek "kardeşi kardeşe kırdırttığını" söyleyenler, halkımızın bağrında ihanet tohumunu ekerek, insanlarımızı kendi kendisine karşı suç işler hale getiren, onlara ajanlığı ve milisliği dayatarak silahlandırıp mazlum halkımızın üzerine salanlardır. O silahlar, er geç ters tepip gerçek suçluların alnında patlayacaktır. Binbir türlü entrikayla aldatılan ve kendi çıkarlarına savaş açar hale getirilen insanlarımız, uyanacak ve çıkarlarına sahip çıkmayı bileceklerdir.

Partimizi, cezaevleri kurup, insanları tutuklamakla, işkence yapmakla ve öldürmekle suçlayanlar, "halk mahkemeleri" kurarak "suçsuz" insanları yargılayıp cezalandırdığını söyleyenler, tüm ülkemizi zindana çeviren ve cezaevleri ile donatarak halkımızı yediden yetmişe işkenceden geçiren, tutuklayan, idam üzerine idam yağdıranlardır. Kurdukları sahte mahkemelerde halkımızın bağımsızlık ve özgürlük umutlarını onun en değerli temsilcileri şahsında yargılayıp mahkum etmeye çalışanlardır. Halkımız için kurdukları cezaevleri başlarına yıkılacak, idam sehpasının yağlı ipi kendi boyunlarına geçirilecektir. Hiçbir güç onları bu hesabı vermekten kurtaramayacaktır.

Partimizi ve önderlerimizi, "cellat"lıkla, "despot"luk, "kana susamış"lıkla vb. suçlayanlar, bu sıfatları yüzyıllardır alınlarında bir kara leke gibi taşıyanlardır. Evet, yukarıda verdiğimiz örnekler, daha da çoğaltılabilir. Ancak bu belirtilen birkaç örnek bile, Türk egemenlerinin sahtekarlıklarını ve suçlarını nasıl tersyüz ettiklerini, kendi sıfatlarını ve uygulamalarını nasıl halkımıza ve Partimize malettiklerini ve dolayısıyla suçlu olanın, hesap vermek zorunda olanın kimler olduğunu açıklıkla ortaya koymaktadır. Bugüne kadar türlü yöntemlerle göz boyayıp, suçlarını gizleyenler artık bunu başaramayacak, hesap vermekten kaçamayacaklardır.

Partimiz PKK, tarihi yargılamasını başlatmıştır. Gerçek suçlu, bugüne kadar yargı masasında oturan suçlu, şimdi artık gerçek yerine, sanık sandalyesine oturtulmuştur. Yargı masasında ise, bugüne kadar suçlanan, yargılanan, mahkum edilen ve cezalandırılan halkımız ve Partimiz vardır ve hesap sormaktadır. Partimiz önderleri, Diyarbakır zindanları ve mahkemelerinde bu gerçeği en görkemli tarzda ortaya koydular ve bizlere ışık tutmaktadırlar. Onlar halkımızın ve Partimizin sömürgecilerce yargılanamayacağını, aksine onların sömürgecileri yargılama hakkına ve gücüne sahip olduklarını gösterdiler. Bu gerçek, bundan sonra tarihimize yön veren biricik gerçek olacaktır. Hiçbir güç artık halkımızı, Partimizi ve davamızı yargılayamayacaktır. Suçlarını örtbas edemeyecek, hesap vermekten kaçamayacaklardır.

DEVAM EDECEK

Kürdistan Merkezinden...

Baştarafı syf: 22'de

Silvan merkezinde bir askeri devriyeye pusu kurularak 2 asker öldürülmüştür. Olaya, yakın askerler müdahale ettiklerinden ölü askerlerin silahları alınamamıştır. Devrimciler kayıp vermemiştir.

15– 22 Eylül 1985 günü Bitlis'in Duxana (Sarıkonak) karakoluna yapılan saldırıda bina tahrip edilmiş, bir asker yaralanmıştır.

16– 26 Eylül 1985 günü Bitlis'in Şehcuma vadisinde YSE'ye ait bir komprasor tahrip edilmiştir.

17– 15 Ekim 1985 günü Mutki'ye bağlı Kolans nahiyesinde üç devrimcinin yakalanmasına (Fahri, işkencede şehit edildi, Cem ve Derviş, 30 Nisan) neden olan milis çeteye yapılan saldırıda çetenin elebaşılarından iki kişi (Cano, ...) öldürülmüş, altı kişi yaralanmıştır.

18- Ekim 1985 ayı içinde Silvan'nın dağlık kesiminde meydana gelen çatışmada iki savaşçı düşmanın eline esir düşmüştür. Korkunç işkencelere rağmen direnen devrimciler, yurtsever kitleler arasında şimdiden kahramanlaşmışlardır.

Binlerce askeri güce, yoğun operasyon, ajan, muhbir-milis ağına , teşvik edilen ihanete, reformist çabalara rağmen beş ayda üst üste geliştirilen yoğun eylemler, yüzlerce köy toplantısı, bombalı pankartlar, afişleme, bildiri, pullama vb. faaliyetlerle düşmanın orta Kürdistan'daki özel savaş taktiği boşa çıkarılmış, çetecilik vurulan darbelerle iyice daraltılmış, reformizm kitlelerin mücadeleye akışı önünde engel olmaktan çıkarılmış, yirmialtı devrimcinin ve çok sayıda yurtseverin şehit olmasına, on devrimcinin ve yüzlerce yurtseverin esir düşmesine yolaçan düşman saldırıları yoğun eylemlilik ve vurulan darbelerle aşılarak, halkımızın Cephe düzeyinde örgütlülüğü büyük ölçüde sağlanmıştır. Bu gerçekliktir ki sömürgeci ordu, 1985'te beşyüz milyona malolan ve tam bir savaş provası olan tatbikatları bizzat K. Evren'in katılımıyla Bitlis'te merkezileştirmiştir.

Fakat açıkça şu görülmektedir. Düşmanın tarihi oyunları bozulmuştur. Özel savaş taktikleri aşılmaktadır. Bitlis, Siirt sömürgeciliğin kendilerine yüklediği rolü kabul etmemişlerdir. Ve artık bu alanlar ulusal kurtuluşun güçlü kaleleri olarak anılacaklardır.

Yaşasın PKK! Yaşasın HRK!
Yaşasın Halkımızın Savaş Birliği ERNK!

Güney Afrika Silahlı Mücadele Pratiğinden Çıkarılması Gereken Bazı Dersler

SİYAHLARIN KABARAN ÖFKESİ IRKÇI REJİMİ SARSIYOR

17. yüzyılın başlarından itibaren, Afrika'nın güneyine Avrupalı kapitalist devletlerinin akınları başlar. İçerde gelişen kapitalist üretim, sermaye gereksinimi istemektedir. Bu dönemde en belli başlı sermaye kaynağı ise, gaspla ele geçirilen altın, gümüş vb. değerli madenlerin Avrupa'ya taşınılarak, pazarlanmasıydı. Bu kaynağın en fazla bulunduğu alanlardan biri ise Afrika kıtasıydı. Bundan dolayıdır ki, yüzyılın başında giderek daha da sıklaşan bir işgal hareketi geliştirilir. İngilizler, Almanlar ve Hollandalılar başta olmak üzere Avrupa kapitalist devletleri bu alana adeta akın ederler.

Avrupalıların işgal amacıyla yöneldikleri alanlardan biri de G. Afrika olarak adlandırılan Azania topraklarıdır. 1659 yılında, bu topraklara ilk ayak basanlar Hollandalılar olur. Ümit Burnunun keşfi ve değerli maden yataklarına sahip oluşu, Azania'nın önemini birden arttırır. Hollandalılar burayı işgal etmekle de yetinmez, aynı zamanda beyaz göçmenleri de getirterek toprakları tümüyle ele geçirmeye çalışır. Böylece yerli halk, katledilerek topraklar tümüyle ele geçirilip, beyazlaştırılmak istenir. Boerler de denilen Hollandalı göçmenler, katlaimlarla da olsa Azania'ya yerleştirilirler. 19. yy sonlarına kadar, Hollandalıların egemenliği devam eder. Fakat İngilizler'de bu süre zarfında, ülkenin daha değişik bölümlerine de olsa, getirttiği göçmenleri yerleştirip, o da bu toprakları ele geçirmek ister. Bu aynı zamanda, Hollandalılar ile İngilizler arasında bir savaşın gelişmesine de yolaçar. 1899-1902 yılları arasında İngiliz-Boer savaşı olarak adlandırılan uzun bir çatışma dönemi başlar. Böylece, Azania üzerindeki egemenlik savaşı da kızışır.

Afrika toprakları daha yeni keşfedildiğinde, egemenlik mücadelesi de sürüyordu. İlk yerleşenler tümüyle bu topraklara sahip çıkmak isterlerken, sonradan gelenler de onların yerini almaya çalışıyorlardı. Bu durumda bir yandan yerli halkın direnişi ile karşılaşan Avrupalılar, bir yandan da birbirleriyle savaşmak zorunda kalıyorlardı. Kâr hırsı, yeni toprakları elde etme arzusu, sömürgeci güçlere her türlü çılgınlığı yaptırıyordu. Uzun bir süre devam eden, İngiliz-Boer savaşı ardından, İngilizler Hollandalı göçmenleri egemenlik altına alarak topraklar üzerinde denetimini kurar. Artık bu tarihten sonra, başta Güney Afrika toprakları olmak üzere, bir çok ülke üzerinde ağırlıklı olarak İngilizlerin denetimi devam eder. 1910 yılında İngiliz krallığı, egemenliğini daha da pekiştirmek amacıyla Güney Afrika Birliğini kurar. Böylece şimdiki, Güney Afrika cumhuriyetinin temelleri de atılmış olur.

Hollandalılar ve İngilizlerin gelişi ile birlikte, yerli halkın işgalcilere karşı savaşımı gelişir. Irk ayrımının en vahşi biçimde uygulandığı bu alan da korkunç düzeylerde katliamlar yapılmakla birlikte, siyah halk köle olarak Avrupalara taşınılarak, Amerika kıtasına vb. yerlere gönderilir. Böylece Afrika'dan diğer bir yönü, köle (insan gücü) kaynağı olarak da yararlanılır. Tüm bu uygulamalar yerli halkın muazzam bir direnişle mücadeleye atılmasına yol açar. Daha ilk beyaz işgal birlikleri geldiği dönemde patlak veren isyan dalgası, egemenlik geliştikçe daha da boyutlanır. Fakat Avrupa kapitalistlerinin modern silah ve orduları karşısında, ilkel kabile silahları ile savaşan yerli halkın fazlaca yapacağı herhangi bir şey de bulunmamaktadır. Bu nedenle başarıya gitme koşulları da fazlaca yoktur.

1912 yılında SANNC (South African Native National Congress) kurulur. SANNC başlangıçta legal kurulur. Mücadelesini de legal koşullarda yürüterek, siyah halk üzerinde uygulanmak istenen, ırkçı baskının kaldırılması ve beyazlarla eşit hak tanınmasını ister. 1920'de ismini ANC olarak değiştiren örgüt, sömürgeciliğe karşı direnişi sadece bir kaç fabrika ve plantasyonu hedeflemiyor, aynı zamanda Cap adalarını da mücadele alanı içine alıyordu. ANC bu çizgisi sayesinde uzun yıllar siyah halk içinde tutunmayı başarmıştır.

1959 yılında Mangeliso Robert Sobukwe önderliğinde bir grup, ANC'den ayrılarak PAC (Pan Africanist Congree)'ı kurarlar. PAC, daha kuruluşunun ilk döneminde, beyaz baskıdan kurtulmak için silahlı direniş mücadelesini başlatır. Böylece 1912'den beri, tek örgüt biçiminde sürdürülen mücadele bu tarihten itibaren, iki örgüt önderliğinde geliştirilmeye devam edilir.

1948 yılında Güney Afrika ırkçı rejimin başına Ulusal Parti'nin gelmesi ile birlikte, ırkçılık yasası daha da sertleştirilir. Bunun üzerine siyah halktan protestolar yükselir.

Sürdürülen ırkçılık politikasına karşı ilk büyük protesto eylemi 21 Mart 1960 da gerçekleştirilir. 21 Mart günü binlerce yerli halk, kadın-çocuk, genç gösteri yürüyüşü yaparak çıkarılan yeni ırkçılık yasalarını ve uygulamaları protesto ederler. Sharpeville semtinde, polis karalu önünde geçen göstericilere ateş açılır. Açılan ateşte 70'in üzerinde erkek-kadın ve çocuk katledilir, yüzlercesi de yaralanır. "Sharpeville günü", olarak da adlandırılan, katliamın gerçekleştirildiği gün aynı zamanda ırkıçılıkla mücadele günü olarak da BM tarafından benimsenmiştir. Olayların daha da genişlemesinden korkan hükümet Pretoria ile Kapstadt arasında silahlı birlikler yerleştirilir. Binlerce kişi tutuklanırken PAC ve ANC de yasaklanıp, liderleri Fobben, Islan'da adasına sürgün edilir.

Sharpeville katilamı ardından yerli halk direnişi örgütleme ve silahlı mücadeleyi geliştirme çabalarını yoğunlaştırırlar. ANC "Umkhonto we Sizwe" (ulusun oku), PAC ise "Pogo" (Kendimiz) ismini verdiği silahlı birliklerle direnişi sürdürürler. Fakat, her iki örgütün yürüttüğü mücadele Güney Afrika polisinin saldırıları, tutuklama ve katletme faaliytleri karşısında fazla bir varlık gösteremez.

Direnişin varlığını sürdürmesi karşısında ırkçılık yasaları daha da sertleştirildi. Siyahlar bu kez Gettolar biçiminde yerleştirilerek, tümden denetim altında tutulmaya çalışıldı. Tümüyle siyah mahalleler olan bu gettolar çevresinden tecrit edilmiş kendi içine kapalı bir yapıyı oluşturmaktaydı. Johannesburg yakınlarında bulunan Soweto gettosunda 1976 yılında yeniden polisle çatışmaya da varan bir gösteri yapılır. 100 kişiyi aşkın gencin katledilmesi ve 1000'nin üzerinde kişinin yaralanmasına yolaçan polisin bu saldırısı karşısında yakın diğer gettolarda da isyan patlak verilir. Fakat bu isyanlar uzun sürmeden hükümet tarafından bastırılır. Ağustos 1976'da yeniden bir kıpırdanış olmuşsa da fazla etkili olamadan yeniden ezilmiştir. Bunun üzerine, ülke tümüyle adeta bir ölü sessizliğine bürünmüştür.

Bu durum 1970'li yılların sonlarına kadar devam eder. 1979'lu yılların sonundan itibaren ANC'nin silahlı birlikleri Ulusun Oku yeniden isimlerini duyurmaya ve eylemlere girişmeye başladılar. Bu tarihten itibaren de eylemlerde ve gösterilerde giderek bir artış kendisini gösterdi. Küçük çaplı olarak başlayan eylemler, gösterilerle de desteklenerek, önemli gelişmeler elde etti.

1983 yılında, içerisinde çok sayıda örgütün bulunduğu UDF (Birleşik Demokratik Cephe) kuruldu. 500'ü aşkın kitle örgütü, sendikaları ve hatta kliselere varana kadar içinde barındıran UDF, ANC programı doğrultusunda hareket etmekte, siyah halktan , Hintlilere ve hatta beyazlara kadar geniş bir kesimi bağrında toplamaktadır. Kuruluşunun üzerinden 2 yılı aşkın bir süre geçmesine rağmen, üye sayısı 2 milyona yaklaşmış durumdadır. Böylesi bir geniş etkiye ulaşan UDF üzerine Güney Afrika ırkçı rejimi en sert yöntemlerle gelmektedir. UDF genel sekreteri Popo Simon Molefa ve 16 UDF yönetici kadrosu tutuklanmıştır. Ayrıca polisin saldırılarında 11 UDF önder kadrosu da katledilmiş durumdadır.

1985 yılının başlarında ülke çapında büyük gösteriler ortaya çıkarak, yaygınlaşmaya başladı. Irkçı rejimin tüm saldırılarına rağmen engellenemeyen gösteriler, hala varlığını devam ettirmektedir. 1985 yılında daha da yaygınlık kazanan bu gösteriler, 1976 ve öncesi isyanlardan farklı bir özellikte göstermektedir. 1976 yılında isyancı öğrenciler, siyah işçilerin desteğini sınırlı alırken ve isyan sadece bir bölgeyle sınırlı kalırken bugün daha değişik bir özellik arzetmektedir. Bugün ise isyanın sosyal zemini daha fazla genişlemiş ve gösteriler tüm ülke çapında sürdürülmektedir. Fakat, buna rağmen öğrenci kesimi hala mücadele de önemli bir yer tutmakta ve itici gücü olma rolünü sürdürmektedir.

ANC yetkilileri geçtiğimiz yıl yaptıkları çeşitli açıklamalarda, işçiler içinden ve yurtsever halktan çok sayıda militan kadronun çıkarılması görevini önüne koymuş durumdadır. Bunun için de 1985 yılını "kadrolar yılı" olarak ilan etmiş ve geniş kadroların çıkarılması için çaba sarfetmiştir. Güney Afrika'nın belli başlı üretimi maden ocaklarına dayanmaktadır. Geniş altın maden yataklarına sahip olunması madenciliği de önemli bir duruma getirmiştir. Bu nedenle maden işçilerinin yaptığı grevler devleti önemli oranda sarsmaktadır. Bu gerçeğin bilincinde olan ırkçı rejim ve UDF temsilcileri işçilerin kazanılmasına büyük önem vermektedirler. ANC Başkanı Oliver Tambo geçen yıl başlarında yaptığı açıklamada "*işçi sınıfının kollektif gücünü sırf bu sınıfın direkt ekonomik koşullarını düzeltmek için değil, aynı zamanda ülkemizde demokratik bir değişmeyi sağlamak için kullanmalıyız.*" (AİB-Ekim 1985) diyerek, bu konuya verdikleri önemi de ortaya koymuştur.

Güney Afrika siyah örgütleri başlangıçta silahlı mücadeleyi bir yöntem olarak benimsememelerine rağmen, ırkçı rejimin barışçıl yollarla yıkılamayacağını kavradıkları noktada, silahlı direnişe geçmekte tereddüt etmemişlerdir. Bugün kilise papazından en sıradan bir Afrikalıya kadar, hepsi silahlı direnişi desteklemektedirler. Reformlar getirilerek siyah halkın yaşamının düzeltilmesine çaba sarfeden bir çok siyah lider bugün silahlı mücadeleye destek sunmaktadır. Bu konuda canalıcı pratik dersler çıkarmak mümkündür.

Kürdistan'da gelişen silahlı direniş mücadelesine küfreden küçükburjuva reformistlerimiz, Güney Afrika'nın siyah halkından alacağı çok büyük dersler bulunmaktadır. Bay reformistler, silahlı direnişe olmadık küfürler yağdırırken, Güney Afrikalı Rahip Desmond Tutu (Nobel Barış Ödülü sahibi) o kadar ırkçı baskıya karşın şu sözleri haykırıyor: "*Ben kendim elime silah almayacağım, ama ırkçı yönetimle savaşmak üzere silaha sarılan başkaları için dua edeceğim.*" İşte bu tavır, bay reformist şeflerin de örnek alması gereken bir tavırdır. Kimse onlara da illahi elinize silah alıp savaşın demiyor, ama en azından alçakça küfürlerini durdurmaları isteniyor. Onlardan dua yapmalarını da beklemiyoruz. Ama dürüst, saygılı bir tavır takınmalarını bekliyor ve istiyoruz. Yoksa istedikleri kadar, silahlı direnişe küfür etsin, saldırsın, "terörizm" göstermek için tonlarca bildiri, kitap dağıtsınlar, dürüst insanların takındıkları bu son derece doğru tutum karşısında tüm çabaları birer beyhudedir. Bunu böyle görmek ve değerlendirmek zorundadırlar.

ANC dış ilişkiler temsilcilerinden Johnstone Makatini, Hindistan haber ajansına verdiği bir demecinde; "*Ülkemde bir kan banyosu yaşanması ancak ırkçı beyaz azınlık yönetimine karşı ANC'nin silahlı mücadeleyi yoğunlaştırması ile önlenebilir.*" diyerek, bundan sonra izlenecek yolu da ortaya koymuştur. ANC'nin önümüzdeki dönemde silahlı mücadeleyi yoğunlaştırarak daha da ileri götüreceği açıktır. Bugün çeşitli sınıf ve tabakalardan din adamlarına ve sendikalara varana kadar hepsi bu mücadeleye destek olacaklarını açıkça ortaya koymuşlardır.

Bugün ırkçı rejimin tüm oyunlarına ve saldırılarına rağmen, ANC silahlı direnişi yürütmekte kararlı olduğunu vurgulamakta ve kararlılığını göstermektedir. 1962'den bu yana tutuklu bulunan Nelson Mandela, P. Bohtha rejiminin silahlı mücadeleye karşı çıkması halinde serbest bırakılacağı koşuluna "*yalnız özgür insanlar pazarlık yapabilirler, mahkumlar yapamaz.*" karşılığını vererek, bunun tartışmasına bile girmemiştir. Yine, Mandela kızı aracılığı ile, UDF'nin Şubat 1985'te yaptığı bir toplantıya gönderdiği bir mesajında ise, şu görüşlere yer vermektedir: "*Rejimin bana karşı uygulamak istediği koşullara şaşırdım. Ben zor kullanan bir insan değilim.... Direnişin tüm diğer yöntemleri sonuçsuz kaldığı andan itibaren silahlı mücadeleye başvurduk... Ben de en az sizler kadar yaşamı seviyorum. Ama ben özgürlüğe kavuşmak için ne kendimi ve ne de halkımı pazarlığa çıkaramam... Sizin özgürlüğünüz ile benim özgürlüğüm birbirinden ayrı tutulamaz.*"

Mandela'nın tutuklanmasının yanısıra ailesi üzerinde de baskılar yoğunlaştırılmıştır. Bayan Mandela'nın da tutuklanmasına ve ardından serbest bırakılmasına yolaçan gelişmeler, ırkçı rejimin gerçek yüzünü ortaya koyarken, silahlı direniş ve bunun anlamını bir kez daha gözler önüne sermiştir. Bayan Mandela yaptığı bir açıklamada; "*Ne yaptığımı çok iyi bilerek evime geri döndüm. Bana bir daha evime adım atarsam beni ortadan kaldıracaklarını söylemişlerdi. Ben, uğrunda mücadele ettiğimiz kutsal davamız için en yüksek bedeli ödemiş olanlardan farklı değilim. Ben de gerekirse canımı vermeye hazırım.*"

Evet tüm bu örnekler, bugün Güney Afrika'da yaşanan gerçekleri biraz da olsa kavramamızı sağlamaktadır. Silahlı direniş ve buna karşı takınılması gereken tavır ne olmalıdır? Bu deneyde net bir biçimde açığa çıkmaktadır. Rejimin isteklerine boyun eğmeyen ve üzerinde baskıların yoğunlaşmasına yolaçan bu insanlar, meseleleri bilmediklerinden ya da bunların "çoluk-çocuk" olmasından kaynaklanmıyor. Bundan başka mücadele yöntemin, ırkçı ve sömürgeci baskıların kaldırılmasına yol açmamasındandır. Silahlı direnişe küfür etmek, ona karşı çıkmakla hiçbir yere varılamayacağı, olsa olsa ırkçı rejimin sıradan bir uzantısı olunacağı gerçeği tüm açıklığıyla ortaya çıkmıştır. İşte bu nedendendir ki, Rahip D. Tutu'dan tüm ileri gelen siyah liderler, silahlı direnişe hiç olmazsa duaları ile bile olsa destek olacaklarını ilan etmektedirler.

Önümüzdeki yıllarda Güney Afrika'da çok şeyin değişeceği açıktır. Böyle geniş bir destekle geliştirilen silahlı mücadele arzu edilen sonuçlara da ulaşabilecektir. Emperyalist çevreler ve ırkçı rejim başta olmak üzere gericiliğin Güney Afrika'nın ellerinden çıkmasını kolay kolay kabullenmeyecekleri de görülen bir gerçekliktir. Güney Afrika ırkçı rejiminin sadece kendi içinde baskıyı yoğunlaştırmakla yetinmediği, aynı zamanda başta Namibya ve Angola olmak üzere bölge halklarına karşı da bir saldırı merkezi haline getirildiği açıktır. Bu nedenle emperyalizmin de önem verdiği alanlardan birini oluşturmaktadır. Gerek oynadığı rol, gerek stratejik konumu ve gerekse başta altın olmak üzere zengin maden yatakları, Güney Afrika'ya verilen önemi arttırmaktadır. İsrail siyonistlerinin Doğu Akdeniz'de oynadığı rolün bir benzerini Afrika'nın Güneyinde oynayan Botha rejimi uygulamalarında da, İsrail siyonizmi ve Kemalizmi aratmamaktadır. Tüm bu nedenlerden dolayı daha sıcak ve giderek derinleşen çatışmalara sahne olan bu alanda ırkçı rejime karşı, silahlı direniş yaygınlaşıp gelişebilecektir.

Daha bir çok öğretici dersin çıkarılabileceği, Güney Afrika deneyinden, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi açısından çıkarılacak en önemli öğretilerden birini yukarıda izah ettik. "Devrimcilik mi, Terörizm mi? PKK Üzerine" adlı sayfalar dolusu yazı yazıp, silahlı direnişe küfreden, 15 Ağustos eylemlerine "provakasyon"dur, diye saldıran alçakların da bundan alacakları bir çok ders vardır. Eğer devrimcilik yapamıyorlarsa, en azından bir papaz, bir rahip kadar bile olmasını da mı başaramıyorlar? Hiçte Kürdistan dağlarına, grevci işçilerin arasına gelmelerine gerek yok. O çok diline doladıkları sloganlarını uygulayarak "yiyip, içip, eğlensinler" ama arada sırada da olsa oturup, silahlı direnişin zafere ulaşması için dua etsinler. Kendilerinden daha fazla şey beklenmiyor. Biraz dürüstlükleri kalmışsa, o çok alkışladıkları Güney Afrika'nın siyahlarından aydınlığa çıkmak için gerekli dersleri çıkarsınlar. Her gün yüzlercesininin tutuklandığı, onlarcasının katledildiği bir halktaki direnişe, silahlı mücadeleye gösterilen muazzam sahip çıkışı bunlar da kendi ülke pratiklerinde, onun çok gerisinde de kalsalar uygulasınlar.

***